Dit document vormt slechts een documentatiehulpmiddel en verschijnt buiten de verantwoordelijkheid van de instellingen

►**B** **VERORDENING (EG) Nr. 1580/2007 VAN DE COMMISSIE**

van 21 december 2007

tot vaststelling van bepalingen voor de uitvoering van de Verordeningen (EG) nr. 2200/96, (EG) nr. 2201/96 en (EG) nr. 1182/2007 van de Raad in de sector groenten en fruit

(PB L 350 van 31.12.2007, blz. 1)

Gewijzigd bij:

		Publicatieblad		
		nr.	blz.	datum
►**M1**	Verordening (EG) nr. 292/2008 van de Commissie van 1 april 2008	L 90	3	2.4.2008
►**M2**	Verordening (EG) nr. 352/2008 van de Commissie van 18 april 2008	L 109	9	19.4.2008
►**M3**	Verordening (EG) nr. 498/2008 van de Commissie van 4 juni 2008	L 146	7	5.6.2008
►**M4**	Verordening (EG) nr. 514/2008 van de Commissie van 9 juni 2008	L 150	7	10.6.2008
►**M5**	Verordening (EG) nr. 590/2008 van de Commissie van 23 juni 2008	L 163	24	24.6.2008
►**M6**	Verordening (EG) nr. 853/2008 van de Commissie van 18 augustus 2008	L 232	3	30.8.2008
►**M7**	Verordening (EG) nr. 1050/2008 van de Commissie van 24 oktober 2008	L 282	10	25.10.2008
►**M8**	Verordening (EG) nr. 1221/2008 van de Commissie van 5 december 2008	L 336	1	13.12.2008
►**M9**	Verordening (EG) nr. 1277/2008 van de Commissie van 17 december 2008	L 339	76	18.12.2008
►**M10**	Verordening (EG) nr. 1327/2008 van de Commissie van 19 december 2008	L 345	24	23.12.2008
►**M11**	Verordening (EG) nr. 313/2009 van de Commissie van 16 april 2009	L 98	24	17.4.2009
►**M12**	Verordening (EG) nr. 434/2009 van de Commissie van 26 mei 2009	L 128	10	27.5.2009
►**M13**	Verordening (EG) nr. 441/2009 van de Commissie van 27 mei 2009	L 129	10	28.5.2009
►**M14**	Verordening (EG) nr. 635/2009 van de Commissie van 14 juli 2009	L 191	3	23.7.2009
►**M15**	Verordening (EG) nr. 771/2009 van de Commissie van 25 augustus 2009	L 223	3	26.8.2009
►**M16**	Verordening (EG) nr. 772/2009 van de Commissie van 25 augustus 2009	L 223	20	26.8.2009
►**M17**	Verordening (EG) nr. 1031/2009 van de Commissie van 29 oktober 2009	L 283	47	30.10.2009
►**M18**	Verordening (EU) nr. 1256/2009 van de Commissie van 15 december 2009	L 338	20	19.12.2009

▼B

VERORDENING (EG) Nr. 1580/2007 VAN DE COMMISSIE

van 21 december 2007

tot vaststelling van bepalingen voor de uitvoering van de Verordeningen (EG) nr. 2200/96, (EG) nr. 2201/96 en (EG) nr. 1182/2007 van de Raad in de sector groenten en fruit

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 2200/96 van de Raad van 28 oktober 1996 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector groenten en fruit ([1]), en met name op artikel 1, lid 3,

Gelet op Verordening (EG) nr. 2201/96 van de Raad van 28 oktober 1996 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector verwerkte producten op basis van groenten en fruit ([2]), en met name op artikel 1, lid 3,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1182/2007 van de Raad van 26 september 2007 tot vaststelling van specifieke voorschriften voor de sector groenten en fruit, tot wijziging van de Richtlijnen 2001/112/EG en 2001/113/EG en de Verordeningen (EEG) nr. 827/68, (EG) nr. 2200/96, (EG) nr. 2201/96, (EG) nr. 2826/2000, (EG) nr. 1782/2003 en (EG) nr. 318/2006 en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 2202/96 ([3]), en met name op artikel 42,

Overwegende hetgeen volgt:

(1) Verordening (EG) nr. 1182/2007 voorziet in de wijziging van de vorige regeling voor de sector groenten en fruit, die is vastgesteld bij Verordening (EG) nr. 2200/96, Verordening (EG) nr. 2201/96 en Verordening (EG) nr. 2202/96 van de Raad van 28 oktober 1996 tot invoering van een steunregeling voor telers van bepaalde citrussoorten ([4]).

(2) De bestaande uitvoeringsbepalingen voor de sector groenten en fruit zijn vastgesteld in een groot aantal verordeningen, waarvan meerdere inmiddels meermaals zijn gewijzigd. Als gevolg van de bij Verordening (EG) nr. 1182/2007 vastgestelde wijzigingen van de regeling voor de sector groenten en fruit en gezien de opgedane ervaring moeten de betrokken uitvoeringsbepalingen worden veranderd. Er moeten echter zoveel veranderingen worden aangebracht dat het in het belang van de duidelijkheid noodzakelijk is al deze bepalingen in een nieuwe, aparte verordening onder te brengen.

(3) De volgende verordeningen van de Commissie moeten daarom worden ingetrokken:

— Verordening (EG) nr. 3223/94 van de Commissie van 21 december 1994 houdende uitvoeringsbepalingen van de invoerregeling voor groenten en fruit ([5]),

— Verordening (EG) nr. 1555/96 van de Commissie van 30 juli 1996 houdende uitvoeringsbepalingen van de regeling met betrekking tot de aanvullende invoerrechten in de sector groenten en fruit ([6]),

([1]) PB L 297 van 21.11.1996, blz. 1. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 6/2005 van de Commissie (PB L 2 van 5.1.2005, blz. 3).
([2]) PB L 297 van 21.11.1996, blz. 29. Verordening laatstelijk gewijzigd bij de Toetredingsakte van 2003.
([3]) PB L 273 van 17.10.2007, blz. 1.
([4]) PB L 297 van 21.11.1996, blz. 49. Verordening laatstelijk gewijzigd bij de Toetredingsakte van 2003.
([5]) PB L 337 van 24.12.1994, blz. 66. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 756/2007 (PB L 172 van 30.6.2007, blz. 41).
([6]) PB L 193 van 3.8.1996, blz. 1. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 977/2007 (PB L 217 van 22.8.2007, blz. 9).

▼B

— Verordening (EG) nr. 961/1999 van de Commissie van 6 mei 1999 tot vaststelling van de uitvoeringsbepalingen inzake het voor derden verbindend verklaren van de door telersverenigingen voor groenten en fruit vastgestelde regels ([1]),

— Verordening (EG) nr. 544/2001 van de Commissie van 20 maart 2001 tot vaststelling van uitvoeringsbepalingen van Verordening (EG) nr. 2200/96 van de Raad wat betreft extra financiële steun voor actiefondsen ([2]),

— Verordening (EG) nr. 1148/2001 van de Commissie van 12 juni 2001 betreffende de handelsnormcontroles voor verse groenten en fruit ([3]),

— Verordening (EG) nr. 2590/2001 van de Commissie van 21 december 2001 houdende erkenning van de in Zwitserland verrichte, aan invoer in de Europese Gemeenschap voorafgaande handelsnormcontroles inzake verse groenten en fruit ([4]),

— Verordening (EG) nr. 1791/2002 van de Commissie van 9 oktober 2002 houdende erkenning van de in Marokko verrichte, aan invoer in de Europese Gemeenschap voorafgaande handelsnormcontroles inzake verse groenten en fruit ([5]),

— Verordening (EG) nr. 2103/2002 van de Commissie van 28 november 2002 houdende erkenning van de in Zuid-Afrika verrichte, aan invoer in de Gemeenschap voorafgaande handelsnormcontroles inzake verse groenten en fruit ([6]),

— Verordening (EG) nr. 48/2003 van de Commissie van 10 januari 2003 tot vaststelling van regels voor de mengsels van verschillende soorten verse groenten en fruit in eenzelfde verkoopverpakking ([7]),

— Verordening (EG) nr. 606/2003 van de Commissie van 2 april 2003 houdende erkenning van de in Israël verrichte, aan invoer in de Gemeenschap voorafgaande handelsnormcontroles inzake verse groenten en fruit ([8]),

— Verordening (EG) nr. 761/2003 van de Commissie van 30 april 2003 houdende erkenning van de in India verrichte, aan invoer in de Gemeenschap voorafgaande handelsnormcontroles inzake verse groenten en fruit ([9]),

— Verordening (EG) nr. 1432/2003 van de Commissie van 11 augustus 2003 tot vaststelling van toepassingsbepalingen voor Verordening (EG) nr. 2200/96 van de Raad met betrekking tot de erkenning van telersverenigingen en de voorlopige erkenning van telersgroepen ([10]),

— Verordening (EG) nr. 1433/2003 van de Commissie van 11 augustus 2003 tot vaststelling van toepassingsbepalingen van Verordening (EG) nr. 2200/96 van de Raad voor wat de actiefondsen, de operationele programma's en de toekenning van financiële steun betreft ([11]),

---

([1]) PB L 119 van 7.5.1999, blz. 23.
([2]) PB L 81 van 21.3.2001, blz. 20.
([3]) PB L 156 van 13.6.2001, blz. 9. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 408/2003 (PB L 62 van 6.3.2003, blz. 8).
([4]) PB L 345 van 29.12.2001, blz. 20.
([5]) PB L 272 van 10.10.2002, blz. 7.
([6]) PB L 324 van 29.11.2002, blz. 11.
([7]) PB L 7 van 11.1.2003, blz. 65.
([8]) PB L 86 van 3.4.2003, blz. 15.
([9]) PB L 109 van 1.5.2003, blz. 7.
([10]) PB L 203 van 12.8.2003, blz. 18.
([11]) PB L 203 van 12.8.2003, blz. 25. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 576/2006 (PB L 100 van 8.4.2006, blz. 4).

▼B

— Verordening (EG) nr. 1943/2003 van de Commissie van 3 november 2003 houdende uitvoeringsbepalingen van Verordening (EG) nr. 2200/96 van de Raad inzake de steun aan voorlopig erkende telersgroepen ([1]),

— Verordening (EG) nr. 103/2004 van de Commissie van 21 januari 2004 houdende uitvoeringsbepalingen van Verordening (EG) nr. 2200/96 van de Raad met betrekking tot de regeling inzake interventie en het uit de markt nemen van producten in de sector groenten en fruit ([2]),

— Verordening (EG) nr. 1557/2004 van de Commissie van 1 september 2004 houdende erkenning van de in Nieuw-Zeeland verrichte, aan invoer in de Gemeenschap voorafgaande handelsnormcontroles inzake bepaalde soorten vers fruit ([3]),

— Verordening (EG) nr. 179/2006 van de Commissie van 1 februari 2006 houdende vaststelling van een stelsel van invoercertificaten voor uit derde landen ingevoerde appelen ([4]),

— Verordening (EG) nr. 430/2006 van de Commissie van 15 maart 2006 houdende erkenning van de in Senegal verrichte, aan invoer in de Gemeenschap voorafgaande handelsnormcontroles inzake bepaalde soorten verse groenten en fruit ([5]),

— Verordening (EG) nr. 431/2006 van de Commissie van 15 maart 2006 houdende erkenning, wat verse groenten en fruit betreft, van de in Kenia vóór invoer in de Gemeenschap verrichte handelsnormcontroles ([6]),

— Verordening (EG) nr. 1790/2006 van de Commissie van 5 december 2006 houdende erkenning, wat verse groenten en fruit betreft, van de in Turkije vóór invoer in de Gemeenschap verrichte handelsnormcontroles ([7]).

(4) Er moeten bepalingen voor de uitvoering van Verordening (EG) nr. 1182/2007 worden vastgesteld.

(5) Er moeten verkoopseizoenen voor verwerkte groenten en fruit worden vastgesteld. Aangezien voor de sector geen steunregelingen meer gelden die op de oogstcyclus van de betrokken producten zijn afgestemd, kunnen alle verkoopseizoenen gelijklopen met het kalenderjaar.

(6) Verordening (EG) nr. 1182/2007 geeft de Commissie de bevoegdheid om handelsnormen voor verwerkte groenten en fruit vast te stellen en stelt in artikel 2, lid 7, dat de op grond van aparte, bestaande verordeningen vastgestelde handelsnormen van toepassing blijven totdat nieuwe handelsnormen zijn vastgesteld.

(7) Voor sommige weinig gebruikelijke en/of zeer specifieke transacties, voor sommige acties aan het begin van de afzetketen of voor producten die bestemd zijn om te worden verwerkt, dienen uitzonderingen op en vrijstellingen van de toepassing van de handelsnormen te worden vastgesteld.

(8) De op grond van de handelsnormen vereiste aanduidingen moeten duidelijk op de verpakking/het etiket worden aangebracht.

(9) Naar aanleiding van de vraag van bepaalde verbruikers verschijnen op de markt steeds meer verpakkingen met verschillende soorten groenten en fruit. Loyale handel houdt in dat in dezelfde

([1]) PB L 286 van 4.11.2003, blz. 5. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 222/2005 (PB L 39 van 11.2.2005, blz. 17).
([2]) PB L 16 van 23.1.2004, blz. 3.
([3]) PB L 283 van 2.9.2004, blz. 3.
([4]) PB L 29 van 2.2.2006, blz. 26.
([5]) PB L 79 van 16.3.2006, blz. 7.
([6]) PB L 79 van 16.3.2006, blz. 9.
([7]) PB L 339 van 6.12.2006, blz. 8.

▼B

verpakking verkochte verse groenten en fruit van homogene kwaliteit zijn. Voor producten waarvoor geen communautaire normen zijn vastgesteld, kan deze homogeniteit worden verzekerd aan de hand van algemene voorschriften. Voor verpakkingen met verschillende soorten groenten en fruit moeten etiketteringsvoorschriften worden vastgesteld. Deze moeten, met name om rekening te houden met de beschikbare ruimte op het etiket, minder streng zijn dan die van de handelsnormen.

(10) Elke lidstaat moet de controle-instanties aanwijzen die verantwoordelijk zijn voor de uitvoering van de normcontroles in alle stadia van de afzet. Een van deze instanties moet verantwoordelijk zijn voor de contacten en de coördinatie tussen alle andere aangewezen instanties.

(11) Aangezien de lidstaten hun analyse slechts kunnen verrichten indien zij over informatie betreffende de marktdeelnemers en de belangrijkste kenmerken van de marktdeelnemers beschikken, is het van essentieel belang dat in elke lidstaat een gegevensbank betreffende de marktdeelnemers in de sector verse groenten en fruit wordt opgezet.

(12) De normcontroles moeten op basis van monsterneming plaatsvinden en moeten vooral worden gericht op de marktdeelnemers bij wie het risico dat goederen worden aangetroffen die niet aan de normen voldoen, het grootst is. Naargelang van de kenmerken van de nationale markt dienen de lidstaten regels vast te stellen om te bepalen welke categorie marktdeelnemers prioritair moet worden gecontroleerd. Met het oog op de transparantie moeten deze regels aan de Commissie worden meegedeeld.

(13) De lidstaten moeten erop toezien dat de uitvoer van verse groenten en fruit naar derde landen voldoet aan de handelsnormen en moeten de naleving ervan certificeren overeenkomstig het in het kader van de Economische Commissie voor Europa van de Verenigde Naties gesloten Protocol van Genève inzake de standaardisatie van verse groenten en fruit en droge en gedroogde vruchten, en de OESO-regeling inzake de toepassing van internationale normen voor groenten en fruit.

(14) Uit derde landen ingevoerde verse groenten en fruit moeten voldoen aan de handelsnormen of aan daaraan gelijkwaardige normen. Derhalve moet een normcontrole plaatsvinden voordat dergelijke goederen het douanegebied van de Gemeenschap worden binnengebracht, behalve wanneer het kleine partijen betreft waarvoor de controle-instanties het risico dat de goederen niet aan de normen voldoen, als gering beschouwen. Derde landen die voldoende kunnen garanderen dat aan de normen wordt voldaan, mogen de controles voorafgaand aan de uitvoer door hun eigen controle-instanties laten uitvoeren. In dat geval moeten de lidstaten regelmatig nagaan of de door de controle-instanties van deze derde landen uitgevoerde controles voorafgaand aan de uitvoer doeltreffend/deugdelijk zijn, en dienen zij de Commissie in kennis te stellen van de resultaten van deze verificatie.

(15) Gewaarborgd moet worden dat voor industriële verwerking bestemde producten, die niet aan de handelsnormen hoeven te voldoen, niet op de markt voor verse producten worden verkocht. Dergelijke producten moeten adequaat worden geëtiketteerd en dienen in bepaalde gevallen/waar mogelijk vergezeld te gaan van een certificaat van industriële bestemming waaruit het uiteindelijke gebruik van de producten moet blijken en aan de hand waarvan controles kunnen worden verricht.

(16) Voor groenten en fruit waarvoor normcontroles gelden, dient in alle afzetstadia één en dezelfde soort controles te worden toegepast. Hiervoor dienen de inspectierichtsnoeren te worden toegepast die worden aanbevolen door de Economische Commissie voor Europa van de Verenigde Naties en die voldoen aan de

▼B

aanbevelingen van de OESO op dit gebied. Het is evenwel noodzakelijk specifieke bepalingen vast te stellen voor de controles bij verkoop in de detailhandel.

(17) Er dient te worden voorzien in de erkenning van producentenorganisaties voor de producten waarvoor deze een aanvraag indienen. Wordt een dergelijke erkenning aangevraagd voor producten die uitsluitend voor industriële verwerking bestemd zijn, dan dient erop te worden toegezien dat zij ook daadwerkelijk voor industriële verwerking worden geleverd.

(18) Om bij te dragen tot de verwezenlijking van de doelstellingen van de regeling voor groenten en fruit en om ervoor te zorgen dat de producentenorganisaties hun werk op een duurzame en doeltreffende wijze kunnen uitvoeren, moet een optimale stabiliteit binnen de producentenorganisatie worden gewaarborgd. Daarom moet een minimumperiode voor het lidmaatschap van een producentenorganisatie worden vastgesteld. De opzegtermijnen en de data waarop de beëindiging van het lidmaatschap van kracht wordt, moeten door de lidstaten worden vastgesteld.

(19) De voornaamste en wezenlijke activiteiten van een producentenorganisatie moeten verband houden met de concentratie van het aanbod en de afzet. De producentenorganisaties moet evenwel worden toegestaan andere, al dan niet commerciële, activiteiten te ontplooien. Samenwerking tussen producentenorganisaties dient te worden bevorderd door noch bij de berekening van de hoofdactiviteit, noch bij de berekening van andere activiteiten rekening te houden met de afzet van groenten en fruit die exclusief van een andere erkende producentenorganisatie zijn gekocht. Wat het ter beschikking stellen van technische hulpmiddelen betreft, moet de extra mogelijkheid worden ingeruimd deze hulpmiddelen door leden van een producentenorganisatie ter beschikking te laten stellen.

(20) Producentenorganisaties mogen participaties hebben in dochterondernemingen die bijdragen tot de verhoging van de toegevoegde waarde van de productie van hun leden. Er moeten regels worden vastgesteld voor de berekening van de waarde van deze in de handel gebrachte productie. Na een overgangsperiode die de betrokkenen in staat moet stellen zich aan te passen, dienen de hoofdactiviteiten van deze dochterondernemingen dezelfde te zijn als die van de producentenorganisatie.

(21) Er moeten uitvoeringsbepalingen worden vastgesteld voor de erkenning en de werking van de in Verordening (EG) nr. 1182/2007 bedoelde unies van producentenorganisaties, transnationale producentenorganisaties en transnationale unies van producentenorganisaties. In het belang van de coherentie moeten deze uitvoeringsbepalingen een zo getrouw mogelijke weerspiegeling zijn van de desbetreffende bepalingen inzake producentenorganisaties.

(22) Om concentratie van het aanbod te vergemakkelijken moet de fusie van bestaande producentenorganisaties tot nieuwe producentenorganisaties worden bevorderd door regels vast te stellen voor het fuseren van de operationele programma's van de gefuseerde producentenorganisaties.

(23) Met inachtneming van het beginsel dat een producentenorganisatie op initiatief van de producenten moet worden opgericht en door hen moet worden gecontroleerd, moet het aan de lidstaten worden overgelaten de voorwaarden vast te stellen voor de aanvaarding van andere natuurlijke of rechtspersonen als lid van een producentenorganisatie en/of een unie van producentenorganisaties.

(24) Om ervoor te zorgen dat de producentenorganisaties werkelijk een minimumaantal producenten vertegenwoordigen, dienen de

▼B

lidstaten maatregelen te nemen om te voorkomen dat een minderheid van de leden die eventueel het grootste deel van de productie van de betrokken producentenorganisatie voor haar rekening neemt, een overheersende positie inneemt waarvan ten aanzien van het beheer en het functioneren van de producentenorganisatie misbruik kan worden gemaakt.

(25) Gezien de uiteenlopende nationale productie- en afzetomstandigheden in de Gemeenschap moeten de lidstaten voorwaarden vaststellen voor de voorlopige erkenning van producentengroeperingen die een erkenningsprogramma indienen.

(26) Ter bevordering van de oprichting van stabiele producentenorganisaties die op een duurzame wijze tot de verwezenlijking van de doelstellingen van de regeling voor groenten en fruit kunnen bijdragen, mag een voorlopige erkenning slechts worden verleend aan producentengroeperingen die kunnen aantonen dat zij in staat zijn om binnen een bepaalde periode aan alle erkenningsvoorwaarden te voldoen.

(27) Er dient te worden vastgesteld welke gegevens de producentengroeperingen in het erkenningprogramma moeten verstrekken. Om het producentengroeperingen mogelijk te maken beter aan de erkenningsvoorwaarden te voldoen, moet het aanbrengen van wijzigingen in het erkenningsprogramma worden toegestaan. Daartoe dient te worden bepaald dat de lidstaat de producentengroepering om correctiemaatregelen kan verzoeken met het doel de uitvoering van het programma te waarborgen.

(28) Het is mogelijk dat de producentengroepering reeds vóór de afronding van het erkenningsprogramma aan de erkenningsvoorwaarden voldoet. Daarom dient te worden bepaald dat een dergelijke groepering samen met de erkenningsaanvraag een ontwerp van operationeel programma mag indienen. Omwille van de coherentie moeten, zodra een dergelijke producentengroepering als producentenorganisatie is erkend, het betrokken erkenningsprogramma en de daarmee gepaard gaande steunverlening worden stopgezet. In verband met de meerjarige financiering van investeringen moet echter de mogelijkheid worden geboden om investeringen die voor investeringssteun in aanmerking komen, over te dragen naar de operationele programma's.

(29) Om een correcte toepassing van de steunregeling ter dekking van de oprichtingskosten en de kosten van de administratieve werking van producentengroeperingen te vergemakkelijken, dient de betrokken steun op forfaitaire basis te worden toegekend. In verband met de beperkte begrotingsmiddelen moet voor deze forfaitaire steun een maximum gelden. Om rekening te houden met de uiteenlopende financiële behoeften van producentengroeperingen van verschillende omvang, moet dit maximum bovendien worden gedifferentieerd naargelang van de verhandelbare productie van de producentengroeperingen.

(30) In het belang van de coherentie en de vlotte overgang naar de status van producentenorganisatie, moeten voor de producentengroeperingen dezelfde regels inzake hoofdactiviteiten en waarde van de in de handel gebrachte producten gelden als voor de producentenorganisaties.

(31) Bij een fusie van producentengroeperingen moet de steun kunnen worden verleend aan de uit de fusie voortgekomen producentengroepering om rekening te houden met de financiële behoeften van deze nieuwe producentengroepering en om de correcte toepassing van de steunregeling te garanderen.

(32) Om de toepassing van de regeling inzake steun voor operationele programma's te vergemakkelijken, moet de in de handel gebrachte productie van de producentenorganisaties nauwkeurig worden omschreven, waarbij tevens moet worden aangegeven

▼B

welke producten in aanmerking komen en in welk afzetstadium de waarde van de productie moet worden berekend. Bij jaarlijkse schommelingen of onvoldoende gegevens moeten ook nog andere methoden voor de berekening van de verhandelbare productie worden toegestaan. Om misbruik van de regeling te voorkomen, moet worden voorgeschreven dat de producentenorganisaties de referentieperioden normaliter niet mogen wijzigen gedurende de looptijd van een operationeel programma.

(33) Met het oog op een correct gebruik van de steun moeten regels worden vastgesteld voor het beheer van de actiefondsen en de financiële bijdragen van de leden daarin, waarbij zoveel mogelijk ruimte voor flexibiliteit moet worden gelaten op voorwaarde dat alle producenten gebruik kunnen maken van het actiefonds en democratisch kunnen deelnemen aan de besluitvorming over het gebruik ervan.

(34) Er moeten bepalingen worden vastgesteld inzake de werkingssfeer en de structuur van de nationale strategie voor duurzame operationele programma's en het nationale kader voor milieuacties. Doel daarvan is de toewijzing van financiële middelen te optimaliseren en de kwaliteit van de strategie te verbeteren.

(35) Met het oog op een deugdelijk beheer moeten procedures voor de indiening en goedkeuring van operationele programma's, onder meer de termijnen hiervoor, worden vastgesteld teneinde een adequate beoordeling van de gegevens door de bevoegde autoriteiten mogelijk te maken, en moet ook worden bepaald welke maatregelen en activiteiten de programma's moeten, respectievelijk niet mogen, bevatten. Aangezien de programma's op jaarbasis worden beheerd, moet worden bepaald dat de vóór een bepaalde datum nog niet goedgekeurde programma's met één jaar worden uitgesteld.

(36) Er moet worden voorzien in een procedure voor de jaarlijkse wijziging van de operationele programma's voor het daaropvolgende jaar zodat deze programma's kunnen worden aangepast aan nieuwe omstandigheden die bij de indiening ervan niet konden worden voorzien. Bovendien moet het mogelijk zijn maatregelen en bedragen van het actiefonds te wijzigen in de loop van elk uitvoeringsjaar van het programma. Om te garanderen dat geen afbreuk wordt gedaan aan de algemene doelen van de goedgekeurde programma's, dienen voor al die wijzigingen bepaalde door de lidstaten vast te stellen grenzen en voorwaarden te gelden, onder meer de voorwaarde dat de wijzigingen aan de bevoegde autoriteiten moeten worden gemeld.

(37) Met het oog op financiële en rechtszekerheid moet een lijst worden opgesteld van acties en uitgaven die niet in een operationeel programma mogen worden opgenomen.

(38) Wat investeringen op individuele landbouwbedrijven betreft dienen, ter voorkoming van ongerechtvaardigde verrijking door een particuliere partij die gedurende de nuttige levensduur van een dergelijke investering haar banden met de producentenorganisatie heeft verbroken, bepalingen te worden vastgesteld om het de producentenorganisatie mogelijk te maken de restwaarde van de investering te recupereren, ongeacht of deze het eigendom van het lid dan wel van de producentenorganisatie is.

(39) Voor een correcte toepassing van de regeling moet worden vastgesteld welke informatie in de steunaanvragen moet worden opgenomen en welke procedures gelden voor de betaling van de steun. Om liquiditeitsproblemen te voorkomen, moet ten behoeve van de producentenorganisaties een systeem van voorschotten met bijbehorende zekerheid worden toegepast. Om soortgelijke redenen moet kunnen worden gekozen voor een ander systeem voor de vergoeding van reeds gedane uitgaven.

▼B

(40) Er moeten uitvoeringsbepalingen inzake de werkingssfeer en de toepassing van maatregelen voor crisisbeheer en crisispreventie worden vastgesteld. Deze bepalingen moeten met het oog op de flexibiliteit en de snelle toepassing van dergelijke maatregelen in crisissituaties zo zijn opgezet dat de besluitvorming wordt overgelaten aan de lidstaten en de producentenorganisaties. De bepalingen dienen evenwel misbruik te voorkomen en te voorzien in beperkingen op het gebruik van bepaalde maatregelen, ook op financieel vlak. Voorts moeten zij de naleving van de fytosanitaire en milieuvoorschriften garanderen.

(41) Wat het uit de markt nemen van producten betreft, moeten uitvoeringsbepalingen worden vastgesteld waarin rekening wordt gehouden met het potentiële belang van een dergelijke maatregel. Met name moeten bepalingen worden vastgesteld met betrekking tot de regeling inzake verhoogde steun voor uit de markt genomen groenten en fruit die door liefdadigheidsinstellingen en bepaalde andere instellingen gratis als humanitaire hulp worden uitgereikt. Bovendien moeten maximale steunniveaus voor uit de markt genomen producten worden vastgesteld om te voorkomen dat het uit de markt nemen van producten als permanente afzetmogelijkheid in de plaats komt van het op de markt brengen van producten. In dit verband dienen op de in bijlage V bij Verordening (EG) nr. 2200/96 opgenomen producten de aldaar vastgestelde maximale communautaire ophoudvergoedingen verder te worden toegepast, weliswaar verhoogd aangezien deze transacties voor het uit de markt nemen tegenwoordig worden gecofinancierd. Voor andere producten die tot dusverre niet onderhevig zijn gebleken aan het gevaar van excessieve transacties voor het uit de markt nemen, moeten de lidstaten de mogelijkheid krijgen om maximale steunniveaus vast te stellen. In elk geval dient echter om soortgelijke redenen per product en per producentenorganisatie een maximumaantal transacties voor het uit de markt nemen te worden vastgesteld.

(42) Inzake de nationale financiële steun die de lidstaten mogen verlenen in gebieden van de Gemeenschap waar de producenten bijzonder zwak georganiseerd zijn, moeten uitvoeringsbepalingen worden vastgesteld, met inbegrip van een omschrijving van wat wordt verstaan onder „bijzonder zwak georganiseerd”. Er moet worden voorzien in procedures voor de goedkeuring van deze soort van nationale steun, voor de goedkeuring en de vaststelling van het bedrag van de vergoeding van de steun door de Gemeenschap en voor de vaststelling van het vergoedingsniveau, die de vigerende bepalingen weerspiegelen.

(43) Er moeten uitvoeringsbepalingen, met name op het gebied van procedures, worden vastgesteld met betrekking tot de voorwaarden krachtens welke de voorschriften die de producentenorganisaties of unies van producentenorganisaties in de groente- en fruitsector hebben aangenomen, bindend kunnen worden verklaard voor alle producenten die in een bepaalde economische regio zijn gevestigd. Bij verkoop van producten op stam moet bovendien worden gepreciseerd welke voorschriften bindend moeten worden verklaard ten aanzien van, respectievelijk, de producenten en de kopers.

(44) De appelproducenten in de Gemeenschap hebben sedert enige tijd af te rekenen met problemen die onder meer zijn toe te schrijven aan een aanzienlijke stijging van de invoer van appelen uit bepaalde derde landen van het zuidelijke halfrond. De controle op de invoer van appelen moet derhalve worden verbeterd. Dit doel kan het beste worden bereikt aan de hand van een regeling die is gebaseerd op de afgifte van invoercertificaten, gekoppeld aan de verplichting een zekerheid te stellen die moet garanderen dat de transacties waarvoor een invoercertificaat wordt aangevraagd, ook werkelijk plaatsvinden. Verordening (EG) nr. 1291/2000 van de Commissie van 9 juni 2000 houdende gemeenschappelijke uit-

▼B

voeringsbepalingen inzake het stelsel van invoer-, uitvoer- en voorfixatiecertificaten voor landbouwproducten ([1]) en Verordening (EEG) nr. 2220/85 van de Commissie van 22 juli 1985 tot vaststelling van gemeenschappelijke uitvoeringsbepalingen inzake de regeling voor het stellen van zekerheden voor landbouwproducten ([2]) moeten in dit verband van toepassing zijn.

(45) Er moeten uitvoeringsbepalingen worden vastgesteld met betrekking tot het invoerprijssysteem voor groenten en fruit. Het feit dat de betrokken, bederfelijke soorten groenten en fruit grotendeels in consignatie worden geleverd, maakt het bijzonder moeilijk de waarde ervan te bepalen. Bepaald moet worden welke methoden mogen worden toegepast voor het berekenen van de invoerprijs op basis waarvan de ingevoerde producten in het gemeenschappelijk douanetarief worden ingedeeld. Met name moeten forfaitaire invoerwaarden worden vastgesteld op basis van het gewogen gemiddelde van de gemiddelde prijzen van de producten en moet worden voorzien in een werkwijze voor gevallen waarin voor producten van een bepaalde oorsprong geen prijzen beschikbaar zijn. Met het oog op een correcte toepassing van de regeling dient in bepaalde omstandigheden te worden voorzien in het stellen van een zekerheid.

(46) Er moeten uitvoeringsbepalingen worden vastgesteld met betrekking tot het invoerrecht dat bovenop het in het gemeenschappelijk douanetarief vastgestelde invoerrecht kan worden geheven over bepaalde producten. Het aanvullende recht kan worden opgelegd indien de invoerhoeveelheden van het betrokken product bepaalde, per product en per toepassingsperiode vastgestelde drempelhoeveelheden overschrijden. Aangezien goederen die op weg zijn naar de Gemeenschap, vrijgesteld zijn van aanvullende rechten, moeten voor deze goederen specifieke bepalingen worden vastgesteld.

(47) Om zowel de producentenorganisaties als de lidstaten in staat te stellen de doeltreffendheid en de efficiënte werking van de lopende programma's en regelingen te beoordelen, dient te worden voorzien in voldoende toezicht en evaluatie.

(48) Er moeten maatregelen/bepalingen worden vastgesteld inzake de soort, het formaat en de wijze van verstrekking van de mededelingen die voor de toepassing van deze verordening worden vereist. Deze dienen met name betrekking te hebben op de mededelingen van de producenten en producentenorganisaties aan de lidstaten, de mededelingen van de lidstaten aan de Commissie en de gevolgen die verbonden zijn aan te late of onnauwkeurige mededelingen.

(49) Er moeten maatregelen worden vastgesteld inzake de controles die vereist zijn voor een correcte toepassing van deze verordening en van Verordening (EG) nr. 1182/2007, alsmede passende sancties voor geconstateerde onregelmatigheden. Hieronder vallen zowel de specifieke controles en sancties die op Gemeenschapsniveau zijn vastgesteld, als aanvullende nationale controles en sancties. De controles en sancties moeten ontradend, doeltreffend en evenredig zijn. Met het oog op een eerlijke behandeling van de producenten moeten bepalingen worden vastgesteld voor de oplossing van gevallen waarin sprake is van een kennelijke fout, overmacht of andere uitzonderlijke omstandigheden. Om te voorkomen dat voordeel wordt gehaald uit kunstmatig gecreëerde situaties, dienen ook voor dergelijke situaties bepalingen te worden vastgesteld.

(50) Er moeten bepalingen worden vastgesteld voor een soepele overschakeling van de vorige regeling naar de bij deze verordening vastgestelde regeling, alsmede voor de toepassing van de in arti-

([1]) PB L 152 van 24.6.2000, blz. 1. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1913/2006 (PB L 365 van 21.12.2006, blz. 52).
([2]) PB L 205 van 3.8.1985, blz. 5. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1913/2006 (PB L 365 van 21.12.2006, blz. 52).

▼B

kel 55 van Verordening (EG) nr. 1182/2007 opgenomen overgangsbepalingen.

(51) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité van beheer voor groenten en fruit,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

TITEL I

INLEIDENDE BEPALINGEN

Artikel 1

Werkingssfeer en gebruik van termen

1. Bij de onderhavige verordening worden bepalingen ter uitvoering van de Verordeningen (EG) nr. 2200/96, (EG) nr. 2201/96 en (EG) nr. 1182/2007 vastgesteld.

2. Termen in de in lid 1 genoemde verordeningen hebben in de onderhavige verordening dezelfde betekenis, tenzij in de onderhavige verordening anders is bepaald.

Artikel 2

Verkoopseizoenen

De verkoopseizoenen voor de in artikel 1, lid 2, van Verordening (EG) nr. 2200/96 en artikel 1, lid 2, van Verordening (EG) nr. 2201/96 vermelde producten lopen telkens van 1 januari tot en met 31 december.

TITEL II

INDELING VAN PRODUCTEN

HOOFDSTUK I

Algemene bepalingen

▼M8

Artikel 2 bis

Handelsnormen; houders

1. De voorschriften van artikel 113 bis, lid 1, van Verordening (EG) nr. 1234/2007 worden als de algemene handelsnorm beschouwd. De nadere bepalingen van de algemene handelsnorm worden vastgesteld in deel A van bijlage I bij de onderhavige verordening.

Groenten en fruit waarvoor geen specifieke handelsnorm geldt, moeten voldoen aan de algemene handelsnorm. Producten ten aanzien waarvan de houder kan aantonen dat zij voldoen aan geldende normen die zijn vastgesteld door de Economische Commissie voor Europa van de Verenigde Naties (VN/ECE), worden evenwel beschouwd als producten die in overeenstemming zijn met de algemene handelsnorm.

2. De in artikel 113, lid 1, onder b) en c), van Verordening (EG) nr. 1234/2007 bedoelde specifieke handelsnormen zijn opgenomen in deel B van bijlage I bij de onderhavige verordening, voor wat de volgende producten betreft:

a) appelen,

b) citrusvruchten,

▼M8

c) kiwi's,

d) sla, krulandijvie en andijvie,

e) perziken en nectarines,

f) peren,

g) aardbeien,

h) paprika's,

i) tafeldruiven,

j) tomaten.

3. Voor de toepassing van artikel 113 bis, lid 3, van Verordening (EG) nr. 1234/2007 wordt onder houder verstaan een natuurlijke of rechtspersoon die de betrokken producten fysiek in bezit heeft.

▼B

Artikel 3

Uitzonderingen op en vrijstellingen van de toepassing van de handelsnormen

1. ►M8 In afwijking van artikel 113 bis, lid 3, van Verordening (EG) nr. 1234/2007 hoeven de volgende producten niet aan de handelsnormen te voldoen:

a) producten die, mits zij duidelijk gemarkeerd zijn met de woorden „bestemd voor verwerking" of „voor diervoeder" of een andere gelijkwaardige formulering:

i) bestemd zijn voor industriële verwerking, of

ii) bestemd zijn voor gebruik in diervoeder of voor een ander gebruik dan voeding; ◄

b) producten die door de producent op zijn bedrijf aan de consument voor diens persoonlijk gebruik worden geleverd;

c) ingevolge een besluit van de Commissie dat op verzoek van een lidstaat wordt genomen volgens de in artikel 46 van Verordening (EG) nr. 2200/96 bedoelde procedure, producten uit een bepaald gebied die door de detailhandel van dat gebied worden verkocht omdat zij aan een algemeen bekende lokale verbruikstraditie beantwoorden; en

▼M8

d) producten die zo zijn opgemaakt en versneden dat ze „gebruiksklaar" of „panklaar" zijn.

▼B

2. ►M8 In afwijking van artikel 113 bis, lid 3, van Verordening (EG) nr. 1234/2007 hoeven de volgende producten binnen een bepaald productiegebied niet aan de handelsnormen te voldoen: ◄

a) producten die door de producent worden verkocht of geleverd aan pakstations of bewaarinrichtingen, of die van het bedrijf van de producent naar deze inrichtingen worden vervoerd; en

b) producten die van de bewaarinrichtingen naar de pakstations worden vervoerd.

▼M8

3. In afwijking van artikel 113 bis, lid 3, van Verordening (EG) nr. 1234/2007 mogen lidstaten een vrijstelling van de toepassing van de specifieke handelsnormen verlenen voor andere dan in lid 1, onder a) i), bedoelde, voor verwerking bestemde producten die voor persoonlijk gebruik door de consument in de kleinhandel worden aangeboden met op het etiket de vermelding „voor verwerking bestemd product" of een andere gelijkwaardige vermelding.

▼M8

3 bis. In afwijking van de bepalingen van artikel 113 bis, lid 3, van Verordening (EG) nr. 1234/2007 met betrekking tot de specifieke handelsnormen, mogen verse groenten en fruit die niet tot de klasse „Extra" behoren, in de stadia die op de verzending volgen, een gering verlies aan versheid en turgescentie vertonen en een gering kwaliteitsverlies als gevolg van hun ontwikkeling en hun meer of minder bederfelijke aard.

3 ter. In afwijking van artikel 113 bis, lid 3, van Verordening (EG) nr. 1234/2007 hoeven de volgende producten niet aan de algemene handelsnorm te voldoen:

▼M15

a) wilde paddenstoelen van GN-code 0709 59,

▼M8

b) kappers van GN-code 0709 90 40,

c) bittere amandelen van GN-code 0802 11 10,

d) amandelen zonder dop van GN-code 0802 12,

e) hazelnoten zonder dop van GN-code 0802 22,

f) walnoten (okkernoten) zonder dop van GN-code 0802 32,

g) pingels of pignolen (pijnboompitten) van GN-code 0802 90 50, en

h) saffraan van GN-code 0910 20.

▼B

4. Aan de bevoegde autoriteit van de lidstaat moet het bewijs moet worden geleverd dat de in lid 1, onder a), en in lid 2 bedoelde producten aan de vastgestelde voorwaarden voldoen, met name ten aanzien van hun bestemming.

Artikel 4

Aanduidingen

▼M8

1. De op grond van dit hoofdstuk vereiste aanduidingen moeten duidelijk zichtbaar en leesbaar op een van de zijkanten van de verpakking worden aangebracht door directe en onuitwisbare opdruk of door middel van een in de verpakking geïntegreerd of stevig daarop bevestigd etiket.

▼B

2. Voor los verzonden goederen die rechtstreeks in een vervoermiddel worden geladen, moeten de in lid 1 bedoelde aanduidingen voorkomen op een begeleidend document of op een notitie die goed zichtbaar in het vervoermiddel is aangebracht.

▼M8

3. In het geval van overeenkomsten op afstand in de zin van artikel 2, lid 1, van Richtlijn 97/7/EG van het Europees Parlement en de Raad ([1]) kan een product niet als conform de handelsnormen worden bevonden wanneer de aanduidingen niet vóór het sluiten van de verkoop beschikbaar zijn.

4. Op facturen en begeleidende documenten, behalve op ontvangstbewijzen voor de consument, worden de naam en het land van oorsprong van de producten aangegeven, alsmede, in voorkomend geval, de klasse, de variëteit of het handelstype wanneer dat op grond van een specifieke handelsnorm vereist is, of de vermelding dat het product voor verwerking is bestemd.

Artikel 5

Aanduidingen in het detailhandelsstadium

In het detailhandelsstadium moeten de op grond van dit hoofdstuk vereiste aanduidingen duidelijk en leesbaar zijn. Producten mogen te koop

([1]) PB L 144 van 4.6.1997, blz. 19.

▼M8

worden aangeboden op voorwaarde dat de detailhandelaar op een duidelijk zichtbare plaats dicht bij de te koop aangeboden producten leesbare aanduidingen betreffende het land van oorsprong en, in voorkomend geval, de klasse, de variëteit of het handelstype van het product plaatst op een manier die de consument niet misleidt.

Bij voorverpakte producten in de zin van Richtlijn 2000/13/EG van het Europees Parlement en de Raad ([1]) moet naast alle in de handelsnormen voorgeschreven gegevens ook het nettogewicht worden aangegeven. Op producten die gewoonlijk per aantal stuks worden verkocht, is de verplichting om het nettogewicht aan te geven evenwel niet van toepassing indien het aantal stuks vanaf de buitenkant duidelijk zichtbaar is en gemakkelijk kan worden geteld of indien dit aantal op het etiket is vermeld.

Artikel 6

Mengsels

1. Verpakkingen met een nettogewicht van 5 kg of minder die mengsels van verschillende soorten groenten en fruit bevatten, mogen worden afgezet, op voorwaarde dat:

a) de producten van homogene kwaliteit zijn en elk product voldoet aan de betrokken specifieke handelsnorm of, bij gebrek aan een specifieke handelsnorm voor een bepaald product, aan de algemene handelsnorm,

b) de verpakking juist is geëtiketteerd overeenkomstig dit hoofdstuk, en

c) het mengsel de consument niet kan misleiden.

2. De in lid 1, onder a), vastgestelde voorschriften gelden niet voor de in een mengsel opgenomen producten die geen producten van de sector groenten en fruit zijn als bedoeld in artikel 1 van Verordening (EG) nr. 1234/2007.

3. Indien de in een mengsel opgenomen groenten en fruit van oorsprong uit meer dan één lidstaat of meer dan één derde land zijn, mag de volledige naam van de landen van oorsprong worden vervangen door, naargelang van het geval:

a) „mengsel van uit de EG afkomstige groenten en fruit”,

b) „mengsel van niet uit de EG afkomstige groenten en fruit”,

c) „mengsel van uit de EG en niet uit de EG afkomstige groenten en fruit”.

▼B

HOOFDSTUK II

Handelsnormcontroles

Afdeling 1

Algemene bepalingen

▼M8

Artikel 7

Werkingssfeer

Dit hoofdstuk bevat voorschriften inzake normcontroles, d.w.z. de controles van groenten en fruit die overeenkomstig dit hoofdstuk in alle afzetstadia worden uitgevoerd om na te gaan of de betrokken producten voldoen aan de handelsnormen en aan andere bepalingen van deze titel en van de artikelen 113 en 113 bis van Verordening (EG) nr. 1234/2007.

([1]) PB L 109 van 6.5.2000, blz. 29.

▼B

Artikel 8

Bevoegde instanties

1. Elke lidstaat gaat over tot het aanwijzen van:

a) een enkele bevoegde autoriteit, hierna „de coördinerende autoriteit" genoemd, die verantwoordelijk is voor de coördinatie en de contacten met betrekking tot het bepaalde in deze afdeling, en

▼M8

b) een of meer controle-instanties, hierna „de controle-instanties" genoemd, die verantwoordelijk zijn voor de toepassing van artikel 113 bis, lid 4, van Verordening (EG) nr. 1234/2007.

De in de eerste alinea bedoelde coördinerende autoriteiten en controle-instanties kunnen openbaar of particulier zijn. In beide gevallen zijn de lidstaten evenwel verantwoordelijk voor deze autoriteiten en instanties.

▼B

2. De lidstaten delen aan de Commissie het volgende mee:

a) de naam, het postadres en het e-mailadres van de op grond van lid 1 aangewezen coördinerende autoriteit,

b) de naam, het postadres en het e-mailadres van de op grond van lid 1 aangewezen controle-instanties,

c) de precieze omschrijving van de bevoegdheden van de door hen aangewezen controle-instanties.

3. De coördinerende autoriteit kan tevens de controle-instantie of één van de controle-instanties of een andere, op grond van lid 1 aangewezen instantie zijn.

4. De Commissie maakt de lijst van de door de lidstaten aangewezen coördinerende autoriteiten bekend op de door haar geschikt geachte wijze.

Artikel 9

Gegevensbank betreffende de marktdeelnemers

1. De lidstaten stellen een gegevensbank betreffende de marktdeelnemers in de sector groenten en fruit samen, waarin onder de in dit artikel vermelde voorwaarden de marktdeelnemers worden opgenomen die betrokken zijn bij de afzet van verse groenten en fruit waarvoor op grond van artikel 2 van Verordening (EG) nr. 1182/2007 normen zijn vastgesteld.

▼M8

De lidstaten kunnen hiertoe gebruik maken van voor andere doeleinden opgerichte gegevensbanken.

Onder „marktdeelnemer" wordt verstaan een natuurlijke of rechtspersoon:

a) die groenten en fruit waarvoor handelsnormen gelden, in zijn bezit heeft om deze:

i) uit te stallen of aan te bieden voor verkoop,

ii) te verkopen, of

iii) op een andere manier af te zetten, of

b) die met betrekking tot groenten en fruit waarvoor handelsnormen gelden, zelf de onder a) i), ii) en iii), bedoelde activiteiten uitvoert.

De in de derde alinea, onder a) i), ii) en iii), bedoelde activiteiten omvatten:

a) verkoop of afstand via het Internet of anderszins,

▼M8

b) dergelijke activiteiten die de natuurlijke of de rechtspersoon voor eigen rekening of voor rekening van een derde partij verricht, en

c) dergelijke activiteiten die worden verricht in de Gemeenschap en/of in het kader van uitvoer naar derde landen en/of invoer uit derde landen.

▼B

2. De lidstaten bepalen onder welke voorwaarden de volgende marktdeelnemers al dan niet in de gegevensbank worden opgenomen:

a) marktdeelnemers wier activiteiten op grond van artikel 3 zijn vrijgesteld van de verplichting om aan de handelsnormen te voldoen, en

▼M8

b) natuurlijke personen of rechtspersonen wier activiteiten in de sector groenten en fruit beperkt zijn tot het vervoer van goederen of tot de verkoop in het detailhandelsstadium.

3. Wanneer de gegevensbank uit verschillende afzonderlijke elementen bestaat, ziet de coördinerende autoriteit erop toe dat de gegevensbank en de verschillende elementen ervan een homogeen geheel vormen en op uniforme wijze worden bijgewerkt. Het bijwerken vindt met name plaats aan de hand van de tijdens de normcontroles verzamelde gegevens.

4. Deze gegevensbank bevat voor iedere marktdeelnemer het registratienummer, de naam, het adres, de informatie die vereist is om hem onder te brengen in één van de in artikel 10, lid 2, vermelde risicocategorieën, met name zijn plaats in de afzetketen, gegevens over de omvang van het bedrijf, gegevens over de uitkomsten van eerdere controles bij die marktdeelnemer en alle overige voor de controle noodzakelijk geachte gegevens, zoals een indicatie van het voorhanden zijn van een kwaliteitsborgingssysteem of een internecontrolesysteem inzake de naleving van de handelsnormen. Het bijwerken vindt met name plaats aan de hand van de tijdens de normcontroles verzamelde gegevens.

▼B

5. De marktdeelnemers verstrekken de gegevens die de lidstaten noodzakelijk achten voor de samenstelling en bijwerking van de gegevensbank. De lidstaten bepalen volgens welke voorwaarden marktdeelnemers die niet op hun grondgebied zijn gevestigd maar er wel een handelsactiviteit uitoefenen, in de gegevensbank worden opgenomen.

▼M8

Afdeling 2

Door de lidstaten te verrichten normcontroles

Artikel 10

Normcontroles

1. De lidstaten zien erop toe dat selectieve, op een risicoanalyse gebaseerde en voldoende frequente controles worden verricht om een adequate naleving van de handelsnormen en andere bepalingen van deze titel en van de artikelen 113 en 113 bis van Verordening (EG) nr. 1234/2007 te garanderen.

Eén van de criteria voor de beoordeling van het risico bestaat in het voorhanden zijn van een in artikel 12 bis bedoeld normcontrolecertificaat dat is afgegeven door een bevoegde autoriteit van een derde land dat overeenkomstig artikel 13 een erkenning voor zijn normcontroles heeft gekregen. Het voorhanden zijn van een dergelijk certificaat wordt beschouwd als een factor die het risico van niet-naleving van de handelsnormen vermindert.

▼M8

Als criteria voor de beoordeling van het risico kunnen tevens de volgende gegevens in aanmerking worden genomen:

a) de aard van het product, de productieperiode, de prijs van het product, het weer, de verpakkings- en behandelingsverrichtingen, de opslagomstandigheden, het land van oorsprong, de vervoermiddelen of de omvang van de partij;

b) de omvang van de marktdeelnemer, zijn plaats in de afzetketen, de omvang of de waarde van zijn afzet, zijn productassortiment, het leveringsgebied of de aard van zijn werkzaamheden, zoals opslag, sortering, verpakking of verkoop;

c) uitkomsten van vorige controles, waaronder het aantal en de aard van de geconstateerde afwijkingen, de gebruikelijke kwaliteit van de afgezette producten, het niveau van de gebruikte technische uitrusting;

d) de betrouwbaarheid van de door de marktdeelnemer gebruikte kwaliteitsborgingssystemen of internecontrolesystemen inzake de naleving van de handelsnormen;

e) de plaats waar de controle wordt verricht, met name indien dit de plaats is waar de producten voor het eerst de Gemeenschap binnenkomen of worden verpakt of geladen;

f) andere gegevens die kunnen wijzen op een risico van niet-naleving.

2. De risicoanalyse wordt gebaseerd op de gegevens in de in artikel 9 bedoelde gegevensbank over de marktdeelnemers en omvat een indeling van de marktdeelnemers in risicocategorieën.

De lidstaten stellen vooraf het volgende vast:

a) de criteria voor de beoordeling van het risico dat partijen niet aan de handelsnomen voldoen;

b) op basis van een risicoanalyse voor elke risicocategorie, het minimumaandeel van de marktdeelnemers of partijen en/of hoeveelheden die aan een normcontrole zullen worden onderworpen.

De lidstaten kunnen op basis van een risicoanalyse ervoor opteren om geen selectieve controles te verrichten van producten waarvoor geen specifieke handelsnormen gelden.

3. Wanneer bij controles significante onregelmatigheden aan het licht komen, verrichten de lidstaten frequentere controles van de marktdeelnemers, de producten, de oorsprong of andere parameters.

4. De marktdeelnemers stellen de controle-instanties in kennis van alle gegevens die deze instanties noodzakelijk achten voor de organisatie en uitvoering van de normcontroles.

Artikel 11

Erkende marktdeelnemers

1. De lidstaten kunnen marktdeelnemers die in de laagste risicocategorie zijn ingedeeld en speciale garanties inzake de naleving van de handelsnormen bieden, toestemming geven om het in bijlage II opgenomen model te gebruiken bij de etikettering van elke verpakking in het stadium van verzending en/of het in artikel 12 bis bedoelde normcontrolecertificaat te ondertekenen.

2. De erkenning wordt voor ten minste één jaar verleend.

3. De marktdeelnemers die gebruik maken van deze mogelijkheid:

a) beschikken over controlepersoneel dat een door de lidstaat erkende opleiding heeft gevolgd;

b) beschikken over het nodige materieel om de producten verkoopklaar te maken en te verpakken;

▼M8

c) verbinden zich ertoe een normcontrole te verrichten van de goederen die zij verzenden, en beschikken over een register van alle door hen verrichte controles.

4. Wanneer een erkende marktdeelnemer niet langer aan de erkenningsvoorwaarden voldoet, trekt de betrokken lidstaat de erkenning in.

5. In afwijking van lid 1 mogen specimens die op 30 juni 2009 in overeenstemming waren met deze verordening, door de erkende marktdeelnemers worden gebruikt tot de voorraden op zijn.

Erkenningen die vóór 1 juli 2009 aan de marktdeelnemers worden verleend, blijven geldig voor de periode waarvoor zij zijn verleend.

Artikel 12

Aanvaarding van aangiften door de douane

1. De douaneautoriteit mag met betrekking tot producten waarvoor specifieke handelsnormen gelden, slechts aangiften ten uitvoer en/of aangiften voor het vrije verkeer aanvaarden, indien:

a) de goederen vergezeld gaan van een normcontrolecertificaat, of

b) de bevoegde controle-instantie aan de douaneautoriteit heeft gemeld dat voor de betrokken partijen een normcontrolecertificaat is afgegeven, of

c) de bevoegde controle-instantie aan de douaneautoriteit heeft gemeld dat zij geen normcontrolecertificaat voor de betrokken partijen heeft afgegeven omdat de partijen op basis van de in artikel 10, lid 1, bedoelde risicobeoordeling niet hoefden te worden gecontroleerd.

Deze bepaling geldt onverminderd normcontroles die de lidstaat op grond van artikel 10 kan verrichten.

2. Lid 1 is tevens van toepassing op producten waarvoor de in bijlage I opgenomen algemene handelsnorm geldt, alsmede op in artikel 3, lid 1, onder a), bedoelde producten indien de betrokken lidstaat dat noodzakelijk acht in het licht van de in artikel 10, lid 1, bedoelde risicoanalyse.

Artikel 12 bis

Normcontrolecertificaten

1. Een bevoegde autoriteit kan certificaten afgeven waarin wordt bevestigd dat de producten in overeenstemming zijn met de betrokken handelsnorm. Het model voor het door de bevoegde autoriteiten in de Gemeenschap te gebruiken certificaat is opgenomen in bijlage III.

De in artikel 13, lid 4, bedoelde derde landen mogen hun eigen certificaat gebruiken op voorwaarde dat dat certificaat volgens de Commissie gegevens bevat die ten minste gelijkwaardig zijn aan de in het communautaire certificaat op te nemen gegevens. De Commissie stelt op de door haar geschikt geachte wijze modellen van dergelijke, door derde landen gebruikte certificaten ter beschikking.

2. Deze certificaten mogen worden afgegeven in papierformaat met een originele handtekening, of in een geverifieerd elektronisch formaat met een elektronische handtekening.

3. Elk certificaat wordt afgestempeld door de bevoegde autoriteit en ondertekend door de daartoe gemachtigde persoon of personen.

4. De certificaten worden afgegeven in ten minste één van de officiële talen van de Gemeenschap.

5. Elk certificaat draagt een volgnummer, aan de hand waarvan het kan worden geïdentificeerd, en van elk afgegeven certificaat wordt een kopie bewaard door de bevoegde autoriteit.

▼M8

6. In afwijking van lid 1, eerste alinea, mogen normcontrolecertificaten die op 30 juni 2009 in overeenstemming waren met deze verordening, door de lidstaten worden gebruikt tot de voorraden op zijn.

▼B

Afdeling 3

Door derde landen verrichte controles

Artikel 13

Erkenning van door derde landen vóór de invoer in de Gemeenschap verrichte controles

▼M8

1. Op verzoek van een derde land kan de Commissie volgens de in artikel 195, lid 2, van Verordening (EG) nr. 1234/2007 bedoelde procedure, de normcontroles met betrekking tot de naleving van de specieke handelsnormen erkennen die door dat derde land vóór invoer in de Gemeenschap zijn verricht.

▼B

2. De in lid 1 bedoelde erkenning kan worden verleend aan derde landen die daarom verzoeken en op het grondgebied waarvan de voor uitvoer naar de Gemeenschap bestemde producten voldoen aan de communautaire handelsnormen of aan ten minste daaraan gelijkwaardige normen.

In de erkenning wordt de officiële autoriteit in het derde land vermeld die verantwoordelijk is voor de uitvoering van de in lid 1 bedoelde controles. Deze autoriteit is verantwoordelijk voor de contacten met de Gemeenschap. In de erkenning worden ook de controle-instanties vermeld die belast zijn met de uitvoering van de controles, hierna „de controle-instanties van het derde land" genoemd.

De erkenning heeft uitsluitend betrekking op producten van oorsprong uit het betrokken derde land en kan tot bepaalde producten worden beperkt.

3. De controle-instanties van het derde land moeten officiële of officieel door de in lid 2 bedoelde autoriteit erkende instanties zijn die voldoende garanties bieden dat de controles volgens de in artikel 20, lid 1, bedoelde methoden of gelijkwaardige methoden worden verricht, en daartoe over het nodige personeel en materieel en de nodige installaties beschikken.

▼M8

4. De lijst van derde landen waarvan de normcontroles op grond van dit artikel zijn erkend, en van de betrokken producten is opgenomen in bijlage IV.

De Commissie stelt op de door haar geschikt geachte wijze de gegevens over de officiële autoriteiten en controle-instanties ter beschikking.

———————

Artikel 15

Schorsing van de erkenning

De Commissie kan de erkenning schorsen indien voor een significant aantal partijen en/of hoeveelheden wordt geconstateerd dat de goederen niet overeenstemmen met de gegevens in de normcontrolecertificaten die door de controle-instanties van het derde land zijn afgegeven.

———————

———————

▼B

Afdeling 5

Controlemethoden

Artikel 20

Controlemethoden

1. Tenzij in deze verordening anders is bepaald, worden de in dit hoofdstuk vastgestelde normcontroles, met uitzondering van de controles bij de verkoop in de detailhandel aan de eindverbruiker, uitgevoerd volgens de in bijlage VI opgenomen methoden.

De lidstaten stellen specifieke uitvoeringsbepalingen vast voor de normcontroles bij de verkoop in de detailhandel aan de eindverbruiker.

▼M8

2. Indien de controleurs constateren dat de goederen aan de handelsnormen voldoen, kan de controle-instantie een normcontrolecertificaat volgens het model in bijlage III afgeven.

▼B

3. Indien de goederen niet aan de normen voldoen, stelt de controle-instantie een verklaring van niet-conformiteit op voor de marktdeelnemer of diens vertegenwoordiger. Goederen waarvoor een verklaring van niet-conformiteit is afgegeven, mogen niet worden vervoerd zonder toestemming van de controle-instantie die deze verklaring heeft afgegeven. Voor die toestemming kan als voorwaarde worden gesteld dat aan de door de controle-instantie vastgestelde eisen moet worden voldaan.

Marktdeelnemers mogen de goederen of een gedeelte ervan met de normen in overeenstemming brengen. Dergelijke met de normen in overeenstemming gebrachte goederen mogen niet worden afgezet voordat de bevoegde controle-instantie er zich met alle passende middelen van heeft vergewist dat de goederen daadwerkelijk met de normen in overeenstemming zijn gebracht. De controle-instantie geeft in voorkomend geval slechts een normcontrolecertificaat volgens het model in bijlage III af voor de partijen of delen ervan die met de normen in overeenstemming zijn gebracht.

▼M8

Wanneer een controle-instantie ingaat op het verzoek van een marktdeelnemer om de goederen met de normen in overeenstemming te brengen in een andere lidstaat dan die waar de niet-conformiteit bij de controle is geconstateerd, meldt de marktdeelnemer de niet-conforme partij aan de bevoegde controle-instantie van de lidstaat van bestemming. De lidstaat die de verklaring van niet-conformiteit heeft afgegeven, zendt een kopie van deze verklaring toe aan de andere betrokken lidstaten, inclusief de lidstaat waarvoor de niet-conforme partij bestemd is.

▼B

Wanneer de goederen niet met de normen in overeenstemming kunnen worden gebracht, en ook niet voor diervoeding, industriële verwerking of een ander gebruik dan voeding kunnen worden bestemd, kan de controle-instantie de marktdeelnemers desnoods verzoeken de nodige maatregelen te treffen om ervoor te zorgen dat de producten niet in de handel worden gebracht.

De marktdeelnemers verstrekken alle gegevens die de lidstaten voor de toepassing van dit lid nodig achten.

▼M8

_____

▼M8

Afdeling 6

Mededelingen

Artikel 20 bis

Mededelingen

1. Een lidstaat op het grondgebied waarvan wordt geconstateerd dat een zending producten uit een andere lidstaat niet in overeenstemming is met de handelsnormen vanwege afwijkingen of andere vormen van kwaliteitsvermindering die reeds tijdens de verpakking ervan hadden kunnen worden vastgesteld, stelt de Commissie en de lidstaten die hiermee te maken kunnen krijgen, hiervan onverwijld in kennis.

2. Een lidstaat op het grondgebied waarvan een partij producten uit een derde land is afgewezen voor het in het vrije verkeer brengen vanwege niet-naleving van de handelsnormen, stelt de Commissie, de lidstaten die hiermee te maken kunnen krijgen, en het betrokken in bijlage IV opgenomen derde land hiervan onverwijld in kennis.

3. De lidstaten delen de bepalingen van hun controle- en risicoanalysesystemen mee aan de Commissie. Alle latere wijzigingen van die systemen worden door de lidstaten onverwijld ter kennis van de Commissie gebracht.

4. De beknopte resultaten van de controles die in een bepaald jaar in alle afzetstadia zijn verricht, worden door de lidstaten uiterlijk op 30 juni van het daaropvolgende jaar aan de Commissie en de andere lidstaten meegedeeld.

5. De mededelingen worden verricht op de door de Commissie bepaalde wijze.

▼B

TITEL III

PRODUCENTENORGANISATIES

HOOFDSTUK I

Eisen en erkenning

Afdeling 1

Definities

Artikel 21

Definities

1. Voor de toepassing van deze titel wordt verstaan onder:

a) „producent”: een landbouwer als bedoeld in artikel 3, lid 1, onder a), van Verordening (EG) nr. 1182/2007;

b) „dochteronderneming”: een onderneming waarin één of meer producentenorganisaties of unies daarvan een participatie hebben, en die bijdraagt tot de verwezenlijking van de doelstellingen van de producentenorganisatie of de unie van producentenorganisaties;

c) „transnationale producentenorganisatie”: elke organisatie waarvan ten minste één aangesloten producentenbedrijf in een andere lidstaat ligt dan die waar de hoofdzetel van de organisatie is gevestigd;

d) „transnationale unie van producentenorganisaties”: elke unie van producentenorganisaties waarvan tenminste één van de aangesloten

▼B

organisaties haar hoofdzetel in een andere lidstaat heeft dan die waar de hoofdzetel van de unie is gevestigd;

e) „convergentiedoelstelling”: de doelstelling van het optreden ten behoeve van de minst ontwikkelde lidstaten en gebieden overeenkomstig de communautaire wetgeving inzake het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling, het Europees Sociaal Fonds en het Cohesiefonds voor het tijdvak 1 januari 2007 tot en met 31 december 2013;

f) „maatregel”: één van de volgende:

i) op productieplanning gerichte acties, inclusief de verwerving van vaste activa,

ii) op verbetering of handhaving van de productkwaliteit gerichte acties, inclusief de verwerving van vaste activa,

iii) op afzetverbetering gerichte acties, inclusief de verwerving van vaste activa, alsook afzetbevorderings- en communicatieactiviteiten, andere dan onder vi) vallende afzetbevorderings- en communicatieactiviteiten,

iv) onderzoek en experimentele productie, inclusief de verwerving van vaste activa,

v) opleidingsacties, andere dan die welke onder vi) vallen, en acties ter bevordering van de toegang tot adviesdiensten,

vi) één van de zes in artikel 9, lid 2, eerste alinea, onder a) tot en met f), van Verordening (EG) nr. 1182/2007 genoemde acties voor crisispreventie en crisisbeheer,

vii) milieuacties als bedoeld in artikel 9, lid 3, van Verordening (EG) nr. 1182/2007, inclusief de verwerving van vaste activa,

viii) andere acties, inclusief de verwerving van vaste activa, met uitzondering van de onder i), ii), iii), iv) en vii), vallende acties, die overeenstemmen met één of meer van de in artikel 9, lid 1, van Verordening (EG) nr. 1182/2007 vermelde doelen;

g) „actie”: een specifieke activiteit of een specifiek instrument ter verwezenlijking van een bepaald operationeel doel als bijdrage tot één of meer van de in artikel 9, lid 1, van Verordening (EG) nr. 1182/2007 vermelde doelen;

h) „bijproduct”: een product dat resulteert uit de bereiding en/of verwerking van een groente- of fruitproduct en dat een positieve economische waarde heeft, doch niet het belangrijkste beoogde resultaat van de bereiding en/of verwerking is;

i) „eerste verwerking”: verwerking van een groente- of fruitproduct tot een ander in bijlage I bij het EG-Verdrag genoemd product. Reinigen, snijden, opmaken, drogen en verpakken van verse producten met het oog op de afzet ervan worden niet als eerste verwerking beschouwd;

j) „maatregelen van samenwerkende branches in een bedrijfskolom” als bedoeld in artikel 10, lid 3, onder b), van Verordening (EG) nr. 1182/2007: één of meer in artikel 20, onder c), van Verordening (EG) nr. 1182/2007 genoemde activiteiten, die zijn goedgekeurd door de lidstaat en gezamenlijk worden beheerd door een producentenorganisatie of een unie van producentenorganisaties en ten minste één andere marktdeelnemer in de voedselverwerkings- en/of distributieketen;

k) „uitgangssituatie-indicator”: een indicator die de toestand of tendens aan het begin van een programmeringsperiode aangeeft en informatie kan geven die van nut is:

i) bij de analyse van de uitgangssituatie, met het oog op de vaststelling van een nationale strategie voor duurzame operationele programma's, of van een operationeel programma,

▼B

ii) als referentie waaraan de resultaten en de impact van een nationale strategie of een operationeel programma kunnen worden getoetst, en/of

iii) bij de interpretatie van de resultaten en de impact van een nationale strategie of een operationeel programma.

2. De lidstaten omschrijven in het licht van hun nationale juridische en administratieve structuren de rechtspersonen die op hun grondgebied betrokken zijn bij de toepassing van artikel 3, lid 1, en artikel 7, lid 1, van Verordening (EG) nr. 1182/2007. In voorkomend geval stellen zij ook bepalingen vast inzake een duidelijke omschrijving van onderdelen van rechtspersonen voor de toepassing van deze artikelen.

Afdeling 2

Voor producentenorganisaties geldende eisen

Artikel 22

Bestreken producten

1. Overeenkomstig artikel 4 van Verordening (EG) nr. 1182/2007 erkennen de lidstaten een producentenorganisatie voor het product of de groep producten zoals vermeld in de erkenningsaanvraag door middel van een besluit op grond van artikel 4, lid 1, onder c), van die verordening.

2. Met betrekking tot uitsluitend voor industriële verwerking bestemde producten worden producentenorganisaties slechts door de lidstaten erkend wanneer zij via een systeem van leveringscontracten of anderszins kunnen garanderen dat deze producten voor industriële verwerking worden geleverd.

Artikel 23

Minimumaantal leden

Bij de vaststelling van het minimumaantal leden van een producentenorganisatie overeenkomstig artikel 4, lid 1, onder b), van Verordening (EG) nr. 1182/2007 kunnen de lidstaten bepalen dat, wanneer de aanvrager van een erkenning geheel of gedeeltelijk bestaat uit leden die op hun beurt uit producenten samengestelde rechtspersonen of duidelijk omschreven onderdelen van rechtspersonen zijn, het minimumaantal producenten kan worden berekend op basis van het aantal producenten dat is aangesloten bij elke rechtspersoon of elk duidelijk omschreven onderdeel van een rechtspersoon.

Artikel 24

Minimumduur van het lidmaatschap

1. De minimumduur van het lidmaatschap van een producent mag niet minder dan één jaar bedragen.

2. De opzegging van het lidmaatschap moet schriftelijk aan de producentenorganisatie worden meegedeeld. De lidstaten bepalen de opzegtermijnen, die niet meer dan zes maanden mogen bedragen, en de data waarop de beëindiging van het lidmaatschap van kracht wordt.

Artikel 25

Structuur en activiteiten van de producentenorganisaties

De lidstaten vergewissen zich ervan dat de producentenorganisaties beschikken over het personeel, de infrastructuur en de uitrusting die nodig zijn voor de naleving van de eisen van artikel 3, lid 1, van Verordening

▼B

(EG) nr. 1182/2007 en voor de vervulling van hun belangrijkste functies, met name op het gebied van:

a) kennis van de productie van hun leden,

b) ophaling, sortering, opslag en verpakking van de productie van hun leden,

c) commercieel en budgettair beheer, en

d) gecentraliseerde boekhouding en een factureringssysteem.

Artikel 26

Waarde of hoeveelheid van de verhandelbare productie

Voor de toepassing van artikel 4, lid 1, onder b), van Verordening (EG) nr. 1182/2007 wordt de waarde of de hoeveelheid van de verhandelbare productie berekend op dezelfde basis als de in de artikelen 52 en 53 van de onderhavige verordening vastgestelde waarde van de in de handel gebrachte productie.

Artikel 27

Terbeschikkingstelling van technische hulpmiddelen

Overeenkomstig artikel 4, lid 1, onder e), van Verordening (EG) nr. 1182/2007 wordt ervan uitgegaan dat een producentenorganisatie die wordt erkend voor een product waarvoor technische hulpmiddelen beschikbaar moeten worden gesteld, haar verplichting nakomt wanneer zij zelf of via haar leden, dan wel via dochterondernemingen of door middel van uitbesteding, een adequaat niveau aan technische hulpmiddelen ter beschikking stelt.

Artikel 28

Hoofdactiviteiten van de producentenorganisaties

1. De hoofdactiviteit van een producentenorganisatie betreft de concentratie van het aanbod en de afzet van de producten van haar leden waarvoor zij is erkend.

2. De waarde van de door een producentenorganisatie in de handel gebrachte productie van de eigen leden en van leden van andere producentenorganisaties moet meer bedragen dan de waarde van de andere door haar in de handel gebrachte en verkochte productie.

Deze berekening mag alleen gebaseerd zijn op producten waarvoor de producentenorganisatie is erkend.

3. In geval van toepassing van artikel 52, lid 7, is lid 2 van het onderhavige artikel met ingang van 1 januari 2012 van overeenkomstige toepassing op de betrokken dochterondernemingen.

Artikel 29

Uitbesteding

Uitbesteding van een activiteit van een producentenorganisatie betekent dat de producentenorganisatie voor de uitvoering van de betrokken activiteit een commerciële regeling treft met een andere entiteit, zoals één van haar leden of een dochteronderneming. De producentenorganisatie blijft evenwel verantwoordelijk voor de uitvoering van die activiteit en voor de algemene beheerscontrole en het toezicht op de hiertoe getroffen commerciële regeling.

De eerste alinea is van overeenkomstige toepassing wanneer een unie van producentenorganisaties een activiteit uitbesteedt.

▼B

Artikel 30

Transnationale producentenorganisaties

1. De hoofdzetel van een transnationale producentenorganisatie is gevestigd in de lidstaat waar de producentenorganisatie over belangrijke bedrijfsinstallaties of over een belangrijk aantal leden beschikt en/of een belangrijk deel van de in de handel gebrachte productie realiseert.

2. De lidstaat waar de hoofdzetel van de transnationale producentenorganisatie is gevestigd, is verantwoordelijk voor:

a) de erkenning van de transnationale producentenorganisatie;

b) de goedkeuring van het operationele programma van de transnationale producentenorganisatie;

c) de totstandbrenging van de nodige administratieve samenwerking met de andere lidstaten waar leden gevestigd zijn, op het vlak van de naleving van de erkenningsvoorwaarden en de controle- en sanctieregeling. Deze andere lidstaten zijn verplicht de nodige bijstand te verlenen aan de lidstaat waar de hoofdzetel is gevestigd; en

d) de verstrekking, op verzoek van andere lidstaten, van alle relevante documentatie, inclusief beschikbare geldende regelgeving, aan de andere lidstaten waar leden gevestigd zijn, vertaald in een officiële taal van de daarom verzoekende lidstaten.

Artikel 31

Fusies van producentenorganisaties

1. Gefuseerde producentenorganisaties die voordien afzonderlijke operationele programma's hadden, mogen die programma's parallel en afzonderlijk uitvoeren tot 1 januari van het jaar na de fusie. In dergelijke gevallen vragen de betrokken producentenorganisaties de fusie van hun operationele programma's aan via een wijziging overeenkomstig artikel 66. In de overige gevallen vragen de betrokken producentenorganisaties onverwijld de fusie van deze operationele programma's aan via een wijziging overeenkomstig artikel 67.

2. In afwijking van lid 1 kunnen de lidstaten producentenorganisaties die daar om naar behoren gemotiveerde redenen om verzoeken, toestaan de afzonderlijke operationele programma's parallel uit te voeren tot het einde van de normale looptijd.

Artikel 32

Niet-producerende leden

1. De lidstaten kunnen bepalen of en onder welke voorwaarden natuurlijke personen of rechtspersonen die geen producenten zijn, als lid van een producentenorganisatie kunnen worden aanvaard.

2. Bij de vaststelling van de in lid 1 bedoelde voorwaarden zien de lidstaten er met name op toe dat het bepaalde in artikel 3, lid 1, onder a), en lid 4, onder c), van Verordening (EG) nr. 1182/2007 in acht wordt genomen.

3. De in lid 1 bedoelde natuurlijke personen of rechtspersonen mogen niet:

a) in aanmerking worden genomen voor de erkenningscriteria,

b) rechtstreeks baat hebben bij de door de Gemeenschap gefinancierde maatregelen.

De lidstaten kunnen, met inachtneming van de in lid 2 vastgestelde voorwaarden, het recht van deze personen om deel te nemen aan de stemming over besluiten inzake het actiefonds, beperken of verbieden.

▼B

Artikel 33

Democratische controle op de producentenorganisaties

De lidstaten nemen alle door hen noodzakelijk geachte maatregelen om te voorkomen dat één of meer leden van een producentenorganisatie misbruik maken van hun macht of invloed uitoefenen ten aanzien van het beheer en het functioneren van een producentenorganisatie, onder meer op het gebied van het recht om deel te nemen aan stemmingen.

▼M10

De lidstaten mogen maatregelen nemen om de uitoefening van aan een rechtspersoon verleende bevoegdheden tot wijziging, goedkeuring of afwijzing van door een producentenorganisatie genomen beslissingen te beperken of te verbieden wanneer de betrokken producentenorganisatie een duidelijk omschreven onderdeel van die rechtspersoon vormt.

▼B

Afdeling 3

Unies van producentenorganisaties

Artikel 34

Erkenning van unies van producentenorganisaties

1. De lidstaten erkennen unies van producentenorganisaties in de zin van artikel 5 van Verordening (EG) nr. 1182/2007 slechts voor de activiteiten met betrekking tot het product of de producten zoals vermeld in de erkenningsaanvraag.

2. Een unie van producentenorganisaties kan worden erkend op grond van artikel 5 van Verordening (EG) nr. 1182/2007 en dus activiteiten van een producentenorganisatie uitoefenen, zelfs wanneer de betrokken producten nog steeds door de bij haar aangesloten leden in de handel wordt gebracht.

Artikel 35

Hoofdactiviteiten van unies van producentenorganisaties

Het bepaalde in artikel 28, leden 2 en 3, is van overeenkomstige toepassing op unies van producentenorganisaties.

Artikel 36

Leden van unies van producentenorganisaties, die geen producentenorganisatie zijn

1. De lidstaten kunnen bepalen of en onder welke voorwaarden natuurlijke personen of rechtspersonen die geen erkende producentenorganisatie zijn, als lid van een unie van producentenorganisaties kunnen worden aanvaard.

2. Leden van een erkende unie van producentenorganisaties, die geen erkende producentenorganisatie zijn, mogen niet:

a) in aanmerking worden genomen voor de erkenningscriteria,

▼M10

_____

▼B

c) rechtstreeks baat hebben bij de door de Gemeenschap gefinancierde maatregelen.

▼M10

De lidstaten kunnen het recht van de hier bedoelde partijen tot stemming over beslissingen inzake operationele programma's, toestaan, beperken of verbieden.

▼B

Artikel 37

Transnationale unie van producentenorganisaties

1. De hoofdzetel van de transnationale unie van producentenorganisaties is gevestigd in de lidstaat waar deze unie over een belangrijk aantal aangesloten organisaties beschikt en/of waar de aangesloten organisaties een belangrijk deel van de in de handel gebrachte productie realiseren.

2. De lidstaat waar de hoofdzetel van de transnationale unie van producentenorganisaties is gevestigd, is verantwoordelijk voor:

a) de erkenning van de unie;

b) in voorkomend geval, de goedkeuring van het operationele programma van de unie;

c) de totstandbrenging van de nodige administratieve samenwerking met de andere lidstaten waar aangesloten organisaties gevestigd zijn, op het vlak van de naleving van de erkenningsvoorwaarden en de controle- en sanctieregeling. Deze andere lidstaten zijn verplicht de nodige bijstand te verlenen aan de lidstaat waar de hoofdzetel is gevestigd; en

d) de verstrekking, op verzoek van andere lidstaten, van alle relevante documentatie, inclusief beschikbare geldende regelgeving, aan de andere lidstaten waar leden gevestigd zijn, vertaald in een officiële taal van de daarom verzoekende lidstaten.

Afdeling 4

Producentengroeperingen

Artikel 38

Indiening van het erkenningsprogramma

1. Een rechtspersoon of een duidelijk omschreven onderdeel van een rechtspersoon dient het in artikel 7, lid 1, van Verordening (EG) nr. 1182/2007 bedoelde erkenningsprogramma in bij de bevoegde autoriteit van de lidstaat waar de hoofdzetel van de rechtspersoon is gevestigd.

2. De lidstaten stellen het volgende vast:

a) de minimumcriteria waaraan de rechtspersoon of het duidelijk omschreven onderdeel van een rechtspersoon moet beantwoorden om een erkenningsprogramma te kunnen indienen,

b) de regels voor de opstelling, de inhoud en de uitvoering van de erkenningsprogramma's,

c) de periode die moet verstrijken voordat een voormalig lid van een producentenorganisatie zich mag aansluiten bij een producentengroepering voor de producten waarvoor de betrokken producentenorganisatie was erkend, en

d) de administratieve procedures voor de goedkeuring van, de controle op en de afronding van de erkenningsprogramma's.

▼B

Artikel 39

Inhoud van het erkenningsprogramma

Het ontwerp van erkenningsprogramma omvat ten minste:

a) een beschrijving van de uitgangssituatie, met name wat betreft het aantal aangesloten producenten, met volledige gegevens over leden, productie, inclusief de waarde van de in de handel gebrachte productie, afzet en infrastructuur, inclusief infrastructuur in het bezit van individuele leden van de producentengroepering wanneer deze zal worden gebruikt door de producentengroepering zelf;

b) de voorgestelde datum waarop met de uitvoering van het programma wordt begonnen, en de looptijd van het programma, die niet meer dan vijf jaar mag bedragen; en

c) de activiteiten die moeten worden uitgevoerd om de erkenning te kunnen verkrijgen.

Artikel 40

Goedkeuring van het erkenningsprogramma

1. De bevoegde nationale autoriteit neemt binnen drie maanden na ontvangst van het ontwerp van erkenningsprogramma, waarbij alle bewijsstukken moeten zijn gevoegd, een besluit over dit ontwerp.

2. Na de in artikel 113 bedoelde controles kan de bevoegde nationale autoriteit in voorkomend geval:

a) het programma aanvaarden en een voorlopige erkenning verlenen;

b) verzoeken om het programma te wijzigen;

c) het programma afwijzen.

In voorkomend geval wordt het programma slechts aanvaard indien de overeenkomstig punt b) gevraagde wijzigingen in het programma zijn opgenomen.

De bevoegde nationale autoriteit stelt de rechtspersoon of het duidelijk omschreven onderdeel van een rechtspersoon in kennis van haar besluit.

Artikel 41

Uitvoering van het erkenningsprogramma

1. Het erkenningsprogramma wordt uitgevoerd in jaarperioden die ingaan op 1 januari. De lidstaten mogen de producentengroeperingen toestaan deze jaarperioden op te splitsen in halfjaarperioden.

Het erkenningsprogramma gaat, overeenkomstig de in artikel 39, onder b), bedoelde voorgestelde datum, van start:

a) op 1 januari na de datum van aanvaarding van het erkenningsprogramma door de bevoegde nationale autoriteit, of

b) onmiddellijk na de datum van aanvaarding van het erkenningsprogramma.

2. De lidstaten stellen de voorwaarden vast waaronder de producentengroeperingen kunnen verzoeken het programma tijdens de uitvoering ervan te wijzigen. Bij deze verzoeken moeten alle nodige bewijsstukken worden gevoegd.

3. De bevoegde nationale autoriteit neemt binnen drie maanden na ontvangst van het verzoek tot wijziging en na de verstrekte bewijsstukken te hebben onderzocht, een besluit over de aangevraagde wijziging van het programma. Elk verzoek tot wijziging waarover binnen die termijn geen besluit is genomen, wordt als afgewezen beschouwd.

▼B

Artikel 42

Aanvragen tot erkenning als producentenorganisatie

Producentengroeperingen die een erkenningsprogramma uitvoeren, kunnen te allen tijde een aanvraag tot erkenning op grond van artikel 4 van Verordening (EG) nr. 1182/2007 indienen. Dergelijke aanvragen moeten in elk geval vóór het einde van de in artikel 7 van Verordening (EG) nr. 1182/2007 bedoelde overgangsperiode worden ingediend.

Vanaf de datum van indiening van de aanvraag kan de betrokken producentengroepering, onder de in artikel 64 vastgestelde voorwaarden, een ontwerp van operationeel programma indienen.

Artikel 43

Hoofdactiviteiten van de producentengroeperingen

Het bepaalde in artikel 28 is van overeenkomstige toepassing op productengroeperingen.

Artikel 44

Waarde van de in de handel gebrachte productie

1. Het bepaalde in artikel 52 is van overeenkomstige toepassing op productengroeperingen.

2. Bij een waardevermindering van de in de handel gebrachte productie wegens ten genoegen van de lidstaat naar behoren gemotiveerde redenen die buiten de verantwoordelijkheid en de bevoegdheid van de producentengroepering vallen, mag de waarde van de in de handel gebrachte productie niet minder bedragen dan 65 % van de waarde die is opgegeven in de vorige, door de lidstaat gecontroleerde steunaanvraag of steunaanvragen voor de recentste jaarperiode, en bij ontstentenis daarvan, van de oorspronkelijk in het goedgekeurde erkenningsprogramma opgegeven waarde.

▼M15

3. De waarde van de in de handel gebrachte productie wordt berekend conform de wetgeving die geldt tijdens de periode waarvoor de steun wordt aangevraagd.

▼B

Artikel 45

Financiering van het erkenningsprogramma

1. De in artikel 7, lid 5, van Verordening (EG) nr. 1182/2007 bedoelde steunpercentages worden gehalveerd voor het gedeelte van de waarde van de in de handel gebrachte productie boven 1 000 000 EUR.

2. Voor de in artikel 7, lid 3, onder a), van Verordening (EG) nr. 1182/2007 bedoelde steun geldt een maximum van 100 000 EUR per producentengroepering en per jaarperiode.

3. Wanneer een uitvoeringsperiode geen heel kalenderjaar bestrijkt, wordt het in lid 2 bedoelde maximum evenredig verlaagd.

4. De in artikel 7, lid 3, van Verordening (EG) nr. 1182/2007 bedoelde steun wordt uitbetaald:

a) in jaar- of halfjaartranches aan het eind van elke jaar- of halfjaarperiode voor de uitvoering van het erkenningsprogramma, of

b) in tranches die een deel van een jaarperiode bestrijken wanneer het programma in de loop van een jaarperiode van start gaat of wanneer de erkenning op grond van artikel 4 van Verordening (EG) nr. 1182/2007 vóór het einde van een jaarperiode plaatsvindt.

Voor de berekening van de tranches mogen de lidstaten, wanneer dit voor controledoeleinden noodzakelijk is, uitgaan van de in de handel

▼B

gebrachte productie in een andere periode dan die waarvoor de tranche wordt uitbetaald. Het verschil tussen de perioden moet kleiner zijn dan de duur van de betrokken periode.

5. De wisselkoers die geldt voor de in de leden 1 en 2 vermelde bedragen, is de meest recente wisselkoers die de Europese Centrale Bank heeft bekendgemaakt vóór de eerste dag van de periode waarvoor de betrokken steun wordt toegekend.

Artikel 46

Steun voor met het oog op erkenning vereiste investeringen

Indien de uitvoering van een erkenningsprogramma investeringen op grond van artikel 39, onder c), van de onderhavige verordening vergt waarvoor steun wordt verleend op grond van artikel 7, lid 3, onder b), van Verordening (EG) nr. 1182/2007, geldt het volgende:

a) investeringen die op het gebied van de andere economische activiteiten van de organisatie tot vervalsing van de mededinging kunnen leiden, zijn van deze steun uitgesloten, en

b) investeringen die direct of indirect dergelijke maatregelen ten goede komen, worden gefinancierd naar evenredigheid van de mate waarin zij worden gebruikt voor de sectoren of producten waarvoor de voorlopige erkenning wordt verleend.

Artikel 47

Steunaanvraag

1. Een producentengroepering dient voor de in artikel 7, lid 3, onder a) en b), van Verordening (EG) nr. 1182/2007 bedoelde steun één enkele aanvraag in binnen drie maanden na afloop van elke in artikel 45, lid 4, van de onderhavige verordening bedoelde jaarperiode of halfjaarperiode. De aanvraag bevat een opgave van de waarde van de in de handel gebrachte productie voor de periode waarvoor de steun wordt aangevraagd.

2. Steunaanvragen voor halfjaarperioden kunnen slechts worden ingediend wanneer het erkenningsprogramma is opgesplitst in halfjaarperioden als bedoeld in artikel 41, lid 1. Elke steunaanvraag gaat vergezeld van een schriftelijke verklaring van de producentengroepering waarin staat dat zij:

a) Verordening (EG) nr. 1182/2007 en de onderhavige verordening naleeft en verder zal naleven; en

b) direct noch indirect overlappende financiering uit communautaire dan wel nationale bron heeft ontvangen, ontvangt noch zal ontvangen voor in het kader van haar erkenningsprogramma uitgevoerde acties waarvoor op grond van de onderhavige verordening communautaire steun wordt verleend.

3. De lidstaten stellen de termijn voor de betaling van de steun vast, die in geen geval langer mag zijn dan zes maanden, te rekenen vanaf de datum van ontvangst van de aanvraag.

Artikel 48

Subsidiabiliteit

De lidstaten beoordelen of de producentengroeperingen in aanmerking komen voor steun uit hoofde van de onderhavige verordening om zich ervan te vergewissen dat de toekenning van steun gerechtvaardigd is, rekening houdend met de voorwaarden en de datum van eventuele vroegere overheidssteun aan de producentenorganisaties of producentengroeperingen waarvan de leden van de betrokken producentengroepering afkomstig zijn, alsmede met de eventuele overgang van leden tussen producentenorganisaties en producentengroeperingen.

▼B

Artikel 49

Bijdrage van de Gemeenschap

1. De bijdrage van de Gemeenschap in de financiering van de in artikel 7, lid 3, onder a), van Verordening (EG) nr. 1182/2007 bedoelde steun bedraagt:

▼M10

a) 75 % in de regio's die in aanmerking komen uit hoofde van de convergentiedoelstelling, en

b) 50 % in de overige regio's.

De rest van de steun wordt in de vorm van een forfaitaire betaling door de lidstaat betaald. In de steunaanvraag hoeft geen bewijsmateriaal inzake het gebruik van de steun te worden opgenomen.

▼B

2. De bijdrage van de Gemeenschap in de financiering van de in artikel 7, lid 3, onder b), van Verordening (EG) nr. 1182/2007 bedoelde steun, uitgedrukt in kapitaalsubsidie of kapitaalsubsidie-equivalent, mag in verhouding tot de subsidiabele investeringskosten niet meer bedragen dan:

a) 50 % in de regio's die in aanmerking komen uit hoofde van de convergentiedoelstelling, en

b) 30 % in andere regio's.

De betrokken lidstaten verbinden zich ertoe voor ten minste 5 % deel te nemen in de subsidiabele investeringskosten.

De bijdrage van de begunstigden in de subsidiabele investeringskosten bedraagt ten minste:

a) 25 % in de regio's die in aanmerking komen uit hoofde van de convergentiedoelstelling, en

b) 45 % in andere regio's.

Artikel 50

Fusies

1. De in artikel 7, lid 3, van Verordening (EG) nr. 1182/2007 bedoelde steun kan worden toegekend of verder worden toegekend aan voorlopig erkende producentengroeperingen die zijn ontstaan door de fusie van twee of meer voorlopig erkende producentengroeperingen.

2. Voor de berekening van het bedrag van de in lid 1 bedoelde steun treedt de door de fusie ontstane producentengroepering in de plaats van de fuserende groeperingen.

3. Wanneer twee of meer producentengroeperingen fuseren, neemt de nieuwe entiteit de rechten en plichten over van de producentengroepering die het eerst een voorlopige erkenning kreeg.

4. Wanneer een voorlopig erkende producentengroepering fuseert met een erkende producentenorganisatie, komt de resulterende entiteit niet langer in aanmerking voor een voorlopige erkenning als producentengroepering, noch voor de in artikel 7, lid 3, van Verordening (EG) nr. 1182/2007 bedoelde steun. De resulterende entiteit wordt verder als erkende producentenorganisatie behandeld, mits zij aan de geldende voorschriften voldoet. Zo nodig verzoekt de producentenorganisatie om wijziging van haar operationele programma en hiertoe is artikel 31 van overeenkomstige toepassing.

Door producentengroeperingen vóór een dergelijke fusie uitgevoerde acties komen evenwel verder in aanmerking voor steun onder de in het erkenningsprogramma vastgestelde voorwaarden.

▼B

Artikel 51

Gevolgen van de erkenning

1. Na verlening van de erkenning wordt de in artikel 7, lid 3, van Verordening (EG) nr. 1182/2007 bedoelde steun niet langer toegekend.

2. Bij de indiening van een operationeel programma overeenkomstig de onderhavige verordening ziet de betrokken lidstaat erop toe dat voor de in het kader van het erkenningsprogramma gefinancierde maatregelen geen overlappende steun wordt toegekend.

3. Investeringen die in aanmerking komen voor steun voor de in artikel 7, lid 3, onder b), van Verordening (EG) nr. 1182/2007 bedoelde kosten, kunnen worden overgedragen naar de operationele programma's op voorwaarde dat de aard ervan strookt met de voorschriften van de onderhavige verordening.

4. De lidstaten stellen de na de uitvoering van het erkenningsprogramma ingaande termijn vast waarbinnen de producentengroepering moet worden erkend als producentenorganisatie. Deze termijn mag niet meer dan vier maanden bedragen.

HOOFDSTUK II

Actiefondsen en operationele programma's

Afdeling 1

Waarde van de in de handel gebrachte productie

Artikel 52

Grondslag voor de berekening

1. Voor de toepassing van dit hoofdstuk wordt de waarde van de door een producentenorganisatie in de handel gebrachte productie berekend op basis van de productie van de leden van de producentenorganisatie, waarvoor deze producentenorganisatie is erkend.

2. De waarde van de in de handel gebrachte productie omvat de productie van leden die tot de producentenorganisatie toetreden, respectievelijk deze verlaten. De lidstaten stellen voorwaarden vast om dubbeltelling te voorkomen.

3. De lidstaten mogen de producentenorganisaties toestaan de waarde van de bijproducten te verrekenen in de waarde van de in de handel gebrachte productie.

4. De waarde van de in de handel gebrachte productie omvat de waarde van de uit de markt genomen en overeenkomstig artikel 10, lid 4, onder a) en b), van Verordening (EG) nr. 1182/2007 weggewerkte producten, die wordt geschat op basis van de gemiddelde prijs waartegen de producentenorganisatie deze producten het voorafgaande jaar heeft afgezet.

▼M10

5. Alleen de door de producentenorganisatie zelf in de handel gebrachte productie van haar leden wordt meegerekend in de waarde van de in de handel gebrachte productie. Indien de productie van de leden van een producentenorganisatie overeenkomstig artikel 125 bis, lid 2, onder b) en c), van Verordening (EG) nr. 1234/2007 ([1]) in de handel wordt gebracht door een andere producentenorganisatie die daartoe is aangewezen door de producentenorganisatie waarbij deze producenten zijn aangesloten, wordt de betrokken productie verrekend in de waarde van de in de handel gebrachte productie van de andere producentenorganisatie.

([1]) PB L 299 van 16.11.2007, blz. 1.

▼B

6. De in de handel gebrachte productie moet worden gefactureerd in het stadium „af producentenorganisatie”:

a) in voorkomend geval, als verpakt of bereid product of als product dat een eerste verwerking heeft ondergaan;

b) exclusief BTW; en

c) exclusief kosten voor intern transport wanneer de verzamel- of verpakkingscentra van de producentenorganisatie op een aanzienlijke afstand van haar distributiecentrum gelegen zijn. De lidstaten bepalen welke verlagingen moeten worden toegepast op de factuurwaarde van producten die in verschillende stadia van verwerking, levering of vervoer zijn gefactureerd.

7. De waarde van de in de handel gebrachte productie kan ook worden berekend in het stadium „af dochteronderneming”, op dezelfde grondslag als is vastgesteld in lid 6, op voorwaarde dat ten minste 90 % van het kapitaal van de dochteronderneming in handen is:

a) van de producentenorganisatie of de unie van producentenorganisaties, of

b) mits goedgekeurd door de lidstaat, van bij de producentenorganisaties of unies van producentenorganisaties aangesloten coöperaties, indien zo wordt bijgedragen tot de verwezenlijking van de in artikel 3, lid 1, onder b) en c), van Verordening (EG) nr. 1182/2007 opgenomen doelstellingen.

8. Wanneer als gevolg van weersomstandigheden, dier- of plantenziekten of plagen een vermindering van de productie optreedt, mogen de op grond daarvan door de verzekering uitgekeerde vergoedingen in het kader van oogstverzekeringsmaatregelen uit hoofde van hoofdstuk III, afdeling 6, of door de producentenorganisatie beheerde gelijkwaardige maatregelen worden opgenomen in de waarde van de in de handel gebrachte productie.

Artikel 53

Referentieperiode

1. Het in artikel 10, lid 2, van Verordening (EG) nr. 1182/2007 bedoelde maximum van de steun wordt elk jaar berekend op basis van de waarde van de productie die in een door de lidstaten vast te stellen referentieperiode van twaalf maanden in de handel is gebracht.

2. De referentieperiode wordt door de lidstaten voor elke producentenorganisatie vastgesteld als:

a) een periode van twaalf maanden die niet eerder begint dan op 1 januari drie jaar vóór het jaar waarin het operationele programma wordt uitgevoerd, en uiterlijk afloopt op 1 augustus van dat jaar, of

b) de gemiddelde waarde over drie opeenvolgende perioden van twaalf maanden die niet eerder beginnen dan op 1 januari vijf jaar vóór het jaar waarin het operationele programma wordt uitgevoerd, en uiterlijk eindigen op 1 augustus van dat jaar.

3. De periode van 12 maanden is de boekingsperiode van de betrokken producentenorganisatie.

De referentieperiode mag gedurende de looptijd van een operationeel programma niet worden gewijzigd, tenzij daarvoor gegronde redenen worden aangevoerd.

4. Bij een waardevermindering van een product om ten genoegen van de lidstaat naar behoren gemotiveerde redenen die buiten de verantwoordelijkheid en de bevoegdheid van de producentenorganisatie vallen, mag de in lid 1 bedoelde waarde van de in de handel gebrachte productie niet minder bedragen dan 65 % van de waarde van het betrokken product in de voorafgaande referentieperiode.

▼B

De in de eerste alinea bedoelde redenen dienen naar behoren te worden gemotiveerd.

▼M13

5. Wanneer recentelijk erkende producentenorganisaties over onvoldoende historische gegevens betreffende de in de handel gebrachte productie beschikken voor de toepassing van lid 2, kan de waarde van de verhandelbare productie die de producentenorganisatie met het oog op haar erkenning heeft opgegeven, worden beschouwd als waarde van de in de handel gebrachte productie. Deze waarde wordt berekend als de gemiddelde waarde van de productie die in de handel is gebracht in de periode in de drie voorafgaande jaren waarin de producenten die op het ogenblik van de indiening van de erkenningsaanvraag lid zijn van de producentenorganisatie, daadwerkelijk hebben geproduceerd.

▼B

6. De lidstaten nemen de nodige maatregelen om gegevens te verzamelen over de waarde van de in de handel gebrachte productie van producentenorganisaties die geen operationeel programma hebben ingediend.

7. In afwijking van het bepaalde in de leden 1 tot en met 6 vindt de berekening van de waarde van de in de handel gebrachte productie voor de referentieperiode plaats conform de in die referentieperiode geldende wetgeving.

Afdeling 2

Actiefondsen

Artikel 54

Beheer

De lidstaten zorgen ervoor dat de actiefondsen zo worden beheerd dat de uitgaven en inkomsten ervan jaarlijks door externe accountants kunnen worden geïdentificeerd, gecontroleerd en gecertificeerd.

Artikel 55

Financiering van de actiefondsen

De financiële bijdragen in het actiefonds als bedoeld in artikel 8, lid 1, van Verordening (EG) nr. 1182/2007 worden vastgesteld door de producentenorganisatie.

Alle producenten hebben de gelegenheid om gebruik te maken van het actiefonds en op democratische wijze deel te nemen aan de besluitvorming over het gebruik van de financiële middelen van de producentenorganisatie en over de financiële bijdragen in de actiefondsen.

Artikel 56

Mededeling van het geraamde bedrag

De producentenorganisaties delen de lidstaten uiterlijk op 15 september, samen met de operationele programma's of de verzoeken tot goedkeuring van wijzigingen daarvan, de geraamde bedragen van de communautaire bijdrage en de bijdrage van haar leden en van de producentenorganisatie zelf in de actiefondsen voor het volgende jaar mee.

De lidstaten kunnen een datum na 15 september vaststellen.

Het geraamde bedrag van de actiefondsen wordt berekend op basis van de operationele programma's en de waarde van de in de handel gebrachte productie. De berekening wordt opgesplitst in uitgaven voor crisispreventie- en crisisbeheersmaatregelen enerzijds en uitgaven voor andere maatregelen anderzijds.

▼B

Afdeling 3

Operationele programma's

Artikel 57

Nationale strategie

1. De algemene structuur en inhoud van de in artikel 12, lid 2, van Verordening (EG) nr. 1182/2007 bedoelde nationale strategie worden met ingang van 1 januari 2009 vastgesteld overeenkomstig de in bijlage VII opgenomen richtsnoeren. Vóór die datum stellen de lidstaten de algemene structuur en inhoud van de nationale strategie vast. De nationale strategie mag regionale elementen bevatten.

De nationale strategie bevat alle door de lidstaat krachtens titel III van Verordening (EG) nr. 1182/2007 en de onderhavige titel vastgestelde besluiten en bepalingen.

2. De nationale strategie, die ook het in artikel 12, lid 1, van Verordening (EG) nr. 1182/2007 bedoelde nationale kader bevat, wordt vastgesteld voordat de ontwerpen van operationele programma's worden ingediend in een bepaald jaar. Het nationale kader wordt eerst bij de Commissie ingediend en, na eventuele wijziging ervan overeenkomstig artikel 12, lid 1, tweede alinea, van Verordening (EG) nr. 1182/2007, in de nationale strategie opgenomen.

3. Het opstellen van de nationale strategie omvat een analyse van de uitgangssituatie die wordt uitgevoerd onder de verantwoordelijkheid van de lidstaat. Deze analyse bestaat uit het identificeren en evalueren van de behoeften waaraan moet worden voldaan, de rangschikking van de behoeften naar prioriteit, de via de operationele programma's te bereiken doelen om aan deze prioritaire behoeften te voldoen, de verwachte resultaten en de gekwantificeerde streefdoelen ten opzichte van de uitgangssituatie, alsook de selectie van de meest geschikte instrumenten en acties om deze doelen te bereiken.

4. De lidstaten zorgen voorts voor controle op en evaluatie van de nationale strategie en de uitvoering ervan via operationele programma's.

De nationale strategie kan worden gewijzigd, met name in het licht van de controle en evaluatie. Dergelijke wijzigingen worden aangebracht voordat de ontwerpen van operationele programma's in een bepaald jaar worden ingediend.

5. Met het oog op een passend evenwicht tussen de verschillende maatregelen stellen de lidstaten in de nationale strategie per maatregel en/of soort actie en/of uitgaven maximumpercentages vast voor financiering uit het fonds.

Artikel 58

Nationaal kader voor milieuacties

1. Naast de in artikel 12, lid 1, van Verordening (EG) nr. 1182/2007 bedoelde mededeling stellen de lidstaten de Commissie in kennis van elke wijziging van het nationale kader waarvoor de in artikel 12, lid 1, tweede alinea, van Verordening (EG) nr. 1182/2007 bedoelde procedure geldt. De Commissie zorgt ervoor dat het nationale kader op de door haar passend geachte wijze beschikbaar is voor andere lidstaten.

2. Met het oog op de toepassing van artikel 9, lid 3, van Verordening (EG) nr. 1182/2007 bevat het nationale kader een niet-limitatieve lijst van de milieuacties en de daarvoor geldende nationale voorwaarden, waarin voor elke geselecteerde milieuactie de volgende gegevens worden vermeld:

a) de specifieke aangegane verbintenis of verbintenissen, en

▼B

b) de motivering van de actie, uitgaande van de verwachte milieu-impact ervan in het licht van de behoeften en prioriteiten op milieugebied.

Artikel 59

Aanvullende voorschriften van de lidstaten

De lidstaten kunnen voorschriften vaststellen ter aanvulling van Verordening (EG) nr. 1182/2007 en de onderhavige verordening met betrekking tot de subsidiabiliteit van maatregelen, acties of uitgaven uit hoofde van operationele programma's.

Artikel 60

Verband met plattelandsontwikkelingsprogramma's

1. Onder voorbehoud van het bepaalde in lid 2 wordt geen steun uit hoofde van één of meer bij Verordening (EG) nr. 1698/2005 goedgekeurde plattelandsontwikkelingsprogramma's van de lidstaat verleend voor acties in het kader van bij de onderhavige verordening vastgestelde maatregelen.

2. Wanneer op grond van artikel 5, lid 6, van Verordening (EG) nr. 1698/2005 uitzonderlijk steun wordt verleend voor maatregelen die anders in aanmerking zouden kunnen komen voor steun op grond van de onderhavige verordening, garanderen de lidstaten dat een begunstigde voor een bepaalde actie slechts steun ontvangt op grond van één regeling.

Met het oog hierop zien de lidstaten, wanneer zij in hun plattelandsontwikkelingsprogramma's maatregelen met dergelijke uitzonderingen opnemen, erop toe dat in de in artikel 57 van de onderhavige verordening bedoelde nationale strategie criteria en administratieve voorschriften worden vastgesteld die zij in het kader van de plattelandsontwikkelingsprogramma's zullen toepassen.

▼M10

In voorkomend geval en onverminderd artikel 103 bis, lid 3, artikel 103 quinquies, leden 1 en 3, en artikel 103 sexies van Verordening (EG) nr. 1234/2007 en artikel 49 van de onderhavige verordening, mag het steunniveau voor onder de onderhavige verordening vallende maatregelen niet hoger zijn dan voor maatregelen in het kader van het plattelandsontwikkelingsprogramma.

▼B

De steun voor milieuacties, andere dan de verwerving van vaste activa, mag niet hoger zijn dan de maximumbedragen die voor agromilieumaatregelen zijn vastgesteld in de bijlage bij Verordening (EG) nr. 1698/2005. Deze bedragen mogen in uitzonderlijke gevallen worden verhoogd om rekening te houden met specifieke omstandigheden die in de in artikel 57 van de onderhavige verordening bedoelde nationale strategie naar behoren moeten worden gemotiveerd.

▼M10

Het bepaalde in de vierde alinea geldt niet voor milieuacties die niet direct of indirect betrekking hebben op een specifiek perceel.

▼B

Artikel 61

Inhoud van operationele programma's en subsidiabele uitgaven

1. De operationele programma's bevatten de volgende gegevens:

a) een beschrijving van de uitgangssituatie, in voorkomend geval gebaseerd op de in bijlage XIV vermelde uitgangssituatie-indicatoren;

b) de doelen van het programma, rekening houdend met de verwachte ontwikkelingen inzake productie en afzetmogelijkheden, een toelichting over hoe het programma bijdraagt tot de nationale strategie, en

▼B

de bevestiging dat het programma consistent is met de nationale strategie, onder andere wat het evenwicht tussen activiteiten betreft. De beschrijving van de doelen verwijst naar in de nationale strategie vastgestelde doelstellingen en geeft meetbare streefdoelen aan om het toezicht op de geleidelijke voortgang bij de uitvoering van het programma te vergemakkelijken;

c) voor elk jaar van uitvoering van het programma, een gedetailleerde beschrijving van de ter bereiking van de doelen te nemen maatregelen, inclusief die voor crisispreventie en crisisbeheer, die afzonderlijke acties omvatten, en van de daarvoor aan te wenden middelen. De beschrijving geeft aan in welke mate de verschillende voorgestelde maatregelen:

   i) een aanvulling vormen op en consistent zijn met andere maatregelen, inclusief maatregelen die worden gefinancierd uit of in aanmerking komen voor financiering uit andere fondsen van de Europese Gemeenschap, en met name steun voor plattelandsontwikkeling. In dit verband wordt in voorkomend geval tevens verwezen naar maatregelen die in het kader van eerdere operationele programma's zijn uitgevoerd;

   ii) geen risico van dubbele financiering uit fondsen van de Europese Gemeenschap inhouden;

d) de looptijd van het programma; en

e) de financiële aspecten, namelijk:

   i) de wijze van berekening en het niveau van de financiële bijdragen;

   ii) de wijze van financiering van het actiefonds;

   iii) de nodige gegevens om een differentiëring van de geheven bijdrage te rechtvaardigen; en

   iv) voor elk jaar van uitvoering van het programma, de begroting en het tijdschema voor de uitvoering van de acties.

2. Verscheidene milieuacties mogen met elkaar worden gecombineerd mits zij elkaar aanvullen en onderling verenigbaar zijn.

In geval van een combinatie van milieuacties wordt bij de bepaling van het steunniveau rekening gehouden met de specifieke gederfde inkomsten en de specifieke extra kosten die het gevolg zijn van de combinatie.

3. Investeringen, ook die in het kader van leaseovereenkomsten, met een aflossingstermijn die langer is dan de looptijd van het operationele programma, mogen, wanneer daarvoor gegronde economische redenen bestaan en meer in het bijzonder wanneer de fiscale afschrijvingsperiode meer dan vijf jaar bedraagt, worden overgedragen naar een volgend operationeel programma.

Bij vervanging van investeringen wordt de restwaarde van de vervangen investeringen:

a) toegevoegd aan het actiefonds van de producentenorganisatie, of

b) in mindering gebracht op de vervangingskosten.

Investeringen of acties kunnen worden uitgevoerd op individuele bedrijven van leden van de producentenorganisatie, op voorwaarde dat dit bijdraagt tot het bereiken van de doelen van het operationele programma. Indien het lid de producentenorganisatie verlaat, ziet de lidstaat erop toe dat de investering of de restwaarde ervan wordt teruggevorderd, tenzij die lidstaat dat anders bepaalt.

4 Operationele programma's omvatten geen acties of uitgaven als bedoeld in de lijst in bijlage VIII.

5. Uitgaven uit hoofde van voor steun in aanmerking komende operationele programma's worden beperkt tot de daadwerkelijk gemaakte

▼B

kosten. De lidstaten kunnen evenwel in de volgende gevallen vooraf en op naar behoren gemotiveerde wijze forfaitaire standaardtarieven vaststellen:

a) wanneer dergelijke forfaitaire standaardtarieven zijn opgenomen in bijlage VIII,

b) wanneer bij vervoer per spoor en/of per schip als onderdeel van een milieubeschermingsmaatregel, in vergelijking met de kosten voor wegvervoer extra externe vervoerskosten per kilometer worden gemaakt, en

c) wanneer als gevolg van milieuacties extra kosten worden gemaakt en extra inkomen wordt gederfd, berekend overeenkomstig artikel 53, lid 2, van Verordening (EG) nr. 1974/2006.

De lidstaten herzien deze tarieven ten minste om de vijf jaar.

6. Een actie komt slechts in aanmerking indien meer dan 50 % van de waarde van de bij de actie betrokken producten afkomstig is van de producten waarvoor de producentenorganisatie is erkend. Om in het percentage van 50 % te worden verrekend, moeten de producten afkomstig zijn van de leden van de producentenorganisatie of van leden van een andere producentenorganisatie. De relevante voorschriften van artikel 52 gelden voor de berekening van de waarde.

Artikel 62

In te dienen documenten

Operationele programma's dienen vergezeld te gaan van met name:

a) het bewijs dat een actiefonds is opgericht;

b) een schriftelijke verbintenis van de producentenorganisatie dat zij Verordening (EG) nr. 1182/2007 en de onderhavige verordening in acht zal nemen; en

c) een schriftelijke verbintenis van de producentenorganisatie dat zij direct noch indirect overlappende financiering uit communautaire dan wel nationale bron heeft ontvangen, noch zal ontvangen voor acties die in aanmerking komen voor steun uit hoofde van deze verordening.

Artikel 63

Operationele deelprogramma's

1. Overeenkomstig artikel 5 van Verordening (EG) nr. 1182/2007 kunnen de lidstaten toestaan dat unies van producentenorganisaties een eigen operationeel deelprogramma indienen met acties die door twee of meer aangesloten producentenorganisaties in hun operationele programma's worden opgenomen, maar die niet door hen worden uitgevoerd in het kader van die programma's.

2. Voor operationele deelprogramma's gelden dezelfde regels als voor andere operationele programma's, en de deelprogramma's moeten samen met de operationele programma's van de aangesloten producentenorganisaties worden behandeld.

3. De lidstaten zorgen ervoor dat:

▼M10

a) de acties volledig worden gefinancierd met bijdragen uit de actiefondsen van de aangesloten producentenorganisaties, die geen producentenorganisatie zijn, in de vorm van betalingen uit de actiefondsen van die producentenorganisaties. De acties mogen evenwel met een aan de bijdrage van de aangesloten producentenorganisaties evenredig bedrag worden gefinancierd door in artikel 36 bedoelde leden van een unie van producentenorganisaties, die geen producentenorganisatie zijn, op voorwaarde dat deze leden producenten of coöperaties zijn;

▼B

b) de acties en de overeenkomstige financiële bijdrage zijn aangegeven in het operationele programma van elke deelnemende producentenorganisatie; en

c) overlappende steun is uitgesloten en artikel 60 van overeenkomstige toepassing is.

Artikel 64

Uiterste indieningsdatum

Operationele programma's worden door de producentenorganisatie uiterlijk op 15 september van het jaar vóór dat van de uitvoering van die programma's ter goedkeuring voorgelegd aan de bevoegde autoriteit van de lidstaat waar de producentenorganisatie haar hoofdzetel heeft. De lidstaten mogen die termijn evenwel verlengen.

Wanneer een rechtspersoon of een duidelijk omschreven onderdeel van een rechtspersoon, ook een producentengroepering, een aanvraag tot erkenning als producentenorganisatie indient, kan terzelfder tijd het in de eerste alinea bedoelde operationele programma ter goedkeuring worden ingediend. De goedkeuring van het programma wordt afhankelijk gesteld van de erkenning binnen de in artikel 65, lid 2, vastgestelde termijn.

Artikel 65

Besluitvorming

1. De bevoegde nationale autoriteit besluit, naar gelang van het geval:

a) de bedragen van de fondsen en de programma's die aan de eisen van Verordening (EG) nr. 1182/2007 en die van het onderhavige hoofdstuk voldoen, goed te keuren;

b) de programma's goed te keuren op voorwaarde dat de producentenorganisatie instemt met bepaalde wijzigingen; of

c) de programma's geheel of gedeeltelijk af te wijzen.

2. De bevoegde nationale autoriteit neemt een besluit over de programma's en actiefondsen uiterlijk op 15 december van het jaar waarin deze zijn voorgelegd.

De lidstaten stellen de producentenorganisaties uiterlijk op 15 december in kennis van dat besluit.

Om naar behoren gemotiveerde redenen kan de bevoegde nationale autoriteit evenwel uiterlijk op 20 januari volgende op de datum van indiening van de aanvraag een besluit nemen over de operationele programma’s en actiefondsen. In het goedkeuringsbesluit kan worden bepaald dat de uitgaven subsidiabel zijn met ingang van 1 januari van het jaar na dat waarin de aanvraag is ingediend.

Artikel 66

Wijzigingen in de operationele programma's voor de volgende jaren

1. Producentenorganisaties kunnen uiterlijk op 15 september een verzoek indienen om in de operationele programma's wijzigingen te mogen aanbrengen, met inbegrip van een verlenging van het programma tot een maximale looptijd van vijf jaar, die op 1 januari van het volgende jaar ingaan.

De lidstaten kunnen de termijn voor de indiening van deze verzoeken evenwel verlengen.

2. Bij het verzoek tot wijziging worden documenten gevoegd waarin de reden, de aard en de gevolgen van de voorgenomen wijzigingen worden aangegeven.

▼B

3. De bevoegde autoriteit neemt uiterlijk op 15 december een besluit over verzoeken tot wijziging van een operationeel programma.

Om naar behoren gemotiveerde redenen kunnen de lidstaten evenwel uiterlijk op 20 januari volgende op de datum van indiening van de aanvraag een besluit nemen over de wijziging van een operationeel programma. In het goedkeuringsbesluit kan worden bepaald dat de uitgaven subsidiabel zijn met ingang van 1 januari van het jaar na dat waarin de aanvraag is ingediend.

Artikel 67

Wijzigingen in de operationele programma's in de loop van het jaar

1. De lidstaten kunnen wijzigingen in de operationele programma's in de loop van het jaar toestaan onder door hen te bepalen voorwaarden.

2. De bevoegde nationale autoriteit kan de producentenorganisaties in de loop van het jaar toestaan om:

a) hun operationele programma's slechts gedeeltelijk uit te voeren;

b) het operationele programma inhoudelijk aan te passen, waarbij de looptijd van het programma zo nodig kan worden verlengd tot maximaal vijf jaar;

▼M5

c) het bedrag van het actiefonds met ten hoogste 25 % van het oorspronkelijk goedgekeurde bedrag te verhogen of met een door de lidstaten vast te stellen percentage te verlagen, op voorwaarde dat geen afbreuk wordt gedaan aan de algemene doelen van het operationele programma. In het geval van fusies van producentenorganisaties als bedoeld in artikel 31, lid 1, alsmede ingeval van toepassing van artikel 94 bis, kunnen de lidstaten dit percentage verhogen.

▼B

3. De lidstaten bepalen onder welke voorwaarden de operationele programma's in de loop van het jaar zonder voorafgaande goedkeuring van de bevoegde nationale autoriteit kunnen worden gewijzigd. Deze wijzigingen komen slechts voor steun in aanmerking indien de producentenorganisatie ze onverwijld aan de bevoegde autoriteit meedeelt.

Artikel 68

Formaat van de operationele programma's

1. Operationele programma's worden uitgevoerd in jaarperioden die lopen van 1 januari tot en met 31 december.

2. Met de uitvoering van een uiterlijk op 15 december goedgekeurd operationeel programma wordt begonnen op 1 januari van het volgende jaar.

De uitvoering van een na 15 december goedgekeurd programma wordt met een jaar uitgesteld.

In afwijking van het bepaalde in de eerste en de tweede alinea van dit lid wordt, in geval van toepassing van artikel 65, lid 2, derde alinea, of artikel 66, lid 3, tweede alinea, met de uitvoering van overeenkomstig deze bepalingen goedgekeurde operationele programma's begonnen uiterlijk op 31 januari na de goedkeuring ervan.

Afdeling 4

Steun

Artikel 69

Goedgekeurd steunbedrag

Overeenkomstig artikel 13, lid 3, van Verordening (EG) nr. 1182/2007 stellen de lidstaten de producentenorganisaties en unies van producen-

▼B

tenorganisaties uiterlijk op 15 december in kennis van het goedgekeurde steunbedrag.

In geval van toepassing van artikel 65, lid 2, derde alinea, of artikel 66, lid 3, tweede alinea, van de onderhavige verordening delen de lidstaten het goedgekeurde steunbedrag uiterlijk op 20 januari mee.

Artikel 70

Aanvragen

1. Voor elk operationeel programma waarvoor steun wordt aangevraagd, dient de producentenorganisatie uiterlijk op 15 februari van het jaar na dat waarvoor de steun wordt aangevraagd, bij de bevoegde autoriteit een aanvraag om toekenning van de steun of van het saldo van de steun in.

2. Bij de aanvraag worden bewijsstukken gevoegd met betrekking tot:

a) de aangevraagde steun;

b) de waarde van de in de handel gebrachte productie;

c) de van de leden ontvangen financiële bijdragen en die van de producentenorganisatie zelf;

d) de voor het operationele programma verrichte uitgaven;

e) de naar actie uitgeplitste uitgaven voor crisispreventie- en crisisbeheersmaatregelen;

f) het naar actie uitgesplitste deel van het actiefonds dat is besteed aan crisispreventie- en crisisbeheersmaatregelen;

g) de naleving van artikel 9, lid 2, en artikel 9, lid 3, onder a) of b), en artikel 10 van Verordening (EG) nr. 1182/2007;

h) een schriftelijke verbintenis dat zij geen overlappende financiering uit communautaire dan wel nationale bron heeft ontvangen voor maatregelen en/of acties die in aanmerking komen voor steun in het kader van de onderhavige verordening; en

i) in het geval van een aanvraag voor een betaling die is gebaseerd op een in artikel 61, lid 5, bedoeld forfaitair standaardtarief, het bewijs van uitvoering van de betrokken actie.

3. De aanvraag mag betrekking hebben op geprogrammeerde, maar niet daadwerkelijk gedane uitgaven, indien de volgende elementen worden aangetoond:

a) de betrokken acties konden door omstandigheden waarop de betrokken producentenorganisatie geen vat had, niet worden uitgevoerd uiterlijk op 31 december van het jaar waarin het operationele programma liep;

b) die acties kunnen wel worden uitgevoerd uiterlijk tegen 30 april van het volgende jaar; en

c) een gelijkwaardige bijdrage van de producentenorganisatie blijft in het actiefonds.

De steun wordt slechts uitbetaald en de overeenkomstig artikel 72, lid 3, gestelde zekerheid slechts vrijgeven, als het bewijs wordt geleverd dat de in de eerste alinea, onder b), bedoelde geprogrammeerde uitgaven zijn verricht op uiterlijk 30 april van het jaar na dat waarvoor de betrokken uitgaven waren geprogrammeerd, en voor zover wordt vastgesteld dat daadwerkelijk op de steun aanspraak kan worden gemaakt.

4. Wanneer de aanvraag na de in lid 1 vastgestelde datum wordt ingediend, wordt de steun per dag overschrijding met 1 % gekort.

▼B

In uitzonderlijke en naar behoren gemotiveerde gevallen kan de bevoegde autoriteit aanvragen die na de in lid 1 bepaalde datum zijn ingediend, aanvaarden, indien de nodige controles zijn uitgevoerd en de in artikel 71 vastgestelde betalingstermijn in acht is genomen.

Artikel 71

Betaling van de steun

De lidstaten betalen de steun uiterlijk op 15 oktober van het jaar na dat waarin het programma is uitgevoerd.

Artikel 72

Voorschotten

1. De lidstaten kunnen de producentenorganisaties toestaan een voorschot te vragen ten bedrage van het gedeelte van de steun dat overeenkomt met de verwachte uitgaven voor het operationele programma in de periode van drie of vier maanden die begint in de maand waarin de aanvraag wordt ingediend.

2. Aanvragen voor voorschotten worden ingediend onder de door de lidstaten vastgestelde voorwaarden, hetzij op driemaandelijkse basis in januari, april, juli en oktober, hetzij op viermaandelijkse basis in januari, mei en september.

Het totale bedrag van de voorschotten voor een bepaald jaar mag niet meer bedragen dan 80 % van het oorspronkelijk goedgekeurde steunbedrag voor het operationele programma.

3. De voorschotten worden betaald nadat overeenkomstig Verordening (EEG) nr. 2220/85 een met 110 % van het bedrag overeenkomende zekerheid is gesteld.

De lidstaten bepalen voorwaarden die moeten garanderen dat de financiële bijdragen in het actiefonds geheven zijn overeenkomstig de artikelen 54 en 55 van de onderhavige verordening en dat eerdere voorschotten daadwerkelijk zijn besteed.

4. Aanvragen om vrijgave van de zekerheden mogen, vergezeld van de nodige bewijsstukken, tijdens het lopende programmajaar worden ingediend.

De zekerheden worden vrijgegeven voor maximaal 80 % van de betaalde voorschotten.

5. Als primaire eis in de zin van artikel 20 van Verordening (EEG) nr. 2220/85 geldt de uitvoering van de in het operationele programma opgenomen acties, met inachtneming van de in artikel 62, onder b) en c), van de onderhavige verordening bedoelde verbintenissen.

Bij niet-naleving van de primaire eis of bij ernstig verzuim van de in artikel 62, onder b) en c), bedoelde verplichtingen, wordt de zekerheid verbeurd, onverminderd andere op grond van hoofdstuk V, afdeling 3, toe te passen sancties.

Indien andere eisen niet worden nagekomen, wordt de zekerheid in evenredigheid met de ernst van de geconstateerde onregelmatigheid verbeurd.

6. De lidstaten kunnen een minimumbedrag en termijnen voor de betaling van voorschotten vaststellen.

▼B

Artikel 73

Gedeeltelijke betalingen

De lidstaten kunnen producentenorganisaties toestaan de betaling aan te vragen van het gedeelte van de steun dat overeenkomt met de uit het operationele programma voortvloeiende uitgaven.

Aanvragen kunnen te allen tijde worden ingediend, doch niet vaker dan driemaal per jaar. Bij deze aanvragen moeten de nodige bewijsstukken worden gevoegd.

De totale betalingen op grond van aanvragen om gedeelten van de steun mogen niet hoger zijn dan 80 % van hetzij het oorspronkelijk goedgekeurde bedrag van de steun voor het operationele programma, hetzij, als dat minder is, het bedrag van de werkelijke uitgaven.

De lidstaten kunnen een minimumbedrag en termijnen voor de gedeeltelijke betalingen vaststellen.

HOOFDSTUK III

Crisispreventie- en crisisbeheersmaatregelen

Afdeling 1

Algemene bepalingen

Artikel 74

Selectie van crisispreventie- en crisisbeheersmaatregelen

De lidstaten mogen bepalen dat één of meer van de in artikel 9, lid 2, van Verordening (EG) nr. 1182/2007 vastgestelde maatregelen niet van toepassing zijn op hun eigen grondgebied.

Artikel 75

Leningen ter financiering van crisispreventie- en crisisbeheersmaatregelen

Leningen die op grond van artikel 9, lid 2, derde alinea, van Verordening (EG) nr. 1182/2007 ter financiering van crisispreventie- en crisisbeheersmaatregelen worden aangegaan en die een terugbetalingstermijn hebben die de looptijd van het operationele programma overschrijdt, mogen om gegronde economische redenen worden overgeheveld naar een volgend operationeel programma.

Afdeling 2

Uit de markt genomen producten

Artikel 76

Definitie

In deze afdeling worden regels vastgesteld voor het in artikel 9, lid 2, onder a), van Verordening (EG) nr. 1182/2007 bedoelde uit de markt nemen van producten. Voor de toepassing van dit hoofdstuk wordt onder „uit de markt genomen producten” en „niet te koop aangeboden producten” verstaan, de producten die aldus uit de markt worden genomen.

▼B

Artikel 77

Handelsnormen

1. Wanneer voor een bepaald product een in artikel 2, leden 2 en 7, van Verordening (EG) nr. 1182/2007 bedoelde handelsnorm is vastgesteld, dient dat product, wanneer het uit de markt wordt genomen, aan die norm te voldoen, behalve wat de voorschriften inzake presentatie en aanduidingen betreft. De producten mogen los en zonder sortering naar grootte of gewicht uit de markt worden genomen op voorwaarde dat de minimumeisen van klasse II, met name wat de kwaliteit en de grootte of het gewicht betreft, in acht worden genomen.

De in de betrokken norm omschreven miniproducten moeten echter voldoen aan de geldende handelsnorm met inbegrip van de voorschriften inzake presentatie en aanduidingen.

2. Wanneer voor een bepaald product geen handelsnorm geldt, dient dit product, wanneer het uit de markt wordt genomen, te voldoen aan de in bijlage IX vastgestelde minimumeisen. De lidstaten kunnen bepalingen ter aanvulling van die minimumeisen vaststellen.

Artikel 78

Driejaarsgemiddelde voor producten die voor gratis uitreiking uit de markt worden genomen

Het in artikel 10, lid 4, van Verordening (EG) nr. 1182/2007 vastgestelde maximumpercentage van 5 % van de hoeveelheid van de op de markt gebrachte productie wordt berekend op basis van het wiskundige gemiddelde van de totale hoeveelheden van de producten waarvoor de producentenorganisatie is erkend en die tijdens de vorige drie jaar door de producentenorganisatie in de handel zijn gebracht.

Voor recent erkende producentenorganisaties wordt gebruik gemaakt van de volgende gegevens over de verkoopseizoenen die aan de erkenning voorafgingen:

a) met betrekking tot organisaties die voordien producentengroeperingen waren, de overeenkomstige gegevens voor die producentengroepering, in voorkomend geval, of

b) de hoeveelheid die van toepassing was in het kader van de erkenningsaanvraag.

Artikel 79

Voorafgaande melding van verrichtingen voor het uit de markt nemen van producten

1. De producentenorganisaties en unies van producentenorganisaties melden elke door hen geplande verrichting voor het uit de markt nemen van producten aan de bevoegde nationale autoriteiten aan de hand van een schriftelijk of elektronisch bericht. Deze melding bevat met name de lijst van de producten waarvoor interventie wordt toegepast, alsmede de belangrijkste kenmerken van die producten uit het oogpunt van de betrokken handelsnormen, een schatting van de hoeveelheid van elk betrokken product, de beoogde bestemming van de uit de markt genomen producten en de plaats waar zij overeenkomstig artikel 110 kunnen worden gecontroleerd. De melding bevat tevens een normcontrolecertificaat waarin staat dat de uit de markt genomen producten voldoen aan de in artikel 77 bedoelde handelsnormen of minimumeisen.

2. De lidstaten stellen de door de producentenorganisaties in acht te nemen uitvoeringsbepalingen vast met betrekking tot de in lid 1 bedoelde meldingen, met name wat de termijnen betreft.

▼B

3. Binnen de in lid 2 bedoelde termijnen handelt de lidstaat als volgt:

a) hij verricht een in artikel 110, lid 1, bedoelde controle, waarna hij, indien geen onregelmatigheid is ontdekt, toestemming geeft voor de aan het einde van de controle geconstateerde verrichting voor het uit de markt nemen; of

b) hij verricht in de in artikel 110, lid 3, bedoelde gevallen geen in artikel 110, lid 1, bedoelde controle, stelt de producentenorganisatie aan de hand van een schriftelijk of elektronisch bericht daarvan in kennis en geeft toestemming voor de gemelde verrichting voor het uit de markt nemen.

Artikel 80

Steun

1. De steun voor het uit de markt nemen van producten, waaronder zowel de bijdrage van de Gemeenschap als die van de producentenorganisatie valt, mag niet hoger zijn dan de bedragen die in bijlage X zijn vastgesteld voor de in die bijlage opgenomen producten. Voor andere producten stellen de lidstaten maximale steunbedragen vast.

▼M1

2. Niet meer dan 5 % van de hoeveelheid van de productie van een bepaald product die een bepaalde producentenorganisatie in de handel brengt, mag uit de markt worden genomen. Voor de bepaling van de met dat percentage overeenstemmende hoeveelheid wordt evenwel geen rekening gehouden met de hoeveelheden die overeenkomstig het bepaalde in artikel 10, lid 4, onder a) en b), van Verordening (EG) nr. 1182/2007 of op een andere door de lidstaten krachtens artikel 81, lid 2, goedgekeurde wijze worden afgezet.

▼B

Het volume van de in de handel gebrachte productie wordt berekend als het gemiddelde van de hoeveelheid van de in de voorafgaande drie jaren in de handel gebrachte productie. Indien deze informatie niet beschikbaar is, wordt gebruik gemaakt van de hoeveelheid van de in de handel gebrachte productie waarvoor de producentenorganisatie is erkend.

▼M1

Het in de eerste alinea genoemde percentage is een jaargemiddelde over een periode van drie jaar dat in een gegeven jaar met ten hoogste 3 % mag worden overschreden.

▼B

Artikel 81

Bestemmingen voor uit de markt genomen producten

1. De lidstaten bepalen de toegestane bestemmingen voor uit de markt genomen producten. Zij stellen bepalingen vast om te voorkomen dat noch het uit de markt nemen van de producten, noch de bestemming ervan, een negatieve milieu-impact of negatieve fytosanitaire gevolgen heeft. De kosten die de producentenorganisaties maken als gevolg van de naleving van deze bepalingen, komen in aanmerking voor de steun voor het uit de markt nemen van producten in het kader van het operationele programma.

2. De in lid 1 van het onderhavige artikel bedoelde bestemmingen omvatten de gratis uitreikingen als bedoeld in artikel 10, lid 4, onder a) en b), van Verordening (EG) nr. 1182/2007 en andere door de lidstaten goedgekeurde gelijkwaardige bestemmingen.

De lidstaten nemen de nodige maatregelen ter bevordering van de contacten en de samenwerking tussen de producentenorganisaties en de ontvangers die zij, op verzoek, hebben erkend voor de gratis uitreiking van uit de markt genomen producten.

▼B

3. Levering van producten aan de verwerkende industrie is slechts mogelijk indien dit geen verstoring van de mededinging veroorzaakt voor de betrokken bedrijfstakken in de Gemeenschap of voor ingevoerde producten.

Artikel 82

Vervoerskosten

1. De vervoerskosten die gepaard gaan met de gratis uitreiking van uit de markt genomen producten, komen in het kader van het operationele programma in aanmerking voor vergoeding op basis van de forfaitaire bedragen die in bijlage XI zijn vastgesteld op basis van de afstand tussen de plaats waar de producten uit de markt worden genomen, en de plaats van levering.

In geval van zeevervoer bepaalt de Commissie aan de hand van de werkelijke vervoerskosten en de afstand welke vervoerskosten kunnen worden vergoed. De aldus bepaalde vergoeding mag niet hoger zijn dan de kosten die in aanmerking zouden komen bij landvervoer over de kortste afstand tussen de plaats van lading en de theoretische plaats van uitgang. Op de in bijlage XI vastgestelde bedragen wordt een correctiecoëfficiënt van 0,6 toegepast.

2. De vervoerskostenvergoeding wordt betaald aan degene die de kosten van het betrokken vervoer daadwerkelijk financieel draagt.

De betaling van deze vergoeding vindt plaats tegen overlegging van bewijsstukken waarin met name de volgende gegevens zijn vermeld:

a) de naam van de begunstigde organisaties;

b) de hoeveelheid betrokken producten;

c) de overname door de begunstigde organisaties en de gebruikte vervoermiddelen; en

▼M5

d) de afstand tussen de plaats waar de producten uit de markt zijn genomen, en de plaats van levering.

▼B

Artikel 83

Sorteer- en verpakkingskosten

1. De kosten voor het sorteren en verpakken van voor gratis uitreiking uit de markt genomen verse groenten en fruit in verpakkingen van minder dan 25 kg nettogewicht, komen in het kader van het operationele programma in aanmerking voor vergoeding tegen het forfaitaire bedrag van 132 EUR per ton nettogewicht.

2. De verpakkingen van de voor gratis uitreiking bestemde producten moeten zijn voorzien van het Europese embleem en één of meer van de in bijlage XII vastgestelde vermeldingen.

3. De vergoeding voor de sorteer- en verpakkingskosten wordt betaald aan de producentenorganisatie die deze werkzaamheden heeft uitgevoerd.

De betaling van deze vergoeding vindt plaats tegen overlegging van bewijsstukken waarin met name de volgende gegevens zijn vermeld:

a) de naam van de begunstigde organisaties;

b) de hoeveelheid betrokken producten; en

c) de overname door de begunstigde organisaties, met vermelding van de presentatie.

▼B

Artikel 84

Voorwaarden voor de ontvangers van uit de markt genomen producten

1. De in artikel 10, lid 4, onder a) en b), van Verordening (EG) nr. 1182/2007 bedoelde ontvangers van uit de markt genomen producten verbinden zich ertoe:

a) de bij deze verordening vastgestelde regels in acht te nemen;

b) een aparte voorraadboekhouding en financiële boekhouding van de betrokken transacties te voeren;

c) zich te onderwerpen aan de in de communautaire regelgeving voorgeschreven controles; en

d) de bewijsstukken betreffende de eindbestemming van elk betrokken product te verstrekken in de vorm van een overnamecertificaat (of een gelijkwaardig document) waarin staat dat de uit de markt genomen producten door een derde zijn overgenomen om gratis te worden uitgereikt.

De lidstaten kunnen bepalen dat de verplichting de in de eerste alinea, onder b), bedoelde voorraadboekhouding en financiële boekhouding te voeren, niet geldt voor ontvangers die slechts kleine hoeveelheden in ontvangst nemen en voor gevallen waarin het risico volgens de lidstaten gering is. Dergelijke besluiten en de motivering ervan worden geregistreerd.

2. De ontvangers van voor andere bestemmingen uit de markt genomen producten verbinden zich ertoe:

a) de bij deze verordening vastgestelde regels in acht te nemen;

b) een aparte voorraadboekhouding en financiële boekhouding voor de betrokken transacties te voeren indien de lidstaat dat gepast acht ondanks het feit dat het product vóór levering werd gedenatureerd;

c) zich te onderwerpen aan de in de communautaire regelgeving voorgeschreven controles; en

d) geen aanvullende steun aan te vragen voor de uit de betrokken producten verkregen alcohol indien de uit de markt genomen producten voor distillatie bestemd zijn.

Afdeling 3

Groen oogsten en niet oogsten

Artikel 85

Definitie van groen oogsten en niet oogsten

1. Onder groen oogsten wordt verstaan het oogsten van de totale hoeveelheid niet-verhandelbare producten op een bepaalde oppervlakte voordat de normale oogst van start gaat. De betrokken producten mogen vóór het groen oogsten niet beschadigd zijn als gevolg van klimaatomstandigheden, ziekte of andere oorzaken.

2. Onder niet oogsten wordt verstaan dat de betrokken oppervlakte tijdens de normale productiecyclus geen commerciële productie oplevert. De vernietiging van producten als gevolg van klimaatomstandigheden of ziekte wordt evenwel niet als niet oogsten beschouwd.

3. Groen oogsten en niet oogsten vullen de normale teeltpraktijken aan als een daarvan verschillende praktijk.

▼B

Artikel 86

Voorwaarden voor de toepassing van groen oogsten en niet oogsten

1. De lidstaten moeten met betrekking tot groen oogsten en niet oogsten:

a) bepalingen voor de uitvoering van de maatregelen vaststellen, onder meer inzake de voorafgaande meldingen van niet oogsten en groen oogsten, de desbetreffende inhoud en termijnen, de te betalen vergoeding en de toepassing van de maatregelen, alsmede de lijst van voor de maatregelen in aanmerking komende producten,

b) bepalingen vaststellen om te voorkomen dat de toepassing van deze maatregelen een negatieve milieu-impact of negatieve fytosanitaire gevolgen heeft,

c) ervoor zorgen dat de correcte uitvoering van de maatregelen kan worden gecontroleerd, en de toepassing van de maatregelen niet goedkeuren indien deze controle niet mogelijk is,

d) de nodige controles op de correcte uitvoering van de maatregelen verrichten, onder meer met betrekking tot de bepalingen onder a) en b).

2. De producentenorganisaties en unies van producentenorganisaties melden van tevoren elke door hen geplande verrichting voor groen oogsten en niet oogsten aan de hand van een schriftelijk of elektronisch bericht aan de bevoegde nationale autoriteiten.

De eerste melding van een bepaald jaar en voor een bepaald product dient een op de verwachte marktsituatie gebaseerde analyse te bevatten die groen oogsten als een crisispreventiemaatregel rechtvaardigt.

3. Groen oogsten en niet oogsten mogen niet samen worden toegepast voor hetzelfde product en dezelfde oppervlakte in een bepaald jaar, noch gedurende twee opeenvolgende jaren.

4. De voor groen oogsten en niet oogsten toegepaste vergoedingen, bestaande uit de bijdrage van de Gemeenschap en de bijdrage van de producentenorganisatie, zijn hectarebetalingen die de lidstaat in het kader van lid 1, onder a), vaststelt:

a) op een niveau dat slechts de uit de toepassing van de maatregel voortvloeiende aanvullende kosten dekt, rekening houdend met het milieu- en fytosanitaire beheer dat nodig is om te voldoen aan de krachtens lid 1, onder b), vastgestelde bepalingen, of

b) op een niveau dat niet meer dekt dan 90 % van het in artikel 80 bedoelde maximale steunniveau voor het uit de markt nemen van producten.

Afdeling 4

Afzetbevordering en communicatie

Artikel 87

Uitvoering van afzetbevorderings- en communicatiemaatregelen

1. De lidstaten stellen bepalingen vast voor de uitvoering van afzetbevorderings- en communicatiemaatregelen. Deze bepalingen moeten, zo nodig, een snelle toepassing van de maatregelen mogelijk maken.

2. Acties in het kader van afzetbevorderings- en communicatiemaatregelen moeten de acties die op dit gebied reeds door de betrokken producentenorganisatie worden uitgevoerd, aanvullen.

▼B

Afdeling 5

Opleiding

Artikel 88

Uitvoering van opleidingsmaatregelen

De lidstaten stellen bepalingen vast voor de uitvoering van opleidingsmaatregelen.

Afdeling 6

Oogstverzekering

Artikel 89

Doelstelling van oogstverzekeringsmaatregelen

Oogstverzekeringsmaatregelen worden beheerd door een producentenorganisatie en dragen bij tot het verzekeren van het producenteninkomen en het dekken van marktverliezen die de producentenorganisatie en/of haar leden hebben geleden als gevolg van natuurrampen, ongunstige klimaatomstandigheden en, in voorkomend geval, ziekten of plagen.

Artikel 90

Uitvoering van oogstverzekeringsmaatregelen

1. De lidstaten stellen bepalingen vast voor de uitvoering van oogstverzekeringsmaatregelen, met inbegrip van bepalingen om te voorkomen dat de mededinging op de verzekeringsmarkt door de oogstverzekeringsmaatregelen wordt verstoord.

2. De lidstaten mogen een aanvullende, nationale financiële bijdrage verlenen voor onder het actiefonds vallende oogstverzekeringsmaatregelen. De totale overheidssteun voor oogstverzekeringen mag evenwel niet meer bedragen dan:

a) 80 % van de kosten van de verzekeringspremies die de producenten betalen om zich in te dekken tegen verliezen als gevolg van ongunstige klimaatomstandigheden die met een natuurramp kunnen worden gelijkgesteld;

b) 50 % van de kosten van de verzekeringspremies die de producenten betalen om zich in te dekken tegen:

   i) de onder a) bedoelde verliezen en andere door ongunstige weersomstandigheden veroorzaakte verliezen; en

   ii) verliezen als gevolg van dier- of plantenziekten of plagen.

Het in de eerste alinea, onder b), vastgestelde maximum geldt zelfs voor gevallen waarin de communautaire financiële steun in het kader van het actiefonds normaliter 60 % bedraagt op grond van artikel 10, lid 3, van Verordening (EG) nr. 1182/2007.

3. Oogstverzekeringsmaatregelen hebben geen betrekking op verzekeringsuitkeringen die meer dan 100 % van het door de producent geleden inkomstenverlies dekken, inclusief vergoedingen die de producent ontvangt op grond van andere steunregelingen voor het verzekerde risico.

4. Voor de toepassing van het onderhavige artikel geldt de in artikel 2, lid 8, van Verordening (EG) nr. 1857/2006 van de Commissie [1] vastgestelde definitie van „ongunstige weersomstandigheden die met een natuurramp kunnen worden gelijkgesteld”.

[1] PB L 358 van 16.12.2006, blz. 3.

▼B

Afdeling 7

Steun voor de administratieve kosten van de oprichting van onderlinge fondsen

Artikel 91

Voorwaarden inzake de steun voor de administratieve kosten van de oprichting van onderlinge fondsen

1. De lidstaten stellen bepalingen vast voor de uitvoering van de steunverlening met betrekking tot de administratieve kosten van de oprichting van onderlinge fondsen.

2. De steun met betrekking tot de administratieve kosten van de oprichting van onderlinge fondsen bedraagt tijdens respectievelijk het eerste, het tweede en het derde jaar van de werking van het onderlinge fonds, een deel van de bijdrage van de producentenorganisatie in het onderlinge fonds tijdens respectievelijk het eerste, het tweede en het derde jaar van de werking van het fonds ten belope van:

a) respectievelijk 10 %, 8 % en 4 % in de lidstaten die op 1 mei 2004 of later tot de Europese Unie zijn toegetreden;

b) respectievelijk 5 %, 4 % en 2 % in de andere lidstaten.

3. De lidstaten mogen maxima vaststellen voor de bedragen die een producentenorganisatie mag ontvangen als steun met betrekking tot de administratieve kosten van de oprichting van onderlinge fondsen.

Afdeling 8

Staatssteun voor crisispreventie- en crisisbeheersmaatregelen

Artikel 92

Uitvoeringsbepalingen in de nationale strategieën

Lidstaten die overheidssteun betalen overeenkomstig artikel 43, tweede alinea, onder c), van Verordening (EG) nr. 1182/2007, stellen in hun nationale strategieën bepalingen vast voor de uitvoering van het aldaar bepaalde.

HOOFDSTUK IV

Nationale financiële steun

▼M13

Artikel 93

Organisatie van de producenten

Voor de toepassing van artikel 103 sexies, lid 1, van Verordening (EG) nr. 1234/2007 wordt de mate van organisatie van de producenten in een regio van een lidstaat als bijzonder zwak beschouwd, wanneer producentenorganisaties, unies van producentenorganisaties en producentengroeperingen in de drie meest recente jaren waarvoor gegevens beschikbaar zijn, minder dan 20 % van de gemiddelde waarde van de groente- en fruitproductie van die regio hebben afgezet.

Alleen voor de groente- en fruitproductie in de in de eerste alinea bedoelde regio mag nationale financiële steun worden verleend.

▼B

Artikel 94

Toestemming voor de betaling van nationale financiële steun

1. ►M5 Uiterlijk op 31 januari van het kalenderjaar vragen de lidstaten toestemming aan de Commissie om op grond van artikel 11, lid

▼B

1, eerste alinea, van Verordening (EG) nr. 1182/2007 nationale financiële steun te verlenen voor tijdens dat kalenderjaar uit te voeren operationele programma's. ◄

▼M13

Dit verzoek gaat vergezeld van bewijsstukken waaruit blijkt dat de producenten in de betrokken regio bijzonder zwak georganiseerd zijn in de zin van artikel 93 van de onderhavige verordening en dat alleen steun wordt verleend voor producten van de sector groenten en fruit die in die regio geproduceerd zijn, en van gegevens over de betrokken producentenorganisatie, het betrokken steunbedrag en het niveau van de financiële bijdragen op grond van artikel 103 ter, van Verordening (EG) nr. 1234/2007.

▼B

2. Het verzoek wordt uiterlijk drie maanden na de indiening ervan door de Commissie goedgekeurd of afgewezen. Indien de Commissie niet binnen deze termijn reageert, dient het verzoek als goedgekeurd te worden beschouwd.

▼M5

Artikel 94 bis

Wijziging van het operationele programma

Een producentenorganisatie die nationale financiële steun wil aanvragen moet zo nodig zijn operationele programma wijzigen overeenkomstig artikel 67.

▼B

Artikel 95

Het aanvragen en betalen van nationale financiële steun

Het aanvragen van nationale financiële steun door de producentenorganisaties en het betalen van deze steun door de lidstaten, vinden plaats overeenkomstig de artikelen 70 tot en met 73.

Artikel 96

Maximale vergoeding van de nationale financiële steun door de Gemeenschap

De Gemeenschap vergoedt maximaal 60 % van de aan de producentenorganisaties verleende nationale financiële steun.

Artikel 97

Vergoeding van de nationale financiële steun door de Gemeenschap

▼M5

1. Vóór 1 januari van het tweede jaar na het jaar van uitvoering van het operationele programma verzoeken de lidstaten de Gemeenschap om vergoeding van de goedgekeurde nationale financiële steun die daadwerkelijk aan de producentenorganisaties is betaald.

Dit verzoek gaat vergezeld van bewijsstukken waaruit blijkt dat tijdens drie van de voorafgaande vier jaren aan de in artikel 11, lid 1, tweede alinea, van Verordening (EG) nr. 1182/2007 vastgestelde voorwaarden is voldaan, alsmede van gegevens over de betrokken producentenorganisaties, het daadwerkelijk betaalde steunbedrag en een beschrijving van het actiefonds, met aparte vermelding van het totale bedrag en van de bijdragen van de Gemeenschap, de lidstaat (nationale financiële steun) en de producentenorganisaties en hun leden.

▼B

2. De Commissie beslist over de goedkeuring of de afwijzing van het verzoek.

3. Wanneer de vergoeding van de steun door de Gemeenschap is goedgekeurd, worden de subsidiabele uitgaven bij de Commissie aan-

▼B

gegeven overeenkomstig de in artikel 5 van Verordening (EG) nr. 883/2006 van de Commissie ([1]) vastgestelde procedure.

HOOFDSTUK V

Algemene bepalingen

Afdeling 1

Mededelingen

Artikel 98

Verslagen van producentenorganisaties

1. De producentenorganisaties dienen, samen met de steunaanvragen, jaarverslagen in over de uitvoering van de operationele programma's.

Deze verslagen hebben betrekking op:

a) tijdens het vorige jaar uitgevoerde operationele programma's;

b) de belangrijkste wijzigingen in de operationele programma's; en

c) verschillen tussen het geraamde en het aangevraagde steunbedrag.

2. Het jaarverslag bevat voor elk uitgevoerd operationeel programma:

a) de verwezenlijkingen en resultaten van het operationele programma, in voorkomend geval op basis van de in bijlage XIV vastgestelde gemeenschappelijke output- en resultaatindicatoren, en eventuele aanvullende output- en resultaatindicatoren die in de nationale strategieën zijn vastgelegd; en

b) een samenvatting van de voornaamste problemen bij het beheer van het programma en van maatregelen die getroffen zijn om de kwaliteit en de doeltreffendheid van de uitvoering van het programma te waarborgen.

In voorkomend geval wordt in het jaarverslag aangegeven welke doeltreffende maatregelen overeenkomstig de nationale strategie en artikel 9, lid 5, van Verordening (EG) nr. 1182/2007 van toepassing zijn om het milieu te beschermen tegen potentiële hogere druk die wordt veroorzaakt door de in het kader van het operationele programma gesteunde investeringen.

3. Voor het laatste uitvoeringsjaar van een operationeel programma wordt in plaats van het in lid 1 bedoelde jaarverslag een eindverslag ingediend.

In het eindverslag wordt aangetoond in hoeverre de doelen van het programma zijn bereikt. Tevens moet er worden ingegaan op wijzigingen van de acties en/of methoden en op factoren met een impact op het slagen of mislukken van de uitvoering van het programma die in overweging zijn of zullen worden genomen bij het opstellen van volgende operationele programma's of bij het wijzigen van bestaande operationele programma's.

4. Onverminderd specifieke bepalingen in de onderhavige verordening geldt dat, wanneer een producentenorganisatie de in de onderhavige verordening of in Verordening (EG) nr. 1182/2007 vastgestelde mededelingsplicht niet nakomt of wanneer de mededeling onjuist lijkt in het licht van objectieve gegevens waarover de lidstaat beschikt, de lidstaat de goedkeuring van het betrokken operationele programma voor het volgende jaar opschort totdat de mededeling correct is gedaan.

Gegevens over dergelijke gevallen worden door de lidstaat opgenomen in het in artikel 99, lid 3, van de onderhavige verordening bedoelde jaarverslag.

([1]) PB L 171 van 23.6.2006, blz. 1.

▼B

Artikel 99

Van de lidstaten vereiste mededelingen

1. De lidstaten wijzen één enkele bevoegde autoriteit aan die verantwoordelijk is voor de mededelingen tussen de Commissie en de lidstaten betreffende producentenorganisaties, producentengroeperingen en unies van producentenorganisaties. Zij stellen de Commissie in kennis van deze aanwijzing en van de contactgegevens van de autoriteit.

2. De lidstaten delen uiterlijk op 31 januari het totale bedrag van het actiefonds dat dat jaar voor alle operationele programma's is goedgekeurd, mee aan de Commissie. In deze mededeling worden duidelijk het totale bedrag van het actiefonds en het totale bedrag van de Gemeenschapsfinanciering van dat fonds vermeld. Deze cijfers worden verder uitgesplitst in bedragen voor crisispreventie- en crisisbeheersmaatregelen en andere maatregelen.

3. De lidstaten dienen uiterlijk op 15 november een jaarverslag in bij de Commissie betreffende producentenorganisaties, producentengroeperingen, actiefondsen en tijdens het vorige jaar lopende operationele programma's en erkenningsprogramma's. De in dit jaarverslag te vermelden gegevens zijn opgenomen in bijlage XIII.

Afdeling 2

Controles

Artikel 100

Eén enkel identificatiesysteem

De lidstaten zien erop toe dat op alle steunaanvragen die door een bepaalde producentenorganisatie of producentengroepering worden ingediend, één enkel identificatiesysteem wordt toegepast. De identificatie moet in overeenstemming zijn met het in artikel 18, lid 1, onder f), van Verordening (EG) nr. 1782/2003 van de Raad ([1]) bedoelde systeem voor de registratie van de identiteit.

Artikel 101

Steunaanvragen

Onverminderd specifieke bepalingen in deze verordening voorzien de lidstaten in de nodige procedures voor de indiening van steunaanvragen, erkenningsaanvragen, aanvragen tot goedkeuring van operationele programma's en betalingsaanvragen.

Artikel 102

Monsterneming

Waar het passend is om op basis van monsterneming controles te verrichten, stemmen de lidstaten aan de hand van een risicoanalyse de aard en frequentie van de controles af op de betrokken maatregel.

Artikel 103

Administratieve controles

Alle steun- of betalingsaanvragen worden administratief gecontroleerd op alle elementen die met administratieve middelen passend kunnen worden gecontroleerd. De procedures moeten voorzien in de registratie van de verrichte werkzaamheden, de verificatieresultaten en de ten aanzien van anomalieën genomen maatregelen.

([1]) PB L 270 van 21.10.2003, blz. 1.

▼B

Artikel 104

Controles ter plaatse

1. Van elke controle ter plaatse wordt een controleverslag opgesteld aan de hand waarvan de bijzonderheden van de uitgevoerde controle kunnen worden nagetrokken. Dit verslag bevat met name de volgende gegevens:

a) de gecontroleerde steunregeling en -aanvraag;

b) de aanwezige personen;

c) de gecontroleerde acties, maatregelen en documenten; en

d) de resultaten van de controle.

2. De begunstigde wordt in de gelegenheid gesteld het verslag te ondertekenen om zijn aanwezigheid bij de controle te bevestigen, en er opmerkingen aan toe te voegen. Wanneer onregelmatigheden worden geconstateerd, wordt aan de begunstigde een afschrift van het controleverslag verstrekt.

3. Vooraf mag worden gemeld dat controles ter plaatse zullen worden verricht, op voorwaarde dat de doelstelling van de controle daardoor niet in het gedrang komt. De voorafgaande melding mag niet vroeger worden gedaan dan strikt noodzakelijk is.

4. Waar dat mogelijk is, worden de in deze verordening bedoelde controles ter plaatse tegelijk met andere in de communautaire regelgeving inzake landbouwsubsidies voorgeschreven controles verricht. In 2008 mogen de controles echter, waar nodig, door verschillende instanties op een verschillend tijdstip worden verricht.

Artikel 105

Goedkeuring van erkenningsaanvragen en van operationele programma's

1. Alvorens een producentenorganisatie op grond van artikel 4, lid 2, onder a), van Verordening (EG) nr. 1182/2007 te erkennen, gaan de lidstaten bij de producentenorganisatie ter plaatse na of deze aan de erkenningsvoorwaarden voldoet.

2. Alvorens een operationeel programma op grond van artikel 65 goed te keuren, controleert de bevoegde nationale autoriteit met alle passende middelen, waaronder controles ter plaatse, het voor goedkeuring ingediende operationele programma en, in voorkomend geval, de wijzigingsverzoeken. Deze controles hebben met name betrekking op:

a) de juistheid van de op grond van artikel 61, lid 1, onder a), b) en e), verstrekte gegevens;

b) de overeenstemming van het programma met het bepaalde in artikel 9 van Verordening (EG) nr. 1182/2007, met het nationale kader en met de nationale strategie;

c) de subsidiabiliteit van de acties en van de voorgestelde uitgaven;

d) de coherentie en de technische kwaliteit van het programma, de deugdelijkheid van de ramingen en van het steunprogramma, en de planning van de uitvoering ervan. In het kader van de controles wordt nagegaan of meetbare streefdoelen zijn vastgesteld aan de hand waarvan kan worden getoetst of de doelstellingen zijn gehaald, en of de streefdoelen haalbaar zijn via de uitvoering van de voorgestelde acties; en

e) de overeenstemming van de acties waarvoor steun wordt aangevraagd, met de desbetreffende nationale en communautaire regelgeving over, met name en waar dat relevant is, overheidsopdrachten, staatssteun en andere toepasselijke dwingende normen in de nationale wetgeving, het nationale kader of de nationale strategie.

▼B

Artikel 106

Controles van de steunaanvragen voor operationele programma's

Alvorens de betaling te verrichten, voeren de lidstaten administratieve controles uit van alle steunaanvragen, alsmede controles ter plaatse op basis van monsterneming.

Artikel 107

Administratieve controles van de steunaanvragen voor operationele programma's

1. In het kader van de administratieve controles van de steunaanvragen worden met name, en voor zover dat relevant is voor de betalingsaanvraag, de volgende elementen geverifieerd:

a) het samen met de betalingsaanvraag ingediende jaarverslag of, in voorkomend geval, eindverslag over de uitvoering van het operationele programma;

b) de waarde van de in de handel gebrachte productie, de bijdragen in het actiefonds en de gedane uitgaven;

c) de levering van de producten en diensten en de waarheidsgetrouwheid van de uitgaven waarvoor een betalingsaanvraag wordt ingediend;

d) de overeenstemming tussen de uitgevoerde acties en de in het goedgekeurde operationele programma opgenomen acties; en

e) de naleving van de opgelegde financiële of andere beperkingen en maxima.

2. Met betrekking tot de in het kader van het operationele programma gefinancierde betalingen worden facturen en documenten overgelegd waaruit blijkt dat de betalingen zijn verricht. Waar dit niet mogelijk is, worden de betalingen gestaafd door documenten met een gelijkwaardige bewijskracht. De gebruikte facturen moeten zijn opgesteld op naam van de producentenorganisatie, de unie van producentenorganisaties, de producentengroepering of de dochteronderneming overeenkomstig als bedoeld in artikel 52, lid 7, of, indien de lidstaat dat goedkeurt, op naam van één of meer daarbij aangesloten leden.

Artikel 108

Controles ter plaatse van aanvragen tot steunverlening in het kader van operationele programma's

1. In het kader van de verificatie van de in artikel 70, lid 1, bedoelde steunaanvragen voeren de lidstaten controles ter plaatse uit bij de producentenorganisaties om zich ervan te vergewissen dat de voorwaarden voor de verlening van de steun of het saldo van de steun voor het betrokken jaar worden nageleefd.

Deze controles hebben met name betrekking op:

a) de inachtneming van de erkenningscriteria voor het betrokken jaar;

b) het gebruik van de actiefondsen in het betrokken jaar, met inbegrip van de uitgaven die zijn opgegeven in aanvragen tot betaling van voorschotten of gedeeltelijke betalingen; en

c) controles van het tweede niveau voor de uitgaven betreffende het uit de markt nemen van producten, groen oogsten en niet oogsten.

2. Jaarlijks moet een significant monster van de aanvragen worden gecontroleerd overeenkomstig lid 1. Het monster heeft betrekking op ten minste 30 % van het totale steunbedrag in lidstaten met meer dan tien erkende producentenorganisaties. In andere gevallen wordt elke producentenorganisatie ten minste een keer om de drie jaar bezocht.

▼B

Bij elke producentenorganisatie wordt ten minste één controle uitgevoerd vóór de betaling van de steun of het saldo daarvan voor het laatste jaar van haar operationele programma.

3. De resultaten van de controles ter plaatse worden geëvalueerd om vast te stellen of eventueel geconstateerde problemen systematisch voorkomen en daardoor een risico voor andere vergelijkbare acties, begunstigden of instanties met zich meebrengen. De evaluatie moet tevens duidelijkheid verschaffen over de oorzaken van dergelijke situaties, over eventueel vereist nader onderzoek en over noodzakelijke corrigerende en preventieve maatregelen.

Indien bij de controles significante onregelmatigheden in een regio, in een deel van een regio of bij een bepaalde producentenorganisatie aan het licht komen, voert de lidstaat in het betrokken jaar aanvullende controles uit en verhoogt hij het percentage overeenkomstige aanvragen dat het volgende jaar moet worden gecontroleerd.

4. De lidstaat stelt op basis van een risicoanalyse vast welke producentenorganisaties moeten worden gecontroleerd.

Bij de risicoanalyse wordt met name rekening gehouden met:

a) het steunbedrag,

b) de bevindingen tijdens de controles in de voorafgaande jaren,

c) een willekeurig element, en

d) andere door de lidstaten vast te stellen parameters, in het bijzonder de vraag of de producentenorganisaties zijn betrokken bij een kwaliteitsborgingsprogramma dat door de lidstaat of een onafhankelijke certificerende instantie officieel is erkend.

Artikel 109

Controles ter plaatse van maatregelen in het kader van operationele programma's

1. In het kader van de controles ter plaatse van maatregelen in het kader van operationele programma's, verifiëren de lidstaten met name het volgende:

a) de uitvoering van de in het operationele programma opgenomen acties;

b) de overeenstemming tussen de uitvoering of geplande uitvoering van de actie en de beschrijving van de toepassing van de actie in het goedgekeurde operationele programma;

c) voor een adequaat aantal uitgavenposten, de overeenstemming van de aard en het tijdstip van de betrokken uitgaven met de communautaire bepalingen en de goedgekeurde specificaties;

d) de mogelijkheid de gedane uitgaven te staven aan de hand van boekhoud- of andere documenten; en

e) de waarde van de in de handel gebrachte productie.

2. De waarde van de in de handel gebrachte productie wordt geverifieerd op basis van krachtens de nationale wetgeving voorgeschreven boekhoudgegevens.

Met het oog daarop kunnen de lidstaten beslissen dat de aangifte van de waarde van de in de handel gebrachte productie op dezelfde manier wordt gecertificeerd als de krachtens de nationale wetgeving voorgeschreven boekhoudgegevens.

De controle van de aangifte van de waarde van de in de handel gebrachte productie mag worden uitgevoerd vóór de betrokken steunaanvraag wordt ingediend.

▼B

3. Behalve in uitzonderlijke omstandigheden omvat de controle ter plaatse een bezoek aan de actie of, indien de actie niet tastbaar is, de promotor van de actie. Met name acties in individuele bedrijven die tot het in artikel 108, lid 2, bedoelde monster behoren, moeten ten minste één keer per jaar worden bezocht om de uitvoering ervan te verifiëren.

De lidstaat kan echter besluiten van een dergelijk bezoek af te zien wanneer de acties kleinschalig zijn of wanneer volgens de lidstaat slechts een gering risico bestaat dat de voorwaarden voor het ontvangen van steun niet zijn vervuld of niet is voldaan aan de eis dat de actie een reëel karakter moet hebben. Dit besluit en de motivering ervan worden geregistreerd.

4. De controle ter plaatse heeft betrekking op alle door de producentenorganisatie of de leden ervan aangegane verbintenissen en verplichtingen die tijdens het bezoek kunnen worden gecontroleerd.

5. Alleen controles die aan alle eisen van het onderhavige artikel voldoen, mogen worden meegerekend om te bepalen of het in artikel 108, lid 2, vastgestelde controlepercentage is bereikt.

Artikel 110

Controles van het eerste niveau met betrekking tot verrichtingen voor het uit de markt nemen van producten

1. Bij elke producentenorganisatie verrichten de lidstaten met betrekking tot verrichtingen voor het uit de markt nemen van producten en overeenkomstig de procedures van titel II, hoofdstuk II, controles van het eerste niveau die bestaan uit een documenten- en overeenstemmingscontrole, een eventueel aan de hand van monsterneming uitgevoerde fysieke controle van het gewicht van de uit de markt genomen producten en een controle van de naleving van de in artikel 77 vastgestelde voorschriften. De controle vindt plaats na ontvangst van de in artikel 79, lid 1, bedoelde melding binnen de in artikel 79, lid 2, bedoelde termijnen.

2. De in lid 1 bedoelde controles van het eerste niveau hebben betrekking op 100 % van de hoeveelheid uit de markt genomen producten. Na deze controle worden de uit de markt genomen producten, met uitzondering van de voor gratis uitreiking bestemde producten, onder toezicht van de bevoegde autoriteiten gedenatureerd of aan de verwerkingsindustrie geleverd overeenkomstig de bepalingen en voorwaarden die de lidstaat op grond van artikel 81 heeft vastgesteld.

Wanneer de producten evenwel voor gratis uitreiking zijn bestemd, mogen de lidstaten een lager dan het in lid 2 vastgestelde percentage controleren, op voorwaarde dat dat niet lager ligt dan 10 % van de betrokken hoeveelheden tijdens het verkoopseizoen. De controles mogen worden verricht bij de producentenorganisatie en/of op de plaats waar de ontvangers van de producten zich bevinden. Wanneer bij de controles belangrijke onregelmatigheden aan het licht komen, voeren de bevoegde autoriteiten aanvullende controles uit.

Artikel 111

Controles van het tweede niveau met betrekking tot verrichtingen voor het uit de markt nemen van producten

1. In het kader van de in artikel 108 bedoelde controles voeren de lidstaten controles van het tweede niveau uit.

De lidstaten stellen criteria vast om te analyseren en beoordelen of voor een bepaalde producentenorganisatie het risico bestaat dat deze bij het uit de markt nemen van producten de regelgeving niet in acht heeft genomen. Deze criteria hebben onder meer betrekking op de bevindingen bij eerdere controles van het eerste en het tweede niveau en op de vraag of de producentenorganisatie over een kwaliteitsborgingsproce-

▼B

dure beschikt. Aan de hand van deze criteria stellen de lidstaten voor elke producentenorganisatie een minimale frequentie van de controles van het tweede niveau vast.

2. De in lid 1 bedoelde controles omvatten controles ter plaatse bij de producentenorganisaties en bij de ontvangers van de uit de markt genomen producten, en hebben tot doel vast te stellen of de voorwaarden voor de betaling van de communautaire steun in acht zijn genomen. Deze controles omvatten:

a) een verificatie van de voorraadboekhouding en de financiële boekhouding die moeten worden gevoerd door elke producentenorganisatie die tijdens het betrokken verkoopseizoen ten minste één keer producten uit de markt neemt;

b) een verificatie van de in de handel gebrachte hoeveelheden zoals opgegeven in de steunaanvragen, met name door een controle te verrichten van de voorraadboekhouding, de financiële boekhouding, de facturen en zo nodig de waarheidsgetrouwheid daarvan, en van de overeenstemming van die opgaven met de boekhoudkundige en/of fiscale gegevens van de betrokken producentenorganisatie;

c) controles op de juistheid van de boekhouding, met name door na te gaan of de opgaven van de door de producentenorganisaties verkregen netto-ontvangsten in de betalingsaanvragen waarheidsgetrouw zijn, of de kosten die eventueel voor het uit de markt nemen van producten in rekening zijn gebracht, evenredig zijn en of de boekingen inzake de inning van de communautaire steun door de producentenorganisaties en inzake de eventuele doorstorting daarvan aan de leden kloppen en onderling samenhangend zijn; en

d) controles op de in de betalingsaanvragen opgegeven bestemming van de uit de markt genomen producten en op de passende denaturering van deze producten, om na te gaan of de bepalingen van deze verordening door de producentenorganisaties en de ontvangers zijn nageleefd.

3. De in lid 2 bedoelde controles worden verricht bij de betrokken producentenorganisaties en de ontvangers waarmee deze organisaties samenwerken. Elke controle heeft betrekking op onder meer een monster dat betrekking heeft op ten minste 5 % van de in de loop van het verkoopseizoen door de producentenorganisatie uit de markt genomen hoeveelheden.

4. In de in de lid 2, onder a), bedoelde voorraadboekhouding en financiële boekhouding moeten voor elk uit de markt genomen product de volgende stromen, uitgedrukt in hoeveelheden, afzonderlijk worden vermeld:

a) de overeenkomstig artikel 3, lid 3, onder b) en c), van Verordening (EG) nr. 1182/2007 door leden van de producentenorganisatie en door leden van andere producentenorganisaties geleverde productie;

b) de door de producentenorganisatie verkochte hoeveelheden, uitgesplitst naar producten die zijn gereedgemaakt voor de markt voor verse producten en de overige typen producten, met inbegrip van voor verwerking bestemde basisproducten; en

c) de uit de markt genomen producten.

5. De in de lid 4, onder c), bedoelde controles op de bestemming omvatten met name:

a) een controle, op basis van monsterneming, van de door de ontvangers bij te houden aparte boekhouding en, in voorkomend geval, een controle op de overeenstemming daarvan met de bij de nationale wetgeving voorgeschreven boekhouding; en

b) controles op de inachtneming van de geldende milieueisen.

6. Wanneer bij de controles van het tweede niveau significante onregelmatigheden aan het licht komen, verrichten de bevoegde autoritei-

▼B

ten grondiger controles van het tweede niveau voor het betrokken verkoopseizoen en verhogen zij in het volgende verkoopseizoen de frequentie van de controles van het tweede niveau bij de betrokken producentenorganisaties of unies van producentenorganisaties.

Artikel 112

Groen oogsten en niet oogsten

1. Alvorens tot groen oogsten wordt overgegaan, controleren de lidstaten ter plaatse of de betrokken producten niet beschadigd zijn en of het perceel goed is onderhouden. Na het groen oogsten vergewissen de lidstaten zich ervan dat de gewassen op het betrokken perceel volledig zijn geoogst en het geoogste product is gedenatureerd.

Na het einde van de oogstperiode controleren de lidstaten de betrouwbaarheid van de in artikel 86, lid 2, bedoelde op de verwachte marktsituatie gebaseerde analyse. Zij verrichten tevens een analyse van eventuele verschillen tussen de verwachte en de reële marktsituatie.

2. Alvorens tot niet oogsten wordt overgegaan, controleren de lidstaten ter plaatse of het betrokken perceel goed is onderhouden, of de gewassen nog niet gedeeltelijk zijn geoogst en of het product goed ontwikkeld is en van een deugdelijke handelskwaliteit zou zijn.

De lidstaten vergewissen zich ervan dat de productie is gedenatureerd. Indien dat niet mogelijk is, vergewissen zij zich tijdens controles ter plaatse of bezoeken gedurende het oogstseizoen ervan dat niet wordt geoogst.

3. Artikel 111, leden 1, 2, 3 en 6, is van overeenkomstige toepassing.

Artikel 113

Controles voorafgaand aan de goedkeuring van erkenningsprogramma's van producentengroeperingen

1. Alvorens een erkenningsprogramma van een producentengroepering overeenkomstig artikel 7, lid 1, van Verordening (EG) nr. 1182/2007 goed te keuren, voeren de lidstaten een controle ter plaatse uit bij de betrokken rechtspersoon of het duidelijk omschreven onderdeel van de betrokken rechtspersoon.

2. De lidstaat vergewist zich met alle passende middelen, waaronder controles ter plaatse, van:

a) de juistheid van de in het erkenningsprogramma verstrekte gegevens;

b) de commerciële coherentie en de technische kwaliteit van het programma, de deugdelijkheid van de ramingen en de planning van de uitvoering;

c) de subsidiabiliteit van de acties en de subsidiabiliteit en redelijkheid van de voorgestelde uitgaven; en

d) de overeenstemming van de acties waarvoor steun wordt aangevraagd met de geldende nationale en communautaire regelgeving over, met name, overheidsopdrachten, staatssteun en andere toepasselijke dwingende normen die in de nationale wetgeving, het nationale kader of de nationale strategie zijn vastgesteld.

Artikel 114

Controles van steunaanvragen van producentengroeperingen

1. Alvorens de betaling toe te kennen, verrichten de lidstaten administratieve controles van alle door producentengroeperingen ingediende steunaanvragen, alsmede controles ter plaatse op basis van monsterneming.

▼B

2. Na de indiening van de steunaanvraag als bedoeld in artikel 47 voeren de lidstaten controles ter plaatse uit bij de producentengroeperingen om zich ervan te vergewissen dat de voorwaarden voor de verlening van steun voor het betrokken jaar worden nageleefd.

De controles hebben met name betrekking op:

a) de inachtneming van de erkenningscriteria voor het betrokken jaar; en

b) de waarde van de in de handel gebrachte productie, de uitvoering van de in het erkenningsprogramma opgenomen maatregelen en de gedane uitgaven.

3. De in lid 2 bedoelde controles moeten jaarlijks op een significant monster van de steunaanvragen worden verricht. Het monster dient betrekking te hebben op ten minste 30 % van het totale steunbedrag.

Elke producentengroepering wordt ten minste één keer om de vijf jaar gecontroleerd.

4. De artikelen 107 en 109 zijn van overeenkomstige toepassing.

Artikel 115

Transnationale producentenorganisaties en transnationale unies van producentenorganisaties

1. De lidstaat waar de hoofdzetel van een transnationale producentenorganisatie of een transnationale unie van producentenorganisaties is gevestigd, draagt de volledige verantwoordelijkheid voor de organisatie van controles van die organisatie of unie en past, waar nodig, sancties op deze organisatie of unie toe.

2. De andere lidstaten die overeenkomstig artikel 30, lid 2, onder c), en artikel 37, lid 2, onder c), administratieve samenwerking moeten verlenen, voeren overeenkomstig de voorschriften van de in lid 1 van het onderhavige artikel bedoelde lidstaat deze administratieve controles en controles ter plaatse uit en stellen de laatstbedoelde lidstaat in kennis van de resultaten ervan. Deze lidstaten nemen alle door de in lid 1 bedoelde lidstaat vastgestelde termijnen in acht.

3. Met betrekking tot de producentenorganisatie, het operationele programma en het actiefonds gelden de regels van de in lid 1 bedoelde lidstaat. Met betrekking tot milieu- en fytosanitaire aangelegenheden en het wegwerken van uit de markt genomen producten gelden evenwel de regels van de lidstaat waar de productie plaatsvindt.

Afdeling 3

Sancties

Artikel 116

Niet-naleving van de erkenningscriteria

1. De erkenning van een producentenorganisatie die opzettelijk of uit grove nalatigheid een ernstige inbreuk op de erkenningscriteria pleegt, wordt door de lidstaten ingetrokken.

De lidstaten trekken de erkenning van een producentenorganisatie met name in wanneer de niet-naleving van de erkenningscriteria betrekking heeft op:

a) een inbreuk op de voorschriften van artikel 23, artikel 25, artikel 28, leden 1 en 2, of artikel 33, of

b) een situatie waarin de waarde van de in de handel gebrachte productie gedurende twee opeenvolgende jaren onder de minimale

▼B

waarde ligt die de lidstaat overeenkomstig artikel 4, lid 1, onder b), van Verordening (EG) nr. 1182/2007 heeft vastgesteld.

De intrekking van de erkenning op grond van dit lid treedt in werking op de datum waarop de erkenningsvoorwaarden niet langer werden vervuld, onverminderd nationale horizontale wetgeving over termijnbeperkingen.

2. Wanneer lid 1 niet van toepassing is, schorsen de lidstaten de erkenning van een producentenorganisatie indien de inbreuk op de erkenningcriteria weliswaar ernstig, maar slechts tijdelijk is.

Tijdens de schorsingsperiode wordt geen steun betaald. De schorsing treedt in werking op de dag waarop de controle heeft plaatsgevonden en eindigt op de dag van de controle die aantoont dat de betrokken criteria weer worden nageleefd.

De schorsingsperiode duurt niet langer dan twaalf maanden. Indien de betrokken criteria na twaalf maanden nog steeds niet worden nageleefd, wordt de erkenning ingetrokken.

▼M5

De lidstaten mogen na de in artikel 71 vastgestelde termijn betalingen verrichten, indien dat voor de toepassing van dit lid noodzakelijk is. Deze latere betalingen mogen echter in geen geval plaatsvinden ná 15 oktober van het tweede jaar volgende op het jaar van uitvoering van het programma.

▼B

3. Bij niet onder de leden 1 en 2 vallende inbreuken op de erkenningscriteria sturen de lidstaten een waarschuwingsbrief waarin is bepaald welke corrigerende maatregelen moeten worden genomen. De lidstaten mogen steunbetalingen uitstellen totdat de corrigerende maatregelen zijn genomen.

▼M5

De lidstaten mogen na de in artikel 71 vastgestelde termijn betalingen verrichten, indien dat voor de toepassing van dit lid noodzakelijk is. Deze latere betalingen mogen echter in geen geval plaatsvinden ná 15 oktober van het tweede jaar volgende op het jaar van uitvoering van het programma.

▼B

Indien binnen twaalf maanden geen corrigerende maatregelen zijn genomen, wordt dit beschouwd als een ernstige inbreuk op de criteria en is het bepaalde in lid 2 van toepassing.

Artikel 117

Fraude

1. Onverminderd andere sancties die op grond van de communautaire en nationale wetgeving van toepassing zijn, wordt de erkenning van een producentenorganisatie, een unie van producentenorganisaties of een producentengroepering die aantoonbaar fraude heeft gepleegd met betrekking tot steun in het kader van Verordening (EG) nr. 1182/2007, door de lidstaten ingetrokken.

2. Wanneer een producentenorganisatie, een unie van producentenorganisaties of een producentengroepering wordt verdacht van fraude met betrekking tot steun in het kader van Verordening (EG) nr. 1182/2007, mogen de lidstaten de erkenning van deze groepen schorsen of de voor deze groepen bestemde betalingen opschorten.

Artikel 118

Producentengroeperingen

1. De lidstaten passen de in artikel 116 en/of artikel 119 vermelde sancties overeenkomstig toe op erkenningsprogramma's.

▼B

2. Aanvullend op het bepaalde in lid 1 geldt dat, indien de producentengroepering na afloop van de overeenkomstig artikel 51, lid 4, door de lidstaat bepaalde periode niet als producentenorganisatie wordt erkend, de lidstaat overgaat tot terugvordering van:

a) 100 % van de aan de producentengroepering betaalde steun, indien de niet-erkenning een gevolg is van opzet of grove nalatigheid van de producentengroepering, of

b) 50 % van de aan de producentengroepering betaalde steun, in alle andere gevallen.

Artikel 119

Operationeel programma

1. De betalingen worden berekend op basis van wat subsidiabel blijkt te zijn.

2. De lidstaat onderzoekt de van de begunstigde ontvangen steunaanvraag en stelt de subsidiabele bedragen vast. De volgende bedragen worden door de lidstaat vastgesteld:

a) het bedrag dat louter op basis van de aanvraag aan de begunstigde zou worden betaald;

b) het bedrag dat op basis van het onderzoek van de subsidiabiliteit van de aanvraag aan de begunstigde moet worden betaald.

3. Indien het in lid 2, onder a), bedoelde bedrag meer dan 3 % hoger is dan het in lid 2, onder b), bedoelde bedrag, wordt het daadwerkelijk aan de begunstigde te betalen bedrag verlaagd. De verlaging komt overeen met het verschil tussen de in lid 2, onder a) en b), bedoelde bedragen.

Indien de producentenorganisatie of de producentengroepering kan aantonen niet verantwoordelijk te zijn voor de opname van het niet-subsidiabele bedrag, wordt evenwel geen verlaging toegepast.

4. De leden 2 en 3 zijn van overeenkomstige toepassing op niet-subsidiabele uitgaven die tijdens de controles ter plaatse worden vastgesteld.

5. Indien de waarde van de in de handel gebrachte productie vóór het indienen van de steunaanvraag wordt opgegeven en gecontroleerd, wordt een verlaging toegepast op de waarde van de in de handel gebrachte productie die voor de berekening van de te betalen bedragen overeenkomstig de leden 2 en 3 wordt gebruikt.

6. Indien blijkt dat een begunstigde opzettelijk verkeerde gegevens heeft opgegeven, wordt de betrokken actie uitgesloten van steun in het kader van het operationele programma of het erkenningsprogramma en worden alle eventueel reeds voor die actie betaalde bedragen teruggevorderd. Bovendien wordt de begunstigde, met betrekking tot die actie, uitgesloten van steunverlening in het kader van het betrokken operationele programma gedurende het volgende jaar.

Artikel 120

Sancties naar aanleiding van controles van het eerste niveau met betrekking tot het uit de markt nemen van producten

Indien naar aanleiding van de in artikel 110 bedoelde controles onregelmatigheden worden geconstateerd met betrekking tot de handelsnormen of de in artikel 77 bedoelde minimumeisen, wordt de begunstigde verplicht tot:

a) betaling van een boete die overeenkomt met ►M10 de bijdrage van de Gemeenschap ◄ voor de hoeveelheid uit de markt genomen producten die niet aan de handelsnormen of de minimumeisen vol-

▼B

doet, indien deze hoeveelheid minder bedraagt dan 10 % van de betrokken overeenkomstig artikel 79 gemelde, uit de markt genomen hoeveelheid;

b) betaling van een boete die overeenkomt met het dubbele van ►M10 de bijdrage van de Gemeenschap ◄ voor de hoeveelheid uit de markt genomen producten die niet aan de handelsnormen of de minimumeisen voldoet, indien deze hoeveelheid minimaal 10 % en maximaal 25 % van de gemelde hoeveelheden bedraagt; of

c) betaling van een boete die overeenkomt met ►M10 de bijdrage van de Gemeenschap ◄ voor de hele overeenkomstig artikel 79 gemelde hoeveelheid, indien meer dan 25 % van de gemelde hoeveelheid niet aan de handelsnormen of de minimumeisen voldoet.

Artikel 121

Andere voor producentenorganisaties geldende sancties met betrekking tot het uit de markt nemen van producten

1. De in artikel 119 bedoelde sancties hebben tevens betrekking op steun die wordt aangevraagd voor het uit de markt nemen van producten als integraal onderdeel van de uitgaven in het kader van het operationele programma.

2. Uitgaven voor het uit de markt nemen van producten worden als niet-subsidiabel beschouwd indien de niet te koop aangeboden producten niet zijn weggewerkt volgens de door de lidstaat overeenkomstig artikel 81, lid 1, vastgestelde bepalingen of indien het uit de markt nemen, dan wel de bestemming van de uit de markt genomen producten een negatieve milieu-impact of negatieve fytosanitaire gevolgen heeft gehad en daarom in strijd is met de op grond van artikel 81, lid 1, vastgestelde bepalingen.

Artikel 122

Voor ontvangers van uit de markt genomen producten geldende sancties

Wanneer bij de overeenkomstig de artikelen 110 en 111 uitgevoerde controles onregelmatigheden worden geconstateerd die zijn toe te schrijven aan de ontvangers van uit de markt genomen producten, gelden de volgende sancties:

a) de ontvangers komen niet meer in aanmerking voor het ontvangen van uit de markt genomen producten, en

b) de ontvangers van de uit de markt genomen producten moeten de waarde van de door hen ontvangen producten en de betrokken sorteer-, verpakkings- en vervoerskosten vergoeden overeenkomstig de door de lidstaten vastgestelde voorschriften. ►M5 ——————— ◄

De onder a), bedoelde sanctie treedt onmiddellijk in werking, blijft ten minste één verkoopseizoen van toepassing en kan naar gelang van de ernst van de onregelmatigheid worden verlengd.

Artikel 123

Groen oogsten en niet oogsten

1. Indien met betrekking tot groen oogsten wordt geconstateerd dat de producentenorganisatie haar verplichtingen niet is nagekomen, betaalt deze producentenorganisatie een boete ter waarde van het vergoedingsbedrag dat betrekking heeft op de oppervlakten waarvoor de verplichting niet is nageleefd. Er is onder meer sprake van niet-nakoming van de verplichtingen, wanneer:

a) de lidstaat tijdens de in artikel 112, lid 1, tweede alinea, bedoelde controle constateert dat het groen oogsten niet gerechtvaardigd was

▼B

op basis van de toen bestaande analyse van de verwachte marktsituatie,

b) de voor groen oogsten aangegeven oppervlakte niet voor groen oogsten in aanmerking komt, of

c) de gewassen op de voor groen oogsten aangegeven oppervlakte niet volledig zijn geoogst of de betrokken productie niet is gedenatureerd.

2. Indien met betrekking tot niet oogsten wordt geconstateerd dat de producentenorganisatie haar verplichtingen niet is nagekomen, betaalt deze producentenorganisatie een boete ter waarde van het vergoedingsbedrag dat betrekking heeft op de oppervlakten waarvoor de verplichting niet is nageleefd. Er is onder meer sprake van niet-nakoming van de verplichtingen, wanneer:

a) de voor niet oogsten aangegeven oppervlakte niet voor niet oogsten in aanmerking komt,

b) de gewassen toch volledig of gedeeltelijk zijn geoogst, of

c) de producentenorganisatie verantwoordelijk is voor een negatieve milieu-impact of negatieve fytosanitaire gevolgen.

3. De in de leden 1 en 2 bedoelde boetes komen bovenop de verlaging van de betalingen op grond van artikel 119.

Artikel 124

Verhindering van een controle ter plaatse

Indien een producentenorganisatie, een bij die organisatie aangesloten lid of de betrokken vertegenwoordiger van deze producentenorganisatie de uitvoering van een controle ter plaatse verhindert, wordt het deel van de steunaanvraag dat betrekking heeft op de desbetreffende uitgaven, afgewezen.

Artikel 125

Terugvordering van de steun

Onverschuldigd betaalde steun wordt met rente teruggevorderd van de betrokken producentenorganisaties, unies van producentenorganisaties, producentengroeperingen of andere betrokken marktdeelnemers. Artikel 73 van Verordening (EG) nr. 796/2004 ([1]) is van overeenkomstige toepassing.

De in deze afdeling bedoelde toepassing van administratieve sancties en terugvordering van onverschuldigd betaalde bedragen vinden plaats onverminderd de mededeling van onregelmatigheden aan de Commissie op grond van Verordening (EG) nr. 1848/2006 van de Commissie ([2]).

Afdeling 4

Controle en evaluatie van operationele programma's en van nationale strategieën

Artikel 126

Lijst van gemeenschappelijke prestatie-indicatoren

1. De controle en de evaluatie van de nationale strategieën en de operationele programma's hebben tot doel na te gaan in hoeverre en hoe efficiënt en doeltreffend vooruitgang wordt geboekt met het nastreven van de voor de operationele programma's vastgestelde doelen.

([1]) PB L 141 van 30.4.2004, blz. 18.
([2]) PB L 355 van 15.12.2006, blz. 56.

▼B

2. Vooruitgang, efficiëntie en doeltreffendheid worden beoordeeld aan de hand van een lijst van gemeenschappelijke prestatie-indicatoren die betrekking hebben op de uitgangssituatie, de financiële uitvoering, de output, de resultaten en de impact van de uitgevoerde operationele programma's.

3. De lijst van gemeenschappelijke prestatie-indicatoren is opgenomen in bijlage XIV.

4. Wanneer een lidstaat dat als passend beschouwt, wordt in de nationale strategie een beperkte reeks aanvullende, op die strategie toegesneden indicatoren opgenomen die overeenstemmen met nationale en/of regionale behoeften, omstandigheden en doelen die specifiek zijn voor de operationele programma's die door de producentenorganisaties worden uitgevoerd. Eventueel beschikbare aanvullende indicatoren inzake milieudoelstellingen die niet door de gemeenschappelijke prestatie-indicatoren worden gedekt, moeten in de nationale strategie worden opgenomen.

Artikel 127

Controle- en evaluatieprocedures voor operationele programma's

1. De producentenorganisaties controleren en evalueren hun operationele programma's aan de hand van de desbetreffende indicatoren in de in artikel 126 bedoelde lijst van gemeenschappelijke prestatie-indicatoren en, in voorkomend geval, aan de hand van aanvullende, in de nationale strategie vastgestelde indicatoren.

Hiertoe stellen zij een systeem vast om informatie die nuttig is voor de compilatie van deze indicatoren, te verzamelen, te registreren en bij te houden.

2. De controle heeft tot doel na te gaan welke vooruitgang wordt gemaakt ten aanzien van de voor het operationele programma vastgestelde specifieke doelen. De controle wordt uitgevoerd aan de hand van financiële, output- en resultaatindicatoren. De resultaten van de controle dienen om:

a) de kwaliteit van de uitvoering van het operationele programma te verifiëren;

b) na te gaan of en waar het operationele programma moet worden aangepast of herzien om de voor het programma vastgestelde doelen te bereiken of om het beheer van het programma, onder meer op financieel gebied, te verbeteren;

c) bij te dragen tot de naleving van de voorschriften voor rapportering over de uitvoering van het operationele programma.

De informatie over de resultaten van de controleactiviteiten wordt opgenomen in elk in artikel 98, lid 1, bedoeld jaarverslag dat de producentenorganisatie moet indienen bij de nationale autoriteit die met het beheer van de nationale strategie is belast.

3. De evaluatie wordt verricht in de vorm van een afzonderlijk tussentijds evaluatieverslag.

In het kader van de tussentijdse evaluatie, die met de hulp van een gespecialiseerd consultancybureau mag worden uitgevoerd, wordt een analyse verricht van het niveau van benutting van de financiële middelen, de efficiëntie en doeltreffendheid van het operationele programma en de vooruitgang ten aanzien van de voor het programma vastgestelde algemene doelen. Hiertoe wordt gebruik gemaakt van gemeenschappelijke indicatoren betreffende de uitgangssituatie, de resultaten en, in voorkomend geval, de impact.

In voorkomend geval wordt in de tussentijdse evaluatie een kwalitatieve beoordeling opgenomen van de resultaten en de impact van milieuacties die gericht zijn op:

a) voorkoming van bodemerosie;

▼B

b) verminderd gebruik en/of beter beheer van gewasbeschermingsproducten;

c) bescherming van habitats en van de biodiversiteit; of

d) instandhouding van het landschap.

De resultaten van de evaluatie dienen om:

a) de kwaliteit van het door de producentenorganisatie beheerde operationele programma te verbeteren;

b) na te gaan of en waar het operationele programma substantieel moet worden veranderd;

c) bij te dragen tot de naleving van de voorschriften voor rapportering over de uitvoering van het operationele programma; en

d) conclusies te trekken die nuttig zijn om de kwaliteit, efficiëntie en doeltreffendheid van toekomstige, door de producentenorganisatie beheerde operationele programma's te verbeteren.

De tussentijdse evaluatie vindt plaats tijdens de uitvoering van het operationele programma in een fase die nog voldoende tijd laat om de evaluatieresultaten in aanmerking te nemen bij de voorbereiding van het volgende operationele programma.

Het verslag van de tussentijdse evaluatie wordt bij het betrokken, in artikel 98, lid 1, bedoelde jaarverslag gevoegd.

Artikel 128

Controle- en evaluatieprocedures voor de nationale strategie

1. De nationale strategie wordt gecontroleerd en geëvalueerd aan de hand van de desbetreffende indicatoren in de in artikel 126 bedoelde lijst van gemeenschappelijke prestatie-indicatoren en, in voorkomend geval, aan de hand van aanvullende, in de nationale strategie vastgestelde indicatoren.

2. De lidstaten stellen een systeem vast om informatie die nuttig is voor de compilatie van de in artikel 126 bedoelde indicatoren, elektronisch te verzamelen, te registreren en bij te houden. Zij baseren zich hiervoor op de door de producentenorganisaties verstrekte informatie over de controle en evaluatie van hun operationele programma's.

3. De controle heeft tot doel continu na te gaan welke vooruitgang is gemaakt ten aanzien van de voor de operationele programma's vastgestelde doelen en streefcijfers. De controle wordt uitgevoerd aan de hand van financiële, output- en resultaatindicatoren. Hiertoe wordt gebruik gemaakt van de informatie over de controle van de operationele programma's, die de producentenorganisaties in de jaarlijkse voortgangsverslagen verstrekken. De resultaten van de controle dienen om:

a) de kwaliteit van de uitvoering van de nationale strategie te verifiëren;

b) na te gaan of en waar de nationale strategie moeten worden aangepast of herzien om de voor de strategie vastgestelde doelstellingen te bereiken of om het beheer van de uitvoering van de strategie, onder meer op financieel gebied, te verbeteren; en

c) bij te dragen tot de naleving van de voorschriften inzake rapportering over de uitvoering van de nationale strategie.

4. In het kader van de evaluatie wordt beoordeeld hoeveel vooruitgang ten aanzien van de voor de strategie vastgestelde algemene doelstellingen is geboekt. De evaluatie wordt uitgevoerd aan de hand van indicatoren betreffende de uitgangssituatie, de resultaten en, in voorkomend geval, de impact. Hiertoe wordt gebruik gemaakt van de resultaten van de controle en de tussentijdse evaluatie van de operationele programma's, die zijn opgenomen in de door de producentenorganisaties

▼B

ingediende jaarlijkse voortgangsverslagen en eindverslagen. De resultaten van de evaluatie dienen om:

a) de kwaliteit van de strategie te verbeteren;

b) na te gaan of en waar de strategie ingrijpend moet worden veranderd; en

c) bij te dragen tot de naleving van de voorschriften inzake rapportering over de uitvoering van de nationale strategie.

De evaluatie in 2012 dient tijdig te worden verricht om de resultaten ervan te kunnen opnemen in een afzonderlijk evaluatieverslag dat in hetzelfde jaar bij het in artikel 99, lid 3, bedoelde nationale jaarverslag moet worden gevoegd. Dit verslag bevat een analyse van het niveau van benutting van de financiële middelen, de efficiëntie en doeltreffendheid van de uitgevoerde operationele programma's en een beoordeling van de effecten en de impact van deze programma's, getoetst aan de in de strategie vastgestelde doelstellingen en streefcijfers en, in voorkomend geval, aan andere, in artikel 9, lid 1, van Verordening (EG) nr. 1182/2007 vastgestelde doelen. De evaluatie heeft tot doel conclusies te trekken die nuttig zijn om de kwaliteit van toekomstige nationale strategieën te verbeteren en, met name, na te gaan of de voor steun in aanmerking komende doelstellingen of maatregelen correct zijn gedefinieerd, dan wel of behoefte bestaat aan de vaststelling van nieuwe instrumenten.

HOOFDSTUK VI

Uitbreiding van de voorschriften tot producenten van een economische regio

Artikel 129

Mededeling van de lijst van economische regio's

In de in artikel 14, lid 2, tweede alinea, van Verordening (EG) nr. 1182/2007 bedoelde mededeling van de lijst van economische regio's moeten alle gegevens worden vermeld die nodig zijn om na te gaan of aan de voorwaarden van artikel 14, lid 2, eerste alinea, van die verordening is voldaan.

Artikel 130

Mededeling van de bindende voorschriften; representativiteit

1. Als een lidstaat de Commissie krachtens artikel 15 van Verordening (EG) nr. 1182/2007 in kennis stelt van de voorschriften die hij voor een bepaald product en een bepaalde economische regio verbindend heeft verklaard, stelt hij haar tegelijkertijd in kennis van:

a) de producentenorganisatie of unie van producentenorganisaties die om de uitbreiding van de voorschriften tot derden heeft verzocht;

b) het aantal bij die organisatie of unie aangesloten producenten en het totale aantal producenten in de betrokken economische regio; deze gegevens moeten betrekking hebben op de situatie die geldt wanneer de uitbreiding van de voorschriften wordt aangevraagd;

c) de totale productie in de economische regio en de productie die door de betrokken producentenorganisatie of unie van producentenorganisaties in de handel is gebracht gedurende het laatste verkoopseizoen waarvoor die gegevens beschikbaar zijn;

d) de datum waarop de voorschriften die tot derden moeten worden uitgebreid, van toepassing werden op de betrokken producentenorganisatie of unie van producentenorganisaties; en

▼B

e) de datum waarop de uitbreiding van de voorschriften tot derden van kracht wordt en de geldigheidsduur van die uitbreiding.

2. De lidstaten stellen de voorwaarden voor het bepalen van de representativiteit in de zin van artikel 14, lid 3, van Verordening (EG) nr. 1182/2007 vast, zonder daarbij rekening te houden met:

a) producenten wier productie grotendeels bestemd is om op het bedrijf of in het productiegebied rechtstreeks aan de verbruiker te worden verkocht;

b) de onder a) bedoelde rechtstreekse verkoop, en

c) producten die voor verwerking worden geleverd, als bedoeld in artikel 14, lid 4, onder b), van Verordening (EG) nr. 1182/2007, behalve als de betrokken regels volledig of ten dele voor die producten gelden.

Artikel 131

Financiële bijdragen

Als een lidstaat overeenkomstig artikel 17 van Verordening (EG) nr. 1182/2007 besluit dat niet bij een producentenorganisatie aangesloten producenten een financiële bijdrage moeten betalen, deelt hij de Commissie de gegevens mee die nodig zijn om na te gaan of aan de in dat artikel vastgestelde voorwaarden is voldaan. Deze gegevens omvatten met name de berekeningsgrondslag voor de bijdrage, het bedrag per eenheid en de begunstigde(n), alsmede de aard van de onder artikel 21, onder a) en b), vermelde kosten.

Artikel 132

Uitbreiding van de voorschriften voor een periode die langer is dan een verkoopseizoen

Als besloten wordt de uitbreiding van de voorschriften langer dan één verkoopseizoen toe te passen, gaan de lidstaten voor elk verkoopseizoen na of gedurende de hele geldigheidsduur van de uitbreiding wordt voldaan aan de voorwaarden van artikel 14, lid 3, van Verordening (EG) nr. 1182/2007 inzake representativiteit. Zodra blijkt dat deze voorwaarden niet meer worden nageleefd, verklaren zij de uitbreiding nietig met ingang van het begin van het volgende verkoopseizoen. Zij brengen deze nietigverklaring onmiddellijk ter kennis van de Commissie, die de betrokken informatie op een door haar passend geachte wijze bekendmaakt.

Artikel 133

Verkoop van producten op stam; kopers

1. In geval van verkoop van producten op stam door een producent die niet bij een producentenorganisatie is aangesloten, wordt de koper als producent van de betrokken producten beschouwd voor wat betreft de naleving van de in punt 1, onder e) en f), en punt 3 van bijlage I bij Verordening (EG) nr. 1182/2007 bedoelde voorschriften.

2. De betrokken lidstaat kan besluiten dat andere dan de in lid 1 bedoelde voorschriften die in bijlage I bij Verordening (EG) nr. 1182/2007 zijn opgenomen, verbindend kunnen worden verklaard voor de koper, wanneer deze voor het beheer van de betrokken productie verantwoordelijk is.

▼B

TITEL IV

HANDEL MET DERDE LANDEN

HOOFDSTUK I

Invoercertificaten

Artikel 134

Invoercertificaten voor appelen

▼M4

1. In artikel 1, lid 2, onder a), van Verordening (EG) nr. 376/2008 van de Commissie ([1]) is bepaald in welke gevallen bij invoer van appelen van GN-code 0808 10 80 een invoercertificaat moet worden overgelegd.

▼B

2. Verordening (EG) nr. 1291/2000 is van toepassing op krachtens dit artikel afgegeven invoercertificaten.

3. De importeurs mogen invoercertificaten aanvragen bij de bevoegde autoriteiten van om het even welke lidstaat.

In vak 8 van de certificaataanvraag vermeldt de importeur het land van oorsprong en zet hij een kruisje bij het woord „ja”.

▼M4

4. Bij de indiening van zijn aanvraag stelt de importeur een zekerheid overeenkomstig titel III van Verordening (EEG) nr. 2220/85 om de naleving van de verplichting tot invoer tijdens de geldigheidsduur van het invoercertificaat te garanderen.

Behalve in geval van overmacht wordt de zekerheid geheel of gedeeltelijk verbeurd indien de invoer niet of slechts gedeeltelijk heeft plaatsgevonden tijdens de geldigheidsduur van het invoercertificaat.

De geldigheidsduur van het invoercertificaat en het bedrag van de zekerheid zijn vastgesteld in deel I van bijlage II bij Verordening (EG) nr. 376/2008.

▼B

5. Invoercertificaten worden onverwijld afgegeven aan de aanvrager, ongeacht diens plaats van vestiging in de Gemeenschap.

In vak 8 van het invoercertificaat wordt het land van oorsprong vermeld en wordt een kruisje gezet bij het woord „ja”.

▼M4

6. De invoercertificaten zijn uitsluitend geldig voor invoer van oorsprong uit het op het certificaat vermelde land.

▼B

7. Uiterlijk op de woensdag van elke week om 12.00 uur (plaatselijke tijd Brussel) delen de lidstaten aan de Commissie mee voor welke hoeveelheden appelen invoercertificaten zijn afgegeven in de voorafgaande week, uitgesplitst naar derde land van oorsprong.

Deze hoeveelheden worden meegedeeld via een door de Commissie bepaald elektronisch systeem.

([1]) PB L 114 van 26.4.2008, blz. 3.

▼B

HOOFDSTUK II

Invoerrechten en invoerprijssysteem

Afdeling 1

Invoerprijssysteem

Artikel 135

Werkingssfeer en definities

1. Deze afdeling bevat uitvoeringsbepalingen voor artikel 34 van Verordening (EG) nr. 1182/2007.

2. Voor de toepassing van deze afdeling wordt verstaan onder:

a) „partij": de goederen die worden aangeboden met één enkele aangifte voor het vrije verkeer die slechts betrekking heeft op goederen van eenzelfde oorsprong en van eenzelfde code van de gecombineerde nomenclatuur; en

b) „importeur": de aangever in de zin van artikel 4, lid 18, van Verordening (EEG) nr. 2913/92 ([1]).

Artikel 136

Prijsmeldingen

1. Voor elk van de in bijlage XV, deel A, vermelde producten en perioden stellen de lidstaten de Commissie voor elke marktdag en elke oorsprong uiterlijk de eerstvolgende werkdag om 12.00 uur (plaatselijke tijd Brussel) in kennis van:

a) de gemiddelde representatieve prijzen van de uit derde landen ingevoerde producten die op de in artikel 137 bedoelde representatieve invoermarkten zijn verkocht, en significante prijzen die op andere markten zijn genoteerd voor omvangrijke hoeveelheden ingevoerde producten, of, indien prijzen voor de representatieve markten ontbreken, de op andere markten genoteerde significante prijzen van ingevoerde producten; en

b) de totale hoeveelheden waarop de onder a) bedoelde prijzen betrekking hebben.

Als de onder b) bedoelde totale hoeveelheden kleiner zijn dan een ton, worden de betrokken prijzen niet aan de Commissie meegedeeld.

2. De in lid 1, onder a), bedoelde prijzen worden geregistreerd:

a) voor elk van de in bijlage XV, deel A, genoemde producten,

b) voor alle beschikbare variëteiten en groottesorteringen, en

c) in het stadium importeur/groothandelaar of in het stadium groothandelaar/detailhandelaar indien in het stadium importeur/-groothandelaar geen prijzen beschikbaar zijn.

De prijzen worden verminderd met de volgende bedragen:

a) een handelsmarge van 15 % voor de handelscentra Londen, Milaan en Rungis en van 8 % voor de andere handelscentra, en

b) de kosten van vervoer en verzekering binnen het douanegebied van de Gemeenschap.

Voor de overeenkomstig de tweede alinea in mindering te brengen vervoers- en verzekeringskosten kunnen de lidstaten forfaitaire bedragen

([1]) PB L 302 van 19.10.1992, blz. 1.

▼B

vaststellen. Deze forfaitaire bedragen en de berekeningswijze moeten onverwijld aan de Commissie worden meegedeeld.

3. De overeenkomstig lid 2 geregistreerde prijzen worden, wanneer zij in het stadium groothandelaar/detailhandelaar worden vastgesteld, eerst verminderd met 9 % om rekening te houden met de handelsmarge van de groothandelaar, en vervolgens met 0,7245 EUR per 100 kg om rekening te houden met de kosten voor goederenbehandeling, marktgeld en marktbelastingen.

4. De volgende prijzen worden als representatief beschouwd:

a) de prijzen van de producten van klasse I, op voorwaarde dat de hoeveelheden van deze klasse ten minste 50 % van de totale in de handel gebrachte hoeveelheid uitmaken,

b) in het geval dat de producten van kwaliteitsklasse I minder dan 50 % van de totale hoeveelheid uitmaken, de vastgestelde prijzen van de producten van klasse I, en voorts de vastgestelde prijzen van producten van klasse II voor de hoeveelheden die nodig zijn om aan 50 % van de totale in de handel gebrachte hoeveelheden te komen,

c) in het geval dat producten van klasse I ontbreken, de vastgestelde prijzen van producten van klasse II, tenzij wordt besloten daarop een aanpassingscoëfficiënt toe te passen omdat deze producten als gevolg van de productieomstandigheden op de plaats van oorsprong, op grond van hun kwaliteitskenmerken gewoonlijk en traditioneel niet als producten van klasse I in de handel worden gebracht.

De in eerste alinea, onder c), bedoelde aanpassingscoëfficiënt wordt toegepast op de prijzen na aftrek van de in lid 2 bedoelde bedragen.

Artikel 137

Representatieve markten

De lidstaten stellen de Commissie in kennis van de gebruikelijke marktdagen op de in bijlage XVI vermelde en als representatief beschouwde markten.

Artikel 138

Forfaitaire invoerwaarde

1. Voor elk van de in bijlage XV, deel A, vermelde producten en perioden stelt de Commissie elke werkdag voor elke oorsprong een forfaitaire invoerwaarde vast die gelijk is aan het gewogen gemiddelde van de in artikel 136 bedoelde representatieve prijzen, verminderd met een forfaitair bedrag van 5 EUR per 100 kg en met de advalorem-douanerechten.

2. Wanneer voor de in bijlage XV, deel A, vermelde producten en toepassingsperioden een forfaitaire invoerwaarde wordt vastgesteld overeenkomstig deze afdeling, is de in artikel 152, lid 1, onder a), van Verordening (EEG) nr. 2454/93 van de Commissie ([1]) bedoelde prijs per eenheid niet van toepassing. De prijs per eenheid wordt dan vervangen door de in lid 1 bedoelde forfaitaire invoerwaarde.

3. Indien voor een product van een bepaalde oorsprong geen forfaitaire invoerwaarde van kracht is, wordt het gemiddelde van de voor dat product geldende forfaitaire invoerwaarden toegepast.

4. Gedurende de in bijlage XV, deel A, vermelde toepassingsperioden blijven de forfaitaire invoerwaarden van toepassing zolang zij niet worden gewijzigd. Zij gelden echter niet langer wanneer zeven opeenvolgende marktdagen geen gemiddelde representatieve prijs aan de Commissie is meegedeeld.

([1]) PB L 253 van 11.10.1993, blz. 1.

▼B

Wanneer door de toepassing van de eerste alinea geen forfaitaire invoerwaarde voor een bepaald product van kracht is, geldt de laatste gemiddelde forfaitaire invoerwaarde als forfaitaire invoerwaarde voor dat product.

5. Wanneer geen forfaitaire invoerwaarde kon worden berekend, is in afwijking van lid 1 geen forfaitaire invoerwaarde van toepassing vanaf de eerste dag van de in bijlage XIV, deel A, vermelde toepassingsperioden.

6. De representatieve prijzen in euro worden omgerekend aan de hand van de voor de betrokken dag berekende representatieve marktkoers.

7. De in euro uitgedrukte forfaitaire invoerwaarden worden door de Commissie op een door haar passend geachte wijze bekendgemaakt.

Artikel 139

Als basis te nemen invoerprijs

1. De invoerprijs op basis waarvan de voor de in bijlage XV, deel A, vermelde producten in het douanetarief van de Europese Gemeenschap worden ingedeeld, moet, naar keuze van de importeur, gelijk zijn aan:

a) de fob-prijs van de producten in het land van oorsprong, vermeerderd met de kosten van verzekering en vervoer tot aan de grens van het douanegebied van de Gemeenschap, wanneer deze prijs en deze kosten bekend zijn op het ogenblik waarop voor deze producten de aangifte voor het vrije verkeer wordt ingediend. Indien de bovenbedoelde prijzen van de betrokken producten meer dan 8 % hoger zijn dan de forfaitaire invoerwaarde die bij de indiening van de aangifte voor het vrije verkeer voor die producten geldt, moet de importeur de in artikel 248, lid 1, van Verordening (EEG) nr. 2454/93 bedoelde zekerheid stellen. Het uiteindelijk op de goederen toe te passen recht is hiertoe gelijk aan het bedrag van de rechten dat de importeur zou hebben betaald wanneer de producten op basis van de forfaitaire invoerwaarde waren ingedeeld; of

b) de overeenkomstig artikel 30, lid 2, onder c), van Verordening (EEG) nr. 2913/92 berekende douanewaarde, uitsluitend toegepast op de betrokken ingevoerde producten. In dat geval worden de rechten in mindering gebracht overeenkomstig artikel 138, lid 1. De importeur moet dan de in artikel 248, lid 1, van Verordening (EEG) nr. 2454/93 bedoelde zekerheid stellen, die gelijk is aan het bedrag aan rechten dat hij zou hebben betaald indien de producten waren ingedeeld op basis van de voor de betrokken partij geldende forfaitaire invoerwaarde; of

c) de overeenkomstig artikel 138 van deze verordening berekende forfaitaire invoerwaarde.

2. De invoerprijs op basis waarvan de in bijlage XV, deel B, vermelde producten in het douanetarief van de Europese Gemeenschap worden ingedeeld, moet, naar keuze van de importeur, gelijk zijn aan:

a) de fob-prijs van de producten in het land van oorsprong, vermeerderd met de kosten van verzekering en vervoer tot aan de grens van het douanegebied van de Gemeenschap, wanneer deze prijs en deze kosten bekend zijn op het ogenblik waarop de douaneaangifte wordt gedaan. Indien de douaneautoriteiten van oordeel zijn dat een zekerheid moet worden gesteld op grond van artikel 248 van Verordening (EEG) nr. 2454/93, moet de importeur een zekerheid stellen die gelijk is aan het maximumbedrag van de rechten die voor het betrokken product gelden; of

b) de overeenkomstig artikel 30, lid 2, onder c), van Verordening (EEG) nr. 2913/92 berekende douanewaarde, uitsluitend toegepast op de betrokken ingevoerde producten. In dat geval worden de rechten in mindering gebracht overeenkomstig artikel 138, lid 1. De

▼B

importeur moet dan de in artikel 248 van Verordening (EEG) nr. 2454/93 bedoelde zekerheid stellen, die gelijk is aan het maximumbedrag van de rechten die voor het betrokken product gelden.

3. Wanneer de invoerprijs wordt berekend op basis van de fob-prijs van de producten in het land van oorsprong, wordt voor de vaststelling van de douanewaarde de verkoop in aanmerking genomen waarop deze prijs betrekking heeft.

Wanneer de invoerprijs wordt berekend volgens een van de in lid 1, onder b) of c), of lid 2, onder b), vermelde procedures, wordt de douanewaarde berekend op dezelfde basis als de invoerprijs.

4. Binnen een maand na de datum waarop de betrokken producten zijn verkocht en uiterlijk vier maanden na de datum waarop de aangifte voor het vrije verkeer is aanvaard, moet de importeur bewijzen dat de partij is geleverd tegen condities die de juistheid van de in lid 1, onder a), tweede alinea, of lid 2, onder a), bedoelde prijzen bevestigen, of moet hij de in lid 1, onder b), of lid 2, onder a), bedoelde douanewaarde bepalen. Onverminderd lid 5 wordt bij niet-inachtneming van een van bovengenoemde termijnen de zekerheid verbeurd.

De zekerheid wordt vrijgegeven voor zover de bewijzen met betrekking tot de leveringscondities ten genoegen van de douaneautoriteiten zijn geleverd.

Is dat niet het geval, dan wordt de zekerheid verbeurd bij wijze van betaling van de invoerrechten.

5. Op een naar behoren gemotiveerd verzoek van de importeur kan de in lid 4 bedoelde termijn van vier maanden door de bevoegde autoriteiten met ten hoogste drie maanden worden verlengd.

6. Indien de bevoegde autoriteiten bij verificatie constateren dat niet aan de eisen van dit artikel is voldaan, innen zij het verschuldigde recht overeenkomstig artikel 220 van Verordening (EEG) nr. 2913/92. In het te innen of het nog te innen bedrag aan rechten wordt voor de periode vanaf de datum waarop de goederen in het vrije verkeer zijn gebracht tot en met de datum van de inning rente verrekend. Hiervoor wordt de nationaalrechtelijke rentevoet voor terugvorderingen toegepast.

Afdeling 2

Aanvullende invoerrechten

Artikel 140

Werkingssfeer en definities

1. De in artikel 35, lid 1, van Verordening (EG) nr. 1182/2007 bedoelde aanvullende invoerrechten, hierna „aanvullende rechten” genoemd, kunnen tegen de in deze afdeling vastgestelde voorwaarden worden toegepast voor de in bijlage XVII vermelde producten en perioden.

2. De drempelhoeveelheden voor de toepassing van aanvullende rechten zijn opgenomen in bijlage XVII.

Artikel 141

Rapportering van hoeveelheden

1. Voor elk van de in bijlage XVII genoemde producten delen de lidstaten tijdens de daar vermelde perioden bijzonderheden over de in het vrije verkeer gebrachte hoeveelheden aan de Commissie mee overeenkomstig de in artikel 308 quinquies van Verordening (EEG) nr. 2454/93 van de Commissie vastgestelde bepalingen inzake toezicht op preferentiële invoer.

▼B

Deze gegevens worden elke woensdag uiterlijk om 12.00 uur (plaatselijke tijd Brussel) meegedeeld voor de hoeveelheden die in de voorafgaande week in het vrije verkeer zijn gebracht.

2. De aangiften voor het vrije verkeer voor onder deze afdeling vallende producten, die de douaneautoriteiten op verzoek van de aangever kunnen aanvaarden hoewel hierin sommige van de in bijlage 37 bij Verordening (EEG) nr. 2454/93 bedoelde gegevens ontbreken, dienen naast de in artikel 254 van die verordening bedoelde gegevens, tevens een aanduiding van de nettomassa (in kg) van de betrokken producten te bevatten.

Wanneer voor het in het vrije verkeer brengen van onder deze afdeling vallende producten gebruik wordt gemaakt van de in artikel 260 van Verordening (EEG) nr. 2454/93 bedoelde vereenvoudigde aangifteprocedure, dienen de vereenvoudigde aangiften, naast de andere vereiste gegevens, tevens een aanduiding van de nettomassa (in kg) van de betrokken producten te bevatten.

Wanneer voor het in het vrije verkeer brengen van onder deze afdeling vallende producten gebruik wordt gemaakt van de in artikel 263 van Verordening (EEG) nr. 2454/93 bedoelde domiciliëringsprocedure, dient de in artikel 266, lid 1, van die verordening bedoelde kennisgeving aan de douaneautoriteiten alle voor de identificatie van de goederen noodzakelijke gegevens, alsmede een aanduiding van de nettomassa (in kg) van de betrokken producten te bevatten.

Artikel 266, lid 2, onder b), is niet van toepassing op de invoer van onder deze afdeling vallende producten.

Artikel 142

Toepassing van een aanvullend recht

1. Indien voor een van de in bijlage XVII vermelde producten en perioden wordt geconstateerd dat de in het vrije verkeer gebrachte hoeveelheden de desbetreffende drempelhoeveelheid overschrijden, legt de Commissie een aanvullend recht op, tenzij die invoer de communautaire markt niet dreigt te verstoren of de gevolgen niet in verhouding zouden staan tot het beoogde doel.

2. Het aanvullend recht wordt geheven op hoeveelheden die in het vrije verkeer worden gebracht na de datum waarop dit recht van toepassing is geworden, op voorwaarde dat:

a) de tariefindeling van de betrokken producten overeenkomstig artikel 139 leidt tot toepassing van de hoogste specifieke invoerrechten die voor invoer met de betrokken oorsprong gelden,

b) de invoer plaatsvindt in de periode waarin het aanvullend recht van toepassing is.

Artikel 143

Bedrag van het aanvullend recht

Het aanvullend recht dat op grond van artikel 142 wordt opgelegd, bedraagt één derde van het douanerecht dat overeenkomstig het gemeenschappelijk douanetarief van toepassing is op het betrokken product.

Voor invoer waarvoor tariefpreferenties met betrekking tot het advalorem recht gelden, is het aanvullend recht evenwel gelijk aan één derde van het specifieke recht dat voor het betrokken product geldt, voor zover artikel 142, lid 2, van toepassing is.

▼B

Artikel 144

Vrijstellingen van het aanvullend recht

1. De vrijstelling van het aanvullend recht geldt voor:

a) goederen die worden ingevoerd in het kader van de in bijlage VII bij de gecombineerde nomenclatuur vermelde tariefcontingenten;

b) goederen die naar de Gemeenschap onderweg zijn in de zin van lid 2.

2. Goederen gelden als onderweg naar de Gemeenschap als ze:

a) het land van oorsprong hebben verlaten vóór het besluit tot toepassing van het aanvullend recht, en

b) worden vervoerd met een vervoersdocument dat geldt vanaf de plaats van lading in het land van oorsprong tot de plaats van lossing in de Gemeenschap, en dat is opgesteld vóór het aanvullend recht van toepassing werd.

3. De belanghebbende partijen leveren ten genoegen van de douaneautoriteiten het bewijs dat aan de in lid 2 bedoelde voorwaarden is voldaan.

Deze autoriteiten mogen er echter van uitgaan dat goederen het land van oorsprong hebben verlaten vóór de datum waarop het aanvullend recht van toepassing is geworden, als één van de volgende documenten wordt overgelegd:

a) bij vervoer over zee, het connossement waaruit blijkt dat de lading vóór die datum heeft plaatsgevonden,

b) bij vervoer per spoor, de vrachtbrief die vóór die datum is aanvaard door de spoorwegdiensten van het land van oorsprong,

c) bij vervoer over de weg, het CMR-contract (Verdrag betreffende de overeenkomst tot internationaal vervoer van goederen over de weg) of elk ander transitodocument dat in het land van oorsprong vóór die datum is opgesteld, als wordt voldaan aan de voorwaarden die zijn vastgesteld in de bilaterale of multilaterale regelingen inzake communautair douanevervoer of gemeenschappelijk douanevervoer,

d) bij vervoer per vliegtuig, de luchtvrachtbrief waaruit blijkt dat de luchtvaartmaatschappij de producten vóór die datum heeft overgenomen.

TITEL V

ALGEMENE, INTREKKINGS-, OVERGANGS- EN SLOTBEPALINGEN

Artikel 145

Controles

Onverminderd de specifieke bepalingen van deze verordening of van andere communautaire wetgeving voeren de lidstaten controles en maatregelen in voor zover die nodig zijn om de correcte toepassing van Verordening (EG) nr. 1182/2007 en van de onderhavige verordening te garanderen. Deze controles en maatregelen moeten met het oog op een adequate bescherming van de financiële belangen van de Gemeenschappen voldoende doeltreffend, evenredig en ontradend zijn.

Met name zien de lidstaten erop toe dat:

a) alle subsidiabiliteitscriteria die in de communautaire of de nationale regelgeving, het nationale kader of de nationale strategie zijn vastgesteld, kunnen worden gecontroleerd;

▼B

b) de bevoegde autoriteiten die verantwoordelijk zijn voor de uitvoering van de controles, beschikken over voldoende, naar behoren gekwalificeerd en ervaren personeel om de controles efficiënt uit te voeren; en

c) controles worden uitgevoerd om onregelmatige overlappende financiering van maatregelen in het kader van deze verordening en andere communautaire of nationale regelingen te voorkomen.

Artikel 146

Nationale sancties

Onverminderd eventuele in de onderhavige verordening of in Verordening (EG) nr. 1182/2007 vastgestelde sancties voorzien de lidstaten in sancties die op nationaal niveau worden toegepast voor onregelmatigheden ten aanzien van de voorschriften van de onderhavige verordening of van Verordening (EG) nr. 1182/2007, en die met het oog op een adequate bescherming van de financiële belangen van de Gemeenschappen voldoende doeltreffend, evenredig en ontradend zijn.

Artikel 147

Kunstmatig tot stand gebrachte situaties

Onverminderd eventuele specifieke bepalingen van de onderhavige verordening of van Verordening (EG) nr. 1182/2007 wordt geen betaling verricht aan begunstigden van wie vaststaat dat zij de voorwaarden voor het ontvangen van de betrokken betaling kunstmatig hebben gecreëerd om een voordeel te verkrijgen dat in strijd is met de doelstellingen van de betrokken steunregeling.

Artikel 148

Mededelingen

1. Onverminderd eventuele specifieke bepalingen van deze verordening worden voor alle mededelingen die de lidstaten in het kader van deze verordening aan de Commissie moeten doen, de middelen en het formaat gebruikt die de Commissie daartoe vaststelt.

Mededelingen die niet met de vastgestelde middelen en in het vastgestelde formaat worden gedaan, mogen, onverminderd het bepaalde in lid 3, als niet gedaan worden beschouwd.

2. Onverminderd eventuele specifieke bepalingen van deze verordening nemen de lidstaten alle maatregelen die nodig zijn om ervoor te zorgen dat zij de in deze verordening vastgestelde termijnen voor de mededelingen kunnen naleven.

3. Als een lidstaat nalaat een mededeling te doen die vereist is op grond van de onderhavige verordening of van Verordening (EG) nr. 1182/2007 of als de mededeling niet juist blijkt te zijn in het licht van de objectieve gegevens waarover de Commissie beschikt, kan de Commissie de maandelijkse betalingen als bedoeld in artikel 14 van Verordening (EG) nr. 1290/2005 van de Raad ([1]) voor de sector groenten en fruit gedeeltelijk of volledig schorsen totdat de mededeling op correcte wijze is verricht.

Artikel 149

Kennelijke fouten

Mededelingen, vorderingen of verzoeken die in het kader van de onderhavige verordening of van Verordening (EG) nr. 1182/2007 aan de

([1]) PB L 209 van 11.8.2005, blz. 1.

▼B

lidstaten worden gericht, met inbegrip van steunaanvragen, kunnen op elk ogenblik na de indiening ervan worden aangepast als daarin kennelijke fouten voorkomen die door de bevoegde autoriteit als zodanig zijn erkend.

Artikel 150

Overmacht en uitzonderlijke omstandigheden

Als op grond van de onderhavige verordening of van Verordening (EG) nr. 1182/2007 een sanctie moet worden opgelegd of een voordeel of erkenning moet worden ontnomen, wordt de sanctie niet opgelegd of het voordeel of de erkenning niet ontnomen in geval van overmacht of uitzonderlijke omstandigheden in de zin van artikel 40, lid 4, van Verordening (EG) nr. 1782/2003.

De gevallen van overmacht moeten evenwel, met de bewijzen die daarvan ten genoegen van de bevoegde autoriteit worden geleverd, bij de autoriteit worden gemeld binnen tien werkdagen vanaf de datum waarop dit voor de betrokken persoon mogelijk is.

Artikel 151

Intrekkingen

De Verordeningen (EG) nr. 3223/94, (EG) nr. 1555/96, (EG) nr. 961/1999, (EG) nr. 544/2001, (EG) nr. 1148/2001, (EG) nr. 2590/2001, (EG) nr. 1791/2002, (EG) nr. 2103/2002, (EG) nr. 48/2003, (EG) nr. 606/2003, (EG) nr. 761/2003, (EG) nr. 1432/2003, (EG) nr. 1433/2003, (EG) nr. 1943/2003, (EG) nr. 103/2004, (EG) nr. 1557/2004, (EG) nr. 179/2006, (EG) nr. 430/2006, (EG) nr. 431/2006 en (EG) nr. 1790/2006 worden ingetrokken.

De ingetrokken verordeningen blijven evenwel, in voorkomend geval, geldig voor de toepassing van artikel 55, lid 1, van Verordening (EG) nr. 1182/2007.

Artikel 152

Overgangsbepalingen

1. In afwijking van artikel 2 gelden, uitsluitend voor de toepassing van artikel 55, lid 1, van Verordening (EG) nr. 1182/2007, de definities van de verkoopseizoenen voor de in artikel 1, lid 2, van Verordening (EG) nr. 2201/96 vermelde producten, die vóór de inwerkingtreding van de onderhavige verordening van kracht waren.

2. Voor de goedkeuring van de operationele programma's die in 2007 zijn ingediend, gelden de regels die onmiddellijk vóór de datum van toepassing van de onderhavige verordening van kracht waren.

Operationele programma's waarop artikel 55, lid 3, onder a), van Verordening (EG) nr. 1182/2007 van toepassing is, kunnen blijven doorlopen tot het einde van hun looptijd op voorwaarde dat zij voldoen aan de voorschriften die onmiddellijk vóór de datum van toepassing van de onderhavige verordening van kracht waren.

In afwijking van de artikelen 66 en 67 van de onderhavige verordening kunnen de lidstaten bepalingen vaststellen die nodig zijn om de producentenorganisaties in staat te stellen hun operationele programma's zo spoedig mogelijk na de inwerkingtreding van de onderhavige verordening te wijzigen met het oog op de toepassing van artikel 55, lid 3, onder b) en c), van Verordening (EG) nr. 1182/2007.

▼M1

De lidstaten mogen bepalen dat de uitgaven in verband met een of meer van de crisispreventie- en crisisbeheersmaatregelen met betrekking tot

▼M1

het uit de markt nemen van producten, afzetbevordering, communicatie en opleiding, die in 2008 door een producentenorganisatie worden uitgevoerd, subsidiabel zijn, ook al is het operationele programma nog niet op zodanige wijze aangepast dat de betrokken maatregelen er ook werkelijk zijn in opgenomen. Dergelijke uitgaven zijn slechts subsidiabel indien:

a) de lidstaat erop toeziet dat de betrokken maatregelen zijn opgenomen in zijn in 2008 overeenkomstig deze verordening vastgestelde nationale strategie,

b) het operationele programma in 2008 overeenkomstig deze verordening op zodanige wijze wordt aangepast dat de betrokken maatregelen in het programma zijn opgenomen vóórdat een aanvraag tot betaling van de desbetreffende steun wordt ingediend, en

c) de maatregelen en alle desbetreffende controles aan deze verordening voldoen.

De lidstaten mogen bepalen dat een aanpassing op grond van artikel 55, lid 3, onder b), van Verordening (EG) nr. 1182/2007 van een maatregel die is opgenomen in een bestaand operationeel programma, ook geldt voor de uitgaven voor acties die in 2008 worden uitgevoerd nog vóórdat die aanpassing is aangebracht, voor zover aan het bepaalde in de vierde alinea, onder a), b) en c), is voldaan.

▼B

3. Met het oog op de toepassing van artikel 55, lid 6, van Verordening (EG) nr. 1182/2007 worden met de regels inzake de minimumkenmerken van het voor verwerking geleverde basisproduct en de minimumkwaliteitseisen voor de eindproducten die van toepassing blijven op de basisproducten die zijn geoogst op het grondgebied van lidstaten die gebruik maken van de overgangsregeling van artikel 68 ter of artikel 143 ter quater van Verordening (EG) nr. 1782/2003, de regels bedoeld die vervat zijn in de in artikel 2 van Verordening (EG) nr. 1182/2007 bedoelde handelsnormen en in de in bijlage XVIII opgenomen verordeningen van de Commissie.

▼M5

4. In afwijking van artikel 47, lid 2, van deze verordening mogen producentengroeperingen die erkenningsprogramma's uitvoeren waarop artikel 55, lid 4, van Verordening (EG) nr. 1182/2007 van toepassing is en die niet in halfjaarperioden zijn onderverdeeld, steunaanvragen indienen voor halfjaarperioden. Dergelijke aanvragen mogen alleen halfjaarperioden betreffen die overeenkomen met delen van het jaar die vóór 2008 zijn begonnen.

5. In afwijking van artikel 96 wordt, voor in 2007 uitgevoerde operationele programma's, aanvullende financiële steun aan de actiefondsen gefinancierd door het ELGF voor 50 % van de financiële steun die aan de producentenorganisatie wordt verleend.

6. Erkenningsprogramma's die op grond van Verordening (EG) nr. 2200/96 zijn aanvaard en die op grond van artikel 55, lid 4, van Verordening (EG) nr. 1182/2007 aanvaard blijven voor producentengroeperingen in andere lidstaten dan die welke op of na 1 mei 2004 tot de Gemeenschap zijn toegetreden, en die zich niet bevinden in de ultraperifere regio's van de Gemeenschap als bedoeld in artikel 299, lid 2, van het Verdrag of op de kleinere eilanden in de Egeïsche Zee als bedoeld in artikel 1, lid 2, van Verordening (EG) nr. 1405/2006, worden gefinancierd met de in artikel 7, lid 5, onder b), van Verordening (EG) nr. 1182/2007 vastgestelde percentages.

Erkenningsprogramma's die op grond van Verordening (EG) nr. 2200/96 zijn aanvaard, waarvoor artikel 14, lid 7, van die verordening van toepassing was en die op grond van artikel 55, lid 4, van Verordening (EG) nr. 1182/2007 aanvaard blijven, worden gefinancierd met de in artikel 7, lid 5, onder a), van Verordening (EG) nr. 1182/2007 vastgestelde percentages.

▼M5

7. Betalingen van de communautaire ophoudvergoeding en de daarmee samenhangende controles, die betrekking hebben op 2007 uit de markt genomen goederen maar die op 31 december 2007 nog niet waren verricht, mogen niettemin na die datum worden verricht overeenkomstig het bepaalde in titel IV van Verordening (EG) nr. 2200/96, in de op die datum geldende versie.

8. Wanneer, voor steunaanvragen in het kader van in 2007 of daarvóór ten uitvoer gelegde operationele programma's en in verband met handelingen of nalatigheden in die periode, op grond van titel III, hoofdstuk V, afdeling 3, een sanctie moet worden toegepast, maar op grond van de destijds geldende wetgeving een minder strenge of helemaal geen sanctie van toepassing zou zijn geweest, dan is de minst strenge sanctie, of eventueel zelfs geen sanctie, van toepassing.

▼M10

9. In afwijking van artikel 65, lid 2, derde alinea, van de onderhavige verordening kunnen de lidstaten hun besluit over de operationele programma's en actiefondsen voor 2009 om naar behoren gemotiveerde redenen uitstellen tot uiterlijk 1 maart 2009. In de goedkeuringsbesluiten kan worden vastgelegd dat de uitgaven met ingang van 1 januari 2009 subsidiabel zijn.

10. In afwijking van artikel 99, lid 2, van de onderhavige verordening delen de lidstaten die hun besluit over de operationele programma's voor 2009 op grond van het vorige lid hebben uitgesteld, de Commissie uiterlijk op 31 januari 2009 een raming mee van het bedrag van het voor alle operationele programma's voor 2009 benodigde actiefonds. In deze mededeling worden duidelijk het totale bedrag van het actiefonds en het totale bedrag van de Gemeenschapsfinanciering van dat fonds vermeld. Deze cijfers worden verder uitgesplitst naar bedragen voor crisispreventie- en crisisbeheersmaatregelen en andere maatregelen.

De in de vorige alinea bedoelde lidstaten delen uiterlijk op 15 maart 2009 het definitieve, goedgekeurde bedrag van het voor alle operationele programma's voor 2009 benodigde actiefonds aan de Commissie mee, inclusief de hierboven bedoelde uitsplitsing van dat bedrag.

▼M13

11. In afwijking van artikel 44, lid 1, van de onderhavige verordening wordt voor de vaststelling van de waarde van de in de handel gebrachte productie van de producentengroeperingen als bedoeld in artikel 203 bis, lid 4, van Verordening 1234/2007 ten aanzien van de in 2007, 2008 en 2009 gerealiseerde verkoop, de op grond van de Verordeningen (EG) nr. 1621/1999 ([1]), (EG) nr. 1622/1999 ([2]), (EG) nr. 1535/2003 ([3]) en (EG) nr. 2111/2003 ([4]) van de Commissie ontvangen steun meegeteld.

Ten aanzien van de producentengroeperingen in de lidstaten die op of na 1 mei 2004 tot de Europese Unie zijn toegetreden, met jaarperioden van erkenningsprogramma's die in 2007 van start zijn gegaan en in 2008 zijn beëindigd, wordt de in artikel 103 bis, lid 1, onder a), van Verordening (EG) nr. 1234/2007 bedoelde jaarlijkse steun berekend als de som van de waarde van de in het betrokken deel van 2007 gefactureerde verkopen, vermenigvuldigd met het percentage voor de betrokken jaarperiode, en de waarde van de in 2008 gefactureerde verkopen vermenigvuldigd met het nieuwe percentage voor de betrokken jaarperiode.

12. In afwijking van artikel 47, lid 1, van de onderhavige verordening mogen de in artikel 203 bis, lid 4, van Verordening (EG) nr. 1234/2007 bedoelde producentengroeperingen een aparte aanvraag indienen voor de in artikel 103 bis, lid 1, onder a), van die verordening bedoelde steun, teneinde de op grond van de Verordeningen (EG) nr. 1621/1999, (EG) nr. 1622/1999, (EG) nr. 1535/2003 en (EG)

([1]) PB L 192 van 24.7.1999, blz. 21.
([2]) PB L 192 van 24.7.1999, blz. 33.
([3]) PB L 218 van 30.8.2003, blz. 14.
([4]) PB L 317 van 2.12.2003, blz. 5.

▼M13

nr. 2111/2003 voor de verkoopseizoenen 2006/2007 en 2007/2008 ontvangen verwerkingssteun op te nemen in de waarde van de in de handel gebrachte productie, voor zover daarmee in eerdere aanvragen geen rekening was gehouden.

13. In afwijking van artikel 53 van de onderhavige verordening wordt, wanneer producentenorganisaties de in deel IX van bijlage I bij Verordening (EG) nr. 1234/2007 opgenomen keukenkruiden saffraan, tijm (vers of gekoeld), basilicum, melisse, munt, oregano/wilde marjolein (origanum vulgare), rozemarijn en salie (vers of gekoeld) in 2008 en 2009 hebben geproduceerd, de waarde van de in de handel gebrachte productie van die producten voor de in die jaren uitgevoerde operationele programma's berekend als de daadwerkelijke waarde van de in de handel gebrachte productie voor de periode van 12 maanden waarin het operationele programma werd uitgevoerd.

▼B

Artikel 153

Inwerkingtreding

Deze verordening treedt in werking op de derde dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Zij is van toepassing met ingang van 1 januari 2008.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

▼M8

BIJLAGE I

HANDELSNORMEN ALS BEDOELD IN ARTIKEL 2 bis

DEEL A

Algemene handelsnorm

1. **Minimumeisen inzake kwaliteit**

Onverminderd de toegestane toleranties moeten de producten als volgt zijn:

— intact,

— gezond; niet toegestaan zijn producten die zijn aangetast door rot of die een zodanige kwaliteitsvermindering vertonen dat zij niet meer geschikt zijn voor consumptie,

— zuiver, nagenoeg vrij van zichtbare vreemde stoffen,

— nagenoeg vrij van plagen,

— nagenoeg vrij van aantasting van het vruchtvlees door plagen,

— vrij van abnormaal uitwendig vocht,

— vrij van vreemde geur en/of smaak.

De producten moeten in een zodanige conditie zijn dat zij:

— bestand zijn tegen vervoer en goederenbehandeling,

— in goede staat op de plaats van bestemming aankomen.

2. **Minimumeisen inzake rijpheid**

De producten moeten voldoende ontwikkeld en rijp genoeg zijn.

De producten moeten zodanig ontwikkeld en gerijpt zijn dat zij in staat zijn het rijpingsproces voort te zetten en zo een toereikende rijpingsgraad te bereiken.

3. **Tolerantie**

10 % van het aantal of het gewicht van de partij mag bestaan uit producten die niet aan de minimumeisen inzake kwaliteit voldoen. Deze tolerantie geldt evenwel niet voor producten die zijn aangetast door rot of die een andere vorm van kwaliteitsvermindering vertonen waardoor zij niet meer geschikt zijn voor consumptie.

4. **Aanduiding van de oorsprong van het product**

Volledige naam van het land van oorsprong. Met betrekking tot producten van oorsprong uit een lidstaat dient het land van oorsprong te worden vermeld in de taal van het land van oorsprong of in een andere taal die begrijpelijk is voor de consumenten in het land van bestemming. Met betrekking tot andere producten dient het land van oorsprong te worden vermeld in een taal die begrijpelijk is voor de consumenten in het land van bestemming.

DEEL B

SPECIFIEKE HANDELSNORMEN

DEEL 1: *HANDELSNORM VOOR APPELEN*

I. **DEFINITIE VAN HET PRODUCT**

Deze norm heeft betrekking op appelvariëteiten (cultivars) van *Malus domestica Borkh.* die bestemd zijn voor levering als vers product aan de consument en niet voor industriële verwerking.

▼M8

II. **KWALITEITSVOORSCHRIFTEN**

In de norm wordt aangegeven aan welke kwaliteitseisen appelen na opmaak en verpakking moeten voldoen.

A. **Minimumeisen**

Onverminderd de voor elke klasse geldende specifieke eisen en toegestane toleranties moeten appelen in alle kwaliteitsklassen als volgt zijn:

— intact,

— gezond; niet toegestaan zijn producten die zijn aangetast door rot of die een zodanige kwaliteitsvermindering vertonen dat zij niet meer geschikt zijn voor consumptie,

— zuiver, nagenoeg vrij van zichtbare vreemde stoffen,

— nagenoeg vrij van plagen,

— nagenoeg vrij van beschadiging door plagen,

— vrij van abnormaal uitwendig vocht,

— vrij van vreemde geur en/of smaak.

Bovendien moeten de vruchten met zorg geplukt zijn.

De appelen moeten zodanig ontwikkeld en in een zodanige conditie zijn dat zij:

— verder kunnen rijpen totdat ze de juiste, bij de kenmerken van de betrokken variëteit behorende rijpheidsgraad hebben bereikt ([1]) ([2]),

— bestand zijn tegen vervoer en goederenbehandeling, en

— in goede staat op de plaats van bestemming aankomen.

B. **Indeling in klassen**

Appelen worden ingedeeld in de drie hieronder omschreven klassen.

i) *Klasse „Extra”*

In deze klasse ingedeelde appelen moeten van voortreffelijke kwaliteit zijn. Zij moeten de specifieke vorm, grootte en kleur van de variëteit ([3]) en een intact steeltje hebben.

Het vruchtvlees moet volkomen gaaf zijn.

Zij mogen geen afwijkingen vertonen, afgezien van zeer geringe oppervlakkige afwijkingen aan de schil die het algemene uiterlijk, de kwaliteit, de houdbaarheid en de presentatie van het product in de verpakking niet nadelig beïnvloeden.

ii) *Klasse I*

In deze klasse ingedeelde appelen moeten van goede kwaliteit zijn. Zij moeten de specifieke vorm, grootte en kleur van de variëteit ([3]) hebben.

Het vruchtvlees moet volkomen gaaf zijn.

De vruchten mogen evenwel de volgende kleine afwijkingen vertonen, op voorwaarde dat deze afwijkingen het algemene uiterlijk, de kwaliteit, de houdbaarheid en de presentatie van het product in de verpakking niet nadelig beïnvloeden:

— een geringe vormafwijking,

— een geringe afwijking in ontwikkeling,

— een geringe kleurafwijking,

([1]) Appelen van de variëteit Fuji mogen op grond van de specifieke kenmerken van de variëteit en de mutaties daarvan met betrekking tot de plukrijpheid tekenen vertonen van glazigheid, op voorwaarde dat deze glazigheid zich beperkt tot de vaatbundels van de vrucht.

([2]) Met het oog hierop moeten het gehalte aan oplosbare vaste stoffen en de vastheid bevredigend zijn.

([3]) De kleur- en ruwschilligheidscriteria en de niet-uitputtende lijst van de variëteiten waarvoor de verschillende criteria gelden, zijn vermeld in het aanhangsel bij deze norm.

▼M8

— geringe afwijkingen aan de schil, mits deze niet groter zijn dan:

— 2 cm lang voor langwerpige afwijkingen,

— 1 cm^2 totale oppervlakte voor andere afwijkingen, met uitzondering van schurftvlekken (*Venturia inaequalis*) die ten hoogste 0,25 cm^2 groot mogen zijn,

— 1 cm^2 totale oppervlakte voor geringe kneuzingen, mits deze niet verkleurd zijn.

Het steeltje mag ontbreken op voorwaarde dat het breukvlak netjes is en de schil eromheen onbeschadigd is.

iii) *Klasse II*

Tot deze klasse behoren appelen die niet in een hogere klasse kunnen worden ingedeeld, maar die wel aan de hierboven omschreven minimumeisen voldoen ([1]).

Het vruchtvlees moet vrij zijn van ernstige gebreken.

Op voorwaarde dat de vruchten nog hun essentiële kenmerken wat betreft kwaliteit, houdbaarheid en presentatie vertonen, zijn de volgende afwijkingen toegestaan:

— vormafwijkingen,

— afwijkingen in ontwikkeling,

— kleurafwijkingen,

— afwijkingen aan de schil, mits deze niet groter zijn dan:

— 4 cm lang voor langwerpige afwijkingen,

— 2,5 cm^2 totale oppervlakte voor andere afwijkingen, met uitzondering van schurftvlekken (*Venturia inaequalis*) die ten hoogste 1 cm^2 groot mogen zijn,

— 1,5 cm^2 totale oppervlakte voor geringe kneuzingen die enigszins verkleurd mogen zijn.

III. **SORTERINGSVOORSCHRIFTEN**

De vruchten worden gesorteerd naar de maximumdiameter van de dwarsdoorsnede, of naar gewicht.

De vruchten van alle variëteiten en klassen moeten bij meting naar diameter ten minste 60 mm groot zijn, of bij meting naar gewicht ten minste 90 g wegen. Kleinere of lichtere vruchten zijn aanvaardbaar, indien de Brixwaarde ervan ten minste 10,5º Brix bedraagt en de vruchten niet kleiner zijn dan 50 mm of niet minder wegen dan 70 g.

Om te garanderen dat alle vruchten in dezelfde verpakkingseenheid uniform van grootte zijn:

a) mag voor vruchten die naar diameter worden gesorteerd, het verschil in diameter tussen vruchten in eenzelfde verpakkingseenheid niet meer bedragen dan:

— 5 mm voor vruchten van klasse „Extra” en voor op rijen en in lagen gerangschikte vruchten van de klassen I en II. Voor appelen van de variëteiten Bramley's Seedling (Bramley, Triomphe de Kiel) en Horneburger mag het verschil in diameter evenwel 10 mm bedragen, en

— 10 mm voor los in de verpakking of de verkoopverpakking aangeboden vruchten van klasse I. Voor appelen van de variëteiten Bramley's Seedling (Bramley, Triomphe de Kiel) en Horneburger mag het verschil in diameter evenwel 20 mm bedragen, of

b) mag voor vruchten die naar gewicht worden gesorteerd, het verschil in gewicht tussen vruchten in eenzelfde verpakkingseenheid niet meer bedragen dan:

([1]) De kleur- en ruwschilligheidscriteria en de niet-uitputtende lijst van de variëteiten waarvoor de verschillende criteria gelden, zijn vermeld in het aanhangsel bij deze norm.

▼M8

— 20 % van het gemiddelde individuele gewicht voor vruchten van klasse „Extra” en voor op rijen en in lagen gerangschikte vruchten van de klassen I en II, en

— 25 % van het gemiddelde individuele gewicht voor los in de verpakking of de verkoopverpakking aangeboden vruchten van klasse I.

Los in de verpakking of de verkoopverpakking aangeboden vruchten van klasse II hoeven qua grootte niet homogeen te zijn.

IV. **TOLERANTIES**

In iedere verpakkingseenheid zijn voor producten die niet beantwoorden aan de eisen voor de klasse waarin zij zijn ingedeeld, afwijkingen in kwaliteit en grootte toegestaan.

A. **Toleranties in kwaliteit**

i) *Klasse „Extra”*

5 % van het aantal vruchten of van het gewicht mag bestaan uit appelen die niet aan de eisen voor deze klasse beantwoorden, maar die wel beantwoorden aan die voor klasse I of, bij uitzondering, binnen de toleranties voor klasse I vallen.

ii) *Klasse I*

10 % van het aantal vruchten of van het gewicht mag bestaan uit appelen die niet aan de eisen voor deze klasse beantwoorden, maar die wel beantwoorden aan die voor klasse II of, bij uitzondering, binnen de toleranties voor klasse II vallen.

iii) *Klasse II*

10 % van het aantal vruchten of van het gewicht mag bestaan uit appelen die noch aan de eisen voor deze klasse, noch aan de minimumeisen beantwoorden, met uitzondering van vruchten die zijn aangetast door rot of die een andere vorm van kwaliteitsvermindering vertonen waardoor zij niet meer geschikt zijn voor consumptie.

Binnen deze tolerantie mag ten hoogste 2 % van het aantal vruchten of van het gewicht de volgende afwijkingen vertonen:

— belangrijke verschijnselen van kurkstip of glazigheid,

— lichte kwetsingen of niet-dichtgegroeide scheuren,

— zeer lichte sporen van bederf,

— aanwezigheid van levende parasieten in de vrucht en/of aantasting van het vruchtvlees door parasieten.

B. **Toleranties in grootte**

Voor alle klassen:

10 % van het aantal vruchten of van het gewicht mag afwijken van de eisen inzake groottesortering. Deze tolerantie geldt niet voor vruchten die ten minste:

— 5 mm kleiner zijn dan de minimumdiameter wanneer gesorteerd wordt naar diameter,

— 10 g onder het minimumgewicht liggen wanneer gesorteerd wordt naar gewicht.

V. **VERPAKKINGSVOORSCHRIFTEN**

A. **Uniformiteit**

De inhoud van iedere verpakkingseenheid moet uniform zijn en moet bestaan uit appelen van dezelfde oorsprong, dezelfde variëteit, dezelfde kwaliteit, dezelfde grootte (wanneer sortering plaatsvindt) en dezelfde rijpingsgraad.

Bovendien moeten de vruchten in klasse „Extra” uniform van kleur zijn.

Verkoopverpakkingen met een nettogewicht van niet meer dan 5 kg mogen verschillende appelvariëteiten bevatten, op voorwaarde dat deze

▼M8

uniform zijn wat kwaliteit betreft, en per variëteit ook wat oorsprong, grootte (wanneer sortering plaatsvindt) en rijpingsgraad betreft.

Het zichtbare gedeelte van de inhoud van de verpakkingseenheden moet representatief zijn voor het geheel.

B. **Verpakking**

De verpakking moet de appelen goed beschermen. Met name verkoopverpakkingen met een nettogewicht van meer dan 3 kg moeten stevig genoeg zijn om het product degelijk te beschermen.

Het binnen in de verpakkingseenheid gebruikte materiaal moet nieuw en schoon zijn, en van een zodanige kwaliteit dat de producten niet uitwendig of inwendig worden beschadigd. Er mag materiaal, en met name papier of stempels, met handelsaanduidingen worden gebruikt, mits de voor de bedrukking of de etikettering gebruikte inkt of lijm niet giftig is.

De verpakkingseenheden mogen geen vreemde substanties bevatten.

Het eventueel op elk product aangebrachte etiket mag bij het verwijderen ervan geen zichtbaar spoor van lijm achterlaten en de schil niet beschadigen.

C. **Presentatie**

Vruchten van klasse „Extra” moeten op rijen en in lagen gerangschikt worden verpakt.

VI. **AANDUIDINGSVOORSCHRIFTEN**

Op iedere verpakkingseenheid moeten aan éénzelfde kant, duidelijk leesbaar, onuitwisbaar en van buitenaf zichtbaar de onderstaande gegevens worden vermeld.

A. **Identificatie**

De naam en het adres van de verpakker en/of de verzender.

Deze vermelding mag worden vervangen:

— voor alle verpakkingen, behalve voorverpakkingen, door de door een officiële dienst afgegeven of erkende code van de verpakker en/of de verzender, voorafgegaan door de vermelding „Verpakker en/of verzender” (of een gelijkwaardige afkorting);

— uitsluitend voor voorverpakkingen, door de naam en het adres van de in de Gemeenschap gevestigde verkoper, voorafgegaan door de vermelding „Verpakt voor:” of een gelijkwaardige vermelding. In dat geval moet op het etiket tevens de code van de verpakker en/of de verzender vermeld staan. De verkoper verstrekt alle door de controlediensten noodzakelijk geachte inlichtingen met betrekking tot de betekenis van die code.

B. **Aard van het product**

— „Appelen” indien de inhoud van de verpakking van buitenaf niet zichtbaar is.

— Naam van de variëteit of variëteiten, in voorkomend geval.

— In het geval van verkoopverpakkingen die verschillende appelvariëteiten bevatten, de aanduiding van de diverse in de verpakking aanwezige variëteiten.

C. **Oorsprong van het product**

Land van oorsprong en, eventueel, productiegebied of nationale, regionale of lokale plaatsnaam.

— In het geval van verkoopverpakkingen die verschillende appelvariëteiten van verschillende oorsprong bevatten, moet bij de naam van elke betrokken variëteit het land van oorsprong worden vermeld.

D. **Handelskenmerken**

— Klasse

— Sortering of, voor op rijen en in lagen gerangschikte vruchten, aantal stuks.

▼M8

Als de groottesortering wordt vermeld, wordt deze als volgt aangegeven:

a) voor vruchten waarvoor de uniformiteitsregels gelden: door vermelding van de minimum- en de maximumdiameter of het minimum- en het maximumgewicht;

b) voor vruchten waarvoor de uniformiteitsregels niet gelden: door vermelding van de diameter of het gewicht van de kleinste vrucht van de verpakkingseenheid, gevolgd door „en meer" of „en +" of een gelijkwaardige uitdrukking of, eventueel, door de diameter of het gewicht van de grootste vrucht in de verpakkingseenheid.

E. **Officieel controlemerk (facultatief)**

De in de eerste alinea genoemde gegevens hoeven niet te worden aangebracht op de verpakkingseenheden (colli) wanneer deze verkoopverpakkingen bevatten die van buitenaf zichtbaar zijn en elk van die gegevens zijn voorzien. Op deze verpakkingseenheden mag geen enkele aanduiding voorkomen die misverstanden kan veroorzaken. Wanneer deze verpakkingseenheden op een pallet worden aangeboden, moeten de betrokken gegevens zijn aangebracht op een blad dat zichtbaar op ten minste twee zijden van de pallet is bevestigd.

▼M8

Aanhangsel

1. **Criteria inzake kleur, kleurengroep en code**

Kleurengroep	A (rode variëteiten)	B (gedeeltelijk rode variëteiten)	C (enigszins gekleurde, gestreepte variëteiten)	D (overige variëteiten)
	Totale oppervlakte met een voor de variëteit karakteristieke rode kleur	Totale oppervlakte met een voor de variëteit karakteristieke gedeeltelijk rode kleur	Totale oppervlakte met een voor de variëteit karakteristieke licht rode of rode kleur of strepen	
Klasse Extra	3/4	1/2	1/3	Geen eisen ten aanzien van de rode kleur
Klasse I	1/2	1/3	1/10	
Klasse II	1/4	1/10	—	

2. **Ruwschilligheidscriteria**

— *Groep R*: variëteiten waarvoor ruwschilligheid een kenmerkende eigenschap van de schil is en geen afwijking vormt wanneer zij overeenkomt met het typische uiterlijk van de variëteit.

— Voor de in onderstaande lijst genoemde variëteiten waarvan de naam niet door de letter R wordt gevolgd, is ruwschilligheid toegestaan binnen de volgende grenzen:

	Klasse „Extra”	Klasse I	Klasse II	Toleranties voor klasse II
i) Bruinachtige vlekken	—niet buiten de steelholte	—mogen enigszins buiten de steel- of stamperholte komen	—mogen buiten de steel- of stamperholte komen	—vruchten die het uiterlijk en de staat van de verpakkingseenheid niet in ernstige mate kunnen schaden
	—niet ruw	—niet ruw	—enigszins ruw	
ii) Ruwschilligheid		Maximale deel van de oppervlakte van de vrucht waarop het is toegestaan		
— netvormig fijn (niet sterk afstekend bij de algemene kleur van de vrucht)	— lichte verspreide sporen van ruwschilligheid die niet van invloed zijn op het algemene uiterlijk van de vrucht of van de verpakkingseenheid	1/5	1/2	— vruchten die het uiterlijk en de staat van de verpakkingseenheid niet in ernstige mate kunnen schaden
— dicht	— zonder	1/20	1/3	— vruchten die het uiterlijk en de staat van de verpakkingseenheid niet in ernstige mate kunnen schaden
— cumulatie (met uitzondering van de bruinachtige vlekken welke onder de hierboven vermelde voorwaarden zijn toegestaan). In elk geval mogen de fijne en de dichte ruwschilligheid tezamen niet het volgende maximum overschrijden:	—	1/5	1/2	— vruchten die het uiterlijk en de staat van de verpakkingseenheid niet in ernstige mate kunnen schaden

▼M8

3. **Niet-uitputtende lijst van op basis van kleur- en ruwschilligheidscriteria ingedeelde appelvariëteiten**

De variëteiten van vruchten die niet in de lijst zijn vermeld, moeten op basis van de kenmerken van de variëteit worden ingedeeld.

Variëteit	Synoniem	Kleurengroep	Ruwschilligheid
African Red		B	
Akane	Tohoku 3	B	
Alborz Seedling		C	
Aldas		B	
Alice		B	
Alkmene	Early Windsor	C	
Alwa		B	
Angold		C	
Apollo	Beauty of Blackmoor	C	
Arkcharm	Arkansas No 18, A 18	C	
Arlet		B	R
Aroma		C	
Roodgekleurde mutaties van Aroma, bijvoorbeeld Aroma Amorosa		B	
Auksis		B	
Belfort	Pella	B	
Belle de Boskoop en mutaties		D	R
Belle fleur double		D	
Berlepsch	Freiherr von Berlepsch	C	
Berlepsch rouge	Red Berlepsch, Roter Berlepsch	B	
Blushed Golden			
Bohemia		B	
Boskoop rouge	Red Boskoop, Roter Boskoop	B	R
Braeburn		B	
Roodgekleurde mutaties van Braeburn, bijvoorbeeld: Hidala Joburn Lochbuie Red Braeburn Mahana Red Mariri Red Redfield Royal Braeburn		A	
Bramley's Seedling	Bramley, Triomphe de Kiel	D	

▼M8

Variëteit	Synoniem	Kleurengroep	Ruwschilligheid
Brettacher Sämling		D	
Calville (groep van de …)		D	
Cardinal		B	
Carola	Kalco	C	
Caudle		B	
Charden		D	
Charles Ross		D	
Civni		B	
Coromandel Red	Corodel	A	
Cortland		B	
Cox's Orange Pippin en mutaties	Cox Orange	C	R
Roodgekleurde mutaties van Cox's Orange Pippin, bijvoorbeeld: Cherry Cox		B	R
Crimson Bramley		D	
Cripps Pink		C	
Cripps Red		C [1]	
Dalinbel		B	
Delblush		D	
Delcorf en mutaties, bijvoorbeeld: Dalili Monidel		C	
Delgollune		B	
Delicious ordinaire	Ordinary Delicious	B	
Deljeni		D	
Delikates		B	
Delor		C	
Discovery		C	
Dunn's Seedling		D	R
Dykmanns Zoet		C	
Egremont Russet		D	R
Elan		D	
Elise	Red Delight	A	
Ellison's orange	Ellison	C	
Elstar en mutaties, bijvoorbeeld: Daliter Elshof Elstar Armhold Elstar Reinhardt		C	

▼**M8**

Variëteit	Synoniem	Kleurengroep	Ruwschilligheid
Roodgekleurde mutaties van Elstar, bijvoorbeeld: Bel-El Daliest Goedhof Red Elstar Valstar		B	
Empire		A	
Falstaff		C	
Fiesta	Red Pippin	C	
Florina		B	
Fortune		D	R
Fuji en mutaties		B	
Gala		C	
Roodgekleurde mutaties van Gala, bijvoorbeeld: Annaglo Baigent Galaxy Mitchgla Obrogala Regala Regal Prince Tenroy		A	
Garcia		D	
Gloster		B	
Goldbohemia		D	
Golden Delicious en mutaties		D	
Golden Russet		D	R
Goldrush	Coop 38	D	
Goldstar		D	
Gradigold		D	
Granny Smith		D	
Gravenstein rouge	Red Gravenstein, Roter Gravensteiner	B	
Gravensteiner	Gravenstein	D	
Greensleeves		D	
Holsteiner Cox en mutaties	Holstein	D	R
Holstein rouge	Red Holstein, Roter Holsteiner Cox	C	R

▼**M8**

Variëteit	Synoniem	Kleurengroep	Ruwschilligheid
Honeycrisp		C	
Honeygold		D	
Horneburger		D	
Howgate Wonder	Manga	D	
Idared		B	
Ingrid Marie		B	R
Isbranica	Izbranica	C	
Jacob Fisher		D	
Jacques Lebel		D	
Jamba		C	
James Grieve en mutaties		D	
James Grieve rouge	Red James Grieve	B	
Jarka		C	
Jerseymac		B	
Jester		D	
Jonagold ([2]) en mutaties, bijvoorbeeld:		C	
Crowngold			
Daligo			
Daliguy	Jonasty		
Dalijean	Jonamel		
Jonagold 2000	Excel		
Jonabel			
Jonabres			
King Jonagold			
New Jonagold	Fukushima		
Novajo	Veulemanns		
Schneica			
Wilmuta			
Jonagored en mutaties, bijvoorbeeld:		A	
Decosta			
Jomured	Van de Poel		
Jonagold Boerekamp			
Jomar			
Jonagored Supra			
Jonaveld			
Primo			
Romagold	Surkijn		
Rubinstar			
Red Jonaprince			

▼**M8**

Variëteit	Synoniem	Kleurengroep	Ruwschilligheid
Jonalord		C	
Jonathan		B	
Julia		B	
Jupiter		D	
Karmijn de Sonnaville		C	R
Katy	Katja	B	
Kent		D	R
Kidd's orange red		C	R
Kim		B	
Koit		C	
Krameri Tuvioun		B	
Kukikovskoje		B	
Lady Williams		B	
Lane's Prince Albert		D	
Laxton's Superb	Laxtons Superb	C	R
Ligol		B	
Lobo		B	
Lodel		A	
Lord Lambourne		C	
Maigold		B	
Mc Intosh		B	
Meelis		B	
Melba		B	
Melodie		B	
Melrose		C	
Meridian		C	
Moonglo		C	
Morgenduft	Imperatore	B	
Mountain Cove		D	
Mutsu		D	
Normanda		C	
Nueva Europa		C	
Nueva Orleans		B	
Odin		B	
Ontario		B	
Orlovskoje Polosatoje		C	
Ozark Gold		D	

▼**M8**

Variëteit	Synoniem	Kleurengroep	Ruwschilligheid
Paula Red		B	
Pero de Cirio		D	
Piglos		B	
Pikant		B	
Pikkolo		C	
Pilot		C	
Pimona		C	
Pinova		C	
Pirella		B	
Piros		C	
Rafzubex		A	
Rafzubin		C	
Rajka		B	
Rambour d'hiver		D	
Rambour Franc		B	
Reanda		B	
Rebella		C	
Red Delicious en mutaties, bijvoorbeeld: Campsur Erovan Evasni Flatrar Fortuna Delicious Otago Red King Red Spur Red York Richared Royal Red Sandidge Shotwell Delicious Stark Delicious Starking Starkrimson Starkspur Topred Trumdor Well Spur		A	

▼**M8**

Variëteit	Synoniem	Kleurengroep	Ruwschilligheid
Red Dougherty		A	
Red Rome		A	
Redkroft		A	
Regal		A	
Regina		B	
Reglindis		C	
Reine des Reinettes	Goldparmäne, Gold Parmoné	C	
Reineta Encarnada		B	
Reinette Rouge du Canada		B	
Reinette d'Orléans		D	
Reinette Blanche du Canada	Reinette du Canada, Canada Blanc, Kanadarenette, Renetta del Canada	D	R
Reinette de France		D	
Reinette de Landsberg		D	
Reinette grise du Canada	Graue Kanadarenette	D	R
Relinda		C	
Remo		B	
Renora		B	
Resi		B	
Resista		D	
Retina		B	
Rewena		B	
Roja de Benejama	Verruga, Roja del Valle, Clavelina	A	
Rome Beauty	Belle de Rome, Rome	B	
Rosana	Berner Rosenapfel	B	
Royal Beaut		A	
Rubin		C	
Rubinola		B	
Sciearly		A	
Scifresh		B	
Sciglo		A	
Sciray	GS48	A	
Scired		A	R
Sciros		A	
Selena		B	

▼**M8**

Variëteit	Synoniem	Kleurengroep	Ruwschilligheid
Shampion		B	
Sidrunkollane Talioun		D	
Sinap Orlovskij	Orlovski Sinap	D	
Snygold	Earlygold	D	
Sommerregent		C	
Spartan		A	
Splendour		A	
St. Edmunds Pippin		D	R
Stark's Earliest		C	
Štaris	Staris	A	
Sturmer Pippin		D	R
Sügisdessert		C	
Sügisjoonik		C	
Summerred		B	
Sunrise		A	
Sunset		D	R
Suntan		D	R
Sweet Caroline		C	
Talvenauding		B	
Tellisaare		B	
Tiina		B	
Topaz		B	
Tydeman's Early Worcester	Tydeman's Early	B	
Veteran		B	
Vista Bella	Bellavista	B	
Wealthy		B	
Worcester Pearmain		B	
York		B	
Zarja Alatau	Zarya Alatau	D	

([1]) In de klassen I en II moet ten minste 20 % van de oppervlakte een rode kleur vertonen.
([2]) Voor de variëteit Jonagold wordt evenwel geëist dat de in klasse II ingedeelde vruchten op ten minste een tiende van hun oppervlakte rode strepen vertonen.

▼M8

DEEL 2: *HANDELSNORM VOOR CITRUSVRUCHTEN*

I. DEFINITIE VAN HET PRODUCT

Deze norm heeft betrekking op de volgende onder de benaming „citrusvruchten" ingedeelde vruchten die bestemd zijn voor levering als vers product aan de consument en niet voor industriële verwerking:

— citroenen van de variëteiten (cultivars) van de soort *Citrus limon* (L.) Burm. f.,

— mandarijnen van de variëteiten (cultivars) van de soort *Citrus reticulata* Blanco, met inbegrip van satsuma's (*Citrus unshiu* Marcow.), clementines (*Citrus clementina* Hort. ex Tan.), mediterrane mandarijnen (*Citrus deliciosa* Ten.) en tangerines (*Citrus tangerina* Hort. ex Tan.) van deze soorten en van hybriden daarvan, hierna genoemd „mandarijnen",

— sinaasappelen van de variëteiten (cultivars) van de soort *Citrus sinensis* (L.) Osb.

II. KWALITEITSVOORSCHRIFTEN

In de norm wordt aangegeven aan welke kwaliteitseisen citrusvruchten na opmaak en verpakking moeten voldoen.

A. Minimumeisen

Onverminderd de voor elke klasse geldende specifieke eisen en toegestane toleranties moeten de citrusvruchten in alle kwaliteitsklassen als volgt zijn:

— intact,

— vrij van kneuzingen en/of grote dichtgegroeide beschadigingen,

— gezond; niet toegestaan zijn producten die zijn aangetast door rot of die een zodanige kwaliteitsvermindering vertonen dat zij niet meer geschikt zijn voor consumptie,

— zuiver, nagenoeg vrij van zichtbare vreemde stoffen,

— nagenoeg vrij van plagen;

— nagenoeg vrij van beschadiging door plagen;

— vrij van een begin van verdroging binnenin,

— vrij van schade als gevolg van vorst of koude,

— vrij van abnormaal uitwendig vocht,

— vrij van vreemde geur en/of smaak.

De citrusvruchten moeten zorgvuldig geplukt zijn en moeten volgens de voor de variëteit, de pluktijd en het productiegebied geldende criteria behoorlijk ontwikkeld en gerijpt zijn.

Citrusvruchten moeten zo ontwikkeld en gerijpt zijn dat zij:

— bestand zijn tegen vervoer en goederenbehandeling, en

— in goede staat op de plaats van bestemming aankomen.

Citrusvruchten die aan de rijpheidscriteria van deze bijlage beantwoorden, mogen worden onderworpen aan een behandeling die hun groene kleur doet verdwijnen. Deze behandeling is slechts toegestaan indien de andere natuurlijke organoleptische kenmerken niet worden gewijzigd.

B. Rijpheidscriteria

De rijpheid van citrusvruchten wordt vastgesteld aan de hand van de hierna voor iedere soort genoemde parameters:

1. minimumsapgehalte

2. kleur

De kleur moet zo zijn dat de citrusvruchten door hun normale verdere ontwikkeling op de plaats van bestemming de voor de variëteit kenmerkende kleur bereiken.

▼M8

i) *Citroenen*

— minimumsapgehalte:

— Verdelli- en Primofiore-citroenen:	20 %
— Andere citroenen:	25 %

— kleur: de kleur moet kenmerkend zijn voor de variëteit. Groene vruchten die wel het voorgeschreven minimumsapgehalte hebben, zijn toegestaan, tenzij ze donkergroen zijn.

ii) *Mandarijnen*

— minimumsapgehalte:

— Mandarijnen, met uitzondering van clementines:	33 %
— Clementines:	40 %

— kleur: de vrucht moet over ten minste een derde van het oppervlak zijn kenmerkende kleur hebben.

iii) *Sinaasappelen*

De kleur moet kenmerkend zijn voor de variëteit. Vruchten met een lichtgroene kleur zijn toegestaan mits niet meer dan een vijfde van het totale oppervlak van de vrucht die kleur heeft. Voor het minimumsapgehalte gelden de onderstaande percentages:

— Bloedsinaasappelen:	30 %
— Navelsinaasappelen:	33 %
— Andere variëteiten:	35 %

Sinaasappelen die geteeld worden in gebieden waar tijdens de groeiperiode hoge temperaturen en een hoge vochtigheidsgraad heersen, mogen op meer dan een vijfde van het totale oppervlak groen gekleurd zijn, op voorwaarde dat de onderstaande minimumsapgehaltes worden gerespecteerd:

— Variëteiten Mosambi, Sathgudi en Pacitan:	33 %
— Andere variëteiten:	45 %

C. **Indeling in klassen**

Citrusvruchten worden ingedeeld in de drie hieronder omschreven klassen:

i) *Klasse „Extra”*

In deze klasse ingedeelde citrusvruchten moeten van voortreffelijke kwaliteit zijn. De vorm, het uiterlijk, de ontwikkeling en de kleur van de citrusvruchten moeten de kenmerken van de variëteit en/of het handelstype hebben.

Zij mogen geen afwijkingen vertonen, afgezien van zeer geringe oppervlakkige afwijkingen die het algemene uiterlijk, de kwaliteit, de houdbaarheid en de presentatie van het product in de verpakking niet nadelig beïnvloeden.

ii) *Klasse I*

In deze klasse ingedeelde citrusvruchten moeten van goede kwaliteit zijn. Zij moeten de kenmerken van de variëteit en/of het handelstype hebben.

▼M8

De vruchten mogen evenwel de volgende kleine afwijkingen vertonen, op voorwaarde dat deze afwijkingen het algemene uiterlijk, de kwaliteit, de houdbaarheid en de presentatie van het product in de verpakking niet nadelig beïnvloeden:

— een geringe vormafwijking;

— een geringe kleurafwijking,

— kleine afwijkingen aan de schil die tijdens de vorming van de vrucht ontstaan, zoals zilverkleurige korsten, schroeiingen, enz.,

— kleine dichtgegroeide beschadigingen als gevolg van mechanische oorzaken zoals hagel, wrijving, schokken bij de goederenbehandeling, enz.

iii) *Klasse II*

Tot deze klasse behoren citrusvruchten die niet in een hogere klasse kunnen worden ingedeeld, maar die wel aan de hierboven omschreven minimumeisen voldoen.

Op voorwaarde dat de producten nog hun essentiële kenmerken wat betreft kwaliteit, houdbaarheid en presentatie vertonen, zijn de volgende afwijkingen toegestaan:

— vormafwijkingen,

— kleurafwijkingen,

— ruwe schil,

— afwijkingen aan de schil die tijdens de vorming van de vrucht ontstaan, zoals zilverkleurige korsten, schroeiingen, enz.,

— dichtgegroeide beschadigingen als gevolg van mechanische oorzaken zoals hagel, wrijving, schokken bij de goederenbehandeling, enz.,

— dichtgegroeide lichte aantasting van de schil,

— in geringe mate en gedeeltelijk loszittende vruchtwand voor sinaasappelen (een normale afwijking bij mandarijnen).

III. **SORTERINGSVOORSCHRIFTEN**

Citrusvruchten worden gesorteerd naar de maximumdiameter van de dwarsdoorsnede,

A. **Minimumgrootte**

Niet toegestaan zijn vruchten met een diameter die kleiner is dan:

Citroenen:	45 mm
Mandarijnen, met uitzondering van clementines:	45 mm
Clementines:	35 mm
Sinaasappelen:	53 mm

B. **Sorteringsschalen**

De volgende sorteringsschalen worden toegepast:

Sinaasappelen		Citroenen		Mandarijnen	
Code sorteringsschaal	Diameter (mm)	Code sorteringsschaal	Diameter (mm)	Code sorteringsschaal	Diameter (mm)
0	92-110	0	79-90	1-XXX	78 en groter
1	87-100	1	72-83	1-XX	67-78
2	84-96	2	68-78	1 of 1-X	63-74
3	81-92	3	63-72	2	58-69

▼M8

Sinaasappelen		Citroenen		Mandarijnen	
Code sorteringsschaal	Diameter (mm)	Code sorteringsschaal	Diameter (mm)	Code sorteringsschaal	Diameter (mm)
4	77-88	4	58-67	3	54-64
5	73-84	5	53-62	4	50-60
6	70-80	6	48-57	5	46-56
7	67-76	7	45-52	6 ([1])	43-52
8	64-73			7	41-48
9	62-70			8	39-46
10	60-68			9	37-44
11	58-66			10	35-42
12	56-63				
13	53-60				

([1]) De diameters van minder dan 45 mm gelden alleen voor clementines.

Citrusvruchten kunnen worden verpakt op basis van het aantal vruchten. In dat geval mogen vruchten in één verpakking tot twee aangrenzende sorteringsschalen behoren, op voorwaarde dat de in titel III, punt C, vastgestelde uniformiteitsregels inzake grootte worden nageleefd.

C. **Uniformiteit**

Voor de uniformiteit inzake grootte gelden de hierboven vermelde sorteringsschalen, behalve in de volgende gevallen:

i) bij vruchten die in de verpakking of in de voor verkoop aan de consument bestemde kleinverpakking in lagen worden gepresenteerd, mag het verschil tussen de kleinste en de grootste vrucht in dezelfde verpakking die binnen eenzelfde sorteringsschaal of, wanneer de citrusvruchten op basis van het aantal vruchten zijn verpakt, binnen twee opeenvolgende sorteringsschalen vallen, de volgende maxima niet overschrijden:

	Code sorteringsschaal	Maximaal toegestaan verschil tussen de vruchten in eenzelfde verpakking (mm)
Citroenen	0 tot en met 7	7
Mandarijnen	1-XXX-4	9
	5 tot en met 6	8
	7 tot en met 10	7
Sinaasappelen	0 tot en met 2	11
	3 tot en met 6	9
	7 tot en met 13	7

ii) bij vruchten die in de verpakking of in een stevige voor verkoop aan de consument bestemde kleinverpakking niet in lagen worden gepresenteerd, mag het verschil tussen de kleinste en de grootste vrucht in dezelfde verpakking niet meer bedragen dan het voor de betrokken sorteringsschaal toegestane verschil tussen de minimum- en maximumdiameter, of, wanneer de citrusvruchten op basis van het aantal vruchten worden verpakt, het verschil in mm van een van de twee betrokken opeenvolgende sorteringsschalen;

iii) bij vruchten die los in kisten met een grote inhoud worden gepresenteerd en bij vruchten in een soepele, voor verkoop aan de consument bestemde kleinverpakking (netten, zakken, enz.), mag het verschil tussen de kleinste en de grootste vrucht in dezelfde

▼M8

verpakking niet meer bedragen dan het uit de samenvoeging van de drie opeenvolgende sorteringsschalen voorvloeiende verschil tussen de minimum- en de maximumdiameter.

IV. **TOLERANTIES**

In iedere verpakkingseenheid zijn voor producten die niet beantwoorden aan de eisen voor de klasse waarin zij zijn ingedeeld, afwijkingen in kwaliteit en grootte toegestaan.

A. **Toleranties in kwaliteit**

i) *Klasse „Extra”*

5 % van het aantal vruchten of van het gewicht mag bestaan uit citrusvruchten die niet aan de eisen voor deze klasse beantwoorden, maar die wel beantwoorden aan die voor klasse I of, bij uitzondering, binnen de toleranties van klasse I vallen.

ii) *Klasse I*

10 % van het aantal vruchten of van het gewicht mag bestaan uit citrusvruchten die niet beantwoorden aan de eisen van deze klasse, maar die wel beantwoorden aan die voor klasse II of, bij uitzondering, binnen de toleranties van klasse II vallen.

iii) *Klasse II*

10 % van het aantal vruchten of van het gewicht mag bestaan uit citrusvruchten die noch aan de eisen voor deze klasse, noch aan de minimumeisen beantwoorden, met uitzondering van vruchten die zijn aangetast door rot of die een andere vorm van kwaliteitsvermindering vertonen waardoor zij niet meer geschikt zijn voor consumptie. Ten hoogste 5 % van de vruchten binnen deze tolerantie mag bestaan uit vruchten met lichte, niet-dichtgegroeide beschadigingen van het oppervlak of droge kloven, of uit weke of verwelkte vruchten.

B. **Toleranties in grootte**

Voor alle sorteringsschalen en ongeacht de wijze van presentatie mag 10 % van het aantal vruchten of het gewicht vallen binnen de sorteringsschaal onmiddellijk boven en/of beneden de op de verpakking vermelde sorteringsschaal (of drie opeenvolgende sorteringsschalen).

De tolerantie van 10 % geldt in ieder geval uitsluitend voor vruchten met een diameter die niet kleiner is dan:

Citroenen:	43 mm
Mandarijnen, met uitzondering van clementines:	43 mm
Clementines:	34 mm
Sinaasappelen:	50 mm

V. **VERPAKKINGSVOORSCHRIFTEN**

A. **Uniformiteit**

De inhoud van iedere verpakkingseenheid moet bestaan uit citrusvruchten van dezelfde oorsprong, variëteit, kwaliteit en groottesortering en met vrijwel dezelfde mate van ontwikkeling en rijpheid.

Bovendien moeten de vruchten in klasse „Extra” uniform van kleur zijn.

Het zichtbare gedeelte van de inhoud van de verpakkingseenheid moet representatief zijn voor het geheel.

B. **Verpakking**

De verpakking moet de citrusvruchten goed beschermen.

Het binnen in de verpakkingseenheid gebruikte materiaal moet nieuw en schoon zijn, en van een zodanige kwaliteit dat de producten niet uitwendig of inwendig worden beschadigd. Er mag materiaal, en met name papier of stempels met handelsaanduidingen worden gebruikt mits de voor de bedrukking of de etikettering gebruikte inkt of lijm niet giftig is.

▼M8

Wanneer iedere vrucht afzonderlijk wordt verpakt, moet hiervoor een dun, droog, nieuw en reukloos ([1]) papier worden gebruikt.

Het is verboden stoffen of materiaal te gebruiken waardoor de natuurlijke kenmerken van de citrusvruchten, en met name de geur of de smaak ([1]) kunnen worden gewijzigd.

De verpakkingseenheden mogen geen vreemde substanties bevatten. Er mag echter wel een kort, niet-houtachtig takje met enkele groene bladeren aan de vruchten vastzitten.

Het eventueel op elk product aangebrachte etiket mag bij het verwijderen ervan geen zichtbaar spoor van lijm achterlaten en de schil niet beschadigen.

C. **Presentatie**

De citrusvruchten mogen als volgt worden gepresenteerd:

a) in regelmatige lagen in de verpakkingseenheid;

b) anders dan in regelmatige lagen in de verpakkingseenheid, of los in palletboxen. Alleen citrusvruchten van de klassen I en II mogen op die manier worden gepresenteerd;

c) in verpakkingseenheden voor rechtstreekse verkoop aan de consument met een gewicht tot 5 kg,

— hetzij met een bepaald aantal vruchten,

— hetzij met een bepaald nettogewicht per verpakkingseenheid.

VI. **AANDUIDINGSVOORSCHRIFTEN**

Op iedere verpakkingseenheid moeten aan éénzelfde kant, duidelijk leesbaar, onuitwisbaar en van buitenaf zichtbaar de onderstaande gegevens worden vermeld.

A. **Identificatie**

De naam en het adres van de verpakker en/of de verzender.

Deze vermelding mag worden vervangen:

— voor alle verpakkingen, behalve voorverpakkingen, door de door een officiële dienst afgegeven of erkende code van de verpakker en/of de verzender, voorafgegaan door de vermelding „Verpakker en/of verzender” (of een gelijkwaardige afkorting);

— uitsluitend voor voorverpakkingen, door de naam en het adres van de in de Gemeenschap gevestigde verkoper, voorafgegaan door de vermelding „Verpakt voor:” of een gelijkwaardige vermelding. In dat geval moet op het etiket tevens de code van de verpakker en/of de verzender vermeld staan. De verkoper verstrekt alle door de controlediensten noodzakelijk geachte inlichtingen met betrekking tot de betekenis van die code.

B. **Aard van het product**

— Aanduiding van de soort als de inhoud van de verpakking niet van buitenaf zichtbaar is; voor mandarijnen is het echter verplicht de soort of de naam van de variëteit te vermelden.

— Naam van de variëteit voor sinaasappelen,

— Aanduiding van het type:

— voor citroenen: eventueel de aanduiding „Verdelli” of „Primofiore”,

— voor clementines: naar gelang van het geval de aanduiding „clementines zonder pit”, „clementines” (1 tot 10 pitten), „clementines met pitten” (meer dan 10 pitten).

C. **Oorsprong van het product**

Land van oorsprong en, eventueel, productiegebied of nationale, regionale of lokale plaatsnaam.

([1]) Gebruik van conserveringsmiddelen of andere chemische stoffen waarvan de geur op de schil kan achterblijven, is toegestaan voor zover deze stoffen overeenkomstig de ter zake geldende communautaire voorschriften worden gebruikt.

▼M8

D. **Handelskenmerken**

— Klasse,

— Code van de sorteringsschaal voor vruchten die naar sorteringsschaal worden gepresenteerd of, in het geval van gecombineerd aangeboden producten van drie opeenvolgende sorteringsschalen, de laagste en de hoogste code van de betrokken sorteringsschaal.

— Code van de sorteringsschaal (of, wanneer de vruchten zijn verpakt op basis van het aantal en de vruchten dus twee sorteringsschalen beslaan: code van de sorteringsschaal of minimum- en maximumdiameter) en aantal vruchten wanneer het om in lagen gepresenteerde vruchten gaat.

— In voorkomend geval, aanduiding van de conserveringsmiddelen of van de andere chemische substanties die als naoogstbehandeling zijn gebruikt.

E. **Officieel controlemerk (facultatief)**

De in de eerste alinea genoemde gegevens hoeven niet te worden aangebracht op de verpakkingseenheden (colli) en wanneer deze verkoopverpakkingen bevatten die van buitenaf zichtbaar zijn en elk van die gegevens zijn voorzien. Op deze verpakkingenseenheden mag geen enkele aanduiding voorkomen die misverstanden kan veroorzaken. Wanneer deze verpakkingenseenheden op een pallet worden aangeboden, moeten de betrokken gegevens zijn aangebracht op een blad dat zichtbaar op ten minste twee zijden van de pallet is bevestigd.

▼M8

DEEL 3: *HANDELSNORM VOOR KIWI'S*

I. DEFINITIE VAN HET PRODUCT

Deze norm heeft betrekking op kiwi's van variëteiten (cultivars) van de soorten *Actinidia chinensis* (Planch.) en *Actinidia deliciosa* (A. Chev., C. F. Liang en A. R. Ferguson) die bestemd zijn voor levering als vers product aan de consument en niet voor industriële verwerking.

II. KWALITEITSVOORSCHRIFTEN

In de norm wordt aangegeven aan welke kwaliteitseisen kiwi's na opmaak en verpakking moeten voldoen.

A. Minimumeisen inzake kwaliteit

Onverminderd de voor elke klasse geldende specifieke eisen en toegestane toleranties moeten kiwi's in alle kwaliteitsklassen als volgt zijn:

— intact (maar zonder steel),

— gezond; niet toegestaan zijn producten die zijn aangetast door rot of die een zodanige kwaliteitsvermindering vertonen dat zij niet meer geschikt zijn voor consumptie,

— zuiver, nagenoeg vrij van zichtbare vreemde stoffen,

— nagenoeg vrij van plagen,

— nagenoeg vrij van beschadiging door plagen,

— vast genoeg; niet te zacht, verschrompeld of vol water,

— goed gevormd; geen aaneengegroeide vruchten,

— vrij van abnormaal uitwendig vocht,

— vrij van vreemde geur en/of smaak.

De kiwi's moet zo ontwikkeld en in een zodanige conditie zijn dat zij:

— bestand zijn tegen vervoer en goederenbehandeling, en

— in goede staat op de plaats van bestemming aankomen.

B. Rijpheidscriteria

De kiwi's moeten voldoende ontwikkeld en rijp genoeg zijn. Dit betekent dat zij de volgende rijpheidsgraad moeten hebben bereikt:

— in het stadium van de verpakking in het productiegebied en bij de daaropvolgende levering door de verpakker, alsmede in de stadia van de uitvoer en de invoer, ten minste 6,2° Brix of een gemiddeld drogestofgehalte van 15 %,

— in alle andere handelsstadia, ten minste 9,5° Brix.

C. Indeling in klassen

Kiwi's worden ingedeeld in de drie hieronder omschreven klassen:

i) *Klasse „Extra"*

In deze klasse ingedeelde kiwi's moeten van voortreffelijke kwaliteit zijn. Zij moeten goed ontwikkeld zijn en moeten alle kenmerken en de typische kleur van de variëteit hebben.

Zij mogen geen afwijkingen vertonen, afgezien van zeer geringe oppervlakkige afwijkingen die het algemene uiterlijk, de kwaliteit, de houdbaarheid en de presentatie van het product in de verpakking niet nadelig beïnvloeden.

De verhouding tussen de minimale en de maximale diameter van de dwarsdoorsnede van de vruchten moet ten minste 0,8 bedragen.

ii) *Klasse I*

In deze klasse ingedeelde kiwi's moeten van goede kwaliteit zijn. Zij moeten de kenmerken van de variëteit bezitten.

Zij moeten vast zijn en het vruchtvlees moet volkomen gaaf zijn.

▼M8

De vruchten mogen evenwel de volgende kleine afwijkingen vertonen, op voorwaarde dat deze afwijkingen het algemene uiterlijk, de kwaliteit, de houdbaarheid en de presentatie van het product in de verpakking niet nadelig beïnvloeden:

— een geringe vormafwijking (echter geen zwellingen of misvormingen),

— een geringe kleurafwijking,

— oppervlakkige afwijkingen aan de schil, op voorwaarde dat de totale oppervlakte daarvan niet groter is dan 1 cm^2,

— kleine „Hayward-merk"-achtige, niet-uitstulpende overlangse lijnen.

De verhouding tussen de minimale en de maximale diameter van de dwarsdoorsnede van de vruchten moet ten minste 0,7 bedragen.

iii) *Klasse II*

Tot deze klasse behoren de kiwi's die niet in een hogere klasse kunnen worden ingedeeld, maar die wel aan de hierboven omschreven minimumeisen voldoen.

De vrucht moet vrij vast zijn en het vruchtvlees mag geen ernstige afwijkingen vertonen.

Op voorwaarde dat kiwi's nog hun essentiële kenmerken op het gebied van kwaliteit, houdbaarheid en presentatie vertonen, zijn de volgende afwijkingen toegestaan:

— vormafwijkingen,

— kleurafwijkingen,

— afwijkingen aan de schil zoals dichtgegroeide scheurtjes of littekenweefsel/schaafplekken, op voorwaarde dat de totale oppervlakte daarvan niet groter is dan 2 cm^2,

— verschillende duidelijk zichtbare „Hayward-merken" met een kleine uitstulping,

— lichte kneuzingen.

III. **SORTERINGSVOORSCHRIFTEN**

De sortering naar grootte is gebaseerd op het gewicht per stuk.

Voor de klasse „Extra" geldt een minimumgewicht van 90 g, voor klasse I een minimumgewicht van 70 g en voor klasse II een minimumgewicht van 65 g.

Het verschil in gewicht tussen de grootste en de kleinste vrucht in eenzelfde verpakking mag niet meer bedragen dan:

— 10 g voor vruchten van maximaal 85 g,

— 15 g voor vruchten tussen 85 en 120 g,

— 20 g voor vruchten tussen 120 en 150 g,

— 40 g voor vruchten van 150 g en meer.

IV. **TOLERANTIES**

In iedere verpakkingseenheid zijn voor producten die niet beantwoorden aan de eisen voor de klasse waarin zij zijn ingedeeld, afwijkingen in kwaliteit en grootte toegestaan.

A. **Toleranties in kwaliteit**

i) *Klasse „Extra"*

5 % van het aantal vruchten of van het gewicht mag bestaan uit kiwi's die niet aan de eisen voor deze klasse beantwoorden, maar die wel beantwoorden aan de eisen voor klasse I of, bij wijze van uitzondering, binnen de toleranties voor klasse I vallen.

▼M8

ii) *Klasse I*

10 % van het aantal vruchten of van het gewicht mag bestaan uit kiwi's die niet aan de eisen voor deze klasse beantwoorden, maar die wel aan de eisen voor klasse II beantwoorden of, bij wijze van uitzondering, binnen de toleranties voor klasse II vallen.

iii) *Klasse II*

10 % van het aantal vruchten of van het gewicht mag bestaan uit kiwi's die noch de eisen voor deze klasse, noch aan de minimumeisen beantwoorden, met uitzondering van vruchten die zijn aangetast door rot of die grote kneuzingen of een andere vorm van kwaliteitsvermindering vertonen waardoor zij niet meer geschikt zijn voor consumptie.

B. **Toleranties in grootte**

Voor alle klassen: 10 % van het aantal vruchten of van het gewicht mag bestaan uit kiwi's die niet voldoen aan de eisen inzake het minimumgewicht en/of de vermelde groottesortering.

De vruchten moeten evenwel vallen binnen de groottesorteringen onmiddellijk beneden of boven de vermelde groottesortering of mogen, voor de kleinste groottesortering, niet lichter zijn dan 85 g in klasse „Extra", dan 67 g in klasse I en dan 62 g in klasse II.

V. **VERPAKKINGSVOORSCHRIFT**

A. **Uniformiteit**

De inhoud van iedere verpakkingseenheid moet uniform zijn en mag slechts bestaan uit kiwi's van dezelfde oorsprong, dezelfde variëteit, dezelfde kwaliteit en dezelfde groottesortering.

Het zichtbare gedeelte van de inhoud van de verpakkingseenheid moet representatief zijn voor het geheel.

B. **Verpakking**

De verpakking moet de kiwi's goed beschermen.

Het binnen in de verpakkingseenheid gebruikte materiaal moet nieuw en schoon zijn, en van een zodanige kwaliteit dat de producten niet uitwendig of inwendig worden beschadigd. Er mag materiaal, met name papier of stempels, met handelsaanduidingen worden gebruikt, mits de voor de bedrukking of de etikettering gebruikte inkt of lijm niet giftig is.

Het eventueel op elk product aangebrachte etiket mag bij het verwijderen ervan geen zichtbaar spoor van lijm achterlaten en de schil niet beschadigen.

De verpakkingseenheden mogen geen vreemde substanties bevatten.

C. **Presentatie**

In de klasse „Extra" moeten de vruchten als volgt worden gepresenteerd: gescheiden van elkaar en op regelmatige wijze in één enkele laag gerangschikt.

VI. **AANDUIDINGSVOORSCHRIFTEN**

Op iedere verpakkingseenheid moeten aan éénzelfde kant, duidelijk leesbaar, onuitwisbaar en van buitenaf zichtbaar de onderstaande gegevens worden vermeld.

A. **Identificatie**

De naam en het adres van de verpakker en/of de verzender.

Deze vermelding mag worden vervangen:

— voor alle verpakkingen, behalve voorverpakkingen, door de door een officiële dienst afgegeven of erkende code van de verpakker en/of de verzender, voorafgegaan door de vermelding „Verpakker en/of verzender" (of een gelijkwaardige afkorting);

— uitsluitend voor voorverpakkingen, door de naam en het adres van de in de Gemeenschap gevestigde verkoper, voorafgegaan door de vermelding „Verpakt voor:" of een gelijkwaardige vermelding. In dat

▼M8

geval moet op het etiket tevens de code van de verpakker en/of de verzender vermeld staan. De verkoper verstrekt alle door de controlediensten noodzakelijk geachte inlichtingen met betrekking tot de betekenis van die code.

B. **Aard van het product**

— „Kiwi's" , „Actinidia" of een gelijkwaardige benaming indien de inhoud van de verpakking van buitenaf niet zichtbaar is,

— naam van de variëteit (facultatief).

C. **Oorsprong van het product**

Land van oorsprong en, eventueel, productiegebied of nationale, regionale of lokale plaatsnaam.

D. **Handelskenmerken**

— klasse,

— groottesortering, aangegeven door middel van het minimum- en het maximumgewicht van de vruchten,

— aantal vruchten (facultatief).

E. **Officieel controlemerk (facultatief)**

De in de eerste alinea bedoelde gegevens hoeven niet te worden aangebracht op de verpakkingseenheden (colli) wanneer deze verkoopverpakkingen bevatten die van buitenaf zichtbaar zijn en elk van die gegevens zijn voorzien. Op deze verpakkingseenheden mag geen enkele aanduiding voorkomen die misverstanden kan veroorzaken. Wanneer deze verpakkingseenheden op een pallet worden aangeboden, moeten de betrokken gegevens zijn aangebracht op een blad dat zichtbaar op ten minste twee zijden van de pallet is bevestigd.

▼M15

DEEL 4: *HANDELSNORM VOOR SLA, KRULANDIJVIE EN ANDIJVIE*

I. DEFINITIE VAN HET PRODUCT

Deze norm heeft betrekking op:

— sla van de variëteiten (cultivars) van:

  — *Lactuca sativa L. var. capitata L.* (kropsla, met inbegrip van ijsbergsla),

  — *Lactuca sativa L. var. longifolia Lam.* (bindsla),

  — *Lactuca sativa L. var. crispa L.* (snijsla),

— kruisingen van deze variëteiten, en

  — krulandijvie van de variëteiten (cultivars) van *Cichorium endivia L. var. crispa Lam.* en

  — andijvie van de variëteiten (cultivars) van *Cichorium endivia L. var. latifolium Lam.*

die bestemd is voor levering als vers product aan de consument.

Deze norm is niet van toepassing op voor industriële verwerking bestemde producten en op als losse bladeren gepresenteerde producten, noch op sla met kluit en op slaplanten in potten.

II. KWALITEITSVOORSCHRIFTEN

In deze norm wordt aangegeven aan welke kwaliteitseisen de producten na opmaak en verpakking moeten voldoen.

A. Minimumeisen

Onverminderd de voor elke klasse geldende specifieke eisen en toegestane toleranties moeten de producten in alle kwaliteitsklassen als volgt zijn:

— intact,

— gezond; geen producten die zijn aangetast door rot of die een zodanige kwaliteitsvermindering vertonen dat zij niet meer geschikt zijn voor consumptie,

— zuiver en gebruiksklaar, dat wil zeggen nagenoeg vrij van grond of ander substraat en van zichtbare vreemde stoffen,

— vers van uiterlijk,

— nagenoeg vrij van plagen,

— nagenoeg vrij van beschadiging door plagen,

— turgescent,

— niet geschoten,

— vrij van abnormaal uitwendig vocht,

— vrij van vreemde geur en/of vreemde smaak.

Voor sla is een roodachtige verkleuring, veroorzaakt door lage temperaturen tijdens de groeiperiode, toegestaan, tenzij hierdoor het uiterlijk in aanzienlijke mate nadelig wordt beïnvloed.

De stronk moet onmiddellijk onder de onderste bladeren zijn afgesneden en het snijvlak moet glad zijn.

De producten moeten normaal ontwikkeld zijn. De producten moeten zodanig ontwikkeld en in een zodanige conditie zijn dat zij:

— bestand zijn tegen vervoer en goederenbehandeling,

— in goede staat op de plaats van bestemming aankomen.

B. Indeling in klassen

De producten worden ingedeeld in de twee hieronder omschreven klassen:

▼M15

i) *Klasse I*

In deze klasse ingedeelde producten moeten van goede kwaliteit zijn. Zij moeten de kenmerken vertonen die eigen zijn aan de variëteit of het handelstype, en met name de typische kleur ervan bezitten.

De producten moeten tevens als volgt zijn:

— goed gevormd,

— vast, rekening houdend met de teeltwijze en het soort product,

— vrij van beschadiging of aantasting die de eetbaarheid nadelig beïnvloedt,

— vrij van vorstschade.

Kropsla van deze klasse moet één enkele, goed gevormde krop hebben. Bij glassla mag de krop minder goed gevormd zijn.

Bindsla moet een hart hebben, dat echter wel kleiner mag zijn.

Bij krulandijvie en andijvie moet het hart geel van kleur zijn.

ii) *Klasse II*

Tot deze klassen behoren producten die niet in klasse I kunnen worden ingedeeld, maar die wel aan de hierboven omschreven minimumeisen voldoen.

De producten moeten als volgt zijn:

— tamelijk goed gevormd,

— vrij van beschadiging of aantasting die de eetbaarheid in ernstige mate nadelig beïnvloedt.

Op voorwaarde dat de producten nog hun essentiële kenmerken wat betreft kwaliteit, houdbaarheid en presentatie vertonen, zijn de volgende afwijkingen toegestaan:

— geringe verkleuring,

— lichte beschadigingen door plagen.

Kropsla van deze klasse moet een krop hebben, maar deze mag kleiner zijn. Bij glassla mag de krop geheel ontbreken.

Bindsla hoeft geen hart te hebben.

III. **SORTERINGSVOORSCHRIFTEN**

De sortering geschiedt naar gewicht per eenheid.

A. **Minimumgewicht**

Voor de klassen I en II bedraagt het minimumgewicht:

	Vollegrond	Glasteelt
Kropsla, met uitzondering van „ijsbergsla”, en bindsla, met uitzondering van „gem-sla”	150 g	100 g
„IJsbergsla”	300 g	200 g
Snijsla en „gem-sla”	100 g	100 g
Krulandijvie en andijvie	200 g	150 g

B. **Uniformiteit**

a) *Sla*

In alle klassen mag het grootste verschil in gewicht tussen de lichtste en de zwaarste krop in de verpakking niet meer bedragen dan:

— 40 g wanneer de lichtste krop minder dan 150 g weegt;

— 100 g wanneer de lichtste krop tussen 150 g en 300 g weegt;

▼M15

— 150 g wanneer de lichtste krop tussen 300 g en 450 g weegt;

— 300 g wanneer de lichtste krop meer dan 450 g weegt.

b) *Krulandijvie en andijvie*

In alle klassen mag het grootste verschil in gewicht tussen de lichtste en de zwaarste krop in de verpakking niet meer bedragen dan 300 g.

IV. TOLERANTIES

In iedere partij zijn voor producten die niet beantwoorden aan de eisen voor de klasse waarin zij zijn ingedeeld, afwijkingen in kwaliteit en grootte toegestaan.

A. Toleranties in kwaliteit

i) *Klasse I*

In totaal mag 10 % van het aantal stuks bestaan uit producten die niet aan de eisen voor deze klasse beantwoorden, maar wel beantwoorden aan die voor klasse II. Niet meer dan in totaal 1 % van het binnen deze tolerantie vallende aantal stuks mogen producten zijn die noch aan de kwaliteitseisen van klasse II, noch aan de minimumeisen voldoen. Producten die zijn aangetast door rot of die een zodanige kwaliteitsvermindering vertonen dat zij niet meer geschikt zijn voor consumptie, zijn uitgesloten.

ii) *Klasse II*

In totaal mag 10 % van het aantal stuks bestaan uit producten die noch aan de eisen voor deze klasse, noch aan de minimumeisen beantwoorden. Producten die zijn aangetast door rot of die een zodanige kwaliteitsvermindering vertonen dat zij niet meer geschikt zijn voor consumptie, zijn uitgesloten.

B. Toleranties in grootte

Voor alle klassen mag in totaal 10 % van het aantal stuks afwijken van de sorteringsvoorschriften, op voorwaarde dat het gewicht van deze afwijkende kroppen niet meer dan 10 % hoger of lager is dan het vereiste gewicht.

V. VERPAKKINGSVOORSCHRIFTEN

A. Uniformiteit

De inhoud van iedere verpakkingseenheid moet uniform zijn en moet bestaan uit producten van dezelfde oorsprong, dezelfde variëteit of hetzelfde handelstype, dezelfde kwaliteit en dezelfde grootte.

Producten van duidelijk verschillende kleuren, variëteiten en/of handelstypen mogen echter samen in een verkoopeenheid ([1]) worden verpakt, op voorwaarde dat de producten in het mengsel van uniforme kwaliteit zijn en voor elke betrokken kleur, variëteit en/of handelstype uniform zijn wat de oorsprong betreft.

Het zichtbare gedeelte van de inhoud van de verpakkingseenheid moet representatief zijn voor het geheel.

B. Verpakking

De verpakking moet de producten goed beschermen. De producten moeten met inachtneming van de verpakkingsomvang en -soort zonder bovenmatige leemten of druk zijn verpakt.

Het binnenin de verpakkingseenheid gebruikte materiaal moet schoon zijn en van een zodanige kwaliteit dat de producten niet uitwendig of inwendig worden beschadigd. Er mag materiaal, met name papier of stempels, met handelsaanduidingen worden gebruikt, mits de voor de bedrukking of de etikettering gebruikte inkt of lijm niet giftig is.

De verpakkingen mogen geen vreemde substanties bevatten.

([1]) De verkoopeenheid moet voor aankoop in haar geheel zijn ontworpen.

▼M15

VI. **AANDUIDINGSVOORSCHRIFTEN**

Op iedere verpakkingseenheid ([1]) moeten op éénzelfde kant duidelijk leesbaar, onuitwisbaar en van buitenaf zichtbaar de onderstaande gegevens worden vermeld.

A. **Identificatie**

Verpakker en/of verzender/verscheper:

— naam en fysiek adres (bijv. straat/plaats/regio/postcode en, indien verschillend van het land van oorsprong, land)

of

— een officieel door de nationale autoriteit erkende code ([2]).

B. **Aard van het product**

— „Kropsla", „bataviasla", „ijsbergsla", „bindsla", „snijsla", (of bijvoorbeeld, in voorkomend geval: „eikenbladsla", „lollo bionda", „lollo rossa"), „krulandijvie", „andijvie" of een synoniem voor een van deze producten, wanneer de inhoud van buitenaf niet zichtbaar is

— Eventueel de vermelding „gem-sla" of een synoniem

— Eventueel de vermelding „glassla" of een andere passende vermelding

— Naam van de variëteit (facultatief)

— Wanneer het verkoopeenheden betreft met een mengsel van producten van duidelijk verschillende kleuren, variëteiten en/of handelstypen, de vermelding „Mengsel van verschillende soorten sla" of een gelijkwaardige vermelding. Indien het product van buitenaf niet zichtbaar is, moeten de in de verkoopeenheid voorkomende kleuren, variëteiten of handelstypen worden vermeld.

C. **Oorsprong van het product**

— Land van oorsprong en, eventueel, productiegebied of nationale, regionale of lokale plaatsnaam.

— Wanneer het verkoopeenheden met een mengsel van producten van duidelijk verschillende kleuren, variëteiten en/of handelstypen van verschillende oorsprong betreft, moet dicht bij de betrokken kleur, de betrokken variëteit en/of het betrokken handelstype elk land van oorsprong worden vermeld.

D. **Handelskenmerken**

— Klasse

— Grootte, door vermelding van een minimumgewicht per stuk of van het aantal stuks

— Nettogewicht (facultatief).

E. **Officieel controlemerk (facultatief)**

De in de eerste alinea genoemde gegevens hoeven niet te worden aangebracht op de verpakkingen wanneer deze verkoopverpakkingen bevatten die van buitenaf zichtbaar zijn en elk van die gegevens zijn voorzien. Op deze verpakkingen mag geen enkele aanduiding voorkomen die misverstanden kan veroorzaken. Wanneer deze verpakkingen op een pallet worden aangeboden, moeten de betrokken gegevens zijn aangebracht op een blad dat zichtbaar op ten minste twee zijden van de pallet is bevestigd.

([1]) Voor rechtstreekse verkoop aan de consument voorverpakte verpakkingseenheden dienen niet aan deze aanduidingsvoorschriften, maar wel aan de betrokken nationale eisen te voldoen. De bedoelde aanduidingen moeten in elk geval wel voorkomen op de verpakking waarin dergelijke verpakkingseenheden worden vervoerd.

([2]) Op grond van de nationale wetgeving van een aantal landen is de expliciete vermelding van naam en adres vereist. Wanneer echter een code wordt gebruikt, dient de vermelding „verpakker en/of verzender (of gelijkwaardige afkortingen)" dicht bij de code te worden aangegeven, waarbij de code moet worden voorafgegaan door de ISO 3166-lettercode voor het land/gebied van het erkennende land, indien dat verschillend is van het land van oorsprong.

▼M8

DEEL 5: *NORM VOOR PERZIKEN EN NECTARINES*

I. DEFINITIE VAN HET PRODUCT

Deze norm heeft betrekking op perziken en nectarines ([1]) van de variëteiten (cultivars) van *Prunus persica Sieb.* en *Zucc.* die bestemd zijn voor levering als vers product aan de consument en niet voor industriële verwerking.

II. KWALITEITSVOORSCHRIFTEN

In de norm wordt aangegeven aan welke kwaliteitseisen perziken en nectarines na opmaak en verpakking moeten voldoen.

A. Minimumeisen

Onverminderd de voor elke klasse geldende specifieke eisen en toegestane toleranties moeten perziken en nectarines in alle kwaliteitsklassen als volgt zijn:

— intact,

— gezond; niet toegestaan zijn producten die zijn aangetast door rot of die een zodanige kwaliteitsvermindering vertonen dat zij niet meer geschikt zijn voor consumptie,

— zuiver, nagenoeg vrij van zichtbare vreemde stoffen,

— nagenoeg vrij van plagen,

— nagenoeg vrij van beschadiging door plagen,

— vrij van abnormaal uitwendig vocht,

— vrij van vreemde geur en/of smaak.

De perziken en de nectarines moeten zorgvuldig geplukt zijn.

Perziken en nectarines moeten zodanig rijp en ontwikkeld zijn dat zij:

— bestand zijn tegen vervoer en goederenbehandeling, en

— in goede staat op de plaats van bestemming aankomen.

B. Rijpheidscriteria

Perziken en nectarines moeten een toereikende ontwikkelings- en rijpheidsgraad hebben bereikt.

Perziken en nectarines moeten zodanig ontwikkeld en gerijpt zijn dat ze in staat zijn het rijpingsproces voort te zetten en zo een toereikende rijpingsgraad te bereiken. Met het oog op deze eis moet de brekingsindex van het vruchtvlees, die in het midden van het vruchtvlees ter hoogte van de grootste dwarsdoorsnede wordt gemeten, ten minste 8º Brix bedragen en moet de hardheid, die op twee punten ter hoogte van de grootste dwarsdoorsnede van de vrucht wordt gemeten met een plunjer waarvan het uiteinde een diameter van 8 mm (0,5 cm^2) heeft, kleiner zijn dan 6,5 kg.

C. Indeling in klassen

Perziken en nectarines worden ingedeeld in de drie hieronder omschreven klassen:

i) *Klasse „Extra”*

In deze klasse ingedeelde perziken en nectarines moeten van voortreffelijke kwaliteit zijn. Zij moeten de specifieke vorm, ontwikkeling en kleur van de variëteit hebben, waarbij rekening wordt gehouden met het productiegebied.

Zij mogen geen afwijkingen vertonen, afgezien van zeer geringe oppervlakkige afwijkingen die het algemene uiterlijk, de kwaliteit, de houdbaarheid en de presentatie ervan in de verpakking niet nadelig beïnvloeden.

([1]) Deze producten omvatten alle variëteiten van *Prunus persica Sieb.* en *Zucc.*, zoals perziken en nectarines of soortgelijke vruchten (brugnons en pavies), waarvan de steen loszit of vastzit, en die een donzige of gladde schil hebben.

▼M8

ii) *Klasse I*

In deze klasse ingedeelde perziken en nectarines moeten van goede kwaliteit zijn. Deze perziken en nectarines moeten de specifieke kenmerken van de variëteit hebben, waarbij rekening wordt gehouden met het productiegebied.

Zij mogen evenwel een geringe afwijking in vorm, ontwikkeling of kleur vertonen.

Het vruchtvlees moet volkomen gaaf zijn.

Perziken en nectarines die aan het aanhechtingspunt van de steel zijn opengegaan, mogen niet in deze klasse worden ingedeeld.

Zij mogen evenwel geringe afwijkingen aan de schil vertonen op voorwaarde dat deze het algemene uiterlijk, de kwaliteit, de houdbaarheid en de presentatie ervan in de verpakking niet schaden en dat de afwijkingen binnen de volgende grenzen blijven:

— 1 cm lang voor langwerpige afwijkingen,

— in totaal 0,5 cm^2 in oppervlakte voor de overige afwijkingen.

iii) *Klasse II*

Tot deze klasse behoren perziken en nectarines die niet in een hogere klasse kunnen worden ingedeeld, maar die wel aan de hierboven omschreven minimumeisen voldoen.

Het vruchtvlees mag geen ernstige afwijkingen vertonen. Bovendien worden vruchten die aan het aanhechtingspunt van de steel zijn opengegaan, slechts toegestaan in het kader van de toleranties in kwaliteit.

Perziken en nectarines mogen aan de schil afwijkingen vertonen, op voorwaarde dat de producten nog hun essentiële kenmerken wat betreft kwaliteit, houdbaarheid en presentatie vertonen en de afwijkingen binnen de volgende grenzen blijven:

— 2 cm lang voor langwerpige afwijkingen,

— in totaal 1,5 cm^2 in oppervlakte voor de overige afwijkingen.

III. **SORTERINGSVOORSCHRIFTEN**

De grootte wordt bepaald door:

— hetzij de omtrek,

— hetzij de maximumdiameter van de grootste dwarsdoorsnede.

Perziken en nectarines worden in de volgende sorteringsschalen ingedeeld:

Diameter	Sorteringsschaal (code)	Omtrek
90 mm en meer	AAAA	28 cm en meer
van 80 mm tot 90 mm	AAA	van 25 cm tot 28 cm
van 73 mm tot 80 mm	AA	van 23 cm tot 25 cm
van 67 mm tot 73 mm	A	van 21 cm tot 23 cm
van 61 mm tot 67 mm	B	van 19 cm tot 21 cm
van 56 mm tot 61 mm	C	van 17,5 cm tot 19 cm
van 51 mm tot 56 mm	D	van 16 cm tot 17,5 cm

Voor de klasse „Extra” geldt een minimumomtrek van 17,5 cm en een minimumdiameter van 56 mm.

Sorteringsschaal D (vruchten met een diameter van 51 mm tot 56 mm en een omtrek van 16 cm tot 17,5 cm) is niet toegestaan in de periode van 1 juli tot en met 31 oktober.

Sortering is verplicht voor alle kwaliteitsklassen.

▼M8

IV. **TOLERANTIES**

In iedere verpakkingseenheid zijn voor producten die niet beantwoorden aan de eisen voor de klasse waarin zij zijn ingedeeld, afwijkingen in kwaliteit en in grootte toegestaan.

A. **Toleranties in kwaliteit**

i) *Klasse „Extra"*

5 % van het aantal vruchten of van het gewicht mag bestaan uit perziken en nectarines die niet aan de eisen voor deze klasse beantwoorden, maar die wel beantwoorden aan die voor klasse I of, bij uitzondering, binnen de toleranties voor klasse I vallen.

ii) *Klasse I*

10 % van het aantal vruchten of van het gewicht mag bestaan uit perziken of nectarines die niet aan de eisen voor deze klasse beantwoorden, maar die wel beantwoorden aan die voor klasse II of, bij uitzondering, binnen de toleranties voor klasse II vallen.

iii) *Klasse II*

10 % van het aantal vruchten of van het gewicht mag bestaan uit perziken en nectarines die noch aan de eisen voor deze klasse, noch aan de minimumeisen beantwoorden, met uitzondering van producten die zijn aangetast door rot of ernstige keuzingen of een andere vorm van kwaliteitsvermindering vertonen waardoor zij niet meer geschikt zijn voor consumptie.

B. **Toleranties in grootte**

Voor alle klassen mag 10 % van het aantal of het gewicht bestaan uit perziken of nectarines die ten hoogste 1 cm groter of kleiner zijn in omtrek of ten hoogste 3 mm groter of kleiner zijn in diameter dan de sorteringsschaal die op de verpakking is vermeld. Voor de in de laagste sorteringsschaal ingedeelde vruchten kan deze tolerantie echter slechts betrekking hebben op perziken of nectarines met een omtrek die ten hoogste 6 mm of een diameter die ten hoogste 2 mm kleiner is dan de aangegeven minimumafmeting.

V. **VERPAKKINGSVOORSCHRIFTEN**

A. **Uniformiteit**

De inhoud van iedere verpakkingseenheid moet uniform zijn en moet bestaan uit perziken of nectarines van dezelfde oorsprong, dezelfde kwaliteit, dezelfde rijpheidsgraad en dezelfde groottesortering en, voor de klasse „Extra", dezelfde kleur.

Het zichtbare gedeelte van de inhoud van de verpakkingseenheid moet representatief zijn voor het geheel.

B. **Verpakking**

De verpakking moet de perziken en de nectarines goed beschermen.

Het binnen in de verpakkingseenheid gebruikte materiaal moet nieuw en schoon zijn, en van een zodanige kwaliteit dat de producten niet uitwendig of inwendig worden beschadigd. Er mag materiaal, met name papier of stempels, met handelsaanduidingen worden gebruikt, mits de voor de bedrukking of de etikettering gebruikte inkt of lijm niet giftig is.

Het eventueel op elk product aangebrachte etiket mag bij het verwijderen ervan geen zichtbaar spoor van lijm achterlaten en de schil niet beschadigen.

De verpakkingseenheden mogen geen vreemde substanties bevatten.

C. **Presentatie**

Perziken en nectarines mogen als volgt worden gepresenteerd:

— in kleinverpakking,

— in één enkele laag, voor de klasse „Extra"; de vruchten van deze klasse moeten van elkaar gescheiden zijn.

Voor de klassen I en II:

▼M8

— in één of twee lagen, of

— in ten hoogste vier lagen wanneer de vruchten op voorgevormde pakbladen worden geplaatst die zodanig zijn geconcipieerd dat ze niet op de onderliggende laag vruchten rusten.

VI. **AANDUIDINGSVOORSCHRIFTEN**

Op iedere verpakkingseenheid moeten aan éénzelfde kant, duidelijk leesbaar, onuitwisbaar en van buitenaf zichtbaar, de onderstaande gegevens worden vermeld.

A. **Identificatie**

De naam en het adres van de verpakker en/of de verzender.

Deze vermelding mag worden vervangen:

— voor alle verpakkingen, behalve voorverpakkingen, door de door een officiële dienst afgegeven of erkende code van de verpakker en/of de verzender, voorafgegaan door de vermelding „Verpakker en/of verzender" (of een gelijkwaardige afkorting);

— uitsluitend voor voorverpakkingen, door de naam en het adres van de in de Gemeenschap gevestigde verkoper, voorafgegaan door de vermelding „Verpakt voor:" of een gelijkwaardige vermelding. In dat geval moet op het etiket tevens de code van de verpakker en/of de verzender vermeld staan. De verkoper verstrekt alle door de controlediensten noodzakelijk geachte inlichtingen met betrekking tot de betekenis van die code.

B. **Aard van het product**

— „Perziken" of „Nectarines", indien de inhoud van de verpakking van buitenaf niet zichtbaar is,

— kleur van het vruchtvlees,

— naam van de variëteit (facultatief).

C. **Oorsprong van het product**

Land van oorsprong en, eventueel, productiegebied of nationale, regionale of lokale plaatsnaam.

D. **Handelskenmerken**

— klasse,

— grootte, door vermelding van de minimum- en maximumdiameter of minimum- en maximumomtrek, of door middel van de in punt III „Sorteringsvoorschriften" vermelde code van de sorteringsschaal,

— aantal stuks (facultatief),

— minimumgehalte aan suiker, gemeten met behulp van een refractometer en uitgedrukt in Brix-waarde (facultatief),

— maximale hardheid, gemeten met behulp van een penetrometer en uitgedrukt in kg/0,5 cm^2 (facultatief).

E. **Officieel controlemerk (facultatief)**

De in de eerste alinea genoemde gegevens hoeven niet te worden aangebracht op de verpakkingseenheden (colli) wanneer deze verkoopverpakkingen bevatten die van buitenaf zichtbaar zijn en elk van die gegevens zijn voorzien. Op deze verpakkingseenheden mag geen enkele aanduiding voorkomen die misverstanden kan veroorzaken. Wanneer deze verpakkingseenheden op een pallet worden aangeboden, moeten de betrokken gegevens zijn aangebracht op een blad dat zichtbaar op ten minste twee zijden van de pallet is bevestigd.

▼M15

DEEL 6: *HANDELSNORM VOOR PEREN*

I. DEFINITIE VAN HET PRODUCT

Deze norm heeft betrekking op perenvariëteiten (cultivars) van *Pyrus communis* L. die bestemd zijn voor levering als vers product aan de consument en niet voor industriële verwerking.

II. KWALITEITSVOORSCHRIFTEN

In de norm wordt aangegeven aan welke kwaliteitseisen peren na opmaak en verpakking moeten voldoen.

A. Minimumeisen

Onverminderd de voor elke klasse geldende specifieke eisen en toegestane toleranties moeten peren van alle kwaliteitsklassen als volgt zijn:

— intact,

— gezond; geen producten die zijn aangetast door rot of die een zodanige kwaliteitsvermindering vertonen dat zij niet meer geschikt zijn voor consumptie,

— zuiver, nagenoeg vrij van zichtbare vreemde stoffen,

— nagenoeg vrij van plagen,

— vrij van aantasting van het vruchtvlees door plagen,

— vrij van abnormaal uitwendig vocht,

— vrij van vreemde geur en/of vreemde smaak.

De peren moeten zodanig ontwikkeld en in een zodanige conditie zijn dat zij:

— verder kunnen rijpen totdat ze de juiste, bij de kenmerken van de betrokken variëteit behorende rijpheidsgraad hebben bereikt,

— bestand zijn tegen vervoer en goederenbehandeling,

— in goede staat op de plaats van bestemming aankomen.

B. Indeling in klassen

Peren worden ingedeeld in de drie hieronder omschreven klassen:

i) *Klasse „Extra"*

In deze klasse ingedeelde peren moeten van voortreffelijke kwaliteit zijn. Zij moeten de specifieke vorm, grootte en kleur van de variëteit hebben en een intact steeltje hebben.

Het vruchtvlees moet volkomen gaaf zijn, en de schil moet vrij zijn van ruige ruwschilligheid.

De vruchten mogen geen afwijkingen vertonen, afgezien van zeer geringe oppervlakkige afwijkingen aan de schil die het algemene uiterlijk, de kwaliteit, de houdbaarheid en de presentatie van het product in de verpakking niet nadelig beïnvloeden.

De peren mogen niet stenig zijn.

ii) *Klasse I*

In deze klasse ingedeelde peren moeten van goede kwaliteit zijn. Zij moeten de specifieke vorm, grootte en kleur van de variëteit hebben ([1]).

Het vruchtvlees moet volkomen gaaf zijn, en de schil moet vrij zijn van ruige ruwschilligheid.

Individuele vruchten mogen evenwel de volgende kleine afwijkingen vertonen, op voorwaarde dat deze afwijkingen het algemene uiterlijk, de kwaliteit, de houdbaarheid en de presentatie van het product in de verpakking niet nadelig beïnvloeden:

— een geringe afwijking in vorm,

([1]) De niet-uitputtende lijst van variëteiten met grote vruchten en zomerperen is opgenomen in het aanhangsel bij deze norm.

▼M15

— een geringe afwijking in ontwikkeling,

— lichte kleurafwijkingen,

— geringe afwijkingen aan de schil, mits deze niet groter zijn dan:

— 2 cm in lengte voor langwerpige afwijkingen,

— 1 cm^2 van de totale oppervlakte voor andere afwijkingen, met uitzondering van schurftvlekken (*Venturia pirina* en *V. inaequalis*), die samen niet groter mogen zijn dan 0,25 cm^2,

— lichte kneuzingen die niet groter mogen zijn dan 1 cm^2.

Het steeltje mag licht beschadigd zijn.

De peren mogen niet stenig zijn.

iii) *Klasse II*

Tot deze klasse behoren peren die niet in een hogere klasse kunnen worden ingedeeld, maar die wel aan de hierboven omschreven minimumeisen voldoen.

Het vruchtvlees moet vrij zijn van ernstige afwijkingen.

Op voorwaarde dat de peren nog hun essentiële kenmerken op het gebied van kwaliteit, houdbaarheid en presentatie bezitten, zijn de volgende afwijkingen toegestaan:

— afwijkingen in vorm,

— afwijkingen in ontwikkeling,

— kleurafwijkingen,

— lichte ruige ruwschilligheid,

— afwijkingen aan de schil, mits deze niet groter zijn dan:

— 4 cm in lengte voor langwerpige afwijkingen,

— 2,5 cm^2 van de totale oppervlakte voor andere afwijkingen, met uitzondering van schurftvlekken (*Venturia pirina* en *V. inaequalis*), die samen niet groter mogen zijn dan 1 cm^2,

— lichte kneuzingen die niet groter mogen zijn dan 2 cm^2.

III. **SORTERINGSVOORSCHRIFTEN**

Peren worden gesorteerd naar de maximumdiameter van de dwarsdoorsnede.

Per klasse geldt de volgende minimumgrootte:

	„Extra”	Klasse I	Klasse II
Variëteiten met grote vruchten	60 mm	55 mm	55 mm
Overige variëteiten	55 mm	50 mm	45 mm

In de bijlage bij deze norm opgenomen zomerperen hoeven niet aan de eisen inzake minimumgrootte te voldoen.

Om te garanderen dat de vruchten in één verpakking homogeen van grootte zijn, mag het verschil in diameter tussen die vruchten niet meer bedragen dan:

— 5 mm voor vruchten van de klasse „Extra” en voor op rijen en in lagen gerangschikte vruchten van de klassen I en II

— 10 mm voor los in de verpakking of in de voor de consument bestemde verpakking aangeboden vruchten van klasse I.

Los in de verpakking of de voor de consument bestemde verpakking aangeboden vruchten van klasse II hoeven qua grootte niet homogeen te zijn.

IV. **TOLERANTIES**

Er gelden kwaliteits- en groottetoleranties voor elke partij producten die niet beantwoorden aan de eisen voor de klasse waarin zij zijn ingedeeld.

▼M15

A. **Toleranties in kwaliteit**

i) *Klasse „Extra”*

In totaal mag 5 % van het aantal of het gewicht bestaan uit producten die niet aan de eisen voor deze klasse beantwoorden, maar wel beantwoorden aan die voor klasse I. Niet meer dan in totaal 0,5 % van de binnen deze tolerantie vallende peren mogen producten zijn die voldoen aan de kwaliteitseisen van klasse II.

ii) *Klasse I*

In totaal mag 10 % van het aantal of het gewicht bestaan uit producten die niet aan de eisen voor deze klasse beantwoorden, maar wel beantwoorden aan die voor klasse II. Niet meer dan in totaal 1 % van de binnen deze tolerantie vallende peren mogen producten zijn die noch aan de kwaliteiteisen van klasse II, noch aan de minimumeisen voldoen. Producten die zijn aangetast door rot of die een zodanige kwaliteitsvermindering vertonen dat zij niet meer geschikt zijn voor consumptie, zijn uitgesloten. Deze tolerantie geldt echter niet voor peren zonder steeltje.

iii) *Klasse II*

In totaal mag 10 % van het aantal of het gewicht bestaan uit producten die noch aan de eisen voor deze klasse, noch aan de minimumeisen beantwoorden. Producten die zijn aangetast door rot of die een zodanige kwaliteitsvermindering vertonen dat zij niet meer geschikt zijn voor consumptie, zijn uitgesloten.

Binnen deze tolerantie mag ten hoogste 2 % van het aantal of het gewicht de volgende afwijkingen vertonen:

— lichte beschadiging of niet-dichtgegroeide scheuren,

— zeer lichte sporen van rot,

— aanwezigheid van levende parasieten in de vrucht en/of aantasting van het vruchtvlees door parasieten.

B. **Toleranties in grootte**

Voor alle klassen:

a) van de vruchten die aan uniformiteitsregels moeten voldoen, mag 10 % van het aantal of het gewicht voldoen aan de sorteringsvoorschriften van de grootteklasse onmiddellijk boven of beneden de op de verpakking vermelde grootteklasse, waarbij de vruchten in de kleinste toegestane groottesortering maximaal 5 mm kleiner mogen zijn dan het minimum;

b) van de vruchten die niet aan uniformiteitsregels hoeven te voldoen, mag 10 % van het aantal of het gewicht bestaan uit vruchten die kleiner zijn dan de vastgestelde minimumgrootte, waarbij deze vruchten maximaal 5 mm kleiner mogen zijn dan die minimumgrootte.

V. **VERPAKKINGSVOORSCHRIFTEN**

A. **Uniformiteit**

De inhoud van iedere verpakkingseenheid moet uniform zijn en moet bestaan uit peren van dezelfde oorsprong, dezelfde variëteit, dezelfde kwaliteit, dezelfde grootte (wanneer sortering plaatsvindt) en dezelfde rijpingsgraad.

Bovendien moeten de vruchten in de klasse „Extra” uniform van kleur zijn.

Peren van duidelijk verschillende variëteiten mogen echter samen in een verkoopeenheid ([1]) worden verpakt, op voorwaarde dat de producten in het mengsel van uniforme kwaliteit zijn en voor elke betrokken variëteit homogeen zijn wat de oorsprong betreft.

Het zichtbare gedeelte van de inhoud van de verpakking moet representatief zijn voor het geheel.

([1]) De verkoopeenheid moet voor aankoop in haar geheel zijn ontworpen.

▼M15

B. **Verpakking**

De verpakking moet de peren goed beschermen.

Het binnenin de verpakkingseenheid gebruikte materiaal moet schoon zijn en van een zodanige kwaliteit dat de producten niet uitwendig of inwendig worden beschadigd. Er mag materiaal, met name papier of stempels, met handelsaanduidingen worden gebruikt, mits de voor de bedrukking of de etikettering gebruikte inkt of lijm niet giftig is.

Het op elk product aangebrachte etiket mag bij het verwijderen ervan geen zichtbaar spoor van lijm achterlaten en de schil niet beschadigen.

De verpakkingen mogen geen vreemde substanties bevatten.

VI. **AANDUIDINGSVOORSCHRIFTEN**

Op iedere verpakkingseenheid ([1]) moeten op éénzelfde kant duidelijk leesbaar, onuitwisbaar en van buitenaf zichtbaar de onderstaande gegevens worden vermeld.

A. **Identificatie**

Verpakker en/of verzender/verscheper:

— naam en fysiek adres (bijv. straat/plaats/regio/postcode en, indien verschillend van het land van oorsprong, land)

of

— een officieel door de nationale autoriteit erkende code ([2]).

B. **Aard van het product**

— „Peren”, indien de inhoud van de verpakking van buitenaf niet zichtbaar is.

— Naam van de variëteit. In het geval van verkoopeenheden die verschillende perenvariëteiten bevatten, de naam van de diverse in de verpakking aanwezige variëteiten.

C. **Oorsprong van het product**

— Land van oorsprong en, eventueel, productiegebied of nationale, regionale of lokale plaatsnaam. In het geval van verkoopeenheden die duidelijk verschillende perenvariëteiten van verschillende oorsprong bevatten, moet bij de naam van elke betrokken variëteit het land van oorsprong worden vermeld.

D. **Handelskenmerken**

— Klasse

— Groottesortering of, voor op rijen en in lagen gerangschikte vruchten, aantal stuks. Als de groottesortering wordt vermeld, wordt deze als volgt aangegeven:

a) voor vruchten waarvoor de uniformiteitsregels gelden: door vermelding van de minimum- en maximumdiameter

b) voor vruchten waarvoor de uniformiteitsregels niet gelden: door vermelding van de diameter van de kleinste vrucht in de verpakking, gevolgd door „en meer” of een gelijkwaardige uitdrukking, of, eventueel, de diameter van de grootste vrucht van de verpakking.

E. **Officieel controlemerk (facultatief)**

De in de eerste alinea genoemde gegevens hoeven niet te worden aangebracht op de verpakkingen wanneer deze verkoopverpakkingen

([1]) Voor rechtstreekse verkoop aan de consument voorverpakte verpakkingseenheden dienen niet aan deze aanduidingsvoorschriften, maar wel aan de betrokken nationale eisen te voldoen. De bedoelde aanduidingen moeten in elk geval wel voorkomen op de verpakking waarin dergelijke verpakkingseenheden worden vervoerd.

([2]) Op grond van de nationale wetgeving van een aantal landen is de expliciete vermelding van naam en adres vereist. Wanneer echter een code wordt gebruikt, dient de vermelding „verpakker en/of verzender (of gelijkwaardige afkortingen)” dicht bij de code te worden aangegeven, waarbij de code moet worden voorafgegaan door de ISO 3166-lettercode voor het land/gebied van het erkennende land, indien dat verschillend is van het land van oorsprong.

▼**M15**

bevatten die van buitenaf zichtbaar zijn en elk van die gegevens zijn voorzien. Op deze verpakkingen mag geen enkele aanduiding voorkomen die misverstanden kan veroorzaken. Wanneer deze verpakkingen op een pallet worden aangeboden, moeten de betrokken gegevens zijn aangebracht op een blad dat zichtbaar op ten minste twee zijden van de pallet is bevestigd.

▼M15

Aanhangsel

Groottesorteringscriteria voor peren

L = variëteiten met grote vruchten

SP = zomerpeer, waarvoor geen minimumgrootte is vereist

Niet-uitputtende lijst van variëteiten met grote vruchten en zomerperen

De variëteiten met kleine vruchten en de andere variëteiten die niet in de lijst zijn vermeld, mogen in de handel worden gebracht mits zij voldoen aan de in afdeling III van de norm vastgestelde sorteringsvoorschriften.

Bepaalde in de onderstaande lijst vermelde variëteiten mogen in de handel worden gebracht onder handelsbenamingen waarvoor in één of meerdere landen een bescherming is aangevraagd of verkregen. De eerste en de tweede kolom van onderstaande tabel bevatten geen dergelijke namen van handelsmerken. In de derde kolom is, uitsluitend ter informatie, een aantal bekende handelsmerken vermeld.

Variëteit	Synoniem	Handelsbenaming	Grootte
Abbé Fétel	Abate Fetel		L
Abugo o Siete en Boca			SP
Aka			SP
Alka			L
Alsa			L
Amfora			L
Alexandrine Douillard			L
Bergamotten			SP
Beurré Alexandre Lucas	Lucas		L
Beurré Bosc	Bosc, Beurré d'Apremont, Empereur Alexandre, Kaiser Alexander		L
Beurré Clairgeau			L
Beurré	Hardenpont		L
Beurré Giffard			SP
Beurré précoce Morettini	Morettini		SP
Blanca de Aranjuez	Agua de Aranjuez, Espadona, Blanquilla		SP
Carusella			SP
Castell	Castell de Verano		SP
Colorée de Juillet	Bunte Juli		SP
Comice rouge			L
Concorde			L
Condoula			SP
Coscia	Ercolini		SP
Curé	Curato, Pastoren, Del cura de Ouro, Espadon de invierno, Bella de Berry, Lombardia de Rioja, Batall de Campana		L
D'Anjou			L
Dita			L
D. Joaquina	Doyenné de Juillet		SP
Doyenné d'hiver	Winterdechant		L

▼M15

Variëteit	Synoniem	Handelsbenaming	Grootte
Doyenné du Comice	Comice, Vereinsdechant		L
Erika			L
Etrusca			SP
Flamingo			L
Forelle			L
Général Leclerc		Amber Grace™	L
Gentile			SP
Golden Russet Bosc			L
Grand champion			L
Harrow Delight			L
Jeanne d'Arc			L
Joséphine			L
Kieffer			L
Klapa Mīlule			L
Leonardeta	Mosqueruela, Margallon, Colorada de Alcanadre, Leonarda de Magallon		SP
Lombacad		Cascade®	L
Moscatella			SP
Mramornaja			L
Mustafabey			SP
Packham's Triumph	Williams d'Automne		L
Passe Crassane	Passa Crassana		L
Perita de San Juan			SP
Pérola			SP
Pitmaston	Williams Duchesse		L
Précoce de Trévoux	Trévoux		SP
Président Drouard			L
Rosemarie			L
Suvenirs			L
Santa Maria	Santa Maria Morettini		SP
Spadoncina	Agua de Verano, Agua de Agosto		SP
Taylors Gold			L
Triomphe de Vienne			L
Vasarine Sviestine			L
Williams Bon Chrétien	Bon Chrétien, Bartlett, Williams, Summer Bartlett		L

▼M8

DEEL 7: *HANDELSNORM VOOR AARDBEIEN*

I. DEFINITIE VAN HET PRODUCT

Deze norm heeft betrekking op aardbeivariëteiten (cultivars) van *Fragaria* L. die bestemd zijn voor levering als vers product aan de consument en niet voor industriële verwerking.

II. KWALITEITSVOORSCHRIFTEN

In de norm wordt aangegeven aan welke kwaliteitseisen aardbeien na opmaak en verpakking moeten voldoen.

A. Minimumeisen

Onverminderd de voor elke klasse geldende specifieke eisen en toegestane toleranties moeten aardbeien in alle kwaliteitsklassen als volgt zijn:

— intact,

— gezond; niet toegestaan zijn producten die zijn aangetast door rot of die een zodanige kwaliteitsvermindering vertonen dat zij niet meer geschikt zijn voor consumptie,

— zuiver, nagenoeg vrij van zichtbare vreemde stoffen,

— vers van uiterlijk, doch niet gewassen,

— nagenoeg vrij van plagen,

— nagenoeg vrij van beschadiging door plagen,

— voorzien van hun kelk (behalve bij bosaardbeien); de kelk en, indien aanwezig, het steeltje moeten fris en groen zijn,

— vrij van abnormaal uitwendig vocht,

— vrij van vreemde geur en/of smaak.

De aardbeien moeten zorgvuldig geplukt zijn.

De producten moeten voldoende ontwikkeld zijn en een voldoende rijpheid bezitten. De ontwikkeling en de conditie van de aardbeien moeten zo zijn dat zij:

— bestand zijn tegen vervoer en goederenbehandeling, en

— in goede staat op de plaats van bestemming aankomen.

B. Indeling in klassen

Aardbeien worden ingedeeld in de drie hieronder omschreven klassen:

i) *Klasse „Extra”*

In deze klasse ingedeelde aardbeien moeten van voortreffelijke kwaliteit zijn. Zij moeten de kenmerken van de variëteit bezitten.

Zij moeten, naar gelang van de variëteit, een glanzend uiterlijk hebben.

Zij moeten vrij zijn van aarde.

Zij mogen geen afwijkingen vertonen, afgezien van zeer geringe oppervlakkige afwijkingen die het algemene uiterlijk, de kwaliteit, de houdbaarheid en de presentatie van het product in de verpakking niet nadelig beïnvloeden.

ii) *Klasse I*

In deze klasse ingedeelde aardbeien moeten van goede kwaliteit zijn. Zij moeten de specifieke kleur en vorm van de variëteit hebben.

De vruchten mogen evenwel de volgende kleine afwijkingen vertonen, op voorwaarde dat deze afwijkingen het algemene uiterlijk, de kwaliteit, de houdbaarheid en de presentatie van het product in de verpakking niet nadelig beïnvloeden:

— een geringe vormafwijking,

▼M8

— een kleine witte vlek van niet meer dan één tiende van het oppervlak van de vrucht,

— lichte, oppervlakkige drukplekken.

Zij moeten nagenoeg vrij zijn van aarde.

iii) *Klasse II*

Tot deze klasse behoren aardbeien die niet in een hogere klasse kunnen worden ingedeeld, maar die wel aan de hierboven omschreven minimumeisen voldoen.

Op voorwaarde dat de vruchten nog hun essentiële kenmerken wat betreft kwaliteit, houdbaarheid en presentatie vertonen, zijn de volgende afwijkingen toegestaan:

— vormafwijkingen,

— een kleine witte vlek van niet meer dan één vijfde van het oppervlak van de vrucht,

— geringe droge kneuzingen die zich niet verder kunnen ontwikkelen,

— lichte sporen van aarde.

III. **SORTERINGSVOORSCHRIFTEN**

Aardbeien worden gesorteerd naar de maximumdiameter van de dwarsdoorsnede.

De diameter mag voor de verschillende klassen niet kleiner zijn dan:

— Klasse „Extra”: 25 mm,

— Klasse I en klasse II: 18 mm.

Voor bosaardbeien wordt geen minimumgrootte vereist.

IV. **TOLERANTIES**

In iedere verpakkingseenheid zijn voor producten die niet beantwoorden aan de eisen voor de klasse waarin zij zijn ingedeeld, afwijkingen in kwaliteit en grootte toegestaan.

A. **Toleranties in kwaliteit**

i) *Klasse „Extra”*

5 % van het aantal vruchten of van het gewicht mag bestaan uit aardbeien die niet aan de eisen voor deze klasse beantwoorden, maar die wel beantwoorden aan die voor klasse I of, bij uitzondering, binnen de toleranties voor klasse I vallen. Binnen deze tolerantie mag ten hoogste 2 % van de vruchten beschadigd zijn.

ii) *Klasse I*

10 % van het aantal vruchten of van het gewicht mag bestaan uit aardbeien die niet aan de eisen voor deze klasse beantwoorden, maar die wel beantwoorden aan die voor klasse II of, bij uitzondering, binnen de toleranties voor klasse II vallen. Binnen deze tolerantie mag ten hoogste 2 % van de vruchten beschadigd zijn.

iii) *Klasse II*

10 % van het aantal vruchten of van het gewicht mag bestaan uit aardbeien die noch aan de eisen voor deze klasse, noch aan de minimumeisen beantwoorden, met uitzondering van vruchten die zijn aangetast door rot of ernstige kneuzingen of een andere vorm van kwaliteitsvermindering vertonen waardoor zij niet meer geschikt zijn voor consumptie. Binnen deze tolerantie mag ten hoogste 2 % van de vruchten beschadigd zijn.

B. **Toleranties in grootte**

Voor alle klassen: 10 % van het aantal vruchten of van het gewicht mag bestaan uit aardbeien die niet beantwoorden aan de minimumeisen inzake grootte.

▼M8

V. **VERPAKKINGSVOORSCHRIFTEN**

A. **Uniformiteit**

De inhoud van iedere verpakkingseenheid moet uniform zijn en moet bestaan uit aardbeien van dezelfde oorsprong, variëteit en kwaliteit.

Vooral in de klasse „Extra" moeten aardbeien, uitgezonderd bosaardbeien, uniform en regelmatig zijn inzake rijpheid, kleur en grootte. In klasse I kunnen ze wat grootte betreft minder uniform zijn.

Het zichtbare gedeelte van de inhoud van de verpakking moet representatief zijn voor het geheel.

B. **Verpakking**

De verpakking moet de aardbeien goed beschermen.

Het binnen in de verpakkingseenheid gebruikte materiaal moet nieuw en schoon zijn, en van een zodanige kwaliteit dat de producten niet uitwendig of inwendig worden beschadigd. Er mag materiaal, met name papier of stempels, met handelsaanduidingen worden gebruikt, mits de voor de bedrukking of de etikettering gebruikte inkt of lijm niet giftig is.

Voor vruchten van klasse „Extra" moet de presentatie zeer verzorgd zijn.

De verpakkingseenheden mogen geen vreemde substanties bevatten.

Het eventueel op elk product aangebrachte etiket mag bij het verwijderen ervan geen zichtbaar spoor van lijm achterlaten en de schil niet beschadigen.

VI. **AANDUIDINGSVOORSCHRIFTEN**

Op iedere verpakkingseenheid moeten aan éénzelfde kant, duidelijk leesbaar, onuitwisbaar en van buitenaf zichtbaar de onderstaande gegevens worden vermeld.

A. **Identificatie**

De naam en het adres van de verpakker en/of de verzender.

Deze vermelding mag worden vervangen:

— voor alle verpakkingen, behalve voorverpakkingen, door de door een officiële dienst afgegeven of erkende code van de verpakker en/of de verzender, voorafgegaan door de vermelding „Verpakker en/of verzender" (of een gelijkwaardige afkorting);

— uitsluitend voor voorverpakkingen, door de naam en het adres van de in de Gemeenschap gevestigde verkoper, voorafgegaan door de vermelding „Verpakt voor:" of een gelijkwaardige vermelding. In dat geval moet op het etiket tevens de code van de verpakker en/of de verzender vermeld staan. De verkoper verstrekt alle door de controlediensten noodzakelijk geachte inlichtingen met betrekking tot de betekenis van die code.

B. **Aard van het product**

— „Aardbeien" indien de inhoud van de verpakking van buitenaf niet zichtbaar is,

— naam van de variëteit (facultatief).

C. **Oorsprong van het product**

Land van oorsprong en, eventueel, productiegebied of nationale, regionale of lokale plaatsnaam.

D. **Handelskenmerken**

— Klasse.

E. **Officieel controlemerk (facultatief)**

De in de eerste alinea genoemde gegevens hoeven niet te worden aangebracht op de verpakkingseenheden (colli) wanneer deze verkoopverpakkingen bevatten die van buitenaf zichtbaar zijn en elk van die gegevens zijn voorzien. Op deze verpakkingseenheden mag geen enkele aanduiding voorkomen die misverstanden kan veroorzaken. Wanneer deze verpakkingseen-

▼**M8**

heden op een pallet worden aangeboden, moeten de betrokken gegevens zijn aangebracht op een blad dat zichtbaar op ten minste twee zijden van de pallet is bevestigd.

▼M8

DEEL 8: *HANDELSNORM VOOR PAPRIKA'S*

I. DEFINITIE VAN HET PRODUCT

Deze norm heeft betrekking op paprikavariëteiten (cultivars) van *Capsicum annuum* L. var. *annuum* die bestemd zijn voor levering als vers product aan de consument en niet voor industriële verwerking.

Op grond van hun vorm worden paprika's in vier handelstypen ingedeeld:

— langwerpige („puntige") paprika's,

— rechthoekige stomp gevormde („geblokte") paprika's,

— rechthoekige puntig gevormde („tolvormige") paprika's,

— platte („tomaatvormige") paprika's.

II. KWALITEITSVOORSCHRIFTEN

In de norm wordt aangegeven aan welke kwaliteitseisen paprika's na opmaak en verpakking moeten voldoen.

A. Minimumeisen

Onverminderd de voor elke klasse geldende specifieke eisen en toegestane toleranties moeten paprika's in alle kwaliteitsklassen als volgt zijn:

— intact,

— gezond; niet toegestaan zijn producten die zijn aangetast door rot of die een zodanige kwaliteitsvermindering vertonen dat zij niet meer geschikt zijn voor consumptie,

— zuiver, nagenoeg vrij van zichtbare vreemde stoffen,

— vers van uiterlijk,

— nagenoeg vrij van plagen,

— nagenoeg vrij van beschadiging door plagen,

— goed ontwikkeld,

— vrij van vorstschade,

— vrij van niet dichtgegroeide beschadigingen,

— vrij van zonnebrand [behoudens bijzondere bepalingen vastgesteld in punt B, onder ii)],

— voorzien van een steel,

— vrij van abnormaal uitwendig vocht,

— vrij van vreemde geur en/of smaak.

De paprika's moeten zo ontwikkeld en in een zodanige conditie zijn dat zij:

— bestand zijn tegen vervoer en goederenbehandeling,

— in goede staat op de plaats van bestemming aankomen.

B. Indeling in klassen

Paprika's worden ingedeeld in de twee hieronder omschreven klassen:

i) *Klasse I*

In deze klasse ingedeelde paprika's moeten van goede kwaliteit zijn. Zij moeten de specifieke kenmerken van de variëteit en/of het handelstype hebben wat betreft ontwikkeling, vorm en kleur, rekening houdend met de rijpheidsgraad.

Zij moeten als volgt zijn:

— stevig,

— nagenoeg vrij van vlekken.

De steel mag enigszins beschadigd of afgesneden zijn, mits de kelk intact is.

▼M8

ii) *Klasse II*

Tot deze klasse behoren paprika's die niet in klasse I kunnen worden ingedeeld, maar die wel aan de hierboven omschreven minimumeisen voldoen.

Zij mogen de volgende afwijkingen vertonen op voorwaarde dat zij hun essentiële kenmerken wat betreft kwaliteit, houdbaarheid en presentatie behouden:

— afwijking in vorm en ontwikkeling,

— verbranding door de zon of lichte, dichtgegroeide beschadigingen, die in het geval van langwerpige beschadigingen niet langer zijn dan 2 cm en in het geval van andere beschadigingen in totaal niet groter zijn dan 1 cm^2,

— lichte, droge oppervlaktescheurtjes, waarvan de totale lengte ten hoogste 3 cm bedraagt.

Zij mogen minder stevig zijn, maar niet verwelkt.

De steel mag beschadigd of afgesneden zijn.

III. **SORTERINGSVOORSCHRIFTEN**

Paprika's worden gesorteerd naar diameter (breedte van de „schouder"). Onder „breedte" van platte („tomaatvormige") paprika's moet worden verstaan: de diameter van de grootste dwarsdoorsnede.

Bij naar grootte gesorteerde paprika's mag het verschil in diameter tussen de kleinste en de grootste paprika per verpakkingseenheid ten hoogste 20 mm bedragen.

De breedte van de paprika's mag niet kleiner zijn dan:

— voor langwerpige („puntige") paprika's: 20 mm

— voor rechthoekige stomp gevormde („geblokte") paprika's en voor rechthoekige puntig gevormde („tolvormige") paprika's: 40 mm

— voor platte („tomaatvormige") paprika's: 55 mm

Groottesortering is niet verplicht voor klasse II, op voorwaarde dat de minimumgrootte in acht worden genomen.

De voorschriften voor de sortering naar grootte gelden niet voor miniproducten ([1]).

IV. **TOLERANTIES**

In iedere verpakkingseenheid zijn voor producten die niet beantwoorden aan de eisen voor de klasse waarin zij zijn ingedeeld, afwijkingen in kwaliteit en grootte toegestaan.

A. **Toleranties in kwaliteit**

i) *Klasse I*

10 % van het aantal vruchten of van het gewicht mag bestaan uit paprika's die niet aan de eisen voor deze klasse beantwoorden, maar die wel beantwoorden aan die voor klasse II of, bij uitzondering, binnen de toleranties van klasse II vallen.

ii) *Klasse II*

10 % van het aantal vruchten of van het gewicht mag bestaan uit paprika's die niet aan de eisen voor deze klasse, noch aan de minimumeisen beantwoorden, met uitzondering van producten die zijn aangetast door rot of die een andere vorm van kwaliteitsvermindering vertonen waardoor zij niet meer geschikt zijn voor consumptie.

([1]) Onder miniproducten worden door veredeling en/of speciale teelttechnieken verkregen variëteiten (cultivars) van niet-scherpsmakende paprika's verstaan; hiervan uitgezonderd zijn onderontwikkelde of te kleine niet-scherpsmakende paprika's van niet-minivariëteiten. Aan alle andere vereisten van de norm moet zijn voldaan.

▼M8

B. **Toleranties in grootte**

i) *Klasse I*

10 % van het aantal vruchten of van het gewicht mag bestaan uit paprika's die niet tot de aangegeven groottesortering behoren, mits deze paprika's niet meer dan 5 mm afwijken van de toegepaste groottesortering en ten hoogste 5 % van het aantal vruchten of van het gewicht kleiner is dan de minimumgrootte.

ii) *Klasse II*

— *Naar grootte gesorteerde paprika's*

10 % van het aantal vruchten of van het gewicht mag bestaan uit paprika's die niet tot de aangegeven groottesortering behoren, mits deze paprika's niet meer dan 5 mm afwijken van de toegepaste groottesortering en ten hoogste 5 % van het aantal vruchten of van het gewicht kleiner is dan de minimumgrootte.

— *Niet naar grootte gesorteerde paprika's*

5 % van het aantal vruchten of van het gewicht mag bestaan uit paprika's die tot 5 mm kleiner zijn dan de minimumgrootte.

V. **VERPAKKINGSVOORSCHRIFTEN**

A. **Uniformiteit**

De inhoud van iedere verpakkingseenheid moet uniform zijn en moet bestaan uit paprika's van dezelfde oorsprong, dezelfde variëteit of hetzelfde handelstype, dezelfde kwaliteit, dezelfde groottesortering (wanneer sortering plaatsvindt) en, voor klasse I, van vrijwel dezelfde rijpheid en kleur.

Verpakkingseenheden mogen echter mengsels van paprika's van verschillende kleuren bevatten, op voorwaarde dat zij uniform zijn wat betreft oorsprong, kwaliteit, handelstype en (wanneer sortering plaatsvindt) grootteklasse.

Voor de consument bestemde verpakkingen met een nettogewicht van maximaal één kilo mogen mengsels van paprika's van verschillende kleuren en/of handelstypes bevatten, op voorwaarde dat zij uniform zijn wat kwaliteit betreft en, per kleur en/of handelstype, ook wat oorsprong betreft.

Langwerpige paprika's moeten, wanneer zij naar grootte worden gesorteerd, qua lengte voldoende uniform zijn.

Niet-scherpsmakende minipaprika's moeten, wat grootte betreft, redelijk uniform zijn. Zij mogen worden verpakt met andere miniproducten van verschillende soort en oorsprong.

Het zichtbare gedeelte van de inhoud van de verpakkingseenheid moet representatief zijn voor het geheel.

B. **Verpakking**

De verpakking moet de paprika's goed beschermen.

Het binnen in de verpakkingseenheid gebruikte materiaal moet nieuw en schoon zijn, en van een zodanige kwaliteit dat de producten niet uitwendig of inwendig worden beschadigd. Er mag materiaal, met name papier of stempels, met handelsaanduidingen worden gebruikt, mits de voor de bedrukking of de etikettering gebruikte inkt of lijm niet giftig is.

De verpakking mag geen vreemde substanties bevatten.

Het eventueel op elk product aangebrachte etiket mag bij het verwijderen ervan geen zichtbaar spoor van lijm achterlaten en de schil niet beschadigen.

VI. **AANDUIDINGSVOORSCHRIFTEN**

Op iedere verpakkingseenheid moeten aan éénzelfde kant, duidelijk leesbaar, onuitwisbaar en van buitenaf zichtbaar de onderstaande gegevens worden vermeld.

▼M8

A. **Identificatie**

De naam en het adres van de verpakker en/of de verzender.

Deze vermelding mag worden vervangen:

— voor alle verpakkingen, behalve voorverpakkingen, door de door een officiële dienst afgegeven of erkende code van de verpakker en/of de verzender, voorafgegaan door de vermelding „Verpakker en/of verzender” (of een gelijkwaardige afkorting),

— uitsluitend voor voorverpakkingen, door de naam en het adres van de in de Gemeenschap gevestigde verkoper, voorafgegaan door de vermelding „Verpakt voor:” of een gelijkwaardige vermelding. In dat geval moet op het etiket tevens de code van de verpakker en/of de verzender vermeld staan. De verkoper verstrekt alle door de controlediensten noodzakelijk geachte inlichtingen met betrekking tot de betekenis van die code.

B. **Aard van het product**

Wanneer de inhoud van de verpakking van buitenaf niet zichtbaar is:

— „Paprika’s”,

— kleur,

— het handelstype („langwerpige”, „rechthoekige stomp gevormde”, „rechthoekige puntig gevormde” en „platte” paprika’s) of de naam van de variëteit.

Wanneer het verpakkingen of verkoopverpakkingen betreft met een mengsel van verschillende kleuren en/of verschillende handelstypes paprika’s :

— „Mengsels van verschillende paprika’s”, of een gelijkwaardige vermelding,

— wanneer de inhoud van buitenaf niet zichtbaar is, de kleuren en/of handelstypes en de aantallen paprika’s per kleur en/of handelstype.

C. **Oorsprong van het product**

Land van oorsprong en, eventueel, productiegebied of nationale, regionale of lokale plaatsnaam.

Wanneer het verkoopverpakkingen met een mengsel van paprika’s van verschillende kleuren en/of handelstypes en van verschillende oorsprong betreft, moet in de onmiddellijke nabijheid van elke kleur en/of handelstype het land van oorsprong worden vermeld.

D. **Handelskenmerken**

— klasse,

— in geval van sortering naar grootte: vermelding van de kleinste en de grootste diameter; in andere gevallen: de aanduiding „niet naar grootte gesorteerd”,

— in voorkomend geval „Minipaprika’s” of „Babypaprika’s” of een andere passende benaming voor een miniproduct. Op verpakkingen met verschillende soorten miniproducten moeten alle producten en hun respectieve oorsprong worden aangegeven.

E. **Officieel controlemerk (facultatief)**

De in de eerste alinea genoemde gegevens hoeven niet te worden aangebracht op de verpakkingseenheden (colli) wanneer deze verkoopverpakkingen bevatten die van buitenaf zichtbaar zijn en elk van die gegevens zijn voorzien. Op deze verpakkingseenheden mag geen enkele aanduiding voorkomen die misverstanden kan veroorzaken. Wanneer deze verpakkingseenheden op een pallet worden aangeboden, moeten de betrokken gegevens zijn aangebracht op een blad dat zichtbaar op ten minste twee zijden van de pallet is bevestigd.

▼M8

DEEL 9: *HANDELSNORM VOOR TAFELDRUIVEN*

I. DEFINITIE VAN HET PRODUCT

Deze norm heeft betrekking op tafeldruivenvariëteiten (cultivars) van *Vitis vinifera* L. die bestemd zijn voor levering als vers product aan de consument en niet voor industriële verwerking.

II. KWALITEITSVOORSCHRIFTEN

In de norm wordt aangegeven aan welke kwaliteitseisen tafeldruiven na opmaak en verpakking moeten voldoen.

A. Minimumeisen

Onverminderd de voor elke klasse geldende specifieke eisen en toegestane toleranties moeten de trossen en de bessen in alle kwaliteitsklassen als volgt zijn:

— gezond; niet toegestaan zijn producten die zijn aangetast door rot of die een zodanige kwaliteitsvermindering vertonen dat zij niet meer geschikt zijn voor consumptie,

— zuiver, nagenoeg vrij van zichtbare vreemde stoffen,

— nagenoeg vrij van plagen,

— nagenoeg vrij van beschadiging door plagen,

— vrij van abnormaal uitwendig vocht,

— vrij van vreemde geur en/of smaak.

Bovendien moeten de bessen als volgt zijn:

— intact,

— goed gevormd,

— normaal ontwikkeld.

Verkleuring door de zon wordt niet als een afwijking beschouwd.

De trossen moeten zorgvuldig zijn geplukt.

Het sap van de bessen moet een brekingsindex hebben van minstens:

— 12º Brix voor de variëteiten Alphonse Lavallée, Cardinal en Victoria,

— 13º Brix voor alle overige variëteiten met pitten,

— 14º Brix voor alle variëteiten zonder pitten.

Bovendien moet bij alle variëteiten de verhouding tussen suikergehalte en zuurgehalte bevredigend zijn.

Tafeldruiven moeten zodanig ontwikkeld en in een zodanige conditie zijn dat zij:

— bestand zijn tegen vervoer en goederenbehandeling, en

— in goede staat op de plaats van bestemming aankomen.

B. Indeling in klassen

Tafeldruiven worden ingedeeld in de drie hieronder omschreven klassen:

i) *Klasse „Extra”*

In deze klasse ingedeelde tafeldruiven moeten van voortreffelijke kwaliteit zijn. De trossen moeten de kenmerkende vorm, ontwikkeling en kleur van de variëteit hebben, waarbij rekening dient te worden gehouden met het productiegebied, en ze moeten vrij zijn van alle afwijkingen.

De bessen moeten stevig zijn, goed vastzitten, gelijkmatig verdeeld zijn over de rist en vrijwel geheel met „dauw” bedekt zijn.

ii) *Klasse I*

In deze klasse ingedeelde tafeldruiven moeten van goede kwaliteit zijn. De trossen moeten de kenmerkende vorm, ontwikkeling en

▼M8

kleur van de variëteit hebben, waarbij rekening dient te worden gehouden met het productiegebied.

De bessen moeten stevig zijn, goed vastzitten en over een zo groot mogelijk oppervlak met „dauw" bedekt zijn. Zij mogen evenwel minder gelijkmatig over de rist verdeeld zijn dan bij de klasse „Extra".

De producten mogen de volgende kleine afwijkingen vertonen, op voorwaarde dat deze het algemene uiterlijk, de kwaliteit, de houdbaarheid en de presentatie van de producten in de verpakking niet nadelig beïnvloeden:

— een geringe vormafwijking,

— geringe kleurafwijkingen,

— een zeer geringe schilverbranding door de zon.

iii) *Klasse II*

Tot deze klasse behoren tafeldruiven die niet in een hogere klasse kunnen worden ingedeeld, maar die wel aan de hierboven omschreven minimumeisen voldoen.

De trossen mogen geringe afwijkingen in vorm, ontwikkeling en kleur vertonen, op voorwaarde dat zij nog hun essentiële kenmerken van de variëteit behouden, rekening houdende met het productiegebied.

De bessen moeten voldoende stevig zijn, voldoende goed vastzitten en zoveel mogelijk met „dauw" bedekt zijn. Zij mogen minder regelmatig over de rist zijn verdeeld dan bij klasse I.

Op voorwaarde dat de producten nog hun essentiële kenmerken wat betreft kwaliteit, houdbaarheid en presentatie vertonen, zijn de volgende afwijkingen toegestaan:

— vormafwijkingen,

— kleurafwijkingen,

— geringe schilverbranding door de zon,

— lichte kneuzingen,

— geringe afwijkingen van de schil.

III. **SORTERINGSVOORSCHRIFTEN**

Tafeldruiven worden naar gewicht per tros gesorteerd.

Voor kasdruiven, natuurdruiven met grote bessen en natuurdruiven met kleine bessen is een minimumgewicht per tros vastgesteld:

	Kasdruiven (als zodanig op het etiket vermeld)	Natuurdruiven	
		Alle variëteiten behalve de in het aanhangsel vermelde variëteiten met kleine bessen	In het aanhangsel vermelde variëteiten met kleine bessen
Klasse „Extra"	300 g	200 g	150 g
Klasse I	250 g	150 g	100 g
Klasse II	150 g	100 g	75 g

IV. **TOLERANTIES**

In iedere verpakkingseenheid zijn voor producten die niet beantwoorden aan de eisen voor de klasse waarin zij zijn ingedeeld, afwijkingen in kwaliteit en grootte toegestaan.

▼M8

A. **Toleranties in kwaliteit**

i) *Klasse „Extra”*

5 % van het gewicht mag bestaan uit trossen die niet aan de eisen voor deze klasse beantwoorden, maar die wel beantwoorden aan die voor klasse I of, bij uitzondering, binnen de toleranties voor klasse I vallen.

ii) *Klasse I*

10 % van het gewicht mag bestaan uit trossen die niet aan de eisen voor deze klasse beantwoorden, maar die wel beantwoorden aan die voor klasse II of, bij uitzondering, binnen de toleranties voor klasse II vallen.

iii) *Klasse II*

10 % van het gewicht mag bestaan uit trossen die noch aan de eisen voor deze klasse, noch aan de minimumeisen beantwoorden, met uitzondering van producten die zijn aangetast door vruchtrot of die een andere vorm van kwaliteitsvermindering vertonen waardoor zij niet meer geschikt zijn voor consumptie.

B. **Toleranties in grootte**

i) *Klasse „Extra” en klasse I*

10 % van het gewicht mag bestaan uit trossen die niet aan het minimumgewicht van de klasse beantwoorden, maar wel aan dat van een klasse lager.

ii) *Klasse II*

10 % van het gewicht mag bestaan uit trossen die niet aan het minimumgewicht van deze klasse beantwoorden, maar die ten minste 75 g wegen.

iii) *Klasse „Extra”, klasse I en klasse II*

Elke voor verkoop aan de consument bestemde verpakking met een nettogewicht van ten hoogste 1 kg mag een tros van minder dan 75 g omvatten om het aangegeven gewicht te kunnen bereiken, voor zover deze tros aan alle overige eisen voor de aangegeven klasse voldoet.

V. **VERPAKKINGSVOORSCHRIFTEN**

A. **Uniformiteit**

De inhoud van iedere verpakkingseenheid moet uniform zijn en moet bestaan uit trossen van dezelfde oorsprong, dezelfde variëteit, dezelfde kwaliteit en dezelfde rijpheidsgraad.

Voor tafeldruiven in kleinverpakkingen voor verkoop aan de consument en met een nettogewicht van ten hoogste 1 kg, is uniformiteit qua variëteit en oorsprong niet vereist.

In de klasse „Extra” moeten de trossen vrijwel identiek zijn wat betreft kleur en grootte.

Als decoratief element mogen zich in iedere verpakkingseenheid met Chasselas-druiven trossen van verschillende kleur bevinden.

Het zichtbare gedeelte van de inhoud van de verpakkingseenheid moet representatief zijn voor het geheel.

B. **Verpakking**

De verpakking moet de tafeldruiven goed beschermen.

Trossen van de klasse „Extra” mogen slechts in één laag worden aangeboden.

Het binnen in de verpakkingseenheid gebruikte materiaal moet nieuw en schoon zijn, en van een zodanige kwaliteit dat de producten niet uitwendig of inwendig worden beschadigd. Er mag materiaal, met name papier of stempels, met handelsaanduidingen worden gebruikt, mits de voor de bedrukking of de etikettering gebruikte inkt of lijm niet giftig is.

▼M8

In de verpakkingseenheid mogen geen vreemde substanties voorkomen, behalve eventueel bij een speciale aanbiedingsvorm waarbij een stukje rank van ten hoogste 5 cm lengte aan de tak van de tros vastzit.

Het eventueel op elk product aangebrachte etiket mag bij het verwijderen ervan geen zichtbaar spoor van lijm achterlaten en de schil niet beschadigen.

VI. **AANDUIDINGSVOORSCHRIFTEN**

Op iedere verpakkingseenheid moeten aan éénzelfde kant duidelijk leesbaar, onuitwisbaar en van buitenaf zichtbaar, de volgende gegevens worden vermeld.

A. **Identificatie**

De naam en het adres van de verpakker en/of de verzender.

Deze vermelding mag worden vervangen:

— voor alle verpakkingen, behalve voorverpakkingen, door de door een officiële dienst afgegeven of erkende code van de verpakker en/of de verzender, voorafgegaan door de vermelding „Verpakker en/of verzender” (of een gelijkwaardige afkorting);

— uitsluitend voor voorverpakkingen, door de naam en het adres van de in de Gemeenschap gevestigde verkoper, voorafgegaan door de vermelding „Verpakt voor:” of een gelijkwaardige vermelding. In dat geval moet op het etiket tevens de code van de verpakker en/of de verzender vermeld staan. De verkoper verstrekt alle door de controlediensten noodzakelijk geachte inlichtingen met betrekking tot de betekenis van die code.

B. **Aard van het product**

— „Tafeldruiven” indien de inhoud van de verpakking van buitenaf niet zichtbaar is,

— naam van de variëteit of, in voorkomend geval, naam van de variëteiten,

— in voorkomend geval: „Kasdruiven”.

C. **Oorsprong van het product**

Land van oorsprong of, eventueel, productiegebied of nationale, regionale of lokale plaatsnaam.

D. **Handelskenmerken**

— Klasse.

E. **Officieel controlemerk** ***(facultatief)***

De in de eerste alinea genoemde gegevens hoeven niet te worden aangebracht op de verpakkingseenheden (colli) wanneer deze verkoopverpakkingen bevatten die van buitenaf zichtbaar zijn en elk van die gegevens zijn voorzien. Op deze verpakkingseenheden mag geen enkele aanduiding voorkomen die misverstanden kan veroorzaken. Wanneer deze verpakkingseenheden op een pallet worden aangeboden, moeten de betrokken gegevens zijn aangebracht op een blad dat zichtbaar op ten minste twee zijden van de pallet is bevestigd.

▼M8

Aanhangsel

Uitputtende lijst van alle variëteiten met kleine bessen

Variëteit	Andere namen waaronder de variëteit voorkomt
Admirable de Courtiller	Admirable, Csiri Csuri
Albillo	Acerba, Albuela, Blanco Ribera, Cagalon
Angelo Pirovano	I. Pirovano 2
Annamaria	I. Ubizzoni 4
Baltali	
Beba	Beba de los Santos, Eva
Catalanesca	Catalanesa, Catalana, Uva Catalana
Chasselas blanc	Chasselas doré, Fendant, Franceset, Franceseta, Gutedel, Krachgutedel, White van der Laan
Chasselas rouge	Roter Gutedel
Chelva	Chelva de Cebreros, Guareña, Mantuo, Villanueva
Ciminnita	Cipro bianco
Clairette	Blanquette, Malvoisie, Uva de Jijona
Colombana bianca	Verdea, Colombana de Peccioli
Dehlro	
Delizia di Vaprio	I. Pirovano 46 A
Exalta	
Flame Seedless	Red Flame
Gros Vert	Abbondanza, St Jeannet, Trionfo dell'Esposizione, Verdal, Trionfo di Gerusalemme
Jaoumet	Madeleine de St Jacques, Saint Jacques
Madeleine	Angevine, Angevine Oberlin, Madeleine Angevine Oberlin, Republicain
Mireille	
Molinera	Besgano, Castiza, Molinera gorda
Moscato d'Adda	Muscat d'Adda
Moscato d'Amburgo	Black Muscat, Hambro, Hamburg, Hamburski Misket, Muscat d'Hambourg, Moscato Preto
Moscato di Terracina	Moscato di Maccarese
Œillade	Black Malvoisie, Cinsaut, Cinsault, Ottavianello, Sinso
Panse precoce	Bianco di Foster, Foster's white, Sicilien
Perla di Csaba	Càbski Biser, Julski muskat, Muscat Julius, Perle de Csaba
Perlaut	
Perlette	
Pizzutello bianco	Aetonychi aspro, Coretto, Cornichon blanc, Rish Baba, Sperone di gallo, Teta di vacca
Precoce de Malingre	

▼**M8**

Variëteit	Andere namen waaronder de variëteit voorkomt
Primus	I. Pirovano 7
Prunesta	Bermestia nera, Pergola rossa, Pergolese di Tivoli
Regina dei Vigneti	Königin der Weingärten, Muskat Szölöskertek Kizalyneja, Szölöskertek Kizalyneh, Rasaki ourgarias, Regina Villoz, Reina de las Viñas, Reine des Vignes, I. Mathiasz 140, Queen of the Vineyards
Servant	Servan, Servant di Spagna
Sideritis	Sidiritis
Sultanines	Bidaneh, Kishmich, Kis Mis, Sultan, Sultana, Sultani, Cekirdesksiz, Sultanina bianca, Sultaniye, Thompson Seedless and mutations
Valenci blanc	Valensi, Valency, Panse blanche
Valenci noir	Planta Mula, Rucial de Mula, Valenci negro
Yapincak	

▼M15

DEEL 10: *HANDELSNORM VOOR TOMATEN*

I. DEFINITIE VAN HET PRODUCT

Deze norm heeft betrekking op tomatenvariëteiten (cultivars) van *Lycopersicum esculentum Mill* die bestemd zijn voor levering als vers product aan de consument en niet voor industriële verwerking.

Er worden bij tomaten vier handelstypen onderscheiden:

— „ronde" tomaten,

— „geribde" tomaten,

— „langwerpige" tomaten,

— „kerstomaten" (inclusief „cocktailtomaten").

II. KWALITEITSVOORSCHRIFTEN

In deze norm wordt aangegeven aan welke kwaliteitseisen tomaten na opmaak en verpakking moeten voldoen.

A. Minimumeisen

Onverminderd de voor elke klasse geldende specifieke eisen en toegestane toleranties moeten tomaten in alle kwaliteitsklassen als volgt zijn:

— intact,

— gezond; niet toegestaan zijn producten die zijn aangetast door rot of die een zodanige kwaliteitsvermindering vertonen dat zij niet meer geschikt zijn voor consumptie,

— zuiver, nagenoeg vrij van zichtbare vreemde stoffen,

— vers van uiterlijk,

— nagenoeg vrij van plagen,

— vrij van aantasting van het vruchtvlees door plagen,

— vrij van abnormaal uitwendig vocht,

— vrij van vreemde geur en/of vreemde smaak.

Bij tomaten in trossen moet de steel vers zijn, gezond, zuiver en vrij van bladeren en zichtbare vreemde stoffen.

Tomaten moeten zo ontwikkeld en in een zodanige conditie zijn dat zij:

— bestand zijn tegen vervoer en goederenbehandeling,

— in goede staat op de plaats van bestemming aankomen.

B. Indeling in klassen

Tomaten worden ingedeeld in de drie hieronder omschreven klassen:

i) *Klasse „Extra"*

In deze klasse ingedeelde tomaten moeten van voortreffelijke kwaliteit zijn. Het vruchtvlees moet stevig zijn, en de vorm, het uiterlijk en de ontwikkeling moeten kenmerkend zijn voor de variëteit.

De kleur van de tomaten, die de rijpheidsgraad aangeeft, moet zodanig zijn dat de tomaten kunnen beantwoorden aan de hierboven onder punt A, laatste alinea, vastgestelde eisen.

Tomaten mogen geen „groene kraag" hebben en geen andere afwijkingen vertonen dan zeer lichte oppervlakkige afwijkingen van de vruchthuid, op voorwaarde dat deze het algemene uiterlijk, de kwaliteit, de houdbaarheid en de presentatie van het product in de verpakking niet nadelig beïnvloeden.

ii) *Klasse I*

In deze klasse ingedeelde tomaten moeten van goede kwaliteit zijn. Zij moeten voldoende stevig zijn en de voor de variëteit kenmerkende eigenschappen bezitten.

▼M15

Zij moeten vrij zijn van scheuren en van zichtbare „groene kragen”. De vruchten mogen evenwel de volgende kleine afwijkingen vertonen, op voorwaarde dat deze afwijkingen het algemene uiterlijk, de kwaliteit, de houdbaarheid en de presentatie van het product in de verpakking niet nadelig beïnvloeden:

— een geringe afwijking in vorm,

— lichte kleurafwijkingen,

— geringe afwijkingen aan de vruchthuid,

— zeer lichte kneuzingen.

„Geribde” tomaten mogen bovendien de volgende afwijkingen vertonen:

— dichtgegroeide scheurtjes van ten hoogste 1 cm lengte,

— kleine uitwassen,

— geringe navelvorming, zonder verkurking,

— verkurkt navelvormig bloemlitteken met een oppervlakte van ten hoogste 1 cm^2,

— zeer smal langwerpig bloemlitteken (gelijkend op een naad), dat evenwel niet langer mag zijn dan 2/3 van de grootste diameter van de vrucht.

iii) *Klasse II*

Tot deze klasse behoren tomaten die niet in een hogere klasse kunnen worden ingedeeld, maar die wel aan de hierboven omschreven minimumeisen voldoen.

Zij moeten redelijk stevig zijn (eventueel iets minder stevig dan tomaten van klasse I) en mogen geen scheurtjes vertonen die niet zijn dichtgegroeid.

Op voorwaarde dat de tomaten nog hun kenmerkende eigenschappen inzake kwaliteit, houdbaarheid en presentatie vertonen, zijn evenwel de volgende afwijkingen toegestaan:

— afwijkingen in vorm, ontwikkeling en kleur,

— afwijkingen aan de vruchthuid of kneuzingen, op voorwaarde dat deze de vrucht niet ernstig aantasten,

— dichtgegroeide scheurtjes van ten hoogste 3 cm lengte voor ronde, geribde en langwerpige tomaten.

„Geribde” tomaten mogen bovendien de volgende afwijkingen vertonen:

— grotere uitwassen dan voor klasse I, mits er geen sprake is van misvormingen,

— navelvorming,

— verkurkt navelvormig bloemlitteken met een oppervlakte van ten hoogste 2 cm^2,

— zeer smal langwerpig bloemlitteken (gelijkend op een naad).

III. **SORTERINGSVOORSCHRIFTEN**

Tomaten worden gesorteerd naar de maximumdiameter van de dwarsdoorsnede, naar gewicht of naar aantal stuks.

De onderstaande bepalingen gelden niet voor tomaten in trossen en zijn facultatief voor klasse II.

Om uniformiteit in grootte te garanderen:

a) geldt qua verschil in diameter tussen tomaten in dezelfde verpakkingseenheid:

— dat dat verschil beperkt moet zijn tot 10 mm, indien de diameter van de kleinste vrucht (zoals aangegeven op de verpakking) kleiner is dan 50 mm

▼M15

— dat dat verschil beperkt moet zijn tot 15 mm, indien de diameter van de kleinste vrucht (zoals aangegeven op de verpakking) gelijk is aan of groter is dan 50 mm, maar kleiner is dan 70 mm

— dat dat verschil beperkt moet zijn tot 20 mm, indien de diameter van de kleinste vrucht (zoals aangegeven op de verpakking) gelijk is aan of groter is dan 70 mm, maar kleiner dan 100 mm

— dat voor vruchten met een diameter van 100 mm of meer, geen beperkingen op het gebied van verschil in diameter van toepassing zijn.

Indien groottesorteringscodes worden toegepast, dienen de in de volgende tabel aangegeven codes en schalen in acht te worden genomen:

Groottesorteringscode	Diameter (mm)
0	≤ 20
1	> 20 ≤ 25
2	> 25 ≤ 30
3	> 30 ≤ 35
4	> 35 ≤ 40
5	> 40 ≤ 47
6	> 47 ≤ 57
7	> 57 ≤ 67
8	> 67 ≤ 82
9	> 82 ≤ 102
10	> 102

b) Voor naar gewicht of naar aantal stuks gesorteerde tomaten, dient het verschil is grootte in overeenstemming te zijn met het bepaalde onder a).

IV. **TOLERANTIES**

Er gelden kwaliteits- en groottetoleranties voor elke partij producten die niet beantwoorden aan de eisen voor de klasse waarin zij zijn ingedeeld.

A. **Toleranties in kwaliteit**

i) *Klasse „Extra”*

In totaal mag 5 % van het aantal of het gewicht bestaan uit producten die niet aan de eisen voor deze klasse beantwoorden, maar wel beantwoorden aan die voor klasse I. Niet meer dan in totaal 0,5 % van de binnen deze tolerantie vallende tomaten mogen producten zijn die voldoen aan de kwaliteiteisen van klasse II.

ii) *Klasse I*

In totaal mag 10 % van het aantal of het gewicht bestaan uit producten die niet aan de eisen voor deze klasse beantwoorden, maar wel beantwoorden aan die voor klasse II. Niet meer dan in totaal 1 % van de binnen deze tolerantie vallende tomaten mogen producten zijn die noch aan de kwaliteiteisen van klasse II, noch aan de minimumeisen voldoen. Producten die zijn aangetast door rot of die een zodanige kwaliteitsvermindering vertonen dat zij niet meer geschikt zijn voor consumptie, zijn uitgesloten. Voor tomaten in trossen mag 5 % van het aantal of het gewicht bestaan uit tomaten die van de steel zijn losgekomen.

iii) *Klasse II*

In totaal mag 10 % van het aantal of het gewicht bestaan uit producten die noch aan de eisen voor deze klasse, noch aan de minimumeisen beantwoorden. Producten die zijn aangetast door rot of die een zodanige kwaliteitsvermindering vertonen dat zij

▼M15

niet meer geschikt zijn voor consumptie, zijn uitgesloten. Voor tomaten in trossen mag 10 % van het aantal of het gewicht bestaan uit tomaten die van de steel zijn losgekomen.

B. **Toleranties in grootte**

Voor alle klassen mag 10 % van het aantal of het gewicht de grootte van de sortering onmiddellijk boven of beneden de aangegeven sortering hebben.

V. **VERPAKKINGSVOORSCHRIFTEN**

A. **Uniformiteit**

De inhoud van iedere verpakking moet uniform zijn en moet bestaan uit tomaten van dezelfde oorsprong, dezelfde variëteit of hetzelfde handelstype, dezelfde kwaliteit en dezelfde groottesortering (wanneer sortering plaatsvindt).

Tomaten van de klassen „Extra" en I moeten praktisch uniform zijn qua rijpheid en kleur. Bovendien moet voor „langwerpige" tomaten de lengte voldoende uniform zijn.

Tomaten van duidelijk verschillende kleuren, variëteiten en/of handelstypen mogen echter samen in een verkoopeenheid ([1]) worden verpakt, op voorwaarde dat de producten in het mengsel van uniforme kwaliteit zijn en voor elke betrokken kleur, variëteit en/of handelstype uniform zijn wat de oorsprong betreft.

Het zichtbare gedeelte van de inhoud van de verpakking moet representatief zijn voor het geheel.

B. **Verpakking**

De verpakking moet de tomaten goed beschermen.

Het binnenin de verpakkingseenheid gebruikte materiaal moet schoon zijn en van een zodanige kwaliteit dat de producten niet uitwendig of inwendig worden beschadigd. Er mag materiaal, met name papier of stempels, met handelsaanduidingen worden gebruikt, mits de voor de bedrukking of de etikettering gebruikte inkt of lijm niet giftig is.

De verpakkingen mogen geen vreemde substanties bevatten.

VI. **AANDUIDINGSVOORSCHRIFTEN**

Op iedere verpakking ([2]) moeten, op één kant, duidelijk leesbaar, onuitwisbaar en van buitenaf zichtbaar, de volgende gegevens worden vermeld:

A. **Identificatie**

Verpakker en/of verzender/verscheper:

— naam en fysiek adres (bijv. straat/plaats/regio/postcode en, indien verschillende van het land van oorsprong, land)

of

— een officieel door de nationale autoriteit erkende code ([3]).

B. **Aard van het product**

„Tomaten" of „tomaten in trossen" en het handelstype, indien de inhoud van de verpakking van buitenaf niet zichtbaar is. Deze aanduidingen zijn in ieder geval verplicht voor „kerstomaten" (of „cocktailtomaten"), al dan niet in trossen.

([1]) De verkoopeenheid moet voor aankoop in haar geheel zijn ontworpen.

([2]) Voor rechtstreekse verkoop aan de consument voorverpakte verpakkingseenheden dienen niet aan deze aanduidingsvoorschriften, maar wel aan de betrokken nationale eisen te voldoen. De bedoelde aanduidingen moeten in elk geval wel voorkomen op de verpakking waarin dergelijke verpakkingseenheden worden vervoerd.

([3]) Op grond van de nationale wetgeving van een aantal landen is de expliciete vermelding van naam en adres vereist. Wanneer echter een code wordt gebruikt, dient de vermelding „verpakker en/of verzender (of gelijkwaardige afkortingen)" dicht bij de code te worden aangegeven, waarbij de code moet worden voorafgegaan door de ISO-3166 lettercode voor het land/gebied van het erkennende land, indien dat verschillend is van het land van oorsprong.

▼M15

— Wanneer het verkoopeenheden betreft met een mengsel van producten van duidelijk verschillende kleuren, variëteiten en/of handelstypen, de vermelding „Mengsel van tomaten” of een gelijkwaardige vermelding. Indien het product van buitenaf niet zichtbaar is, moeten de in de verkoopeenheid voorkomende kleuren, variëteiten of handelstypen worden vermeld.

— Naam van de variëteit (facultatief).

C. **Oorsprong van het product**

Land van oorsprong en, eventueel, productiegebied of nationale, regionale of lokale plaatsnaam.

Wanneer het verkoopeenheden met een mengsel van producten van duidelijk verschillende kleuren, variëteiten en/of handelstypen van verschillende oorsprong betreft, moet dicht bij de betrokken kleur, de betrokken variëteit en/of het betrokken handelstype elk land van oorsprong worden vermeld.

D. **Handelskenmerken**

— Klasse

— Grootteklasse (wanneer sortering plaatsvindt), aangegeven door middel van de minimum- en maximumdiameter.

E. **Officieel controlemerk (facultatief)**

— De in de eerste alinea genoemde gegevens hoeven niet te worden aangebracht op de verpakkingen wanneer deze verkoopverpakkingen bevatten die van buitenaf zichtbaar zijn en elk van die gegevens zijn voorzien. Op deze verpakkingen mag geen enkele aanduiding voorkomen die misverstanden kan veroorzaken. Wanneer deze verpakkingen op een pallet worden aangeboden, moeten de betrokken gegevens zijn aangebracht op een blad dat zichtbaar op ten minste twee zijden van de pallet is bevestigd.

▼**M8**

BIJLAGE II

IN ARTIKEL 11, LID 1, GENOEMD MODEL

	Communautaire handelsnorm voor verse groenten en fruit Nr. (van de erkende marktdeelnemer) (Lidstaat)

▼M8

BIJLAGE III

NORMCONTROLECERTIFICAAT MET BETREKKING TOT DE OVEREENSTEMMING MET DE COMMUNAUTAIRE HANDELSNORMEN VOOR VERSE GROENTEN EN FRUIT ALS BEDOELD IN DE ARTIKELEN 11, 12 en 12 bis

<table>
<tr><td>1. Marktdeelnemer</td><td colspan="3">Normcontrolecertificaat met betrekking tot de overeenstemming met de communautaire handelsnormen voor verse groenten en fruit

Nr. ……

(Dit certificaat is uitsluitend bestemd voor de controle-instanties)</td></tr>
<tr><td rowspan="2">2. Op de verpakking vermelde verpakker (indien verschillend van de marktdeelnemer)</td><td colspan="3">3. Controle-instantie</td></tr>
<tr><td colspan="2">4. Plaats van controle / Land van oorsprong (1)</td><td>5. Gebied of land van bestemming</td></tr>
<tr><td colspan="2">6. Identificatie van het vervoermiddel</td><td colspan="2">7.

☐ Intern

☐ Invoer

☐ Uitvoer</td></tr>
<tr><td>8. Verpakking (aantal en aard)

-

-</td><td>9. Aard van het product (variëteit indien de norm dat voorschrijft)</td><td>10. Kwaliteitsklasse</td><td>11. Totaal nettogewicht in kg</td></tr>
<tr><td colspan="4">12. De hierboven vermelde zending voldeed ten tijde van de afgifte aan de geldende communautaire handelsnormen.

.....

Gepland douanekantoor ..... Plaats en datum van afgifte.....

Geldig tot (datum): .....

Controleur (naam in drukletters): .....

Handtekening Stempel van de bevoegde autoriteit</td></tr>
<tr><td colspan="4">13. Opmerkingen</td></tr>
</table>

(1) Bij wederuitvoer, de oorsprong van de goederen vermelden in vak 9.

▼B

BIJLAGE IV

LANDEN WAARVAN DE NORMCONTROLES ZIJN GOEDGEKEURD IN HET KADER VAN ARTIKEL 13

▼M8

_____

▼B

Land	Product
Zwitserland	Verse groenten en fruit, behalve citrusvruchten
Marokko	Verse groenten en fruit
Zuid-Afrika	Verse groenten en fruit
Israël	Verse groenten en fruit
India	Verse groenten en fruit
Nieuw-Zeeland	Appelen, peren en kiwi's
Senegal	Verse groenten en fruit
Kenia	Verse groenten en fruit
Turkije	Verse groenten en fruit

▼M8

_____

_____

▼M8

BIJLAGE VI

In artikel 20, lid 1, bedoelde controlemethoden

Opmerking: De hierna vermelde controlemethoden zijn gebaseerd op de handleiding voor kwaliteitscontroles voor verse groenten en fruit die is goedgekeurd in het kader van de OESO-regeling inzake de toepassing van internationale normen voor groenten en fruit.

1. **DEFINITIES**

1.1 Verpakking

Een verpakt deel van de producten van een partij. De producten zijn zo verpakt dat de behandeling en het vervoer van een bepaald aantal verkoopeenheden, dan wel losse of gerangschikte producten wordt vergemakkelijkt en schade door fysieke behandeling en vervoer wordt voorkomen. Containers voor weg-, rail-, zee- en luchtvervoer zijn geen verpakkingen.

1.2 Verkoopverpakking

Een individueel verpakt deel van de producten van een partij. De producten zijn zo verpakt dat zij in het verkooppunt een verkoopeenheid vormen voor de eindverbruiker of de consument.

1.2a Voorverpakkingen

Voorverpakkingen zijn verkoopverpakkingen die de inhoud geheel of gedeeltelijk omsluiten, maar zodanig dat de inhoud niet kan worden veranderd zonder dat het verpakkingsmateriaal wordt geopend of aangetast. Beschermingsfolie voor individuele producten wordt niet als voorverpakking beschouwd.

1.3 Zending

Een bij de controle aangeboden hoeveelheid product die een bepaalde marktdeelnemer wil verkopen en die in een document wordt omschreven. De zending kan uit één of meer soorten producten en uit één of meer partijen verse, droge of gedroogde groenten en vruchten bestaan.

1.4 Partij

Hoeveelheid product die, bij de controle op één plaats, wordt aangeboden met dezelfde kenmerken wat betreft:

— identiteit van de verpakker en/of de verzender

— land van oorsprong

— aard van het product

— productklasse

— groottesortering (als het product naar grootte wordt ingedeeld)

— variëteit of handelstype (volgens de corresponderende voorschriften van de handelsnorm)

— verpakking en presentatie.

Als echter bij de normcontrole van de (in artikel 1.3 gedefinieerde) zendingen de partijen moeilijk uit elkaar te houden zijn en/of geen afzonderlijke partijen kunnen worden gepresenteerd, mogen alle partijen van een bepaalde zending als één partij worden behandeld mits zij dezelfde kenmerken hebben wat betreft aard van het product, verzender, land van oorsprong, klasse en, als dat in de betrokken handelsnorm is opgenomen, variëteit of handelstype.

1.5 Monsterneming

Het bij een normcontrole tijdelijk wegnemen van een bepaalde hoeveelheid product (monster genoemd).

1.6 Basismonster

Willekeurig uit de partij genomen verpakking, bij verpakte producten, of, bij onverpakte producten (die rechtstreeks in het vervoermiddel of een compartiment daarvan worden geladen), een willekeurig op één plaats uit de partij genomen hoeveelheid.

▼M8

1.7 Verzamelmonster

Verschillende, voor de partij als representatief beschouwde basismonsters die samen een voldoende grote hoeveelheid vormen om de partij aan alle criteria te toetsen.

1.8 Secundair monster

Een willekeurig uit het basismonster genomen hoeveelheid.

Bij verpakte dopvruchten weegt een secundair monster tussen 300 g en 1 kg. Als het basismonster bestaat uit verpakkingen met verkoopverpakkingen, bestaat het secundaire monster uit één of meer verkoopverpakkingen die samen ten minste 300 g wegen.

Bij andere verpakte producten omvat het secundaire monster 30 eenheden wanneer de verpakking ten hoogste 25 kg weegt en geen verkoopverpakkingen bevat. In sommige gevallen betekent dit dat de volledige inhoud van de verpakking moet worden gecontroleerd indien het basismonster uit niet meer dan 30 eenheden bestaat.

1.9 Samengesteld monster (alleen voor droge en gedroogde producten)

Een mengsel van alle secundaire monsters van een verzamelmonster, met een gewicht van ten minste 3 kg. De producten in het samengestelde monster moeten gelijkmatig gemengd zijn.

1.10 Gereduceerd monster

Een hoeveelheid producten die uit het verzamelmonster of het samengestelde monster wordt genomen en niet groter is dan de hoeveelheid die nodig is om het monster aan bepaalde criteria te toetsen.

Indien de controle tot vernietiging van het product zou leiden, mag de omvang van het gereduceerde monster niet groter zijn dan 10 % van het verzamelmonster of, in het geval van noten in de dop, 100 noten uit het samengestelde monster. Bij kleine droge of gedroogde producten (met meer dan 100 eenheden per 100 g) mag het gereduceerde monster niet meer wegen dan 300 g.

Met het oog op de beoordeling van de graad van ontwikkeling en/of rijpheid moet het monster worden samengesteld overeenkomstig de objectieve methoden in de handleiding over objectieve tests voor de vaststelling van de kwaliteit van groenten en fruit en droge en gedroogde producten (Guidance on Objective Tests to Determine Quality of Fruit and Vegetables and Dry and Dried Produce (http://www.oecd.org/agr/fv)).

Uit een verzamelmonster of een samengesteld monster mogen meerdere gereduceerde monsters worden genomen om de overeenstemming van de partij met de verschillende criteria te toetsen.

2. UITVOERING VAN DE NORMCONTROLE

2.1 Algemene opmerking

Bij een normcontrole worden willekeurig op verschillende punten in de te controleren partij genomen monsters beoordeeld. De normcontrole is gebaseerd op de principiële veronderstelling dat de kwaliteit van de monsters als representatief voor de kwaliteit van de partij wordt beschouwd.

2.2 Plaats van controle

Een normcontrole mag worden uitgevoerd tijdens het verpakken, op de plaats van verzending, tijdens het vervoer, op het punt van ontvangst, in de groothandel of in de kleinhandel.

Wanneer de controle-instantie de normcontrole niet in de eigen inrichtingen uitvoert, dient de houder te zorgen voor de voor de uitvoering van een normcontrole vereiste voorzieningen.

2.3 Identificatie van de partijen en/of algemene indruk van de zending

De partijen worden geïdentificeerd aan de hand van de aanduidingen of andere criteria zoals de vermeldingen die zijn vastgesteld overeenkomstig Richtlijn 89/396/EEG van de Raad ([1]). Bij zendingen die uit verschillende partijen bestaan, moet de controleur zich een algemeen beeld van de zending vormen aan de hand van de begeleidende documenten of

([1]) PB L 186 van 30.6.1989, blz. 21.

▼M8

verklaringen. Op basis daarvan bepaalt hij in hoeverre de partijen overeenstemmen met de in de documenten vermelde gegevens.

Als de producten op een vervoermiddel zijn of moeten worden geladen, dient het inschrijvingsnummer van dat vervoermiddel voor de identificatie van de zending.

2.4 Presentatie van de producten

De controleur beslist welke verpakkingen hij wenst te onderzoeken. De marktdeelnemer verstrekt de verpakkingen, het verzamelmonster en de voor de identificatie van de zending of partij vereiste documenten.

Als de controleur gereduceerde of secundaire monsters nodig heeft, kiest hij deze uit het verzamelmonster.

2.5 Fysieke controle

— Beoordeling van de verpakking en de presentatie:

Er wordt nagegaan of de verpakking, inclusief het verpakkingsmateriaal, geschikt en schoon zijn overeenkomstig de bepalingen van de betrokken handelsnorm. Dit gebeurt voor verpakte producten aan de hand van basismonsters en in alle andere gevallen aan de hand van het vervoermiddel. Als voor het product slechts bepaalde soorten verpakkingen of presentatie zijn toegestaan, gaat de controleur na of die ook werkelijk zijn gebruikt.

— Controle van de aanduidingen:

De controleur gaat na of de aanduidingen op de producten aan de betrokken handelsnorm voldoen. Hierbij wordt onder meer nagegaan of de aanduidingen correct zijn en of en in hoeverre ze moeten worden gewijzigd.

Bij verpakte producten wordt deze controle uitgevoerd aan de hand van de basismonsters en in alle andere gevallen aan de hand van de aan de pallet of het vervoermiddel gehechte documenten.

Individueel in plastic verpakte groenten en fruit worden niet aangemerkt als voorverpakte levensmiddelen in de zin van Richtlijn 2000/13/EG van het Europees Parlement en de Raad en hoeven niet noodzakelijk aan de in de handelsnormen aangegeven aanduidingsvoorschriften te voldoen. In dit geval kan het plastic worden beschouwd als een eenvoudige beschermlaag voor kwetsbare producten.

— Controle van de overeenstemming van de producten:

De controleur bepaalt de omvang van het verzamelmonster om de partijen te kunnen beoordelen. Hij kiest willekeurig de te controleren verpakkingen of, bij onverpakte producten, de punten waar de afzonderlijke monsters uit de partij moeten worden genomen.

Er moet op worden toegezien dat het nemen van de monsters de kwaliteit van de producten niet nadelig beïnvloedt.

Beschadigde verpakkingen worden niet voor het verzamelmonster gebruikt. Zij moeten apart worden gezet en indien nodig mogen ze apart worden gekeurd en mag er afzonderlijk verslag over worden uitgebracht.

Het verzamelmonster bevat de volgende minimumhoeveelheden wanneer een partij als onbevredigend wordt aangemerkt of wanneer een risico van niet-overeenstemming met de handelsnorm moet worden onderzocht:

Verpakte producten	
Aantal verpakkingen in de partij	Te nemen aantal verpakkingen (basismonsters)
Tot en met 100	5
Van 101 tot en met 300	7
Van 301 tot en met 500	9
Van 501 tot en met 1 000	10
Meer dan 1 000	15 (minimaal)

▼M8

Onverpakte producten (die rechtstreeks in een vervoermiddel of compartiment daarvan worden geladen)	
Gewicht van de partij in kg, of aantal eenheden in de partij	Gewicht van het basismonsters in kg, of aantal eenheden in het monster
Tot en met 200	10
Van 201 tot en met 500	20
Van 501 tot en met 1 000	30
Van 1 001 tot en met 5 000	60
Meer dan 5 000	100 (minimaal)

Bij onverpakte groenten en fruit die volumineus zijn (meer dan 2 kg per stuk), dienen de basismonsters uit minimaal vijf stuks te bestaan. Indien partijen uit minder dan 5 verpakkingen bestaan of een gewicht van minder dan 10 kg hebben, wordt de hele partij gecontroleerd.

Indien de controleur na een controle nog twijfelt, moet een nieuwe fysieke controle worden uitgevoerd en moet het resultaat van de beide controles worden gemiddeld.

2.6 Controle van het product

Bij verpakte producten worden de basismonsters gebruikt om het algemene uiterlijk van de producten, de presentatie, de zuiverheid van de verpakking en de etikettering ervan te controleren. In alle andere gevallen worden deze controles uitgevoerd aan de hand van de partij of het vervoermiddel.

Met het oog op de normcontrole wordt het product volledig van de verpakking ontdaan. De controleur mag hiervan slechts afzien wanneer de monstername gebaseerd is op samengestelde monsters.

De uniformiteit, de minimumeisen, de kwaliteitsklassen en de grootte worden gecontroleerd aan de hand van het verzamelmonster of het samengestelde monster met inachtneming van de brochures die zijn gepubliceerd in het kader van de OESO-regeling inzake de toepassing van internationale handelsnormen voor groenten en fruit (OECD Scheme for the Application of International Standards for Fruit and Vegetables (http://www.oecd.org/agr/fv)).

Wanneer afwijkingen worden geconstateerd, bepaalt de controleur op basis van het aantal of het gewicht het percentage producten dat niet aan de handelsnorm voldoet.

Uitwendige afwijkingen worden gecontroleerd aan de hand van het verzamelmonster of het samengestelde monster. De overeenstemming van de producten met bepaalde criteria inzake ontwikkeling en/of rijpheid of het al dan niet voorkomen van inwendige afwijkingen kan worden nagegaan aan de hand van gereduceerde monsters. Met name wanneer de controle tot vernietiging van de handelswaarde van het product zou leiden, wordt aan de hand van het gereduceerde monster gecontroleerd.

De beoordeling van de graad van ontwikkeling en/of rijpheid moet worden gecontroleerd door gebruik te maken van de instrumenten en methoden die hiertoe zijn vastgesteld in de betrokken handelsnorm of overeenkomstig de handleiding over objectieve tests voor de vaststelling van de kwaliteit van groenten en fruit en droge en gedroogde producten (Guidance on Objective Tests to Determine Quality of Fruit and Vegetables and Dry and Dried Produce (http://www.oecd.org/agr/fv)).

2.7 Rapport over de controleresultaten

De in artikel 12 bis bedoelde documenten worden in voorkomend geval afgegeven.

Indien afwijkingen worden vastgesteld op basis waarvan het product als niet-conform moet worden beschouwd, wordt de marktdeelnemer of diens vertegenwoordiger schriftelijk in kennis gesteld van die afwijkingen, het percentage geconstateerde afwijkingen en de redenen waarom het product

▼**M8**

als niet-conform is aangemerkt. Als het product met de handelsnorm in overeenstemming kan worden gebracht door de aanduidingen aan te passen, wordt de marktdeelnemer of diens vertegenwoordiger daarvan ook op de hoogte gebracht.

Als in een product afwijkingen worden geconstateerd, wordt het percentage vermeld dat als niet conform de handelsnorm wordt beschouwd.

2.8 Waardevermindering van het product als gevolg van de normcontrole

Na de normcontrole wordt het verzamelmonster/samengestelde monster ter beschikking van de marktdeelnemer of diens vertegenwoordiger gesteld.

De controle-instantie hoeft geen elementen van het verzamelmonster/samengestelde monster terug te geven die bij de controle verloren zijn gegaan.

▼B

BIJLAGE VII

STRUCTUUR EN INHOUD VAN DE IN ARTIKEL 57, LID 1, BEDOELDE NATIONALE STRATEGIE VOOR DUURZAME OPERATIONELE PROGRAMMA'S

1. Looptijd van de nationale strategie

   Door de lidstaat aan te geven.

2. Analyse van de situatie wat de sterke en de zwakke punten en het ontwikkelingspotentieel betreft, de op basis daarvan gekozen strategie en een motivering van de gekozen prioriteiten.

   (artikel 12, lid 2, onder a) en b), van Verordening (EG) nr. 1182/2007)

2.1. *Analyse van de situatie*

   Beschrijf de bestaande situatie in de sector groenten en fruit aan de hand van gekwantificeerde gegevens, met nadruk op de sterke en de zwakke punten, de ongelijkheden, de behoeften, de achterstanden en het ontwikkelingspotentieel op basis van de in bijlage XIV genoemde relevante uitgangssituatie-indicatoren en van andere relevante, aanvullende indicatoren. Deze beschrijving betreft in elk geval:

   — de prestaties van de sector groenten en fruit, waaronder de voornaamste trends: de sterke en zwakke punten van de sector, onder meer wat het concurrentievermogen betreft, en het ontwikkelingspotentieel van de producentenorganisaties;

   — de milieueffecten (impact/drukfactoren en positieve aspecten) van de groente- en fruitteelt, waaronder de voornaamste trends.

2.2. *Op basis van de sterke en de zwakke punten gekozen strategie*

   Beschrijf de voornaamste terreinen waarop het treffen van maatregelen naar verwachting een maximale meerwaarde zal opleveren:

   — relevantie van de voor de operationele programma's gestelde doelen en van de daarmee samenhangende verwachte resultaten en streefcijfers voor de vastgestelde (prioritaire) behoeften, alsook de mate waarin deze reëel gezien kunnen worden gerealiseerd;

   — interne samenhang van de strategie, aanwezigheid van elkaar versterkende interacties en afwezigheid van mogelijke conflicten en tegenstellingen tussen de operationele doelstellingen van de diverse gekozen acties;

   — complementariteit en coherentie van de gekozen acties, inclusief van deze acties ten opzichte van andere nationale/regionale acties, met name activiteiten die de Europese Gemeenschap financieel steunt, in het bijzonder in het kader van maatregelen voor plattelandsontwikkeling;

   — verwachte resultaten en gevolgen, afgezet tegen de uitgangssituatie, en de bijdrage ervan aan communautaire doelstellingen.

2.3. *Effecten van de vorige operationele programma's (waar beschikbaar)*

   Beschrijf, in voorkomend geval, de effecten van recent uitgevoerde operationele programma's. Geef een samenvatting van de beschikbare resultaten ervan.

3. Doelstellingen van de operationele programma's en instrumenten en prestatie-indicatoren

   (artikel 12, lid 2, onder c), van Verordening (EG) nr. 1182/2007)

   Beschrijf het type gekozen acties die voor steun in aanmerking komen (niet-limitatieve lijst) en vermeld de nagestreefde doelen, de controleerbare streefcijfers en de indicatoren aan de hand waarvan de vorderingen op het gebied van de verwezenlijking van doelstellingen, efficiëntie, effectiviteit en verwezenlijking worden beoordeeld.

3.1. *Voorschriften voor alle of verschillende types van acties*

   Vastgestelde criteria en administratieve voorschriften die voorkomen dat bepaalde gekozen acties die voor steun in aanmerking komen, ook steun

▼B

krijgen via andere instrumenten van het gemeenschappelijk landbouwbeleid, met name in het kader van de plattelandsontwikkeling.

Het voorhanden zijn, overeenkomstig artikel 9, lid 5, van Verordening (EG) nr. 1182/2007, van doeltreffende maatregelen ter bescherming van het milieu tegen potentiële extra milieudruk als gevolg van investeringen in het kader van de operationele programma's, en het voorhanden zijn van op grond van artikel 12, lid 1, van die verordening vastgestelde criteria om ervoor te zorgen dat de in het kader van de operationele programma's gesteunde investeringen op individuele bedrijven overeenstemmen met de doelstellingen van artikel 174 van het Verdrag en van het Zesde Milieuactieprogramma van de Gemeenschap.

3.2. *Per type actie vereiste specifieke gegevens (alleen te verstrekken voor de types gekozen acties)*

Hieronder wordt aangegeven welke specifieke gegevens over de voorgenomen acties moet worden verstrekt.

3.2.1. *Acties die gericht zijn op de productieplanning (niet-limitatieve lijst)*

3.2.1.1. Verwerving van vaste activa

— soorten investeringen die voor steun in aanmerking komen (met vermelding van de soort vaste activa),

— andere vormen van verwerving die voor steun in aanmerking komen (zoals huur en leasing) (met vermelding van de soort vaste activa),

— bijzonderheden over de subsidiabiliteitsvoorwaarden.

3.2.1.2. Andere acties

— beschrijving van de types acties die voor steun in aanmerking komen,

— bijzonderheden over de subsidiabiliteitsvoorwaarden.

3.2.2. *Acties die gericht zijn op verbetering of behoud van de productkwaliteit (niet-limitatieve lijst)*

3.2.2.1. Verwerving van vaste activa

— soorten investeringen die voor steun in aanmerking komen (met vermelding van de soort vaste activa),

— andere vormen van verwerving die voor steun in aanmerking komen (zoals huur en leasing) (met vermelding van de soort vaste activa),

— bijzonderheden over de subsidiabiliteitsvoorwaarden.

3.2.2.2. Andere acties

— beschrijving van de types acties die voor steun in aanmerking komen,

— bijzonderheden over de subsidiabiliteitsvoorwaarden.

3.2.3. *Acties die gericht zijn op de verbetering van de afzet (niet-limitatieve lijst)*

3.2.3.1. Verwerving van vaste activa

— soorten investeringen die voor steun in aanmerking komen (met vermelding van de soort vaste activa),

— andere vormen van verwerving die voor steun in aanmerking komen (zoals huur en leasing) (met vermelding van de soort vaste activa),

— bijzonderheden over de subsidiabiliteitsvoorwaarden.

3.2.3.2. Andere acties, waaronder andere afzetbevorderings- en communicatieactiviteiten dan die welke verband houden met crisispreventie en -beheer

— beschrijving van de types acties die voor steun in aanmerking komen,

— bijzonderheden over de subsidiabiliteitsvoorwaarden.

▼B

3.2.4. *Onderzoek en experimentele productie (niet-limitatieve lijst)*

3.2.4.1. Verwerving van vaste activa

— soorten investeringen die voor steun in aanmerking komen (met vermelding van de soort vaste activa),

— andere vormen van verwerving die voor steun in aanmerking komen (zoals huur en leasing) (met vermelding van de soort vaste activa),

— bijzonderheden over de subsidiabiliteitsvoorwaarden.

3.2.4.2. Andere types acties

— beschrijving van de types acties die voor steun in aanmerking komen,

— bijzonderheden over de subsidiabiliteitsvoorwaarden.

3.2.5. *Opleidingsacties (behalve die welke verband houden met crisispreventie en -beheer) en acties die gericht zijn op bevordering van de toegang tot adviesdiensten (niet-limitatieve lijst)*

— beschrijving van de types acties die voor steun in aanmerking komen (met vermelding van de soorten opleiding en/of onderwerpen in het kader van de adviesdiensten),

— bijzonderheden over de subsidiabiliteitsvoorwaarden.

3.2.6. *Crisispreventie- en crisisbeheersmaatregelen*

— beschrijving van de types acties die voor steun in aanmerking komen,

— bijzonderheden over de subsidiabiliteitsvoorwaarden.

3.2.7. *Milieuacties (niet-limitatieve lijst)*

— bevestiging dat de gekozen milieuacties die voor steun in aanmerking komen, voldoen aan de eisen in artikel 9, lid 3, tweede alinea, van Verordening (EG) nr. 1182/2007,

— bevestiging dat de steun voor subsidiabele milieuacties voldoet aan de eisen in artikel 9, lid 3, vierde alinea, van Verordening (EG) nr. 1182/2007.

3.2.7.1. Verwerving van vaste activa

— soorten investeringen die voor steun in aanmerking komen (met vermelding van de soort vaste activa),

— andere vormen van verwerving die voor steun in aanmerking komen (zoals huur en leasing) (met vermelding van de soort vaste activa),

— bijzonderheden over de subsidiabiliteitsvoorwaarden.

3.2.7.2. Andere types acties

— lijst van milieuacties die voor steun in aanmerking komen,

— beschrijving van de types acties die voor steun in aanmerking komen, met vermelding van de specifieke verbintenis of verbintenissen die zij meebrengen, en een motivering van de acties die uitgaat van de verwachte milieueffecten van de acties ten aanzien van de behoeften en prioriteiten op milieugebied,

— de steunbedragen, in voorkomend geval,

— de voor de berekening van de steunniveaus vastgestelde criteria.

3.2.8. *Andere types acties (niet-limitatieve lijst)*

3.2.8.1. Verwerving van vaste activa

— soorten investeringen die voor steun in aanmerking komen (met vermelding van de soort vaste activa),

— andere vormen van verwerving die voor steun in aanmerking komen (zoals huur en leasing) (met vermelding van de soort vaste activa),

— bijzonderheden over de subsidiabiliteitsvoorwaarden.

▼B

3.2.8.2. Andere acties

— beschrijving van de andere types acties die voor steun in aanmerking komen,

— bijzonderheden over de subsidiabiliteitsvoorwaarden.

4. Aanwijzing van bevoegde autoriteiten en bevoegde instanties

De door de lidstaat aangewezen nationale autoriteit die verantwoordelijk is voor het beheer, de controle en de evaluatie van de nationale strategie

5. Beschrijving van de controle- en evaluatiesystemen

Deze systemen worden opgezet op basis van de gemeenschappelijke lijst van prestatie-indicatoren in bijlage XIV. Voor zover dit wenselijk wordt geacht, worden in de nationale strategie aanvullende indicatoren opgenomen die betrekking hebben op nationale en/of regionale behoeften, omstandigheden en doelstellingen die specifiek zijn voor de nationale operationele programma's.

5.1. *Evaluatie van de operationele programma's en rapporteringsverplichtingen voor producentenorganisaties*

(artikel 12, lid 2, onder d) en e), van Verordening (EG) nr. 1182/2007)

Beschrijf de controle- en evaluatieverplichtingen en -procedures voor de operationele programma's, met inbegrip van de rapporteringsverplichtingen voor producentenorganisaties.

5.2. *Controle en evaluatie van de nationale strategie*

Beschrijf de controle- en evaluatieverplichtingen en -procedures voor de nationale strategie.

▼B

BIJLAGE VIII

LIJST VAN IN ARTIKEL 61, LID 8, BEDOELDE NIET-SUBSIDIABELE ACTIES EN UITGAVEN IN HET KADER VAN OPERATIONELE PROGRAMMA'S ALS BEDOELD IN ARTIKEL 61

1. Algemene productiekosten, en met name: gewasbeschermingsproducten, met inbegrip van middelen voor geïntegreerde bestrijding, meststoffen en andere productiemiddelen; verpakkings-, opslag- en opmaakkosten, zelfs in het kader van nieuwe procedés, en kosten van verpakkingen; ophaalkosten en vervoerskosten (intern en extern); exploitatiekosten (met name elektriciteit, brandstoffen en onderhoud), met uitzondering van:

   — Specifieke kosten voor maatregelen ter verbetering van de kwaliteit. Kosten voor mycelium, zaaizaad en niet-blijvende teelten komen alleszins niet voor steun in aanmerking (zelfs niet indien gecertificeerd);

   — Specifieke kosten voor biologische gewasbeschermingsmiddelen (zoals lokstoffen en predatoren) die bij de biologische, geïntegreerde of conventionele productie worden gebruikt;

   — Specifieke kosten voor milieuacties, inclusief kosten als gevolg van het milieubeheer van verpakkingen. Het milieubeheer van verpakkingen moet naar behoren worden gemotiveerd en in overeenstemming zijn met de criteria in bijlage II bij Richtlijn 94/62/EG van het Europees Parlement en de Raad betreffende verpakking en verpakkingsafval (PB L 365 van 31.12.1994, blz. 10);

   — Specifieke kosten voor de biologische, geïntegreerde of experimentele productie. Voor experimentele productie moet de bevoegde nationale autoriteit, rekening houdend met het innoverende karakter van de werkwijze of het concept en het daaraan verbonden risico, bepalen aan welke criteria een maatregel moet voldoen om voor steun in aanmerking te komen;

   — Specifieke kosten voor het toezicht op de inachtneming van de in titel II van deze verordening bedoelde normen, van de fytosanitaire voorschriften en van de maximumresidugehalten.

   Met specifieke kosten worden de aanvullende kosten bedoeld, berekend als het verschil tussen de traditionele en de werkelijk gemaakte kosten.

   Voor elke categorie van de hierboven bedoelde subsidiabele specifieke kosten kunnen de lidstaten, met het oog op de berekening van de aanvullende kosten in vergelijking met de traditionele kosten, op naar behoren gemotiveerde wijze forfaitaire standaardtarieven vaststellen.

2. Administratie- en personeelskosten, exclusief uitgaven voor de uitvoering van actiefondsen en operationele programma's, omvatten:

   a) overheadkosten die specifiek betrekking hebben op het actiefonds of het operationele programma, inclusief beheers- en personeelskosten, kosten voor verslagen en evaluatiestudies en kosten voor het voeren en beheren van de boekhouding, waarvoor een forfaitaire standaardtarief ten belope van 2 % van het goedgekeurde bedrag van het actiefonds, met een maximum van 180 000 EUR, wordt toegekend. Deze 2 % bestaat uit 1 % communautaire steun plus 1 % van de producentenorganisatie.

      Voor een erkende unie van producentenorganisaties mag het forfaitaire standaardtarief worden vermenigvuldigd met het aantal leden van de bij de unie aangesloten producentenorganisaties, tot een maximum van 1 250 000 EUR.

      De lidstaten mogen de financiering beperken tot de werkelijke kosten, in welk geval zij de subsidiabele kosten dienen vast te stellen;

   b) personeelskosten (inclusief lasten in verband met lonen en salarissen, wanneer deze door de producentenorganisatie zelf worden gedragen) die verbonden zijn aan maatregelen om:

      i) een hoog niveau inzake kwaliteit of milieubescherming te verbeteren of te behouden;

      ii) de afzet te verbeteren.

      De uitvoering van deze maatregelen dient hoofdzakelijk de inschakeling van vakbekwaam personeel te behelzen. Wanneer de producentenorgani-

▼B

satie hiervoor eigen werknemers of aangesloten producenten inschakelt, moet de door hen gewerkte tijd met bewijsstukken worden gestaafd.

Indien een lidstaat de financiering van alle bovenbedoelde subsidiabele personeelskosten op een andere manier wil beperken tot de werkelijke kosten, stelt hij vooraf en op naar behoren gemotiveerde wijze forfaitaire standaardtarieven tot maximaal 20 % van het goedgekeurde actiefonds vast. Dit percentage mag in naar behoren gemotiveerde gevallen worden verhoogd.

Bij het aanvragen van die forfaitaire standaardtarieven leveren de producentenorganisaties ten genoegen van de lidstaat het bewijs van de uitvoering van de actie.

c) juridische kosten en administratiekosten in verband met fusies of overnames van producentenorganisaties, alsmede juridische kosten en administratiekosten in verband met de oprichting van transnationale producentenorganisaties of transnationale unies van producentenorganisaties; met het oog hierop in opdracht van producentenorganisaties verrichte haalbaarheidsstudies en geformuleerde voorstellen.

3. Inkomens- of prijstoeslagen buiten crisisbeheer en -preventie.

4. Verzekeringskosten buiten crisisbeheer en -preventie.

5. Aflossing van kredieten die zijn opgenomen voor een concrete actie die reeds is uitgevoerd vóór de aanvang van het operationele programma, met uitzondering van de in artikel 75 bedoelde kredieten.

6. Aankoop van onbebouwde terreinen (voor een bedrag dat hoger is dan 10 % van de totale subsidiabele uitgaven voor de betrokken actie. In uitzonderlijke, naar behoren gemotiveerde gevallen kan een hoger percentage worden vastgesteld voor acties ten behoeve van milieubehoud) tenzij de aankoop van het terrein nodig is voor een in het operationele programma opgenomen investering.

7. Kosten voor vergaderingen en opleidingsprogramma's, tenzij deze verband houden met het operationele programma, met inbegrip van dagvergoedingen en reis- en verblijfkosten (in voorkomend geval op forfaitaire basis).

8. Acties of kosten betreffende de hoeveelheden die door de leden van de producentenorganisatie buiten de Gemeenschap worden geproduceerd.

9. Acties die bij de andere economische activiteiten van de producentenorganisatie tot concurrentievervalsing kunnen leiden.

10. Tweedehands materiaal dat in de zeven voorafgaande jaren met communautaire of nationale steun is aangekocht.

11. Investeringen in vervoermiddelen voor de afzet of distributie door de producentenorganisatie, met uitzondering van extra truckvoorzieningen voor koeltransport of CA-vervoer.

12. Huur als alternatief voor aankoop, tenzij ten genoegen van de lidstaat wordt aangetoond dat dit economisch verantwoord is.

13. Kosten voor het gebruik van gehuurde goederen.

14. Uitgaven in verband met een leaseovereenkomst (belastingen, rente, verzekeringskosten, enz.) en de desbetreffende exploitatiekosten, behalve de leasing zelf binnen de grenzen van de nettomarktwaarde van het goed, voor zover de in artikel 55, lid 1, eerste alinea, onder b), van Verordening (EG) nr. 1974/2006 van de Commissie ([1]) vastgestelde voorwaarden in acht worden genomen.

15. Reclame voor individuele commerciële merken of merken met een geografische verwijzing, behalve:

— merknamen/handelsmerken van producentenorganisaties, unies van producentenorganisaties en dochterondernemingen als bedoeld in artikel 52, lid 7;

— algemene verkoopbevordering en verkoopbevordering voor kwaliteitsmerken. Het gebruik van geografische benamingen is slechts toegestaan indien:

a) het een beschermde oorsprongsbenaming of een beschermde geografische aanduiding betreft die onder Verordening (EG) nr. 510/2006 van de Raad ([2]) valt, of

([1]) PB L 368 van 23.12.2006, blz. 15. Verordening gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 434/2007 (PB L 104 van 21.4.2007, blz. 8).

([2]) PB L 93 van 31.3.2006, blz. 12.

▼B

b) deze geografische benamingen in alle gevallen waarin het bepaalde onder a) niet van toepassing is, ondergeschikt zijn aan de hoofdboodschap.

▼M10

Het voor algemene verkoopbevordering en verkoopbevordering voor kwaliteitsmerken bedoelde promotiemateriaal is voorzien van het logo van de Europese Gemeenschap (enkel voor visuele media) en van de volgende vermelding: „Door de Europese Gemeenschap medegefinancierde campagne". Producentenorganisaties, unies van producentenorganisaties en dochterondernemingen als bedoeld in artikel 52, lid 7, mogen het logo van de Europese Gemeenschap onder geen beding gebruiken voor de bevordering van hun merknaam/handelsmerk.

▼B

16. Toeleverings- of uitbestedingscontracten betreffende de acties of uitgaven die in deze lijst als niet-subsidiabel zijn aangemerkt.

17. Btw, behalve niet-terugvorderbare btw, als bedoeld in artikel 71, lid 3, onder a), van Verordening (EG) nr. 1698/2005.

18. Debetrente, tenzij de bijdrage wordt verleend in een andere vorm dan niet-terugvorderbare rechtstreekse bijstand.

19. Onroerend goed dat in de tien voorafgaande jaren met communautaire of nationale steun is aangekocht.

20. Beleggingen in aandelen van bedrijven, behalve indien de belegging rechtstreeks bijdraagt tot de verwezenlijking van de doelstellingen van het operationele programma.

21. Kosten die gemaakt zijn door een andere partij dan de producentenorganisatie of haar leden.

22. Investeringen of soortgelijke types acties in andere bedrijven dan die van de producentenorganisatie, de unie van producentenorganisaties, de dochteronderneming als bedoeld in artikel 52, lid 7, of de leden daarvan.

23. Maatregelen die de producentenorganisatie buiten de Gemeenschap heeft uitbesteed.

▼B

BIJLAGE IX

IN ARTIKEL 77, LID 2, BEDOELDE MINIMUMEISEN VOOR UIT DE MARKT GENOMEN PRODUCTEN

1. De producten moeten als volgt zijn:

   — intact,

   — gezond; de producten zijn niet door rot aangetast of de kwaliteit ervan is niet zo sterk verminderd dat ze niet meer geschikt zijn voor consumptie,

   — zuiver, nagenoeg vrij van zichtbare vreemde stoffen,

   — nagenoeg vrij van plagen en van aantastingen door plagen,

   — vrij van abnormale uitwendige vochtigheid,

   — vrij van een vreemde geur en/of smaak.

2. De producten moeten, rekening houdend met de aard ervan, voldoende ontwikkeld en voldoende rijp zijn.

3. De producten moeten de kenmerken van de variëteit en/of het handelstype hebben.

▼B

BIJLAGE X

IN ARTIKEL 80, LID 1, BEDOELDE MAXIMALE STEUNBEDRAGEN VOOR UIT DE MARKT GENOMEN PRODUCTEN

Product	Maximaal steunbedrag (EUR/100 kg)
Bloemkool	10,52
Tomaten	7,25
Appelen	13,22
Druiven	12,03
Abrikozen	21,26
Nectarines	19,56
Perziken	16,49
Peren	12,59
Aubergines	5,96
Meloenen	6,00
Watermeloenen	6,00
Sinaasappelen	21,00
Mandarijnen	19,50
Clementines	19,50
Satsuma's	19,50
Citroenen	19,50

▼B

BIJLAGE XI

IN ARTIKEL 82, LID 1, BEDOELDE VERVOERSKOSTEN IN VERBAND MET DE GRATIS UITREIKING VAN UIT DE MARKT GENOMEN PRODUCTEN

Afstand tussen de plaats waar de producten uit de markt zijn genomen, en de plaats van levering	Vervoerskosten (EUR/t)
Tot 25 km	15,5
25 tot 200 km	32,3
200 tot 350 km	45,2
350 tot 500 km	64,5
500 tot 750 km	83,9
750 km of meer	102

Toeslag voor gekoeld vervoer: 7,7 EUR/t.

▼B

BIJLAGE XII

KRACHTENS ARTIKEL 83, LID 2, OP DE VERPAKKING VAN VOOR GRATIS UITREIKING BESTEMDE PRODUCTEN AAN TE BRENGEN VERMELDINGEN

— Продукт, предназначен за безплатна дистрибуция (Регламент (ЕО) № 1580/2007)

— Producto destinado a su distribución gratuita [Reglamento (CE) nº 1580/2007]

— Produkt určený k bezplatné distribuci [nařízení (ES) č. 1580/2007]

— Produkt til gratis uddeling (forordning (EF) nr. 1580/2007)

— Zur kostenlosen Verteilung bestimmtes Erzeugnis (Verordnung (EG) Nr. 1580/2007)

— Tasuta jagamiseks mõeldud tooted [määrus (EÜ) nr 1580/2007]

— Προϊόν προοριζόμενο για δωρεάν διανομή [κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1580/2007]

— Product for free distribution (Regulation (EC) No 1580/2007)

— Produit destiné à la distribution gratuite [règlement (CE) nº 1580/2007]

— Prodotto destinato alla distribuzione gratuita [regolamento (CE) n. 1580/2007]

— Produkts paredzēts bezmaksas izplatīšanai [Regula (EK) Nr. 1580/2007]

— Produktas skirtas nemokamai distribucijai [Reglamentas (EB) Nr. 1580/2007]

— Térítésmentes terjesztésre szánt termék (1580/2007. sz. EK rendelet)

— Prodott destinat għad-distribuzzjoni bla ħlas [Regolament (KE) nru. 1580/2007]

— Voor gratis uitreiking bestemd product (Verordening (EG) nr. 1580/2007)

— Produkt przeznaczony do bezpłatnej dystrybucji [rozporzadzenie (WE) nr 1580/2007]

— Produto destinado a distribuição gratuita [Regulamento (CE) n.º 1580/2007]

— Produs destinat distribuției gratuite [Regulamentul (CE) nr. 1580/2007]

— Výrobok určený na bezplatnú distribúciu [nariadenie (ES) č. 1580/2007]

— Proizvod, namenjen za prosto razdelitev [Uredba (ES) št. 1580/2007]

— Ilmaisjakeluun tarkoitettu tuote (asetus (EY) N:o 1580/2007)

— Produkt för gratisutdelning (förordning (EG) nr 1580/2007)

▼B

BIJLAGE XIII

KRACHTENS ARTIKEL 99, LID 3, IN HET JAARVERSLAG VAN DE LIDSTATEN TE VERMELDEN GEGEVENS

Alle gegevens moeten betrekking hebben op het jaar waarover wordt gerapporteerd. Het verslag moet gegevens bevatten over uitgaven die na het jaar waarover wordt gerapporteerd, zijn betaald. Tevens moet informatie worden verstrekt over de controles en sancties met betrekking tot dat jaar, ook indien deze na dat jaar zijn uitgevoerd, respectievelijk opgelegd. De informatie (die tijdens het jaar verandert) moet betrekking hebben op de situatie die geldt op 31 december van het jaar waarover gerapporteerd wordt.

DEEL A — INFORMATIE INZAKE MARKTBEHEER

1. Administratieve informatie

▼M10

a) Nationale wetgeving die is vastgesteld voor de toepassing van deel II, titel I, hoofdstuk IV, sectie IV bis en deel II, titel II, hoofdstuk II, sectie I bis, van Verordening (EG) nr. 1234/2007, met inbegrip van de nationale strategie voor duurzame operationele programma's die geldt voor de operationele programma's die worden uitgevoerd in het jaar waarover wordt gerapporteerd.

▼B

b) Het nationale contactpunt voor mededelingen.

c) Informatie over producentenorganisaties, unies van producentenorganisaties en producentengroeperingen:

— codenummer;

— naam en contactgegevens;

— datum van erkenning (voorlopige erkenning in het geval van producentengroeperingen);

— alle betrokken rechtspersonen of duidelijk omschreven onderdelen van rechtspersonen en alle betrokken dochterondernemingen;

— aantal leden (uitgesplitst naar producenten en niet-producenten). Veranderingen in het lidmaatschap in de loop van het jaar;

— betrokken producten en beschrijving van de verkochte eindproducten;

— veranderingen in de structuur in de loop van het jaar, en met name: informatie over pas erkende of opgerichte organen, intrekking en schorsing van een erkenning, en fusies, met vermelding van de datum.

d) Informatie over brancheorganisaties:

— naam van de organisatie en contactgegevens;

— datum van erkenning;

— betrokken producten.

2. Informatie over de uitgaven

a) Producentenorganisaties. Financiële gegevens per begunstigde (producentenorganisatie of unie van producentenorganisaties):

— Actiefonds. Totaalbedrag, bijdragen van de Gemeenschap, de lidstaat (nationale steun), de producentenorganisaties en hun leden;

— beschrijving van de omvang van de communautaire financiële steun in het kader van artikel 10 van Verordening (EG) nr. 1182/2007;

— financiële gegevens van het operationele programma, per producentenorganisatie en unie van producentenorganisaties;

— waarde van de in de handel gebrachte productie. Totale waarde en waarde per rechtspersoon van de producentenorganisatie of unie van producentenorganisaties;

— uitgaven voor het operationele programma, uitgesplitst naar maatregel en type actie die als subsidiabel is geselecteerd;

▼M10

— informatie over de hoeveelheid uit de markt genomen producten, per product en per maand, en uitgesplitst naar totale uit de markt genomen hoeveelheden en voor gratis uitreiking uit de markt genomen hoeveelheden, uitgedrukt in ton;

▼B

— lijst van erkende instanties voor de toepassing van artikel 10, lid 4, onder a) en b), van Verordening (EG) nr. 1182/2007.

b) Producentengroeperingen. Financiële gegevens per begunstigde:

— totaalbedrag, bijdragen van de Gemeenschap, de lidstaat en de producentengroepering en haar leden;

— beschrijving van de communautaire financiële steun in het kader van artikel 7, lid 5, van Verordening (EG) nr. 1182/2007 en de bijdrage van de lidstaat, met de subtotalen voor de producentengroeperingen in het eerste, tweede, derde, vierde en vijfde jaar van de overgangsperiode;

— uitgaven aan investeringen die in het kader van artikel 7, lid 3, onder b), van Verordening (EG) nr. 1182/2007 noodzakelijk zijn met het oog op erkenning, uitgesplitst naar bijdrage van de Gemeenschap, de lidstaat en de producentengroepering;

— waarde van de in de handel gebrachte productie, met de subtotalen voor producentengroeperingen in het eerste, tweede, derde, vierde en vijfde jaar van de overgangsperiode.

3. Informatie over de uitvoering van de nationale strategie:

— beknopte beschrijving van de vorderingen bij de uitvoering van de operationele programma's, uitgesplitst naar maatregel als genoemd in artikel 17, lid 1, onder f). Daarbij wordt uitgegaan van financiële en gemeenschappelijke output- en resultaatindicatoren en wordt een samenvatting gegeven van de informatie in de jaarlijkse voortgangsverslagen van de producentenorganisaties over de operationele programma's;

— als de lidstaat artikel 43, tweede alinea, onder c), van Verordening (EG) nr. 1182/2007 toepast, wordt de betrokken staatssteun beschreven;

— een samenvatting van de resultaten van de door de producentenorganisaties ingediende tussentijdse evaluaties van de operationele programma's, met daarbij, in voorkomend geval, de kwaliteitsbeoordelingen van de resultaten en de impact van milieuacties voor de preventie van bodemerosie, verlaagd gebruik en/of beter beheer van gewasbeschermingsmiddelen, de bescherming van habitats en de biodiversiteit of de instandhouding van het landschap;

— een samenvatting van de voornaamste problemen die zijn ondervonden bij de uitvoering van de nationale strategie en het beheer ervan, en van de eventuele getroffen maatregelen, waarbij dan, in voorkomend geval, tevens wordt aangegeven of de nationale strategie is bijgewerkt en zo ja, waarom. De tekst van de bijgewerkte strategie wordt bij het jaarverslag gevoegd;

— een samenvatting van de analyses op grond van artikel 112, lid 1, tweede alinea.

In 2012 moet het jaarverslag ook het in artikel 128, lid 4, bedoelde evaluatieverslag van 2012 bevatten.

4. De lijst van erkende eerste verwerkers en inzamelaars per product, voor de lidstaten die gebruik maken van de overgangsregeling van artikel 68 ter of 143 quater van Verordening (EG) nr. 1782/2003.

DEEL B — INFORMATIE VOOR DE GOEDKEURING VAN DE REKENINGEN

5. Informatie over controles en sancties:

— de door de lidstaat uitgevoerde controles: gegevens over de bezochte organen en de data van die bezoeken;

— controlepercentages;

— uitkomsten van de controles;

— opgelegde sancties.

BIJLAGE XIV

LIJST VAN DE IN ARTIKEL 126, LID 3, BEDOELDE GEMEENSCHAPPELIJKE PRESTATIE-INDICATOREN

Het systeem van gemeenschappelijke prestatie-indicatoren voor acties die door de producentenorganisaties, de unies van producentenorganisaties en hun leden worden uitgevoerd in het kader van een operationeel programma, houdt niet noodzakelijkerwijs rekening met alle factoren die een rol kunnen spelen en de output, de resultaten en de impact van een operationeel programma kunnen beïnvloeden. De aan de hand van de prestatie-indicatoren verzamelde informatie moet daarom worden geïnterpreteerd in het licht van de kwantitatieve en kwalitatieve gegevens over andere factoren die het slagen of mislukken van de uitvoering van het programma beïnvloeden.

1. GEMEENSCHAPPELIJKE INDICATOREN INZAKE DE FINANCIËLE UITVOERING (INPUTINDICATOREN) (JAARLIJKS)

Maatregel	Type actie	Inputindicatoren (jaarlijks)
Acties die gericht zijn op de productieplanning	a) Aankoop van vaste activa b) Andere vormen van verwerving van vaste activa, zoals huur en leasing c) Andere acties	Uitgaven (EUR)
Acties die gericht zijn op verbetering of behoud van de productkwaliteit	a) Aankoop van vaste activa b) Andere vormen van verwerving van vaste activa, zoals huur en leasing c) Andere acties	Uitgaven (EUR)
Acties die gericht zijn op verbetering van de afzet	a) Aankoop van vaste activa b) Andere vormen van verwerving van vaste activa, zoals huur en leasing c) Afzetbevorderings- en communicatieactiviteiten (behalve in verband met crisispreventie en -beheer) d) Andere acties	Uitgaven (EUR)
Onderzoek en experimentele productie	a) Aankoop van vaste activa b) Andere vormen van verwerving van vaste activa, zoals huur en leasing c) Andere acties	Uitgaven (EUR)
Opleidingsacties (behalve in verband met crisispreventie en -beheer) en/of acties die gericht zijn op bevordering van de toegang tot adviesdiensten	Op basis van het voornaamste onderwerp: a) biologische productie b) geïntegreerde productie of geïntegreerde plaagbestrijding c) andere milieukwesties d) productkwaliteit, waaronder residuen van bestrijdingsmiddelen en traceerbaarheid e) andere kwesties	Uitgaven (EUR)

▼B

Maatregel	Type actie	Inputindicatoren (jaarlijks)
Crisispreventie- en crisisbeheersmaatregelen	a) Het uit de markt nemen van producten b) Het groen oogsten of niet oogsten van groenten en fruit c) Afzetbevorderings- en communicatieactiviteiten d) Opleidingsacties e) Oogstverzekering f) Steun voor de administratieve kosten van de oprichting van onderlinge fondsen	Uitgaven (EUR)
Milieuacties	a) Aankoop van vaste activa b) Andere vormen van verwerving van vaste activa, zoals huur en leasing c) Andere acties 1) Productie: i) biologische productie ii) geïntegreerde productie iii) beter gebruik en/of beheer van water, zoals waterbesparing en drainage iv) acties voor bodembehoud (bijv. grondbewerkingstechnieken om bodemerosie te voorkomen/te verminderen, plantendek, beheerslandbouw, bodembedekking) v) acties voor de aanleg of het behoud van habitats die gunstig zijn voor de biodiversiteit (bijv. natte gronden) of voor het behoud van het landschap, waaronder het behoud van historische elementen (bijv. stapelmuurtjes, terrassen, bosjes) vi) energiebesparingsacties vii) acties om de afvalproductie te verminderen en het afvalbeheer te verbeteren viii) andere acties 2) Vervoer 3) Afzet	Uitgaven (EUR)
Andere acties	a) Aankoop van vaste activa b) Andere vormen van verwerving van vaste activa, zoals huur en leasing c) Andere acties	Uitgaven (EUR)

▼B

2. GEMEENSCHAPPELIJKE OUTPUTINDICATOREN (JAARLIJKS)

Maatregel	Type actie	Outputindicatoren (jaarlijks)
Acties die gericht zijn op de productieplanning	a) Aankoop van vaste activa	Aantal bedrijven dat deelneemt aan de acties (1) Aantal ondernomen acties Totale waarde van de investeringen (EUR) (2)
	b) Andere vormen van verwerving van vaste activa, zoals huur en leasing	Aantal bedrijven dat deelneemt aan de acties (1) Aantal ondernomen acties
	c) Andere acties	Aantal bedrijven dat deelneemt aan de acties Aantal ondernomen acties
Acties die gericht zijn op verbetering of behoud van de productkwaliteit	a) Aankoop van vaste activa	Aantal bedrijven dat deelneemt aan de acties (1) Aantal ondernomen acties Totale waarde van de investeringen (EUR) (2)
	b) Andere vormen van verwerving van vaste activa, zoals huur en leasing	Aantal bedrijven dat deelneemt aan de acties (1) Aantal ondernomen acties
	c) Andere acties	Aantal bedrijven dat deelneemt aan de acties Aantal ondernomen acties

▼B

Maatregel	Type actie	Outputindicatoren (jaarlijks)
Acties die gericht zijn op verbetering van de afzet	a) Aankoop van vaste activa	Aantal bedrijven dat deelneemt aan de acties (1) Aantal ondernomen acties Totale waarde van de investeringen (EUR) (2)
	b) Andere vormen van verwerving van vaste activa, zoals huur en leasing	Aantal bedrijven dat deelneemt aan de acties (1) Aantal ondernomen acties
	c) Afzetbevorderings- en communicatieactiviteiten (behalve in verband met crisispreventie en -beheer)	Aantal ondernomen acties (3)
	d) Andere acties	Aantal bedrijven dat deelneemt aan de acties Aantal ondernomen acties
Onderzoek en experimentele productie	a) Aankoop van vaste activa	Aantal bedrijven dat deelneemt aan de acties (1) Aantal ondernomen acties Totale waarde van de investeringen (EUR)
	b) Andere vormen van verwerving van vaste activa, zoals huur en leasing	Aantal bedrijven dat deelneemt aan de acties (1) Aantal ondernomen acties
	c) Andere acties	Aantal ondernomen acties Aantal bedrijven dat deelneemt aan de acties (4) Aantal hectaren (5)

▼B

Maatregel	Type actie	Outputindicatoren (jaarlijks)
Opleidingsacties (behalve in verband met crisispreventie en -beheer) en/of acties die gericht zijn op bevordering van de toegang tot adviesdiensten	Op basis van het voornaamste onderwerp: a) biologische productie b) geïntegreerde productie of geïntegreerde plaagbestrijding c) andere milieukwesties d) traceerbaarheid e) productkwaliteit, waaronder residuen van bestrijdingsmiddelen f) andere kwesties	Aantal ondernomen acties ([6]) ([7]) Aantal door de deelnemers ontvangen opleidingsdagen
Crisispreventie- en crisisbeheersmaatregelen	a) Het uit de markt nemen van producten b) Het groen oogsten of niet oogsten van groenten en fruit c) Afzetbevorderings- en communicatieactiviteiten d) Opleidingsacties e) Oogstverzekering f) Steun voor de administratieve kosten van de oprichting van onderlinge fondsen	Aantal ondernomen acties ([3]) ([6]) ([8]) ([9])
Milieuacties	a) Aankoop van vaste activa ([10])	Aantal bedrijven dat deelneemt aan de acties ([1]) Aantal ondernomen acties Totale waarde van de investeringen (EUR)
	b) Andere vormen van verwerving van vaste activa, zoals huur en leasing ([11])	Aantal bedrijven dat deelneemt aan de acties ([1]) Aantal ondernomen acties
	c) Andere acties 1) Productie: i) biologische productie ii) geïntegreerde productie iii) beter gebruik en/of beheer van water, zoals waterbesparing en drainage iv) acties voor bodembehoud (bijv. grondbewerkingstechnieken om bodemerosie te voorkomen/te verminderen, plantendek, beheerslandbouw, bodembedekking) v) acties voor de aanleg of het behoud van habitats die gunstig zijn voor de biodiversiteit (bijv. natte gronden) of	Aantal bedrijven dat deelneemt aan de acties Aantal ondernomen acties Aantal hectaren

▼B

Maatregel	Type actie	Outputindicatoren (jaarlijks)
	voor het behoud van het landschap, waaronder het behoud van historische elementen (bijv. stapelmuurtjes, terrassen, bosjes) vi) energiebesparingsacties vii) acties om de afvalproductie te verminderen en het afvalbeheer te verbeteren viii) andere acties	
	2) Vervoer 3) Afzet	Aantal ondernomen acties
Andere acties	a) Aankoop van vaste activa	Aantal bedrijven dat deelneemt aan de acties ([1]) Aantal ondernomen acties Totale waarde van de investeringen (EUR) ([2])
	b) Andere vormen van verwerving van vaste activa, zoals huur en leasing	Aantal bedrijven dat deelneemt aan de acties ([1]) Aantal ondernomen acties
	c) Andere acties	Aantal ondernomen acties

([1]) Alleen wanneer de verwerving van vaste activa wordt uitgevoerd op individuele bedrijven van leden van de producentenorganisatie.
([2]) Vul slechts in voor het jaar waarin de investering is gedaan.
([3]) Elke dag van een afzetbevorderingscampagne geldt als één actie.
([4]) Slechts voor acties met betrekking tot experimentele productie op percelen van aangesloten bedrijven.
([5]) Slechts voor acties met betrekking tot experimentele productie op percelen van aangesloten bedrijven en/of de producentenorganisatie.
([6]) Elke opleidingsactiviteit geldt, ongeacht de specifieke inhoud en het aantal dagen opleidingsdagen voor de deelnemers, als één actie.
([7]) Elke activiteit die gericht is op de bevordering van de toegang van leden van producentenorganisaties tot adviesdiensten, geldt als één actie, ongeacht de bron van het advies (d.w.z. via een adviesdienst die is ontwikkeld door een producentenorganisatie of door een extern orgaan), het voorwerp van de dienst en het aantal bedrijven dat van de geleverde dienst gebruikmaakt.
([8]) Het uit de markt nemen van hetzelfde product in verschillende perioden van het jaar en het uit de markt nemen van verschillende producten gelden als verschillende acties. Elke verrichting voor het uit de markt nemen van een bepaald product wordt als één actie beschouwd.
([9]) Het groen oogsten en het niet oogsten van verschillende producten worden als verschillende acties beschouwd.
([10]) Met inbegrip van niet-productieve investeringen die verbonden zijn met de in het kader van andere milieuacties aangegane verbintenissen.
([11]) Met inbegrip van andere vormen van verwerving van vaste activa, die verbonden zijn met de in het kader van andere milieuacties aangegane verbintenissen.

▼B

3. GEMEENSCHAPPELIJKE RESULTAATINDICATOREN

Noot: De resultaatindicatoren moeten pas na de beoordeling van de resultaten worden meegedeeld.

Maatregel	Resultaatindicatoren (meting)
Acties die gericht zijn op de productieplanning	Verandering in de hoeveelheid van de in de handel gebrachte productie (ton) Verandering in de waarde van de totale in de handel gebrachte productie (EUR/kg)
Acties die gericht zijn op verbetering of behoud van de productkwaliteit	Verandering in de hoeveelheid van de in de handel gebrachte productie die voldoet aan de voorschriften van een specifieke „kwaliteitsregeling" (ton) ([1]) Verandering in de waarde van de totale in de handel gebrachte productie (EUR/kg) Geraamde impact op de productiekosten (EUR/kg)
Acties die gericht zijn op verbetering van de afzet	Verandering in de hoeveelheid van de in de handel gebrachte productie (ton) Verandering in de waarde van de totale in de handel gebrachte productie (EUR/kg)
Onderzoek en experimentele productie	Aantal nieuwe technieken, procedés en/of producten sinds het begin van het operationele programma.
Opleidingsacties (behalve in verband met crisispreventie en -beheer) en/of acties die gericht zijn op bevordering van de toegang tot adviesdiensten	Aantal mensen dat alle opleidingsactiviteiten/het volledige programma heeft gevolgd. Aantal bedrijven dat gebruikmaakt van adviesdiensten.
Crisispreventie- en crisisbeheersmaatregelen	
a) Uit de markt nemen van producten	Totale hoeveelheid uit de markt genomen producten (ton)
b) Groen oogsten of niet-oogsten van groenten en fruit	Totale oppervlakte voor groen oogsten en niet oogsten (ha)
c) Afzetbevordering en communicatie	Geraamde verandering in de hoeveelheid van de in de handel gebrachte productie van producten waarvoor afzetbevorderings-/communicatieactiviteiten hebben plaatsgevonden (ton)
d) Opleidingsacties	Aantal mensen dat alle opleidingsactiviteiten/het volledige programma heeft gevolgd.
e) Oogstverzekering	Totale waarde van het verzekerde risico (EUR)
f) Steun voor de administratieve kosten van de oprichting van onderlinge fondsen	Totale waarde van het opgerichte onderlinge fonds (EUR)
Milieuacties	
a) Aankoop van vaste activa ([2]) b) Andere vormen van verwerving van vaste activa, zoals huur en leasing ([3]) c) Andere acties	Geraamde verandering in het jaarlijkse verbruik van minerale meststoffen/hectare, per minerale meststof (N en P_2O_3) (ton) Geraamde verandering in het totale waterverbruik/hectare (in m^3/ha) Geraamde verandering in het jaarverbruik van energie, per energiebron of brandstof (liter/m^3/kWh per ton in de handel gebrachte productie)

Maatregel	Resultaatindicatoren (meting)
1) Productie:	Geraamde verandering in het jaarvolume van geproduceerd afval (ton per ton in de handel gebrachte productie) Geraamde verandering in het jaarlijks verbruik van verpakkingsmateriaal (ton per ton in de handel gebrachte productie)
2) Vervoer	Geraamde verandering in het jaarverbruik van energie, per energiebron of brandstof (liter/m^3/kWh per ton in de handel gebrachte productie)
3) Afzet	Geraamde verandering in het jaarvolume van geproduceerd afval (ton per ton in de handel gebrachte productie) Geraamde verandering in het jaarlijks verbruik van verpakkingsmateriaal (ton per ton in de handel gebrachte productie)
Andere acties	Verandering in de hoeveelheid van de in de handel gebrachte productie (ton) Verandering in de waarde van de totale in de handel gebrachte productie (EUR/kg) Geraamde impact op de productiekosten (EUR/kg)

Noten: De referentiesituatie voor de beoordeling van veranderingen is de situatie aan het begin van het programma.

([1]) Onder voorschriften inzake „kwaliteit" wordt hier verstaan: een reeks nadere voorschriften voor de productiemethoden: a) waarbij een onafhankelijke controle-instantie controleert of deze worden nageleefd en b) die leiden tot een eindproduct waarvan de kwaliteit : i) duidelijk uitstijgt boven de in de handel gangbare normen inzake volksgezondheid, plantengezondheid en milieu en ii) aansluit bij de bestaande en te verwachten afzetmogelijkheden. De voornaamste „kwaliteitsregelingen" zijn, onder meer: a) gecertificeerde biologische productie, b) beschermde geografische aanduidingen en beschermde oorsprongsbenamingen, c) gecertificeerde geïntegreerde productie, d) particuliere gecertificeerde kwaliteitsregelingen voor producten.

([2]) Met inbegrip van niet-productieve investeringen die verbonden zijn met de in het kader van andere milieuacties aangegane verbintenissen.

([3]) Met inbegrip van andere vormen van verwerving van vaste activa, die verbonden zijn met de in het kader van andere milieuacties aangegane verbintenissen.

4. GEMEENSCHAPPELIJKE IMPACTINDICATOREN

Noot: De impactindicatoren moeten pas na de beoordeling van de impact worden meegedeeld.

Maatregel	Algemene doelstellingen	Impactindicatoren (meting)
Acties die gericht zijn op de productieplanning	Vergroting van het concurrentievermogen Aantrekkelijker maken van het lidmaatschap van een producentenorganisatie	Geraamde verandering in de waarde van de in de handel gebrachte productie (EUR) Verandering in het totale aantal groente- en fruitproducenten dat actief lid ([1]) is van de betrokken producentenorganisatie/unie van producentenorganisaties (aantal) Verandering in het totale groente- en fruitteeltareaal van de leden van de betrokken producentenorganisatie/unie van producentenorganisaties (ha)
Acties die gericht zijn op verbetering of behoud van de productkwaliteit		
Acties die gericht zijn op verbetering van de afzet		
Onderzoek en experimentele productie		
Opleidingsacties (behalve in verband met crisispreventie en -beheer) en/of acties die gericht zijn op bevordering van de toegang tot adviesdiensten		

▼B

Maatregel	Algemene doelstellingen	Impactindicatoren (meting)
Crisispreventie- en crisisbeheersmaatregelen		
Milieuacties	Behoud en bescherming van het milieu:	
	— bodem	Geen gegevens
	— waterkwaliteit	Geraamde verandering in het totale verbruik van minerale meststoffen, per minerale meststof (N en P_2O_3) (ton)
	— duurzaam watergebruik	Geraamde verandering van het totale waterverbruik (m^3)
	— habitat en biodiversiteit	Geen gegevens
	— landschap	Geen gegevens
	— mildering van klimaatverandering	Geraamde verandering in het totale energieverbruik, per energiebron of brandstof (in liter/m^3/kWh)
	— afvalbeperking	Geraamde verandering van het totale volume van geproduceerd afval (ton) Geraamde verandering van het verbruik van verpakkingsmateriaal (ton)
Andere acties	Vergroting van het concurrentievermogen Aantrekkelijker maken van het lidmaatschap van een producentenorganisatie	Geraamde verandering in de waarde van de in de handel gebrachte productie (EUR) Verandering in het totale aantal groente- en fruitproducenten dat actief lid (1) is van de betrokken producentenorganisatie, unie van producentenorganisaties (aantal) Verandering in het totale groente- en fruitteeltareaal van de leden van de betrokken producentenorganisatie/unie van producentenorganisaties (ha)

Noten: De referentiesituatie voor de beoordeling van veranderingen is de situatie aan het begin van het programma.
(1) Actieve leden zijn leden die producten leveren aan de producentenorganisatie/unie van producentenorganisaties.

▼B

5. GEMEENSCHAPPELIJKE UITGANGSSITUATIE-INDICATOREN

Noot: De uitgangssituatie-indicatoren dienen voor het analyseren van de situatie aan het begin van de programmeringsperiode. Sommige uitgangssituatie-indicatoren zijn slechts relevant voor de individuele operationele programma's op het niveau van de producentenorganisaties (bijv. hoeveelheid van de productie die tegen minder dan 80 % van de gemiddelde, door de producentenorganisatie/-unie van producentenorganisaties ontvangen prijs in de handel is gebracht. Andere gemeenschappelijk uitgangssituatie-indicatoren zijn tevens relevant voor de nationale strategieën op het niveau van de lidstaten (bijv. de waarde van de in de handel gebrachte productie).

Normaliter moeten de uitgangssituatie-indicatoren worden berekend als driejaarsgemiddelden. Indien geen gegevens beschikbaar zijn, moeten zij worden berekend aan de hand van gegevens over ten minste één jaar.

Doelstellingen	Uitgangssituatie-indicatoren met betrekking tot de doelstellingen	
	Indicator	Definitie (en meting)
Algemene doelstellingen		
Vergroting van het concurrentievermogen	Waarde van de in de handel gebrachte productie	Waarde van de in de handel gebrachte productie van de producentenorganisatie (PO)/unie van producentenorganisaties (UPO) (EUR)
Aantrekkelijker maken van het lidmaatschap van een producentenorganisatie	Aantal groente- en fruitproducenten dat lid is van de betrokken PO/UPO	Aantal groente- en fruitproducenten dat actief lid ([1]) is van de betrokken PO/UPO
	Totaal groente- en fruitteeltareaal van de leden van de betrokken PO/UPO	Totaal groente- en fruitteeltareaal van de leden van de PO/UPO (ha)
Behoud en bescherming van het milieu	Geen gegevens	
Specifieke doelstellingen		
Bevordering van de concentratie van het aanbod	Hoeveelheid van de in de handel gebrachte productie	Totale hoeveelheid van de in de handel gebrachte productie (ton)
Bevordering van de afzet van producten van de leden		
Afstemming van de productie op de vraag, wat kwaliteit en hoeveelheden betreft		Hoeveelheid van de in de handel gebrachte productie die voldoet aan de voorschriften van een specifieke „kwaliteitsregeling” ([2]), naar de voornaamste types „kwaliteitsregeling” (ton)
Optimalisatie van de productiekosten	Geen gegevens	
Verhoging van de handelswaarde van de producten	Gemiddelde waarde per eenheid product van de in de handel gebrachte productie	Waarde van de in de handel gebrachte productie/hoeveelheid van de in de handel gebrachte productie (EUR/kg)

Doelstellingen	Uitgangssituatie-indicatoren met betrekking tot de doelstellingen	
	Indicator	Definitie (en meting)
Stabilisatie van de producentenprijzen	Schommelingen van de marktprijzen	Hoeveelheid van de productie die tegen minder dan 80 % van de gemiddelde, door de PO/UPO ontvangen prijs in de handel is gebracht (ton) ([3])
Bevordering van kennis en verbetering van het menselijk potentieel	Aantal deelnemers aan opleidingsactiviteiten	Aantal mensen dat de afgelopen drie jaar alle opleidingsactiviteiten/het volledige opleidingsprogramma heeft gevolgd (aantal)
	Aantal bedrijven dat gebruikmaakt van adviesdiensten.	Aantal bij een PO/UPO aangesloten bedrijven dat gebruikmaakt van adviesdiensten (aantal)
Ontwikkeling van technische en economische prestaties en bevordering van innovatie	Geen gegevens	
Specifieke milieudoelstellingen		
Bodembescherming	Areaal dat met bodemerosie wordt bedreigd, met vermelding van erosiebestrijdingsmaatregelen	Fruit- en groenteareaal dat met bodemerosie wordt bedreigd ([4]) waarvoor erosiebestrijdingsmaatregelen worden genomen (ha)
Behoud en verbetering van de waterkwaliteit	Areaal met verlaagd gebruik/beter beheer van meststoffen	Fruit- en groenteareaal met verlaagd gebruik/beter beheer van meststoffen (ha)
Duurzaam watergebruik	Areaal met waterbesparingsmaatregelen	Fruit- en groenteareaal met waterbesparingsmaatregelen (ha)
Bescherming van habitat en biodiversiteit	Biologische productie	Areaal met biologische groente- en/of fruitproductie (ha)
	Geïntegreerde productie	Areaal met geïntegreerde groente- en/of fruitproductie (ha)
	Andere acties ter bescherming van habitat en biodiversiteit	Areaal waarop andere acties ter bescherming van habitat en biodiversiteit worden toegepast (ha)
Instandhouding van het landschap	Geen gegevens	
Mildering van klimaatverandering — Productie	Kasverwarming — energie-efficiëntie	Geraamd jaarlijks energieverbruik voor kasverwarming, per energiebron (ton/-liter/m^3/kWh per ton in de handel gebrachte productie)

▼B

Doelstellingen	Uitgangssituatie-indicatoren met betrekking tot de doelstellingen	
	Indicator	Definitie (en meting)
Mildering van klimaatverandering — Vervoer Behoud en verbetering van de luchtkwaliteit — Vervoer	Vervoer — energie-efficiëntie	Geraamd jaarlijks energieverbruik voor intern vervoer ([5]), per energiebron (liter/m^3/kWh per ton in de handel gebrachte productie)
Beperking van het volume van geproduceerd afval	Geen gegevens	

Noten: PO = producentenorganisatie; UPO = unie van producentenorganisaties; OCG: oppervlakte cultuurgrond.

([1]) Actieve leden zijn leden die producten leveren aan de PO/UPO.

([2]) Onder voorschriften inzake „kwaliteit" wordt hier verstaan: een reeks nadere voorschriften voor de productiemethoden: a) waarbij een onafhankelijke controle-instantie controleert of deze worden nageleefd en b) die leiden tot een eindproduct waarvan de kwaliteit : i) duidelijk uitstijgt boven de in de handel gangbare normen inzake volksgezondheid, plantengezondheid en milieu en ii) aansluit bij de bestaande en te verwachten afzetmogelijkheden. De voornaamste „kwaliteitsregelingen" zijn, onder meer: a) gecertificeerde biologische productie; b) beschermde geografische aanduidingen en beschermde oorsprongsbenamingen, c) gecertificeerde geïntegreerde productie, d) particuliere gecertificeerde kwaliteitsregelingen voor producten.

([3]) Te berekenen op jaarbasis en voor de voornaamste producten (gezien de waarde van de in de handel gebrachte productie).

([4]) Bedoeld wordt: de bodemerosie die dreigt op schuin aflopende percelen met een helling van meer dan 10 %, ongeacht of erosiebestrijdingsmaatregelen (zoals bodembedekking en vruchtwisseling) zijn getroffen. Lidstaten die over de relevante informatie beschikken, mogen in plaats daarvan de volgende definitie gebruiken: als een met bodemerosie bedreigd perceel wordt beschouwd elk perceel dat op voorspelbare wijze meer bodem verliest dan op een natuurlijke manier wordt gevormd, ongeacht of erosiebestrijdingsmaatregelen (zoals bodembedekking en vruchtwisseling) zijn getroffen.

([5]) Met „intern vervoer" wordt bedoeld het vervoer van producten van aangesloten bedrijven voor levering aan de PO/UPO.

▼B

BIJLAGE XV

INVOERPRIJSSYSTEEM ALS BEDOELD IN TITEL IV, HOOFDSTUK II, AFDELING 1

Onverminderd de regels voor de interpretatie van de gecombineerde nomenclatuur, wordt de tekst van de omschrijving als louter indicatief beschouwd. De werkingssfeer van de regelingen van titel IV, hoofdstuk II, afdeling 1, wordt in het kader van deze bijlage bepaald door de draagwijdte van de GN-codes zoals deze bij de vaststelling van de recentste wijziging van de onderhavige verordening bestaan. Wanneer de GN-code wordt voorafgegaan door „ex", wordt de werkingssfeer van de aanvullende rechten zowel door de draagwijdte van de GN-code en de omschrijving van de producten als door de corresponderende periode van toepassing bepaald.

DEEL A

GN-code	Omschrijving	Periode van toepassing
ex 0702 00 00	Tomaten	1 januari t/m 31 december
ex 0707 00 05	Komkommers ([1])	1 januari t/m 31 december
ex 0709 90 80	Artisjokken	1 november t/m 30 juni
0709 90 70	Courgettes	1 januari t/m 31 december
ex 0805 10 20	Zoete sinaasappelen, vers	1 december t/m 31 mei
ex 0805 20 10	Clementines	1 november t/m eind februari
ex 0805 20 30 ex 0805 20 50 ex 0805 20 70 ex 0805 20 90	Mandarijnen (tangerines en satsuma's daaronder begrepen); wilkings en soortgelijke kruisingen van citrusvruchten	1 november t/m eind februari
ex 0805 50 10	Citroenen (*Citrus limon, Citrus limonum*)	1 juni t/m 31 mei
ex 0806 10 10	Tafeldruiven	21 juli t/m 20 november
ex 0808 10 80	Appelen	1 juli t/m 30 juni
ex 0808 20 50	Peren	1 juli t/m 30 april
ex 0809 10 00	Abrikozen	1 juni t/m 31 juli
ex 0809 20 95	Kersen, andere dan zure kersen	21 mei t/m 10 augustus
ex 0809 30 10 ex 0809 30 90	Perziken, nectarines daaronder begrepen	11 juni t/m 30 september
ex 0809 40 05	Pruimen	11 juni t/m 30 september

([1]) Behalve de komkommers die in deel B van deze bijlage worden bedoeld.

DEEL B

GN-code	Omschrijving	Periode van toepassing
ex 0707 00 05	Komkommers die bestemd zijn om te worden verwerkt	1 mei t/m 31 oktober
ex 0809 20 05	Zure kersen (*Prunus cerasus*)	21 mei t/m 10 augustus

▼B

BIJLAGE XVI

IN ARTIKEL 137 BEDOELDE REPRESENTATIEVE MARKTEN

Lidsta(a)t(en)	Representatieve markten
België en Luxemburg:	Brussel
Bulgarije	Sofia
Tsjechië	Praag
Denemarken	Kopenhagen
Duitsland	Hamburg, München, Frankfurt, Keulen, Berlijn
Estland	Tallinn
Ierland	Dublin
Griekenland	Athene, Thessaloniki
Spanje	Madrid, Barcelona, Sevilla, Bilbao, Zaragoza, Valencia
Frankrijk	Parijs-Rungis, Marseille, Rouen, Dieppe, Perpignan, Nantes, Bordeaux, Lyon, Toulouse
Italië	Milaan
Cyprus	Nicosia
Letland	Riga
Litouwen	Vilnius
Hongarije	Boedapest
Malta	Attard
Nederland	Rotterdam
Oostenrijk	Wenen-Inzersdorf
Polen	Ozarów Mazowiecki-Bronisze, Poznan
Portugal	Lissabon, Porto
Roemenië	Boekarest, Constanța
Slovenië	Ljubljana
Slowakije	Bratislava
Finland	Helsinki
Zweden	Helsingborg, Stockholm
Verenigd Koninkrijk	Londen

▼**M18**

BIJLAGE XVII

AANVULLENDE INVOERRECHTEN: TITEL IV, HOOFDSTUK II, AFDELING 2

Onverminderd de regels voor de interpretatie van de gecombineerde nomenclatuur, wordt de tekst van de omschrijving als louter indicatief beschouwd. De werkingssfeer van de aanvullende rechten wordt in het kader van deze bijlage bepaald door de draagwijdte van de GN-codes zoals deze bij de vaststelling van de onderhavige verordening bestaan.

Volgnummer	GN-code	Omschrijving	Toepassingsperiode	Drempelvolume (in ton)
78.0015	0702 00 00	Tomaten	1 oktober t/m 31 mei	415 907
78.0020			1 juni t/m 30 september	40 107
78.0065	0707 00 05	Komkommers	1 mei t/m 31 oktober	32 831
78.0075			1 november t/m 30 april	22 427
78.0085	0709 90 80	Artisjokken	1 november t/m 30 juni	8 866
78.0100	0709 90 70	Courgettes	1 januari t/m 31 december	55 369
78.0110	0805 10 20	Sinaasappelen	1 december t/m 31 mei	355 386
78.0120	0805 20 10	Clementines	1 november tot eind februari	529 006
78.0130	0805 20 30 0805 20 50 0805 20 70 0805 20 90	Mandarijnen (tangerines en satsuma's daaronder begrepen); wilkings en soortgelijke kruisingen van citrusvruchten	1 november tot eind februari	96 377
78.0155	0805 50 10	Citroenen	1 juni t/m 31 december	334 680
78.0160			1 januari t/m 31 mei	62 311
78.0170	0806 10 10	Tafeldruiven	21 juli t/m 20 november	89 140
78.0175	0808 10 80	Appels	1 januari t/m 31 augustus	829 840
78.0180			1 september t/m 31 december	884 648
78.0220	0808 20 50	Peren	1 januari t/m 30 april	224 927
78.0235			1 juli t/m 31 december	38 957
78.0250	0809 10 00	Abrikozen	1 juni t/m 31 juli	5 785
78.0265	0809 20 95	Kersen, andere dan zure kersen	21 mei t/m 10 augustus	133 425
78.0270	0809 30	Perziken, nectarines daaronder begrepen	11 juni t/m 30 september	131 459
78.0280	0809 40 05	Pruimen	11 juni t/m 30 september	129 925

▼B

BIJLAGE XVIII

IN ARTIKEL 152, LID 3, BEDOELDE VERORDENINGEN

Verordening (EEG) nr. 1764/86 van de Commissie van 27 mei 1986 inzake de minimumkwaliteitsnormen waaraan verwerkte producten op basis van tomaten moeten voldoen om voor productiesteun in aanmerking te komen ([1])

Verordening (EEG) nr. 2320/89 van de Commissie van 28 juli 1989 tot vaststelling van minimumkwaliteitseisen waaraan perziken op siroop en op natuurlijk vruchtensap moeten voldoen om voor productiesteun in aanmerking te komen ([2])

Artikel 2 en bijlage I, delen A en B, van Verordening (EG) nr. 464/1999 van de Commissie van 3 maart 1999 houdende uitvoeringsbepalingen van Verordening (EG) nr. 2201/96 van de Raad inzake de steunregeling voor pruimedanten ([3])

Artikel 1, leden 1 en 2, en de bijlagen II en III van Verordening (EG) nr. 1573/1999 van de Commissie van 19 juli 1999 houdende uitvoeringsbepalingen van Verordening (EG) nr. 2201/96 van de Raad, wat betreft de kenmerken van gedroogde vijgen die voor productiesteun in aanmerking komen ([4])

De bijlagen I en II van Verordening (EG) nr. 1621/1999 van de Commissie van 22 juli 1999 houdende bepalingen ter uitvoering van Verordening (EG) nr. 2201/96 van de Raad wat betreft de steun voor de teelt van druiven die bestemd zijn voor de productie van bepaalde krenten- en rozijnenvariëteiten ([5])

Verordening (EG) nr. 1666/1999 van de Commissie van 28 juli 1999 houdende toepassingsbepalingen van Verordening (EG) nr. 2201/96 van de Raad betreffende de minimumkenmerken voor het in de handel brengen van bepaalde krenten- en rozijnenvariëteiten ([6])

Verordening (EG) nr. 1010/2001 van de Commissie van 23 mei 2001 betreffende minimumkwaliteitseisen voor vruchtenmengsels in het kader van de productiesteunregeling ([7])

Artikel 3 van Verordening (EG) nr. 217/2002 van de Commissie van 5 februari 2002 houdende vaststelling van de criteria waaraan basisproducten moeten voldoen om voor de productiesteunregeling van Verordening (EG) nr. 2201/96 in aanmerking te komen ([8])

Artikel 2 van Verordening (EG) nr. 1535/2003 van de Commissie van 29 augustus 2003 houdende uitvoeringsbepalingen van Verordening (EG) nr. 2201/96 van de Raad wat de steunregeling voor verwerkte producten op basis van groenten en fruit betreft ([9])

Artikel 16 en bijlage I van Verordening (EG) nr. 2111/2003 van de Commissie van 1 december 2003 houdende uitvoeringsbepalingen van Verordening (EG) nr. 2202/96 van de Raad tot invoering van een steunregeling voor telers van bepaalde citrusvruchten ([10])

Verordening (EG) nr. 1559/2006 van de Commissie van 18 oktober 2006 tot vaststelling van minimumkwaliteitseisen waaraan Williams- en Rochaperen op siroop en/of natuurlijk vruchtensap in het kader van de productiesteunregeling moeten voldoen ([11])

([1]) PB L 153 van 7.6.1986, blz. 1.
([2]) PB L 220 van 29.7.1989, blz. 54.
([3]) PB L 56 van 4.3.1999, blz. 8.
([4]) PB L 187 van 20.7.1999, blz. 27.
([5]) PB L 192 van 24.7.1999, blz. 21.
([6]) PB L 197 van 29.7.1999, blz. 32.
([7]) PB L 140 van 24.5.2001, blz. 31.
([8]) PB L 35 van 6.2.2002, blz. 11.
([9]) PB L 218 van 30.8.2003, blz. 14.
([10]) PB L 317 van 2.12.2003, blz. 5.
([11]) PB L 288 van 19.10.2006, blz. 22.